சிலம்புச் செல்வம்

சிலம்புச் செல்வம்

யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

காரைக்குடி.

செலவி - 8

நானகாம பதிபபு செபடமபா 1956

உரிமை ஆசிரியருககே

ஆசிரியரின பிறநூலகள

மணிமேகலை அமுதம
(விரைவில வெளிவரும)

O 31 1 B 82 9
J6

திருககுறள இனபம	3	0	0
திருநூல	1	12	0
நான கணட ரஷயா	2	0	0
இளிசசவாயன	3	8	0

விலை ரூ. 4 – 0 – 0

அசசிடடோா சௌத இநதியா பிரஸ, காரைககுடி

சிலம்புச் செல்வம்

வீரப புலவர விருநதாகும
　　விருமபும அனபர மருநதாகும
பாரிற சிறநத கவியரசர
　　பாரதது வியககும பாடடாகும
ஆரத தமிழர புகழாகும
　　சொலலுக குசசொல லமுதாகும்,
சேரத தமிழனை செயதுலவும
　　சிலமபுச செலவம வாழியவே!

காதற கினிய கோவலனும
　　கறபுக கனலாங கணணகியும
பாதக கலையின பணபறிநத
　　பழுதி லாத மாதவியும
தீதற றுலகி லறமவளரதத
　　சேர சோழ பாணடியரும
ஓதற குரிய கலைவடிவில
　　உலவு செலவம வாழியவே!

சுததானந்த பாரதி

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை

சிலமபுச செலவம நானகாம பதிபபைத தமிழன்னை யின திருவடியில வைதது வணஙகுகிறோம.

இநநூல, இளஙகோவடிகள வழஙகிய முததமிழப பெருஙகாபபியமாகிய சிலபபதிகாரக கதையும, கலை விளககமுமாகும எலலாருககும விளஙகுமபடி இது தெளிவான இளநதமிழில, விரிவாக எழுதப்பெற் றிருககிறது. இவவுரைக காபபியம தமிழா பண பாடடின கருவூலமாகும. தமிழகததின அருங கலைச செலவமாகும சிலபபதிகாரததின சீரிய செமபொருளனைததையும எளிதில தோந்து, தெளிநது இனபுறுதறகு ஏறற அறிவு விருந்தாகும இபபதிபபில பல புதிய ஆராயசசிக குறிபபுகள எழுதிச சோககபபெறறுளளன

யோகி திரு. சுத்தானந்த பாரதியார் அவாகள தமது நீணடகால ஆராயசசியின பயனை, இவவரிய செலவததைத எழுதிஉதவியதறகு எமது நனறியைச செலுததுகிறோம இநநூலைக கலலூரி மாணவாகள் பயின்றால உணமைத தமிழ மணிகளாவாாகள. தமிழ மககள இநநூலைப படிததுப பரவச செய்தால தமிழநாடு வீறுபெறறோஙகும தமிழின் வெறறி தமிழா வெறறியாகும. எநதாய வாழ்க! எந்தமிழ் வாழக!

காரைக்குடி
15–9–56

வீர. சிவராமன்
செலவி பதிப்பகம்

அணிந்துரை

வித்துவான தெ. பொ மீனுட்சிசுநதரனா,
M A B. L, M O L

" நெஞ்சை யளளும் சிலபபதிகாரம என்ருெரு மணி ஆரம படைதத தமிழ நாடு" எனத தமிழக களிபபால ஆடுகிருா சுபபிரமணிய பாரதியாா ஆனுல சிலபபதிகாரமோ இரணடாயிரம ஆணடு களுககுமுன வழஙகிய பழநதமிழில உளளது அதனே எலலோரும எளிதில அறியலாவதிலலே. அதுபறறி அதனேப பழி தூறறும பெருமககளும இருககினறனா இநநிலேயில அநநூலே இப போதைய உரைநடையில எழுதி உலகிறகுதவிய சுவாமி சுததானநத பாரதியாா தமிழுககுப பெரிய தொரு திருததொணடு புரிநதுளளாா தமிழா அவாககுப பெரிதும கடபபாடுடையவா ஆவா

கணணகியின தமிழினும இனிய சாயல-சீதை யினும சிறநத கறபுப பொலிவு - தன கணவன களவன எனப பிறநத பழி கேடடதும கொதித தெழுநத மறததீ - இமமாறுதலகளே மிக அழகாக இளஙகோவடிகள புனேநதுரைததுளளாா கோவ லன, எறிபததா போலத தனககென வாழாப பிறாககுரியாளனுய வாழநத பெருமை - இனபத தோடியைநத வாழவு-இவையும சிறநததோா ஓவிய நிலேயில சிலபபதிகாரததில அமைநதுளளன பரத தையா குடியிற பிறநதும கறபிற சிறந்த மாதவி யின வரலாறு போலப பிறிதொரு வரலாறு உலகில காணபதரிது ஆடல இனபம - பாடல இன்பம - பெணணெனும அமைதியினபம -'பூவும காவும அகிலும துகிலும அணியும பணியும இன்பததிற

கோா இனபமாயபபழுதத இனபம-இவவாறு இன்ப வடிவமாய விளஙகுகிருள மாதவி தமிழரைக குறை கூறியதைப பொருது கொதிததெழுநத செஙகுடடு வன வீரம இமைய மலைககும மேலாக ஓஙகி வளாநதது ஆராயாது செயத தவறறுல கோணிய செங கோலை உயிாகொடுததுத தூககி நிறுததிய பாணடியன நெடுஞசெழியன எனறெனறைககும அரசாககு ஒரு மேலவரிச சடடமாகத திகழவான அவன, அரசாககு உயிா நெறியாம அறநெறி பிறழநதான எனறறிநததும உயிாநீதத அவனுடைய மனைவியாம பாணடிமாதேவியின ஆறிய கறபிறகெதிா கணணகியின சீறிய கறபனறி வேறெதனை நாம எணணககூடும? இவவாறு பல வேறு அழகோடு விளஙகும இனனிசைக கூததியல நூல வேறு ஒனறு இலலை எனலாம முததமிழ வடிவாம இநநூலைபபடியாதாா தமிழா ஆவரோ?

இததகைய சிறநத நூலை உரை நடையில அமைதது சுவாமி சுததானநத பாரதியாா எழுதியுளள தமிழ நூனமாலையே அவா அலலும பகலும செயதுவரும தமிழத தொணடின பெருமையைப பரககப பேசும அவா வாழக! இநநூல வாழக! தமிழ வாழக!

தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன்

நல்லுரை

திரு கா சுபபிரமணிய பிளளை, M A, M L

தமிழும், தமிழரும, தமிழகமும பணடைப பெருமை பெறறு விளஙகுதறகுத தமிழ வீறு உணடாககவலல சிலபபதிகாரமெனனும முத தமிழப பெருஙகாபபியததின ஆறறலகள அனைத தையும படமபிடிததுக காடடுவதுபோனறு அழகிய உரைநடைக காபபியமாக "சிலமபுச செலவம" எனனும இச சீரிய நூல விளஙகுகிறது மேலை நாடுகளில ஒவவொரு வகையிலும சிறபபுறற காவி யஙகளின நயமனைததையும ஆசிரியா கணடு போறறுவது பாராடடததககதாகும முததமிழக கலைவளம, பல சஙகபபுலவா தனி நலம, பணடைப பேரூாச சிறபபுகள, ஐநதிணை நாகரிக நலஙகள செநதமிழ இனசுவை முதலிய பல நலஙகள ததும பும சிலபபதிகாரக கதைக கணணாடியாக இவ வுரைக காபபியததை இயறறித தமிழுலகிறகுத தநத யோகி ஸ்ரீ சுததானநத பாரதியாருககுத தமிழு லகம எனறும கடமைபபடடுளளது

சிலபபதிகாரததிறகுத தகக தோறறுவாயா யிருததலின, இநநூல உயா வகுபபுகளுககுப பாடப புததகமாக வைபபதறகு மிகவும தகுதிவாயநதது.

கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

கவிமணி தேசிகவிநாயகம பிளளையவாகள்

அனபுடன அளிதத

வாழ்த்து

சேரா பெருமான செநதமிழில
தேடிவைதத பொருளை யெலலாம
யாரும எளிதிற பெறறின்பம
எயதப புதுவைப பாரதியாா,
தேரும இனிய உரைநடையிற
செய்த சிலமபுச செலவமிது,
பாரில எனறும நிலவிடவே,
பரமன அருளை வேணடுதுமே

உ

சிலம்புச் செல்வம்

1. இளஙகோ அடிகள் வழங்கிய செல்வம

"சேரமான செயத சிலபபதிகா ரககதையைச
சாரமாய நாவே தரி"

வளளுவா, இளஙகோ, கமபா --இம மூவரும நமது தமிழததாய் உலகிற கீநத மூனறு கவியரசா ஆவா இவா, தமிழரசியின் செஙகோலும, அரியணையும, பொனமுடியும் போலவா உலகுளள மடடும தமிழை வாழவைககும உயிா நாடிகள போனறவா இபபுலவா வளளுவா, வையததில வாழ்வாஙகு வாழும அறம பொரு ளினப வழிகளைத துலககிறா இளஙகோ, அவவழிகளில நடக்கும ஆருயிா வாழவின இனப துனபஙகளைச சொலலோவியமாக விளககிறா கமபா, வாழவுக கலையில ஒரு தெயவ வொளியை வீசி, அரககததனமையை நீருககும தருமவீரக கனலைத தூணடினா. வளளுவா, வாழவின இலககணததைச செயதார் மற்றிருவரும், வாழ்வின் இலககியததைச செய்தனர் இளஙகோ, பெணணின பெருமையை விளககிறா கமபா, பெணணின பெருமையைக காககும வீறுபெறற ஆணமையைத துலககிறா இம்மூனறு

கவியரசரும, நமககு வறருக கலைசசெலவததை
வழஙகி யிருககினறனா.

இளஙகோ அடிகள் வழஙகிய செலவம, நாகரிக
வுலகில, தமிழரின உரிமையைக காககும தனிப
பெருஞ செலவமாம, அதுவே ஆயிரததெண
ணூறு ஆணடுகளுககு முனபு நாம அடைநதிருநத
சீாமையைத துலககும சிலபபதிகாரச செலவம.
இலககியவுலகிற சிறநத வரலாறறுக காபபியம
சிலபபதிகாரமேயாம ஷேகஸபியரின நாடகப புல
மையும, காளிதாசனது காவியப புலமையும,
ஹோமரின வீரச சுவையும, தாநதேயின
(Dante) காதறசுவையும, கெததேயின (Goethe)
சொலலினிமையும, விாஜிலின (Virgile) பொருட
செறிவையும ஒருஙகே கொணட உயாநடைக காப
பியம இளஙகோவடிகளின சிலபபதிகாரமாகும குற
ளைபபோலவே சிலபபதிகாரமும, அறம, பொருள,
இனபம எனனும முபபொருளையும தனனகங
கொணடது, அதன தொடாநிலைக காபபியமான
மணிமேகலையில, நானகாவதாகிய வீடுபேறு விளக
கபபடுகிறது சிலபபதிகாரம, சொலலும பொருளும்
இசையும இனபமும அணிநத காபபியமணியா
யிருபபதுடன, பழந தமிழரின ஒபபறற அற வாழ
வையும, வீரததிறனையும, அருஙகலைச சிறபபையும,
தொழிலாறறலையும, வாணிபப பெருககததையும,
அரசியல மாணபையும, சமரஸ உணாவையும,
தமிழப பெணடிரின மதிப பொலிவையும, கறபுக
கனலையும நோ நினறு விளககும இதிகாசமாக
வும நிலவுகிறது பழந்தமிழா பெருமையை உலகம
அறிய இளஙகோவடிகளின சிலபபதிகாரமே
போதும. சிலபபதிகாரததைப படிககுஙகால, நிகழ

காலததை மறநது, கி பி இரணடாவது நூறருண டாகிய கடைசசஙக காலததிறகுப போயவிடுகிரும. அஙகே நாம காணபதெனனே! அசோகன, அகுஸதன, ஸீஸா, நெபபோலியன் இவாகள போனறு பெருமை பெறற முததமிழ வேநதா, தனித தமிழரசை ஆளுகினறனா சேரன செங குடடுவன, திருமா வளவன, நெடுஞசெழியன ஆகிய வீரமணிக குனறனையா, நமது தமிழனனை யின உரிமையைக காதது நிறகினறனா நாம முதலிற சொறற மூனறு கவியரசா பெருமை போனறே, இமமூனறு புவியரசா பெருமையும உல களாவி விளஙகுகிறது இவா வெறறிககொடி விண ணளாவிப பறககிறது இமயமலையில தமிழ வேந தரது விறகொடியும, மீனககொடியும, புலிககொடி யும பொறிககப பெறறுளளன ஆரிய வேநதா, தமிழ அரசரை நனகு மதிதது வணஙகுகினறனா ஐரோபபாவினினறு கிரேககரும, உரோமரும வநது, நமது தமிழ வேநதருககு ஊழியஞ செய கினறனா குடிதழுவிக கோலோசசுக இத தமிழ வேநதா, எசசமயததிலும, எவா முறையீட்டையும கேட்டு நீதி வழஙகுகினறனா செஙகோல கோடிய விடததுத தமது உயிரையுமவிடத துணியும மனனா தமிழகததில அரசு புரிகினறனா சேர சோழ பாணடியவீரா, தரைபபோரிலும, கடறபோரி லும பகைவரை வென்று, வாகைசூடி, வெறறிமுர சடிதது அணியணியாக வருகினறனா. நீதி மனனரின வீரபபுகழைக கவிமனனா பாடுகினற னா பூமபுகாா, மதுரை, வஞசி, காஞசி முதலிய நகரஙகள, தறகாலச சிறபிகளும வியககுமபடியான அழகு நிரமபி விளஙகுனறன. அவறறிலுளள

மாநதா வாழவெலலாம ஓா அருஙகலைத திருவிழாப போற பொலிகின்றன. ஆணமையும, பெணமையும, வாழ்ககையின இரணடு மினசார சகதிகள போல இணைநது, மஙகலமான மனையறங காககின றன தேவருமவணஙகததகுமகறபரசிகள நமது சமுதாயததை வளாககின்ருாகள சைவம, வைணவம, சமணம, பௌததம ஆகிய பல மதஙகள ஒன்றையொனறு நனகு மதிததுத தமது கொளகைகளைக கடைபபிடிததுச சமரஸமாக ஓஙகுகின றன ஆணகளைப போலவே பெணகளும அறிவாறறலகளில முனனேறி விளஙகுகினறனா இளஙகோ, சாததனா, நககீரா, கபிலா, பரணா போனற கவிகளுடன, ஔவை, ஆதிமநதியாா, வெள்ளி வீதியாா, காககை பாடினியாா போனற பெணகளும சஙகம வீறறிருநது இலககியத தொணடு செயகினறனா எததிசையும முததமிழ் முழககம! எமமருஙகும செலவச செழிபபு! கலவி விளககம! உபபு வாணிகா முதல கூலவாணிகர் ஈருகவுள்ள எலலா வணிகரும தமது தொழிலகளை முறையுடன நடததுகின்றனா கைததொழிலகள பெருகி வளாகின்றன எலலாரும பெருமபாலும நாட்டுச சாமானகளையே கையாளுகினறனா.தமிழா உடுதது மிஞசிய ஆடைகள பிறநாடுகடகு ஏறறுமதியாகினறன தமிழக கபபலகள மேறகிலும, கிழககிலுஞ சென்று ஏராளமான பொற்குவைகளுடன் திருமபி வருகினறன திரைகடலோடுந தமிழ வணிகா குபேரராக விளஙகுகின்றனா இலலறச செலவா செலவிருநதோமபி, வருவிருந்து பார்தது நிறகினறனா யாழும, குழலும, ஆட்லும, பாடலும, கலையும கவிதையும, அழகும, அணியும, அறமும,

அன்பும், சமூக வாழ்வை இன்புறுத்துகின்றன ஆ! ஆ! அத்தகைய வீறுபெற்ற இன்பத் தமிழ கத்தை, உண்மைத் தமிழகத்தை, சுதந்திரத் தமிழ கத்தை, இனிக் காணபோமோ! அக்காலம் போனறே இக்காலமும், நமது தமிழரசி, கலைச் செங்கோல் பிடித்து, அறிவுலகையாளக் காண போமோ? தமிழும், தமிழரும், தமிழகமும் மீண் டும் பழம் பெருமை பெற்று விளங்க வேண் டும் தமிழீர், உங்கள் நரம்புகளில் தமிழவீறு ஏறுக! அந்த வீறறை யேற்றும் ஒரு சக்திக்கனல் சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ளது சிலப்பதிகாரச் செல் வத்தைக் கொணமின், நீவிர் உலகினமுன இமயம் போல் தலைநிமிர்ந்து நடக்கலாம்

தமிழ் வாழ்க! தமிழா ஓங்குக!

தமிழகம் பொலிக, பொலிக!

உ. கோட்டமில் கட்டுரை

" சூழ்வினைச் சிலம்பு காரண மாகச்
சிலப்பதி கார மென்னும் பெயரால்
நாட்டுதும் யாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள் "

*இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், 'வஞ்சி' என்னும் கருவூரிலிருந்து, செங்கோல் செலுத்தி வந்தான் அவன், தமிழர் புகழும் தனது வீரமும

---

* சேரலாதர் இருவராவர்

1 பெருஞ்சேரலாதன் (ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன், நாடு கண்ணகற்றிய உதியன் சேரல்) இவனே வெண்ணிப் பறந்தலையில் கரிகால் வளவனொடு பொருது, புண் நாணி, வடக்கிருந்து, வாள் ஏந்தியவாறே பட்டினி கிடந்து உயிர் நீத்தான்

அகநானூறு 55-வது செய்யுளில்,

" கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப் பறந்தலைப்
பொருதுபுண் நாணிய சேர லாதன்
அழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருந்தென "

என்று மாமூலர் சொல்லுகிறார்

புறநானூறு 62-வது பாட்டில் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும், சோழன் வேற்பஃறடக்கைப் பெருவிறற் கிள்ளியும் போர் புரிந்து வீர விண்ணடைந்ததாகக் கழாத்தலையார் கூறுகிறார்.

2 இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் இவனே செங்குட்டுவன் தந்தையெனக்

" வலம்படு முரசிற் சேர லாதன்
முந்நீ ரோட்டிக் கடம்பெறிந் திமயத்து
முன்னோர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து "
(அகம் 127, மாமூலனார்)

என்று புலவர் இவனைப் போற்றுவர்

விளங்கப் படை நடத்தி, இசைபெற்ற ஆரிய மன்னரை வென்று, இமய மலைமீது தனது விறகொடியைப பொறித்தான் இதனை,

" அமைவரல அருவி இமயமவிற பொறித(து)
* இமிழகடல வேலித தமிழகம விளஙகத
தனகோல நிறிஇத தகைசால சிறபபொடு
பேரிசை மரபின ஆரியா வணககி . "

எனவரும பதிறறுபபததுச செய்யுள வலியுறுத்தல் காணக.

இவ்வீரச செயலால் இவனை, ' இமயவரம்பன் ' என்று தமிழா புகழநதனா. இபபுகழபெறற மனனனுக்குச சோழா குலககொடியான நற்சோணையெனனும மனைவியால, அறிவறிநத மைந்தா இருவா பிறநதனா அவாகளில, மூததவன † செஙகுடடுவன, இளையவன இளஙகோ இரணடு மைநதரும அரசருககுரிய கலவி, கேளவி, போர்ப பயிறசி அனைததிலுந தககதோசசிபெறறு ஆளாயினா சேரலாதனும தனககுப பிறகு படடததிறகு வரும இளவரசனைத தோந்தெடுகக நினைததான.

ஒருநாள, சேரலாதன் தன இரணடு புதலவருடன மணி மணடபததில வீறறிருந்தான. அபபோது ஆஙகொரு நிமிததிகன் தோன்றி, இரண்டு அரச மைந்தரையும நுனிதது நோககிப் பின்னா சேரலாதனை நோக்கி, " வஞ்சியர் பெருமானே ! நினககுபபின் நாடாளத தககவன் இளைய மைந்தனே. அவனிடமே அரசருக்குரிய இலககணங்கள்

* ஒலிககும

† நெடுஞசேரலாதறகுச சோழன மணககிளளியீனற மகன செஙகுடடுவன (பதிறறுபபதது V)

யாவும் அமைந்துள்ளன'' என்றான் அதனைக் கேட்ட இளவல, ''என்ன! தமயன இருககத தமபியோ அரசாளுவது! இது முறையோ?'' எனறு நிமிததிகன உரையை வெறுதது, ''அணணலே, தாஙகள திருமுடி சூடி அரசாடசி செயக, யான அறிவாடசி செயகிறேன'' எனறு அககணமே, யாவரும வியகக, அரணமனைச சுகததைத துரும பென நீததுத துறவறந தாஙகி, வஞசி நகரின கிழககே, திருககுணவாயில எனனும ஊரககண ணுளள கோயிலில இருககை கொணடார பரதன இராமனை நேசிததது போலவே, இளஙகோ செங குடடுவனை நேசிததார இளஙகோவின மாசறற துறவை நனகு மதிதது, ''இளஙகோ அடிகள'' எனறு உலகம அவரைச சிறபபிததது

இதன பிறகு, செஙகுடடுவன இடாகளையெல லாம வெனறு, முடிபுனைநது புவியரசனுனை இளஙகோ அடிகள, மனததை வெனறு, தூயமை புனைநது கவியரசரானா அபபெரியார கவியரச ரான வகையைச சிலபபதிகாரப பதிகமே நனகு விளககுகிறது.

ஒருநாள சேரன செஙகுடடுவன, அரசி வேண மாள, மதுரைச சஙகப புலவரான சாததனா, அரசைத துறநது குணவாயிற கோடடததில அருந தவம புரிநதிருநத இளஙகோவடிகள ஆகிய இந நாலவரும இயறகையழகை நுகரத திருசெஙகுன றததிறகுச சென்றனா இககுனறம, கொடுங கோளூா பககததில, வஞசியின அருகே இருககிற தெனபா அககுனறக குறவா ஒருஙகுகூடி, அரச னிடம வநது வணஙகி, அடிகளிடம, ''பொனமலா பொலியும வேஙகை மரமொனறு அதோ உளளது,

அதன் கொழு நிழலில, ஒற்றை முலையை யிழந்த ஓா அழகிய வீரபததினி நின்றுள தேவேந்திரனைச் சாாநத தேவாகள அவள முன வந்து வணஙகி, அபபததினியின கணவனை அவளுககுக காடடினாா உடனே அவளுடன அனைவரும எமது கணகாண விணணகஞ் சென றனாா எனனே வியபபு ! அடிகள இவவறபுததததை அறிநதருளுக" என ற ஓர் அதி சயச செயதி சொனனாாகள இசசெயதி கேடட சேரன வியநது, அபபததினியின முழு வரலாறறை யும அறிய அவாவினன "அப்பததினிககு விளைந் ததை யான அறிவேன" எனறு மதுரைப புலவர் சாததனாா விளமபலாாா —

" கலை, வாணிபம, செலவம இவறறுல வற்றுச் சிறபபுடையது புகாா நகரம அது ஆததிமாலை யணிநத சோழனது பழைய துறைமுகப படடினம ஆஙகே, கோவலன எனனும ஒரு வணிகன் இருந தான மாதவி யெனனும ஒரு நாடகக கணிகையும அவவூரிலிருநதாள அவள நாடகககலையே புகழந் தேதததககச சிறபபினள அவளுடன கூடியாடி, அறமும இனபமும அளிககு வலல அரும பொருளை யெலலாந தோறறு, ஏழையானன கோவலன். எஞசியது அவனது தரும பததினியான கணணகி யின காற சிலமபேயாகும பணணெலிககும அநதப் பொறசிலமபை விலைகூற மனைவியுடன அவன் மாடமாளிகை யோஙகும மதுரையிற புகுநதான.

மதுரை, புலவா பாடல்பெறறுப புகழ் சிறந்த பாணடியனுடைய பெருஞ் சீரோஙகுந தலைநகரம. அநநகரின வணிகா தெரு மிகபபெரியது. அஙகே சிலமபை விறககொணடு சென்ற கோவலன், கூறறைப போலத தன் எதிரே வந்த ஒரு பொற

கொல்லன் கையில் அதைக் காட்டினன். அவன் அரசியின் ஒரு பொற்சிலம்பை அபகரிதது "அது திருடடுப போனது" என்று பொய் சொன்னவன். தனது திருடடை மறைக்கச் சரியான வாய்பபுக் கிடைததென்றுணா நது "இது மிகவும விலே பெற்ற சிலமபு, இது கோபபெருந தேவிக்கே யன்றிப பிறருககுப பொருநதாது, நான் சென்று அரசனுக்குத தெரிவிககிறேன. அதுகாறும நீ இஙகே யிரு" எனறு சொலலி, அரணமனேக்கு விரைநதான பொறகொல்லன அபபோது பாணடி யன் காமபரவசனுகத தனது அரசியிடம சென்று கொணடிருநதான "அரசே காணுமறபோன சிலலரிச சிலமபை ஒரு களவன கையிற கணடு பிடிததேன" எனருன திருடடுக கொலலன் வேபபமபூமாலே பூணட பாணடியன, ஏதும ஆராயா மல மதிமயஙகி, அனுபவததில முதிாநத தனது காவலரைக கூபபிடடு "களவனேக கொனறு அச சிலமபினேக கொணடு வருக" எனறேவினன

"அககளவனேக கொலலச சிலமபுடன அவனே இஙகுக கொணடு வருக' எனபதறகுப பதிலாக அவவாறு வாயதவறிச சொலலி விடடான முன வினே விளேயும காலமாதலால, அவவாறு அவன் வாய் சோாந்தது

கோவலனேக கொனறனா காவலா கோவலன் கொலேக களததில வெடடுணடு கிடபபதைக கணட பததினி கணணகி நிலேகாணுமல மனந்துடித்து, பாணடியன முன்செனறு, தனது நியாயததை எடுத்துரைத்து, நெடுஙகணணீா உகுததாள். பததினியின கணணீா பாணடியனே யளிததது தனது செஙகோல கோடியதென்று, பாணடியன்

அரியணையினின்று விழுந்து இறந்தான் முத்தாரந் துலங்கிய தனது மார்பின் இடமுலையைத் திருகி வீசி யெறிந்து, மதுரை நீளெரியுண்டழியச் செய்தாள் கண்ணகி இவள் பலர் புகழ்ந்துகொண்டாடும் பத்தினியாவள் ''

இதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட, செங்குட்டுவன் ''வினைப் பயன் விளையும் காலத்தால் இது நிகழ்ந்தது என்றீரே, அவர் வினைவிளைவு யாது ?'' என்று சாத்தனாரைக் கேட்டான் சாத்தனார் '' வீர மன்னவ, கேட்பாயாக பலகவரால் நடுக்கமில்லாத சிறப்பை யுடைய மூதூரான மதுரையில் கொன்றைமலர் சூடிய அழகிய முடிதரித்த சிவபெருமான் விளங்கும் பொதுமன்றமான வெள்ளியம்பலத்தில் நான் துயில் கொண்டேன் நள்ளிரவில் ஒரு காட்சியைக் கண்ணுறக் கண்டேன். கணவனை யிழந்து பெருந் துயருழன்ற அந்த வீரபத்தினி முன்னே மதுரைத் தெய்வம் வந்து தோன்றி, 'கொதிக்குந் தீயைக் கொங்கையால் விளைவித்த நங்காய், முற்பிறப்பில், ஈகைப்புகழ் குறையாதோங்கும் சிங்கபுரத்தில், சங்கமன் என்னும் வாணிகன் மனைவி நீலி என்பவள் இட்ட சாபம் கணவனுடன் உன்னை வந்து பற்றியது அதனால் உமது பழவினை இப்படி முடிந்தது நீண்டு தழைத்த கூந்தலாய், இன்னும் பதினான்கு நாட்கள் சென்ற பின்னர், நினது கணவனை இவ்வுலக மக்கள் வடிவிலன்றி, வானவர், வடிவிலேயே காண்பாய்' என்று கூறியது. அந்த வஞ்சமற்ற கட்டுரையை யான் கேட்டேன்'' என்றார்

சாத்தனார் கட்டுரையைக் கேட்ட இளங்கோவின் மனம் இளகியது 'அரசியல் பிழைத்த மன்னனுக்கு அறமே கூற்றாகும் புகழமைந்த பத்தினி

யைப பெரியோா போறறி வணஙகததகும முன் செயத இருவினைகளும உருககொணடு வநது இப் பிறபபில பயன்களை நுகாவிககும இநத மூன்று செயலகளும சிலமபின் காரணமாக விளஙகின ஆதலால, 'சிலபபதிகாரம' எனனும பெயரால, பலதுறைப பாககளுடன, உரைபபாடடும, இசைப பாடடும விரவிய இயலிசை நாடகச செயயுள ஒனறை நாம நாடடுவோம" எனறாா அடிகள

சாததனாா பெருமகிழவுறறு, "தமிழகததை யாளும மூனறு முடிவேநதாககும உரிய இக கதையை அடிகள அருளுக" எனறு ஊககினாா

இசைபெறற இளஙகோவடிகள அவவாறே, அறததுபபால, பொருடபால, காமததுபபால ஆகிய முபபாலும அடஙகிய, பாடடுடைச செயயுளை அருளினாா. அசசிலபபதிகாரச செயயுளை மதுரைச சஙகப புலவரும நணபருமான கூலவாணிகச சாதத னாா கேடடாா வீடடுபபாலை மணிமேகலையாகப பாடி முடிகக அடிகள கருதினாா தாமே அதைபபாடி முடிததிருபபதாகச சாததனாா உரைததால "மணி மேகலைமேல உரைபபொருள முறறிய சிலப்பதி காரம" எனறு தமது காவியததை முடிததாா இளஙகோவடிகள

௩. மங்கல வாழ்த்து

கொங்கலா மாலை யணிந்த சோழனது குளிர வெண் குடைபோல, இந்த அழகிய உல கிடத்தை, நிலவளித்துக் காக்கிறது திங்கள் ஆத லால் திங்களைப் போற்றுவோம், திங்களைப் போற்றுவோம்

காவிரி நாடன் திகிரியைப் போல, மேருவை வலம் வருகிறது ஞாயிறு ஆதலால் ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம், ஞாயிற்றைப் போற்றுவோம்

கடலசூ ழுலகிற்குச் சோழன் சுரக்கும் அன் பும் ஈகையும்போல, வானின்று அமுதம் பொழிவது மழை ஆதலால் மாமழை போற்றுவோம், மாமழை போற்றுவோம்

நிறைவான நீர்வேலி சூழ்ந்த உலகில், அச் செம்பியன் குலத்தொடும் புகழ் பரந்தோங்குவது அழகிய புகார் நகரம் ஆதலின், பூம்புகார் போற்று வோம், பூம்புகார் போற்றுவோம்.

திங்களும், ஞாயிறும், மழையும் என்றும் உல கைக் காக்கும் இயற்கைப் பொருள்கள். கடவுளின் அட்ட மூர்த்தங்களில் இரவியும், மதியும் நீரும் சேர்ந்தன இவை என்றும் இருந்து, உலகிற்கு உதவுவது போல, மன்னன் அறம் என்றும் நிலைத்து உலகைக் காக்கட்டும் தன்னிடம் உள்ள கறையை நீக்காது திங்கள், உலகின் இருளை நீக்கித் தன்னல்மற்ற பொதுநலத்திற்கு ஓர் இலக் காயிருக்கிறது அதுபோல, நீதி மன்னனுடைய

சநதிரவடடக குடையும, தனது அனபு நிழலில மனனுயிரைக காககும திஙகளால பல மலாகள மலாசசியுறுகினறன கடல பொஙகி யெழுநது ஆாகலிதது இனபக கூததாடுகிறது அதுபோல நீதி மனனனது கொறற வெண குடையால குடிகளின உளளம மலாசசி பெறுக மககள வாழவு இனப மயமாகப பொஙகுக சூரியனே உலகிறகு உயிா அவன தோனறியவுடனே, உலகம இருளொழிநது, கணவிழித தெழுநது, பல தொழிலகளைப புரிநது வாழவை நடததுகிறது அதுபோல, மன்னனது ஆககிஞ சககிரம நாடெஙகும சுறறிக கலவியொளியும செலவத தொழிலும வளாதது, மடமை வறுமை சோமபல ஆகிய துயாகளை யோடடி அறததைப பாதுகாதது விளஙகுக கடலினறு கதிரவன இழுககும ஆவியே மேகமாகி மழை பொழிகிறது அதுபோல, நீதி மனனவன குடிகளிடம ஆறிலொரு கடமைவாஙகி, அவவருவாயைக குடிகளின நலததிறகே செலவிடுக மழையின்றி உலகிலலை மேகம தனனை முறறிலும அபபடியே வழஙகி மறைகிறது எபபயனையும எதிாபாராமல், மழை தனனையே வழஙகி உலகைச செழுபபிதது, உயிாகள உணடு வளரச செயகிறது. அதுபோல, அரசன தனககுப போபுகழ வேணடுமெனறும கருதாமல தனது செலவம, ஆறறல, அறிவு, அன்பு அனைததையுங கொணடு குடிகளுககு நனமை செயக திஙகளும ஞாயிறும, மழையும உலகைத தாஙகுவது போல, அரசனது குடையும, கோலும, அனபளியும உலகைத தாஙகுக இவவாறு சோழ மனனன காககும காவிரி நாடடிறகுத தலைநகா அழகிய புகாா என

ஹும காவிரிபபூமபட்டினம பூமபுகார், சோழனது செஙகோனமையின் விளககம. கலவியும, கலை களும தொழிலகளும, வாணிபமும, சீரும செலவ மும ஓஙகும புகாா நகரைப பாாததாலே சோழனது ஆடசித திறமையும முறை தவறு நீதியும புலப படும ஆதலால பூமபுகாா வாழக இககதையின் தொடககததில பூமபுகாரைப புரநதவன கரிகால வளவன அவனது பெருமையை அறிவோம

௪. கரிகால் வளவன்

கரிகால வளவன, குடிகளுககு இதஞ செயவதில அசோகன, எமமதமுஞ சமமதமான சம நோக குடன ஆளுவதில அகபா, கலவி, கேளவி, தொழில, வாணிபம ஆகிய இவறறை வளாதது, நாடு செழிககச செயவதில அகுஸதன, பகை வரைப போரில வெலவதில நெபபோலியன, ஸீஸா, அலெகஸாநதா, அனனி பாலன இத தகைய பெருமை வாயநது, ஒரு பெரிய செநதமிழ சாமராஜயததை நிலைநாடடின கரிகால வள வனைப பொருநராறறுபபடை, படடினப பாலை எனனும இரணடு நூலகளும சிறபபிககினறன

கரிகாலன தநதை 'இளையோன' எனனும இளஞ சேடசெனனி தாய அழுநதூா வேளா மகள இவன பிறநத ஆணடு, கி பி 35 எனறும, 50 எனறும பலவாறு சொலலுவா சிலபபதிகாரக கதைத தொடககததில காவிரிபபூம படடினததில ஆணட சோழன கரிகாலனே எனபது பல அறிஞா முடிபு 'எபபோது' எனபது நமது கேளவி யனறு 'எவவாறு அவன வாழநதான ?' என பதே நமது ஆராயசசி கலவி கேளவி, போககலை இவறறில முறறிக கரிகாலன வீர இளையனுயிருக கையில தநதையை யிழநதான சோழத தலைநக ரான உறையூரில உடசணடையும குழபபமும எழுநதன. கரிகாலனைக கொலலப பகைவா கததி தீடடியலைநதனா கரிகாலன உறையூரை விட டோடினன, மாறுவேடம பூணடு தமிழ நாடெங கும சுறறித திரிநதான இககாலம, இவன பொது ஜனஙகளுடன பழகி, மாநதா இயலபையும, குறை நிறைகளையும நனகு அறிநது கொணடான.

தனது போாவலியையுமம பலவாறு பெருககிக கொணடு கரிகாலன், கரூரில மறைநதிருநதான். அபபோது, உறையூா அரசனிலலாது வருந்தியது. ஓா அரசனைத தோநதெடுககப பொது ஜனஙகள விருமபினா அககால வழககபபடிச சீாகாழியி னின்று ஒரு யானை ஏவபபெறறது அது கரூருக குச சென்று, ஆஙகிருநத கரிகாலனைத தன முது கில ஏறறி வநதது சில நலலோா சென்று அர சிறகுரிய அவ விளவலை அனபோடு அழைதது வநதனா இவவாறு கரிகாலன தோநதெடுககப பெறறுமம, அவனை வெறுததுப பகைகொணடு தாயததாா சிறையிடடனா இநத வீரன இருககு மடடுமம நமககு ஆபததுததான என்றெணணிச சில பகைவா அசசிறைககுமம தீ வைததனா நெஞ சுரமம பெறற நமது வீரன, தீயைத தாணடிச சிறையேறிக குதிதது, மாறு வேடமம புனைநது உயிா தபபினன ஆனால, அவனது ஒரு கால தீயால வெநது கரிநதுபோயிறறு அதனால, அவ னுககுக கரிகாலன என்று பெயா வநததென்பா. 'கரி + காலன' என்பால யானைககு எமன யானை யைககூட முட்டி வெலலக கூடியவன், அலலது பகைவரின யானைப படைகளைப பொருது வீழ்த்த வலலவன என்றுமம பொருள கொளவா. சிறை தபபிய கரிகாலன, தனது மாமனன இருமபிடாத தலையாரின உதவியைக கொணடு ஒரு படை திரடடி, தோரணக கமபததின் மீதேறிய ஹனு மான போன்றுமம, ஏழுதலைப பாமபைப் பொருத ஹொகுலீஸ போன்றுமம பகைவரைப பொருது அழிதது, அரசுரிமையைக கைபபறறிக் குலப்புகழ் விளஙக உறையூரில அரசாணடான்.

சுடபபட டுயிருயநத சோழன மகனும,
பிடாததலேப பேராணேப பெறறுக—கடைககால
செயிரறு செஙகோல செலீஇனுன , இலலே
உயிருடையாா எயதா விணே (பழமொழி)

ஆததிமாலே சூடிப புலிககொடி யுயாததி, அறம நிறுததிச செஙகோல புரிநதான் செமபியன வய திற சிறுவனுைலும அறிவாறறலகளிற பெரியனுை கரிகாலன், குடிதழூவி, மககள குறிபபறிநது, அணே வருககும இதமாக நடநது கொணடதனுல, நாட டில அமைதி நிலவியது ஒருமுறை தமது வழக குத தீாததுககொளள வநத இரு முதியா, இள மனனணேக கணடதும, ' இவவிளேஞனே நம மன மறிநது நீதி தரவலலவன ' எனறு இரகசியமாகப பேசினா அக குறிபபறிநத கரிகாலன, உடனே தனது அறைககுச சென று, நரைதத கிழவன் மாதிரி வேடம புணேநது வநது, வழககைக கேடடுச சரியான தீாபபுச சொலலி இருவரையும மகிழவிததான

' உரைமுடிவு காணுன இளமையோ ' னெனற
நரைமுது மகக ளுவபப—நரைமுடிததுச
சொலலான முறைசெயதான சோழன குலவிசசை
கலலாமற பாகம படும. (பழமொழி)

கரிகாலன், தனது அரசில கலவியும தொழில களும வளாசசிபெற, மடமையும வறுமையும நீஙக, அன்பும அமைதியும நிலவச செயதான் பிறகு, வீரப்படை திரட்டி, நீடாமஙகலததிற கருகேயுள்ள கோவில வெணணியில தனணே யெதிாதத பெருஞ சேரலாதணேயும், ஒரு பாணடியணேயும, வேளிா முதலிய குறுநில மனனரையும முறியடிததுத தமி ழகததிற புலிககொடியை நிலே நாடடினுன. வாகை

யெனனும ஊாபபுறததே, அவன ஒன்பது குறு மனனரை யெதிாதது வெனருன பிறகு சீஸா, நெபபோலியன போனற வீரரின ஆவேசததுடன படை நடததி, அருவா நாடடுக (தெனறைகாடு) குறுமபரையடககி, அநநாடடை 24 கோடடஙகளா கப பிரிததுத தனதனபிறகுரிய வேளாளரை அஙகுக குடியேறறினன ! அருவா நாடடின தலை நகரான காஞசீபுரததில காமககோடடம அமைதது வழிபடடான கரிகாலன எநநாடடை வெனரு லும, அஙகே அமைதியும, அறிவும, மககள முன னேறறததிறகு வேணடிய எலலாச சாதனஙகளும அமையச செஙகோல நடாததி வநதான அதன பின அவன வேஙகடததில ஆணட வடுக மனனனை வெனருன, திருககோவலூரைத தலை நகராகக கொணட மலையமா நாடடையாணட மலையமான, சோழா ஆணைககு உடபடடான. பிறகு கரிகாலன நாகபபடடினததைத தலைமையா ககொணடு, பனறி நாடடையாணட ஒளிநாகரை வெனருன பாணடி நாடடைக கைககொணடான, பூழி (வட மலையாளம), குடம (தென மலையாளம), குடடம (கொசசி), வேநாடு (திருவாஙகூா), கறகா (பாலககாடு) இவவைந்தும சோநத சேரநாடடை வஞசியினின ருணட சேர மனனனைப புறஙகண டான, முலலை நிலப பொதுவரைக கீழபபடுததி னன, இருஙகோவேள முதலிய வேளிரை வணக் கினன, இவவாருகத தமிழகம முழுதும வென்ருன்.

“ பலஒளியா பணிபொடுஙகத
தொலஅரு வாளா தொழிலகேடப
வடவா வாடக குடவா கூமபத
தென்னவன திறலகெடச சீறி, மனனா

மனனெயில கதுவு மதனுடை நோனருள
மாததாளை மறமொயமபிற
செஙகணணுற செயிாதது நோககிப
புனபொதுவா வழிபொனற
இருஙகோவேள மருஙகுசாய" —படடினபபாலை

இனனும போாவெறி தணியாத கரிகாலன, வடநாடடிற படைநடததி, இமயபபிடரில புலிக கொடி பொறிதது, வசசிரம (பணடில கணடு), மகதம அவநதி முதலிய நாடுகளில ஆணட வட மனனரை வணககித திரைகொணடு மீணடனன மைசூாவரை விரிநத மௌரிய சாமராஜயததை நிலைநாடடினான அசோகன கரிகாலன, இமய முதல குமரி வரை விரிநத பரத கணடம முழுதிலும தனது தமிழ சாமராஜயததை நிலை நாடடியாண டான, அமமடடுமோ? கடறபடை கொணடு இலஙகையிற புகுநது, முதற கயவாகுவை வெனறு, பனனீராயிரம சிஙகளரைச சிறைப பிடிதது வநதான

இவவாறு கரிகாலன தான வெனற நாடடை, ஆஙகாஙகு வலிய படைகளை வைததுக காதது, பிறகு குடிகள முனனேறறததிறகு வேணடிய பல நனமைகளைச செயதான காடுவெடடி நாடாககி னான, குளநதொடடு வளம பெருககினான, அக காலம காவிரி வெளளததால பயிாகளுககும உயிா களுககும கணககறற சேதம நோநதது காவிரி கொளளிடம ஆகிய இரணடின வெளளமும தனித தனியே பிரிநது விவசாயததிறகுப பயனாகுமபடி பாய, அணைகளும வாயககாலகளும, மதகுகளும கடடினான, இபபெரிய காரியததிறகுத தன ஆட சிககுடபடட சிறறரசரையும, தான போாகளிற

சிறைபிடித்த வீரரையும் பயன் படுத்தினன்; காவேரியாறு பாயும் இடங்களில், ஆங்காங்குள்ள சிற்றரசருக்கு வேலையைப் பங்கிட்டு, இக் காரியத்தை வெகு திறமையுடன் நிறைவேற்றினன் இதனால் வடநாட்டிற்குக் கங்கை போலவும், ஐரோப்பாவிற்கு டானயூப் போலவும், எகிப்திற்கு நைல் போலவும், சோழ நாட்டிற்குக் காவேரி நலவளமளித்தது மக்கள் கரிகாலனை வாழ்த்தி, 'கரிகாலப் பெருவளத்தான், பொன்னிநல வளவன், வளவர் கோன், திருமாவளவன்' என்று கொண்டாடினர், "பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதி, ஆயிரம் விளையுட்டாகக் காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்" என்று புலவர் புகழ்ந்தனர்

முதலாவது சந்திரகுப்தனைப் போலவே நமது கரிகால வளவனும், தனது அரசியலை இலாகா இலாகாவாகப் பிரித்துத் தக்க அறிவாளிகளைக் கலந்துகொண்டு முடிதழுவிக் கோலோச்சினன் தமிழ் மன்னர், ஐம்பெருங் குழுவும், எண்பெரும் ஆயமும் புடைசூழ அரசாண்டு வந்தனர் ஐங்குழு நாட்டுக் காரியங்களைக் (National Service) கவனிக்கும் எண்பெரும் ஆயம் அரசனுக்கு வேண்டிய சொந்தப் பணிகளைச் (Personal Service) செய்யும் ஐம்பெருங் குழு —அமைச்சர், புரோகிதர், படைத் தலைவர், தூதுவர், சாரணர் ஆகியோராவர் எண் பெரும் ஆயம் —கணக்கர், கருமகாரர், பொக்கிசக் காரர், வாயிற்காப்பார், நகரமாந்தர், படைத் தலைவர், குதிரை வீரர், யானை வீரர், ஜனப் பிரதிநிதிகளாகி, நாட்டார் நன்கு மதிக்கும் அமைச்சர், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு நடப்புகளை நன்கறிந்தும் நாள் கோள் அறிந்தும் 'இன்ன காரியம்

இன்ன காலததில் தொடங்கலாம்' என்றறி விககும நிமிததிகா, நாடடின சுகாதாரததைப போறறும மருததுவா, மத சமபநதமான காரி யஙகளைக கவனிககும குருககள, ஜனஙகளால தோநதெடுககபபெறற மகாசனஙகள ஆகியோா இவாகளே அரசன துணைவா ஆவா இவாகளு டன கலநதுகொணடும, இன்னும நாடடிற பெரிய புலவா, அறிவாளா துணை கொணடும அரசன முறையாக நாடாணடான மலை நாடடுப பேக னும, புறமபுநாடடுப பாரியும, கோயிலூா காரியும, பொதியமலை ஆயும, குதிரைமலை அதியமானும, கொலலிமலை ஓரியும, மலைநாடடு நளளியும இவன காலதது வளளலகள இவவெழுவரும ஒனறு படடுக கரிகால வளவனை நேசிததனா இவாகள புலவருககு ஏராளமான பரிசிலளிததுக கலவி வளாததனா வளவன ஏராளமான புலவாகளை வரவேறறு ஆதரிததான அவன மாமனை இருமபிடாததலையாா பெருந தமிழப புலவா அவரை எபபோதும கரிகாலன துணைககொண டிருநதான, நாடடில கலவி, கேளவி, கலை, கவிதை ஆகிய இவை வளரததகக அறிவுப பணிகளைத தககாா மூலம செயதான, தனது வருமானததில ஏராளமான பணததைக கலவி, கலை, தொழில வளாசசிகளுககே செலவிடடான ஆண பெண ஆகிய இரு பாலாரும இவன காலததிற கலவி கறறுப பெரும புலமை பெறறனா

கரிகாலன சீாகாழித தாலுககாவிலுளள நாங கூா வேளாளா குலததிற பெணணெடுததான வேளாளரை இவன மிகவும ஆதரிததான இவ னுககு, சேட சென்னி, நலஙகிளளி, நெடுஙகிளளி,

மாவளத்தான் என்னும் ஆண மக்களும், ஆதி மந்தியாா என்னும பெணணும உணடு. ஆதி மநதியாா கலவி கேளவிகளில தோந்து, கடைச் சஙகம வீறறிருந்த பெண புலவருள ஒருவரானா்

வெளளிவீதியாா, வெணணிக குயததியாா, குறமகள இளவெயினி, குறியெயினி, காக்கை பாடினியாா, நசசெளளையாா, மாசாததியாா, எயிற்றியாா, காமக் கணிபபசலையாா், பூஙகண உருத்திரையாா, பொன்மணியாா, பாாி மகளிா, ஔவையாா ஆகிய இவாகளெலலாம இவன காலததில சஙகம வீறறிருநத பெண புலவா இவா பாடிய பாககள கடைசசஙக நூலகளில உளளன பாவலரையும, நாவலரையும, வறருப பரிசில வழங்கி எககாலமும ஆதரிததான வளவன மாமூலா, பரணா, நககீரா, உருததிரஙகணணனா, முடததாமக கணணியாா, கருஙகுழலாதனா, கழாததலையாா முதலிய பாவலா இவனது அறம, வீரம, வணமை முதலிய அருநதன்மைகளைப பாடிப புகழநதனா புலவரை முகமலாநது வரவேறறு, மனமறிநது பொனனும மணியும உதவி, தானே வழியனுபபித தோமிசை போக விடுவானும கரிகாலன முடததாமககணணியாா கரிகாலன மீது பொருநராறறுபபடை பாடினா உருததிரங கணணனா, பெருமாவளவன் வீரம, வணமை, அரசியல, செஙகோன்மை, அவனது தலைநகாச சிறபபு முதலியவறறைப புகழநது 'படடினப பாலை' எனனும அரிய நூலாககிப பதினறு நூறுயிரம் பொன் பரிசிலாகப பெறறாா இதனை,

" தழுவு செநதமிழப பரிசில வாண்ாபொன
பததொ•டாறுநூ றுயி ரமபெறப
பணடு படடினப பாலை கொணடதும "

எனவரும் கலிங்கத்துப் பரணியிற் காண்க இந் தக்காலம பிரமாதபபடும நோபல வெகுமதியைப போனற எததனேயோ மடஙகு பெரிய பரிசிலகளே, நமது பழநதமிழ மனனா தகக புலவருககு வரை யாது கொடுததனா தமிழும கலேயும பரவப பல கலேககழகஙகளும, புலவா கூடித தமது திறமை களேக காடடப படடி மணடபஙகளும மூவேநதா நாடுகளிலும ஏராளமாயிருநதன நானூறுககு மேறபடட எணணுளள புலவா மணிகள மனனா வணமையால தமிழ வளாததனா. பததுபபாடடு, நெடுநதொகை நானூறு, குறுநதொகை நானூறு, பரிபாடல, நறறிணே நானூறு, ஐஙகுறுநூறு, பதிற றுபபதது, கலிததொகை, பதினெண கீழககணககு, சிறறிசை, பேரிசை, முததொளளாயிரம முதலிய அரிய பெரிய நூலகள பல அககாலததில வெளி வநது தமிழுககுப பொனருப புகழளிததன இசை நூலகள, கூதத நூலகள, நாடகத தமிழ நூலகள பல அககாலததில உலாவின

பெருமாவளவன் சுதத சமரசச் சைவன், திருக் கச்சி ஏகமப வாணா கோயிலேககடடி வழிபடட வன் "கரிகாலனே நணணுவாா எழிலகொள கசசிநகா ஏகமபதது அணணலாா" எனறு ஞான சமபநதா திருமாவளவனேச சிறபபிததுப பாடியிருக கிறுா அசோகன தனது மகள சஙகமிததிரையை யும, மகன் மகேநதுவையும பௌததமத பிரசாரத திறகாகத தென்னுடடிறகு அனுபபினுன் அக் காலம முதல இஙகும, இலஙகையிலும பௌதத சமயம நன்கு ஊன்றிக கொணடது. அதன் பின வடககிருநது ஜைனமுனிவா வந்து இஙகே சமண மததகைப் பரபபினா. கரிகாலன் அரசில பௌதத

மடங்களும, சமணபபள்ளிகளும் இடா இன்றித் தழைததன பிறருககு இடரினறி, அவரவா தததமது சமய நெறிபறறி வாழவதைக கரிகாலன நடுததிலன புகாரில மருவூாப பாககததில யவனா, சாவகா, சோனகா முதலிய பிற நாட்டாா வநது குடி யேறியிருநதனா அவாகளையும வளவன நன்கு மதிததான அநதணா தமது வேதக கொளகை யைக கடைபபிடிதது நடகக வேணடிய ஆதரவீந் தான ஒரு சோலையிலுளள பலவகைக கனிமரங கள போலவே, பல வகுபபினா கரிகாலன குடைக கீழ அமைதியாக வாழநதனா போா தொடஙகு முனனா, அநதணா, அறவோா, பெணடிா, குழந தைகள, முதியா, பிணியாளா இவாகளைப பறை யடிததுப போகச சொலலிப பிறகே அவன பகை வரை எதிாபபான கரிகாலன வேளாளா, அந் தணா, வீரா, வணிகா, கவிஞா அனைவருககும பாது காவலனுயிருநது, நாட்டையும மனனுயிரையும, அறததையும, அறிவையும, தொழிலகளையும வள முறுததினை அவன குராபபளளி யெனனும திருவிடைககழியில இறுதி சோநத போது, *"அறிநதோன, மனற அறிவுடையாளன, இறந தோனருனே யளிதிவ வுலகம (வீரபபோா, வேத நெறி யாவும அறிநதவன , பலகலையறிவுடையவன், அவன இறநதான உலகம இரஙகததககது)" எனறு கருஙகுழலாதனா பாடினா

உளநாட்டிற கலவி, தொழில, விவசாயம் அனைததையும வளாதத வளவன, கபபல வாணி பததால நாடு செலவச செழிபபடையக கருதி, அதறகேறற துறைமுகபபட்டினம காவிரிபபூமபட டினமே என்றறிநது, புகாா எனனும அநநகரை அளகாபுரிபோலப புதிதாகக கட்டியமைததான்.

---

* புறநானூறு

கால ஆராயச்சி

குறிபபு - மூனருவது சஙககாலம கி பி இரணடாம நூறருணடு எனபதே அறிஞா முடிபு அதுவே தமிழிலக கியததின பொறகாலம, அது தமிழா நாகரிகம உசசநிலை பெறறு நாடெலலாம பரவியிருநத காலமாகும இலஙகை கயவாகு, சேரன செஙகுடடுவன காலம கி பி 125-180 எனறு கே ஜி சேஷயயா "**சேரமனனா**" எனனும தமது ஆஙகில நூலில விளககுவது பொருததமானதே செஙகுடடுவன ஐமபததைநது ஆணடுகள அரசாண டான கயவாகு வஞசிநகா வநதபோது செஙகுடடுவ னுககு ஐமபது வயதெனபா 'செஙகுடடுவன தாயாா நறசோணை, கரிகாலன மகள எனறு **கனகசபை** சொலலு வது பொருநதாது நறசோணை கரிகாலன கூடடபிறநத வளா யிருககலாம **திகழொளி ஞாயிற றேழபரி நெடுந தோச** சோழன மகள நறசோணை இச சோழன கரிகாலன தநதையான இளஞசேட சென்னிதானே எனபது ஆராயததககது சிவராஜ பிளளை தமது 'Chronology of the Tamils' எனற நூல 126 ம பககத தில, நறசோணை கரிகாலன கூடடபிறநதவள எனறே குறிககிருா பெருஞசேரலாதன 58 ஆணடுகள ஆணட தாகக கருதுகினறனா **சிலபபதிகாரததில**, எதிாகாலத தனமை யொருமையாக "**அன**" ஈறு வழஙகுகிறது (மாறி வருவன, யானறிருவன) "**நீா**" எனனும முனனிலை (அடிகள நீரே, கூறுமினரே) பெரு வழககாக வருகிறது "**நான**" எனனும தனமை (நான கணடீா) ஏராளமாக வழஙகுகிறது சஙக நூலகளில "**அல**" ஈறே (தினபல) வழஙகும "**நீா**" எனபது அரிதாகவே முனனிலையில வரும "**யான**" எனும தனமையே வழஙகும ஆத லால, சிலபபதிகாரம கடைசசஙக காலததிறகுப பிறபடட தெனறு புலவாமணி வையாபுரிப பிளளை ஆராயகிருா காலம எபபடியாயினும, நூலை நமககுக காபபாறறித தநத திருவருளை இறைஞசுவாம

ரு. பூம் புகார்

"பூமபுகாா போறறுதும! பூமபுகாா போறறுதும!"

கமபா அயோததி நகரைப "போககனியொனறு பழுததது போலும" எனறுா "நாகலோகமும தேவலோகமும போனற போகமும, நீணட புகழும நிலைபெறற புகாா" எனறுா இளஙகோவடிகள *பொதியமும, இமயமும, புகாரும ஒனறெனறுா அடிகள எபபடி? பொதியமும இமயமும நடுஙகு வதிலலை, ஒடுஙகுவதிலலை, நிலை பெயாவதிலலை அதுபோலவே பூமபுகாரும எனபா கலவி கேளவி களில தோசசி பெறறு உணமையை முறறும உணாநத மேலோா திருமாவளவன குடைககீழ, புகாரின பழஙகுடி மககள, கலவி, கேளவி, அறம, அனபு, தொழில, வாணிபம, சீா, செலவம அனைத திலும சிறநதோஙகினா 'ஊா பிடிககவிலலை, அரசு பிடிககவிலலை' யெனறு யாரும மனவெறுபபுடன வலசை போவதிலலை மேறசொனன மலைகளைப போல இவவூாப பழஙகுடிகள நிலைபெறறு வாழகின றனா புறபபகைவரால ஊருககு நடுககம இலலை அவவூராா பகைவரை வெனறு புறஙகணட வீர மனனனகீழ வாழும வீரததமிழா அவவூாப பழங குடி மககள அறிவிலும, பலததிலும, வளததிலும ஒடுஙகுவதிலலை ஏனெனில நாடடில வறுமை, மடமை, அடிமைப பிணிகள இலலை அறிவும, ஆற றலும, தொழிலும, செலவமும, ஆணமையும செழிதது தோஙகினா செமபியன குடிகள பொதியம தமிழ முனிவரின தவநிலையம இமயம தமிழத் தந தையான சிவபிரானின அருளநிலையம புகாா நகரம

---

* மஙகள வாழததுப பாடல

தமிழ்ச செலவததிறகும, திருவருட செலவததிற் கும நிலையமாக விளஙகியது இவவாறு தனககுரிய தனிசசிறபபுறற புகார, நாகலோகமபோலப போகத திலும, தேவலோகமபோல வறருப புகழிலும, அருட செலவததிலும சிறநதோஙகியது

* இடமகன்ற புவி மடநதைககு அலைநீர ஆடை, மலை திருமுலை, அதனினறெழும ஆறு ஆரம, மேகம கூநதல, அவள மேல மூடிய இருட போாவையைக கதிரககரம பரபபி நீககி, உதயகிரி யில தோனறுகினற உலகம விளஙக ஒளிரும இரவி அபபோது பூமபுகார தேவலோகமபோல நமமுன விளஙகுகினறது

காவிரி கடலுடன கலககும சஙகமுகததில உளளது புகார பாணடி நாடடிறகுக கொறகை போலச சோழ நாடடிறகுப புகார சிறநத துறை முகபபடடினமாகும தறபோது பமபாய கராசசி முதலிய துறைமுகஙகளைப போலவே, முறகாலம காவிரிபபூம படடினம எனனும புகார, பாரத நாட்டிற சிறநத துறைமுகஙகளில ஒன்றாக விளங கியது இததுறைமுகததில இறககுமதியான பொரு ளும, ஏறறுமதிககான பொருளும புலிமுததிரை யிடபபடடு, மூடடைமூடடையாகப போரேறி நின்ற தைப படடினபபாலை விளககுகிறது —

> "மாரிபெயயும பருவமபோல
> நீரினினறு நிலததேறறவும,
> நிலததினினறு நீரபபரபபவும,
> அளநதறியாப பலபணடம,

* இநதிர விழவூரெடுதத காதை

வரமபறியாமை வநதீணடி,
அருஙகடிப பெருஙகாபபின,
வலியுடை வலலணஙகிஞேன,
புலிபொறிததுப புறமபோககி
மதிநிறைநத மலிபணடம,
பொதிமூடைப போறேறி ''

இஙகுக குதிரைகள வநது இறஙகுகினறன ('' நீரின வநத நிமிா பரிப புரவி '') யவன சோனக வணிகா நமது நாடடுச சரககுகளை வாஙகிச செலலக கபபல கொணடுவநது நிறகினறனா நமது நாடடில விளையும மிளகு, அகில, துகில, உணவுப பொருடகள, கருமபு, தானிய வகைகள, முதது, மணி, பவளம முதலியவை ஏராளமாக ஏறறுமதி யாகினறன

இததகைய வாணிபச செலவததால, புகாா செழிபபுறறு விளஙகுகிறது அதனகண '' குழல அகவ, யாழ முரல, முழவதிர, முரசியமப '' நாளெல லாம திருநாளா யிருககினறன மருவூரப பாககம, படடினப பாககம எனறு இரணடு பிரிவாயிருக கிறது புகாா இரணடிறகும இடையேயுளள பொது நிலம மரமடாநதிருககிறது அஙகே நாளஙகாடிகள (பகறகடைகள) கூடும

மருவூரப பாககததை நோககுவோம· அஙகு நிலா முறறஙகள, பெரிய பணடகசாலைகள, மான் விழி போனற சாளரஙகளைக கொணட மாளிகைகள ஆகியவறறைக காணகிறோம காவிரியின் சஙக முகததினருகே. யவனா வசிககினறன. அவா வாணிபததில நலல லாபம பெறுகினறனா கண

டார கணககளைக கவாகினறனா. கடறகரையில, கபபல வாணிபததாற செலவந தேடத தமது சொநத நாடடை விடடுவநது, பரதேசததுக கட லோடிகள கலநது வசிககினறனா சாநது, கநதப பொடி, குளிாநத வாசனைச சநதனம, விடுபூ, தொடுபூ, கடடுபபூ, நோகடடி, செநதேன, நிரியா சம, பசசிலை, கறபூரம, அகில முதலிய நறுமபுகைச சரககுகள, இனனும பிற வாசனைச சாமானகள இவறறை விறபவா நகர வீதிகளில திரிகினறனா படடு, *கமபிளி, பருததி இவறறைச சோததுப பல நுணணிய தொழிலகளைச செயயும நெயவோா இருககைகள ஒரு தெருவிற காணகினறன இவ வாறு வகை வகையாகத தெரியும பணட஁ஙகளுடன, நெல, புல, வரகு, தினை, சாமை, இறுஙகு, துவரை, இராகி, எளளு, கொளளு, பயறு, உழுநது, அவரை, துவரை, கடலை, மொசசை, மூஙகில நெல, காரா மணியாகிய பதினெடடு வகைக கூலஙகளும குவிநது விறகபபடும கூலவீதிகள காணகினறன பிடடு வாணியா, அபபஞ சுடுவாா, உபபு வாணிகா, வெறறிலை கடடுவோா, ஏலம இலவஙகம சாதிககாய காபபூரம தககோலம ஆகிய பஞசவாசஙகளை விற கும வாசவா, ஒருபுறம காணகினறனா

* "படடினும மயிரினும பருததி நூலினும
கடடு நுணவினைக காருகா இருககையும"

இதில 'மயிா' எனபதை 'எலி மயிா' எனபா ஆடடு மயிா எனறு கொணடு நம நாடடில காசமீரம போலக கமபளிகளும சாலவைகளும நெயதாாகள எனபதும பொருததமாகும "கடடுநுண வினை" எனபதைப பாவு விரிததுத தறியிறகடடி நுடப வேலைபபாடுகளுடன நெய யும நெசவு எனக

பதநீா (கள) விறகும பெணடிா, மீன விறகும பரதவா, ஆடடு வாணிபா, ஆகியோா செறிந்த புலாற கடைகள ஒரு புறங காணகினறன ஒரு புறம எணணெய வணிகா காணகினறனா. மற ெருருபுறம வெணகலக கனஞரும, செமபுக கொடடி களும, மரததை வெடடிப பல சாமானகள செயயுந தசசரும, வலிய கைகளையுடைய கொலலரும, சைத திரிகரும, சிறபாசாரியரும, மணணிஞற பல சாமான கள பணணும குயவரும, பொனனணி செயயும உருககுத தடடாரும, முதது மணி இரததினஙக ளால ஆபரணஙகள செயயும இரததிஞசாரியரும, தையறகாரரும, கமமியரும, செமமாரும (சககிலியா) சீரை, நெடடி இவறருல மலா மாலை, பொமமை முதலிய மாசறற தொழிலகள பல பெருககி வாழ வோரும, ஒரு புறம காணகினறனா குழல, யாழ முதலிய இசைககருவிகளில, குரல, துததம, கைக கிளை, உழை, விளரி, தாரம (சரிகமபதநி) ஆகிய ஏழிசைகளையும வழுவினறி, சுததமாக இசைகக வழி காடடுந திறமைவாயநத அரிய பெரிய குழலா, பாணா, ஆகிய இசைப புலவா ஒரு தெருவில வசிக கினறனா இனனும சிறுசிறு தொழிலகளைச செயது பிழைககும பல தொழிலாளா மாசறற மரு வூாப பாககததில வசிககினறனா.

* * * *

இனிப படடினப பாககததிறகுச செலவாம: அஙகே நாம காணும இடஙகளாவன · இராஜ வீதி, கொடிதத தேரோடும வீதிகள, பெரிய கடைததெருக கள, பெருஙகுடி மககளாகிய தனவணிகரின மாட மாளிகைகள விளஙகுந தெருககள, அநதணா வசிக கும இடம, நாடடாா நலததை விருமபிய பயிாத

தொழில செயயும உழவா, ஆயுள வேதா (மருததுவா), காலககணிதா, சோதிடா முதலியோா தததந தொழிலுககேறற முறையில இருககும இடஙகள, முததுககோபபோரும, மணிமாசு நீககுவோரும, வேகடிகள தமககுச சிறபபான கோடபாடடினபடி வளையறுபபோரும இருககும பெரிய தெரு, அரசா முனனிலை நினறு துதிககும சூதா, இருநது துதிககும மாகதா, அரசா புகழைபபாடும வைதாளிகா, நாழிகை சொலலும கடிகையரா, பிறா மனமகிழ வேடமபுனைநதாடி நலம பெறும சாநதிககூததா, மதஙகா, களததாடுங கூததியா, அகககூததாடும கணிகையா, பரிசஙகொளளும விலைமாதா, குறறேவல செயயும ஏவறபெணகள, தோறகருவி, நரமபுக கருவி, துளைககருவி, உருககுககருவி முதலியவறறை வாசிககும குயிலுவா, போாபபடைககும, திருவிழாககளுககும பலவகைப பறைகொடடுவாா, விகட கவிகள (நகைவேழமபா) முதலியோா, தததம இனததின வகை தெரியுமபடி இருககும இடஙகள, குதிரைப பாகா, யானைப பாகா, தோபபாகா, கடுங கண மறவா ஆகிய இவாகள, அரணமனைப புறததைச சுறறியிருககும இடஙகள, இவவாறு பெருமை யோஙகிய பெரியோா நிரமபிய பாடல பெறறுச சிறநதது படடினபபாககம.

இநத இரணடு பாககஙகளுககும நடுவே யுளளது இடை நிலம இரணடு வேநதரின பாசறைகளுககு இடையேயுளள களததில போரொலி கேடபது போல மருதூாப பாககததிற்கும பட்டினப பாக்கததிறகும இடையேயுளள இந்த இடைநிலததில, நாள அஙகாடிகளின ஒலிகள கேடகும. இநநிலம

மரஙகள அடாந்த சோலை, வியாபாரிகள், அம்மரங் கஜள யே காலகளாககெகொணடு, ஒழுஙகாகக்கடைகள கட்டி யிருககிருாகள. இசசோலையில், விறபோர் ஓசையும, வாஙகுவோா ஓசையும ஓயாது கேடகும.

இநத நாளஙகாடியில, ஒரு பூததகின் பலிபீடம் உள்ளது அபபூதம, வெறறிவேல மனனனை முசு குநதனுககு வநத இடாககளை நீகக, இந்திரனை அனுபபபெறறு, அநநாள முதல இநநகரைக் காதது நிறகிறது சிததிரா பௌாணிமையன்று மறககுலப பெணகள, அழகான (காமா) கோலத்து டனே, அபபூததகின பலிபூடததில பூககள தூவி, அவரை, துவரை, எளளுருணடை, நிணசசோறு இவறறைப படைததுப பொஙகலிடடு, நறுமபுகை காடடி, நாணமிலலாதவாபோலச சிஙகியடிததது, கைகோததுக குரவைககூததாடி (ஆவேசம நடிதது) "எமது மனனன ஆளும நிலமடஙகலும, பசி, பிணி, பகை நீஙகி மழையும வளமையும சுரந்து செழிதது வாழ்க!" என்னும ஓசையதிரும 'இவ வாறு இப பலிபீடததில வழிபடுவோா மிகக வலி யுடையவராவா' எனறு முசுகுந்தன நியமிததான். மருவூரில உள்ள மறவலி வீரரும, படடினததி லுளள படை வீரரும "மன்னனுககு உற்ற தீங்கு கஜள நீககுவாயாக" என்று பலிககொடை புரிநது பூததததை வணஙகுவர் இவவீரா, வேலும கவணும கொணடு போாக களததிற பகைவரை வென்று, தாம அறுதத தலைகளைக கொணாவா. (அததலை கள, கண சிவநது கடுநோககுடன், பாாககப பயங கரமாயிருககும), நலததைத் தரும அந்தப பலி பீடத்தில தமககும் அரசிறகும சேமமுணடாகும்படி அத் தலைகளை வைபபார். புலியைக் கொன்ற ஏற்

றின் தோல போராதத மயிரககண முரசததை இடி முழககம் போல ஆரதது "உயிரப பலி தநதோம கொள்க!" என்று கூவுவா

இனித திருமாவளவன் அரணமனையை நோககுவாம முறகாலததுத் தமிழா வாழவை நினைததால அலிககும ஆணமைக கனலேறும, கோழைககும வீரச சிலிரபபுறும. திருமாவளவன செருவெங காதலன, போா புரிநது பகைவரை வென்று, நாடெலலாந தமிழ்க கொடியை நடுவதற குக காதல வெறியேறியவன! அவன பககததி லுள்ள இரு நிலங்களான சேர பாணடியா நாடு களை வெறறி கொணடான, அதனபின தனனு டன பொர யாரும வாராததால, போாத தினவெடுதது, நாள பாாதது, வாளெடுததுக குடை யுயாததி, மயிரககண முரசடிதது, "இறைவனே இனறு நான வடதிசை நோககிப படை நடததுகி றேன் வடநாட்டிலாயினும எனது வலிய தோட கள பகைவரைப பெறுக!" எனறு வணஙகிச சென்றான். அசையாத ஊககததுடன போா நசை கொணடு, கரிகாலன வடககே படை நடததினன். யாரும அவனை எதிாககவிலலை. இமயமலை வரை யிலும சென்றான. அதறகு மேற செலல முடியா மல, 'இப பயஙகரமான இமயமலை பகையாக நினறு தடுபபதா' என்று முனிநது, அமமலையின பிடரில தனது புலிககொடியைப பொறிததான். 'தன்னுடன பொர வடநாட்டிற பகைவா இலலையே' எனறேஙகித திருமபுமபோது, சோணை நதிககரையிலுள்ள வச்சிர நாட்டரசன, இததமிழ மன்னனுக்குத தனது முததுப பந்தலைத திறை யூரதக கொடுததான். வாடபோரிற சிறநத மகத

மன்னன், போரில தோற்று, தனது அருமையான பட்டி மணடபததைத திறையாகத தந்தான். அவந்தி வேநதன் நீணடோஙகிய தனது தோரண வாயிலை உவநதளிததான பொன்னுலும மணியாலும புனையபபெறற இவை மூன்றும, மேற சொனன மனனரின முனனோ செயத உதவிக்காகத தெயவத தசசனுன மயனுல செயது கொடுககபபெறறவையாம இம முததுப பநதலும, பட்டி மணடபமும, தோரண வாயிலும, திருமாவளவன அரணமனையைக கவினுறுததின இககருததைக் குறிககும கீழவரும அடிகள தமிழன இரததததில ஊறுக :—

" இருநில மருஙகிற பொருநரைப பெறுஅச
செருவெங காதலிற றிருமா வளவன,
வாளும, குடையும, மயிரககண முரசும,
'நாளொடு பெயாதது, நணணாப[பெறுக இம
மணணக மருஙகின என வலிகெழு தோள'எனப
புணணிய திசைமுகம போகிய அநநாள,
அசைவி லூககததது *நசைபிறக கொழியப
'பகைவிலக கியதிப பயஙகெழு மலை'யென
இமையவா உறையும சிமையப பிடாததலைக
கொடுவரி யொறறிக கொளகையிறபெயாவோறகு,
மாநீா வேலி வசசிரநன னுடடுக
கோன இறை கொடுதத கொறறப பநதரும,
மகதநன னுடடு வாளவாய வேநதன,
பகைபுறததுக கொடுதத பட்டிமண டபமும,
அவநதி வேநதன உவநதனன கொடுதத
நிவநதோஙகு மரபிற றேரண வாயிலும,
பொனனினு மணியினும புனைநதன வாயினும்
நுணவினைக கமமியா காணு மரபின..."

* • * *

---

* போா வெலவதனறி வேறு விருப்பினறி,

பட்டினப பாககததில் ஐந்து அறபுத மன்றங கள் காணகின்றன. முதலில ஒரு வெள்ளிடை மன்றம காணகிறது. அதில சரககு மூடடைகள் குவிநதிருக்கின்றன அமமூடடைகளில ' இனனா சரககு' என்று முததிரை யிடபபட்டிருககிறது உளளூராா பெயா தவிர, அயலூராா பெயாகளும அமமூடடையிற காணகினறன. மூடடைக குரியவா தததமது சரககுகளை எடுததுச செலவா காவலின தேவைகூட இலலாமல, சரககுகள ஒழுஙகாக உரியாருககுச சேருகினறன யாராயினும களவா ஒரு மூடடை திருடிலை, அவா அமமூடடையைத தன தலையில வைததுககொணடு சுழனறு திரிவ தனறி, எஙகுங கொணடுபோக முடியாது அநத வெளளிடை மனறததை நினைததாலே கள்வர் நடுஙகுவா புகாரில களவா இலலை, பிறவூா களில இருநது வநதாலதான உணடு அவவாறு கள்வா வருவதிலலை, காவலன ஆடசி அததகையது.

அபபால ஒரு இலஞசி மணடபம உள்ளது. 'இலஞசி' யென்றால மடு, பொயகை யென்று பொருளாம கூன், குறள, ஊமை, செவிடு தொழுநோயா ஆகியோர் அபபொயகையில் முழுகி வலஞசெயதால, குறைகளெலலாம நீஙகி, உடல நலல நிறம பெறறு அழகுறுவர்

அபபால, ஒரு மணடபம உள்ளது. அதில ஒளி வீசும நெடிய கல நடபபெறறுளளது வஞசா மருந்து வைததுப் பிததானோ, நஞசுணடு உடல நடுஙகித துனபுருவோா, பல்லமுந்தக கொடிய பாமபு பிடுங்கப பெற்றவா, பிதுஙகிய கணகளை யுடைய பேய் பிடிததுக கடுந்துயாப படுவோர்-இவரனைவரும், அந்த ஒளளிய கலலைச் சுற்றிவந்து தொழுதால இடா நீஙகி யின்புறுவர்.

அதன் பிறகு பூதச் சதுக்கம் உள்ளது; அதில் ஒரு பூதம்உண்டு " தவவேடம பூணடு அதற்குரிய தன்மை யிலலாது பிறரை ஏமாற்றும போலித் துறவிகள, போலி மினுககுகளால தமமை மறைததுக் கொணடு அவஞசெய்யும விபசாரிகள், செஙகோன் மன்னனுககு எதிராகச சதிசெய்யும அமைசசா, பிறாமனை நயபபோா, பொய்சசாடசி சொலலுவோா, புறஙகூறுவோா,இவா, இதோ என் கையில உள்ள பாசததிறபடுவா" என அவ்வூர் எல்லையினின்று நாலு காதம கேட்கும்படி, கடுங் குரலெடுததுக் கூவும அப்பூதம தனது பாசததில் அகபபடட மேறசொன்ன பாவிகளை அது புடைத துணணும. அதாவது, அநத வூர் நாற்காத எலலைககுள் போலித துறவு, விபசாரம் பிறாமனை நயத்தல, ராஜததுரோகம, பொய்சசாடசி, புறங கூறறு முதலிய குறறஙகள நுழையா. அவவாறு குறறஞ செயதவா கடுமையான தணடனைக் குளளாவா. அததகைய குறறஙகளை யாரும் துணிந்து செய்யமாடடார் என்றவாறு.

அப்பால ஒரு பாவை மண்டபம காண்கின்றது. அங்கொரு பாவை யுள்ளது. அரசன் செஙகோல் கோடினலும, அறஙகூறும அவையில் (நீதி மனறத தில) தரும சாத்திரததிற்கு விரோதமாக, ஓரகமான நீதி சொன்னலும, ' நீதி கோடியதே' என்று அப் பாவை நாவினற சொல்லாமல நறை நீர் உகுத்து அழுமாம.

இதனை,

அரைசுகோல் கோடினும, அறஙகூ றவையத்து
உரைநூல கோடி யொருதிறம பறறினும,

நாவோடு நவிலாது, நவைநீர் உகுத்துப்
பாவை நின்றழூஉம பாவை மன்றமும

எனவரும சிலபபதிகார அடிகளான கணடு தெளிக.

அதாவது, நமது தமிழ மனனரின அறமனறந தார, அறககோடடபாடுகளை நாவனமையால திரித தும மிகுததும கூறுது, எளளளவும ஓரகபிலலாது, நேரமையான நீதி கூறுவா. கலவி கேளவி அறி வாறறலகளில மிகக அறசசபையாா தபபித தவறி அறஙகோடினுல, அஙகுளள கறபாவைகூடக கண ணீா விடடழும. அககாலததில அறவழியினினறு, அணுவும பிசகாத நீதி வழஙகியது எனறவாறு

மரகத மணியும வைரமும பவளததிரளும பதித்த மனனன மாளிகை, அவனது வெறறிப புக ழைபபோல வானளாவ ஓஙகி நிறகிறது இவ வூரில சிவன்கோயில, முருகனகோயில, பல தேவா கோயில, விஷ்ணு கோயில, இநதிரன கோயில, அருகா பளளி, புததா பளளி முதலிய புணணிய நிலையஙகள முரணின்றித தழைதத தோஙகும இவறறிலெலலாம மாநதா அவரவா கொள்கைக கேறற அறநூலகளைப படிபபா.

காவிரிபபூமபட்டினம, அககாலத தமிழா நகர மைபபிறகு ஓா எடுததுககாடடாகும. இககாலச சிறபிகளும வியககுமபடியா யிருககிறது இநநகா அமைபபு ஒரு சமுதாயததிறகு இன்றியமையாத தொழிலகளை முறை வகுததது, அநதநதத தொழின முறைககேறறபடி மககளையும அவா இருககும தெருககளையும அணிவகுததது, கோயிறபூசை முதல, வெறறிலைக்கடை வரையில, ஒரு ஒழுஙகுபறறி அமைதியாக நடககச செயத செங்கோலாடசியின்

திறமையை எவ்வாறு புகழ்வோம்! சமயம், கல்வி, கலை, தொழில, வீரம, வாணிபம, பயிா எலலாம செழிததோஙகின, பணடை த தமிழகததில, பொது மககளுககு வேணடிய ஏற்பாடுகளெலலாம ஒரு புறம நனகு முறை வகுககபபெற்று நடந்தன, அரசனுககும, அரசியலுககும வேணடிய ஏற்பாடுக ளெலலாம இனனொரு புறம ஓங்கின இவவாறு "அறனொடு புணாநத, திறனறி செங்கோல" செழிதத இபபூமபுகாரின் செலவத் திருவிளங்கும தனவணிகா தெருவிறகுச செலவோம

௬. கண்ணகி திருமணம்

'அங்க ணுலகில் அருந்ததி யன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார்"

காவிரிப்பூம் பட்டினம் வணிகர் செழித்த மாநக ராகும். பரதர், கடலோடிகள், மன்னர் பின்னவர், இளங்கோக்கள், தருமக் கிழவர், ஆள்காவலர், உழவர், வணிகர், முதற்றொழிலாளர், செட்டியார், சிரேட்டிகள் என்று வைசியர் பெயர் பெறுவர். இவர், கலத்தினும் காலினும் (கால் = வண்டி) பெரும் பொருளீட்டுவர். இவர், புகழ் சிறந்த அரசனும் விரும்பும் திருவினர். இவர் வாணிபத்தை வளர்க்கப் பரதேச வர்த்தகர் பலர் புகாரில் வந்து ஈண்டியிருந்தனர். இதனை,

"நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்[1] கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும், பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும், குணகடல் [2] துகிரும்
கங்கை [3] வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத் துணவும், [4] காழகத் தாக்கமும்,
அரியவும் பெரியவும் நெரிய ஈண்டி"

எனவரும் பட்டினப்பாலைச் செய்யுளிற் காண்க.

"கொள்வதும் மிகைகொளாது, கொடுப்பதும் குறை கொடாது, பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசுவர்" இவ்வூர் வணிகர். இவர்களால், இவ்வூர், ஆகலி

[1] கறி = மிளகு [2] துகிர் = பவளம்.
[3] வாரி = பொருள் [4] காழகம் = பர்மா

யுலகம் அனைத்தும் வந்தாலும வேணடிய அரும் பொருளை வழஙகததக்க வளஞ சிறந்தது. இவ வூரைப போக பூமிபோல இன்புறச் செய்தவா இரணடு தனவணிகா ஒருவன் பெயர் மாநாய்கன், மறறொருவன் பெயா மாசாததுவான். "நாய்கன்" எனறால செட்டியாா 'மாநாயகன்' என்றால் பெரிய செட்டியாா 'சாதது' என்றால வணிகக் கூடடம 'மாசாததுவான்' எனறால வணிகா கூட்டத தலைவன இருவரும அரசன் அன்பை நிறைவாகப பெறறவா. பொருளை ஏராளமாக ஈட்டி, ஏராளமாக ஈநது, குபேரனும கர்ணனும ஒருங்கே சோநததுபோல இவா வாழ்ந்தனா.

மாநாய்கன் 'ஈகையில வானமேகம' எனப் புகழ்பெறறவன அவனது குலககொம்பே நமது கதாநாயகியான கணணகி பன்னிரணடு வய துளள கணணகி, பொன்னொளிா மினனலைப போலப பொலிவுறறிருநதாள மலாமகள போன்ற சிறந்த வடிவழகி கணணகி 'மாசறற அருந்ததி-கறபையொத்தது இவளது கறபுத திறம' என்று பிறமாதா தொழுதேததும பெருஙகுணச செலவி கணணகி

"போதிலாா திருவிளை புகழுடை வடிவென்றும
தீதிலா *வடமீன திறமிவள திறமெனறும,
மாதராா தொழுதேதத வயஙகிய பெருஙகுணததுக
காதலாள, பெயா மனனும கணணகியெனபாளமாதோ"

மாசாததுவான் பெருநில முழுதும் ஆளும், திருமாவளவனைத தலைமையாக வைததுப போற் றும ஒபபறற குடிகளுடன் உயர்ந்தோங்கும் செல

* அருநததி

வச் சீமானுயிருந்தான் கப்பல் வாணிபத்தாலும், தரை வாணிபத்தாலும், அவன் பெருநிதி யீட்டினான். அதைக்கொண்டு இல்லாதார்க்கு நல்லுதவி செய்தான. இத்தருமவான இல்லொறு பட்டோரும் ஈதலுமே தனது அறமாகக் கொண்ட இந்த இரு நிதிக் கிழவன் மகனே நமது கதாநாயகனை பதினாறு வயதுள்ள *கோவலன் கோவலன், அறிவு, அழகு, தொழில், செல்வம், அனைத்திலும் சிறந்து, உலகமும் சிறிதென ஓங்கும் புகழ் பெற்றான் பண்ணினும் இனிய தீஞ்சொற் பாவையர், இவனைக் கண்டு வியந்து, 'இவ்வழகனே செவ்வேள்' என்று தமது ஆயத்திற பாராட்டிப் போற்றுவர் ஆயம் — தோழியர் கூட்டம்.

" மண் தேயத்த புகழினான், மதிமுக மடவார் தம
பணதேயத்த மொழியினார் ஆயத்துப் பாராட்டிக்
'கண்டேத்துஞ் செவ்வேள்' என்று, இசைபோகிக்
காதலால்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென்பான்
மாதோ "

இத்தகைய இனிய தன்மையும், தகைமையும் பெற்ற கோவலனைக் கண்டு கண்ணகி காதலித்தாள். இருவர் கண்ணும் கருத்தும் கூடின பெருங்குணக் காதலியாகிய கண்ணகி, செவ்வேள் போன்ற கோவலனை மனத்துட் கொண்டேத்தினாள். இருவர் காதலையும் பெற்றோர் அறிந்தனர் இரு தனவணிகப் பெரியாரும் ஒரு நன்னாளைக் குறித்து, அன்று தமது அருமை மக்களது திருமணக் காட்சியைக் காண விரும்பினர்.

* கோபாலன.

முரசுகள் இயம்பின; முருடுகள் (மத்தளங்கள்) அதிர்ந்தன; சங்குகள முழங்கின; அரசன் பவனி யெழுநததுபோல வெணகுடைகள் எழுந்தன, பெணகள் யானைமேல ஏறி ஊரில உள்ளவருககுத திருமணச செயதியை அறிவித்தனா. ஊரில *மங கல அணி யெழுந்தது.

மாலை தாஙகிய வைரமணிததூண மணடபத்தில, நீல விதானங கடடிய அழகான முததுப் பநதலின கீழ, வதுவரா அமாநதனா அபபோது, சநதிரன ரோகிணியைச் சேருந தருணம. அதாவது, ரோகிணி நடசததிரம அனுபவததில முதிாநத அநதணா வேத வழிகாடடிச சடங்கை நடததினா அருநததி போனற கறபரசியான கணணகியும, கோவலனும தீயை வலஞசெய்த காடசியைக கணடவா முறபவததில என்ன நோன் பாறறினரோ! திருமணங காண வந்தோா வாசமும, மலரும கொணட மேனியராய, தமபதிகளை ஒசிநது நோககி, புகழநதுரைதது, மஙகலம பாடினா. முகிழ்தத முறுவலும, ஏநதிளமுலையும், விரி

* மாஙகலய சூததிரம யானைமேல ஏறறி ஊர்வலஞ செயயபபெறறது எனபாா அருமபதவுரையாா. "மஙகல அணியெழுநதது" எனருல 'ஊரெஙகும மஙகல விழா அணியெழுநதது' எனபா அடியாாககு நலலாா இதைக கொணடு சிலபபதிகாரககாலததில தமிழா திருமணத்தில தாலி கடடும வழககமிலலை யெனறு கொளவாருமுணடு, திருமணச சடஙகு கூறுமிடததிலாயினும, பிற்காலம, மதுரையை எரியூடடி வளையை உடைததெறிநது கணணகி செலலுமபோதாயினும, தாலியைப பற்றியே பேசசிலலையாதலால மேறசொனன உணமை கொளளததககது எனபர்.

மலர்க் கூந்தலும கொணட மலர்க்கொடி போன்ற அழகிய மாதா, சாந்து, நறுமபுகை, மாலை,சுணணம, விளககு, நன்கலம முளை கிளமபிய பாலிகை, நிறை குடம ஆகிய மங்கலஙகளை யேநதினா, "மணமகள கணணகி, தனது காவலனை எககாலும் பிரியாமல, கைநெகிழாமல கூடி வாழக! தீதறுக! நலம பொஙகுக!" எனறு வாழததெடுததுச சில மலா களைததூவினா, பிறகு உலகிறகு அருந்ததிபோனற கற்புடைய கணணகியைக கணவனுடன் மஙகல நலலமளி யேறறினா அவவாறு வதுவரரைப பள்ளியறை சோககையில, "இமயமலைககு இபபால, எமது திருமாவளவன் பொறிதத புலிககொடி, அதறகு அப்பாலாகி, மேருமலையை அளாவுக! எபபககமும் போர் வெறறி பெருகிய எமது செம பியன், உலகெலலாம ஒரு தனியாழியுருட்டி (ஏக சக்கிராதிபத்தியம வகிதது) விளஙகுக!" எனறு மன்னனுககு வாழ்ததெடுத்தனா குடிகள இவ வளவு அன்பு வைககுமபடி அககாலத் தமிழ் மன்னா செங்கோல செலுததினா!

கணணகியும, கோவலனும அறம பொருளின் பம நிறைநத இலலறம் நடாததினர். காதற் கொழுநனாகிய கோவலன தடமலாக கண்ணியான கண்ணகியுடன் இலலறத்தில் அன்றிலைப்போலக கூடி வாழ்ந்தான்

ள. மங்கல மனையறம்

கோவலனும் கண்ணகியும, தமது நெடுநிலை மாளிகையின இடைநிலையில (நாலாந தட்டு) மயனுற் செயயபபெறறது போன்ற ஒரு மணிக்கால அமளியில வீறறிருநதனா அமமாளிகைச சாளரம மணித தாமததாலே ஒழுஙகுற அமைககபபெறறது. அதன வழியே மாலைத தெனறல வீசியது அததென்றல கழுநீா, ஆமபல, நனகு தளையவிழ்ந்து வணடு மொயககும குவளை, மறற வயற பூககள இவறறின வாசததை அளளி யணைநது வநதது. வெணமடல விரிநத தாழை, மாதவி, சணபகப பொதுமபா இவறறினினறும பூநதாதுக் களை வாரியுணடு, ஒளிய முகஙகொணட மாதரின சுருணட அளகததில உணடாகும மணததைப பெறுதறகு வழிகாணது திரியும வணடுகளுடன சாளரததுட புகுநதது மணவாய்த தென்றல. தெனறல காதறகடவுளின் தேரலலவா? நமது காதலரை அது மகிழவிததது. அவா காதல பெருகியது. இருவரும மணமலாக கணைகளுடன் மனமதன் வீறறிருககும மேனமாடி நிலாமுற்றத்தை யடைந்தனா. அஙகு வணடுகள் உணணும்படி, பல நறுமலாகளால ஆகிய சோககையில (ஆழிசூழ்ந்த தொலலுலகம முழுவதையும் விளககும) ஞாயிறும் திஙகளும் போலக் காதலா இருவரும் வீறறிருந்தனா. கோவலன், தனது அருமைக காதலியான கணணகியின பெருந்தோளில கரும்பும் வல்லியும் எழுதினன், அவள் மார்பில தொயயில எழுதினன். பிறகு இருவரும் வணடு மலாத்தி நிலவும் மல்லிகை மாலையும், செஙகுவளை மாலையும், அணிந்தனர்.

அம மாலைகள் குலைநது நெறி பிறழுமபடி இருவரும மாாபுறத் தழுவிப் புணாசசியின்பததில மயஙகிக கிடந்தனா தீராக காதலில மூழ்கிய கோவலன, அமமயக்கம நீஙகிய பினனா, காதலியின திரு முகத்தை நோககி, நலம பாராடடுரைகளைக கூறி ஞன். அவையாவன :—

"காதலி, இமையவா போறறப பரமசிவன குழவித திஙகளை முடிமிசைச சூடியது அருமையான காடசிதான, ஆயினும அபபரமன அபபிறையை உனது திருநுதலாகுமபடி கொடுததலே பொருந் தும ஏனெனில, பாறகடலில திருமகளாகிய உனனேடன்றே அததிஙகள பிறநதது? அது உனககே யுரிமையனறே? போாமுனையில, புகழ பெறற வீரருககு, மனனா படைககலங கொடுததல பணபாகும அநதப பணபினுல, அனஙகன தனது பெரிய கருமபுவிலலை நினது இரணடு கரிய புருவங களாகத தரததகும அமுதம மூபபை யொழிதது என்றும இளமையைத தருவதாம. நீயே எனககு அமுதம பாறகடல தோறறிய அமுதிறகு முன னேயே நீ தோன்றினை அநத அமுதுடன தோன றியது இந்திரன வசசிராயுதம; அதை அவன, உனது இடையாகுமபடி தரவேணடும ஆறுமுகக கடவுள, தனது அழகிய சுடா நெடு வேலையே நினது முகத்தில இரு கணகளாக அமைததான அது, உனது வேல விழிகளால என்னை வருதத வனறே? பெரிய சிறகை விரிததாடும நீலமணி மயில, நினது சாயலுககுத தோறறுத நணகான அடைநதது. அன்னமானது, நினது மெனனடைக குததோற்று நன்னீாப பணணை நளிமலரிற செறிந துறைகின்றது மென்னடை மாதே! குழலும,

யாழும், அமிழதுங குழைதத நினது மழலைச சொல லிறகுததோறறு வருநதிய கிளிகள், உன்னைவிட்டுப பிரியாமல, உனது மலாக கைகளில உறைவன வாயின எதறகாக? உனது இனசொலலைக் கேடடுவநது தாழும அதைக் கறகவேயாம் நறு மலாக கோதையே, உனது மஙகலமான இயறகை யழகே எலலா அழகையும வெனறு விளஙகுகிறதே; உனது நலம பாராடடும தோழியா, உனககுப பொனனணிகள சூடடுவதால என்ன பயனைக கணடனா? அவவணிகளுககு நீ அழகு செய்வ தலலால, அவை யுனககு அழகு செயயத தேவை யிலலையே! பலவகையாக நீ முடிககும கூந்தல இயறகை மணமுடையது அதறகுச சில மலாகள சூடடுவதை விடடு, உனது தோழிகள மெலலவிழ் மாலை சூடடுகினறனா அமமாலை 'நான கணணகி கூநதலை அடையவேணடும' எனறு கேடகத தோழியா அதன அவாவைத தீாகக அவவாறு செய்குனா போலும! உனது தோழியர், உன் கூநதலுககு அகிறபுகையும போடடு, அதனமேல மானமதச சாநதையும (புனுகு கததூரி போனற வாசனைகள) பூசுவதேன? அநத மான்மதச சாந்து, 'தோழியே நான் கணணகி கூந்தலால மணமபெறச செயயாயோ?' எனறு கெஞசிய தனாலோ? இனறேல, இவருககு மான்மதததுடன் வநத உறவு எதனால? உனது திருமுலைத தடததில தொயயிலெழுதி, அதறகுமேல முததுவடத்தையும அவா அணிவதேன? அநத முததுவடத்திடம அவா கொணட உறவு யாதோ? ஒருகால, 'தோழி, நான கணணகி மாாபைச் சேரவிழைகின் றேன், துணை செய்' என்று அம முத்தாரம கெஞ்

சியதோ? மங்கல வணியும் அகிலுமே பாரமாகி உனது சிறறிடை வருந்துகிறதே, அதறகு மேலே, நகைகளும முததுவடமும, மாலைகளும சாநதும இவா அணிவதேன? ஆ! இவாகளுககென்ன பேய பிடிததுக கொணடதோ? அதனாலேதான உன்னை யிபபடிச சுமையேறறி வருததுகின்றனரோ?

"தாழ்ந்தடாநத கூநதலையுடைய தையலே தூய பொன்னிறப பாவாய, முததனைய முரலாய, குறறமறற நறுமண வுயிாபபினாய, கருமபனைய இனிமையாய, தேனனைய இன சொலலாய, பெறறகரிய பாவையே, என் ஆருயிாககு மருநதே, பெரிய தனவணிகக குடிச செமமலான மாநாயகன பெருமை விளஙக வநத அழகிளம் பெணணே, உன்னை எனனெனறிசைப்பேன? மலை பெறுதறகரிய மணியே என்பேனா! பாறகடல பெறவொணணாத அமுதே எனபேனா! யாழ்ற பிறததறகரிய இசையின்பமே எனபேனா!

" மாசறு பொனனே, வலமபுரி முததே,
காசறு விரையே, கருமபே, தேனே,
அருமபெறற பாவாய, ஆருயிா மருநதே,
பெருஙகுடி வாணிபன பெருமட மகளே,
மலையிடைப பிறவா மணியே யெனகோ!
அலையிடைப பிறவா அமிழதே யெனகோ!
யாழிடைப பிறவா இசையே யெனகோ!
தாழிருங கூநதல தையால நினனை......!"

இவவாறு இடைவிடாமல் இன்னுரை கூறி, நலம் பாராட்டினான் கோவலன். நமது பழநதமிழா, பெணணைப் பெருமைபபடுததிய வகை இதனால் விளங்கும. இநநூலைப் படிககும் ஒவவொருவரும்,

தமது மனைவியை இவவாறு நேசிதது இனிமை கூறவேணடும *வயஙகிணா தாராகிய கோவ லன, தயஙகிணாக கோதையாகிய கணணகியுடன் இவவாறு மகிழநதிருநதான கோவலன தாயாா, இவாகளைத தனிககுடிததனம வைதது, அனபும அறமும பொருநதிய இலலறம நடததிககாண விருமபினள அதறகாக ஒரு பெரிய மாளிகையை அமைததாள அதில இவாகளுககு வேணடிய பலவகைச செலவஙகளையும, பணிவிடை செயயச் சேவகா முதலிய எலலாவறறையும ஒழுஙகாக அமைததாள இநத மாளிகையில, கோவலனும கணணகியும, எககவலையும இனறிச சுயேசசையாக வாழ்நதனா ஊருககு வரும துறவிகளை வர வேறறு வழிபடடு இவா அறததைப போறறினா, அறவோருககு வேணடியதை உதவினா; இன் முகஙகாடடி விருநதினரை உபசரிதது ஊடடினா. அனபும அருளும இவா வாழவிற பொருநதின கணவன கருததறிநது, கணணகி செயவன செய் தாள இவவாறு பல ஆணடுகள இவா சிறபபாக இலலறங காததனா போகப பொருடகளெலலாம இவாகளுககு நிறைந்திருநதன இருவா மனமும், காதலால கலநது குழைநது ஒனறுயின இரு வரும எலலா இன்பஙகளையும அனுபவித்தனர்; 'மணமேல யாதும நிலையிலலை; செலவம, செல வோம் எனச் செலலும, இருககுமபோதே இயன்ற நலலறம செயயவேணடு' மெனறு கருதித தாமும துய்த்து, அறவோா, துறவோர், வறிஞர், விருந் தினா முதலாஞேருககும ஏராளமாக ஈந்து வாழ்ந்தனா.

---

* தாதும பூஙகொத்தும நிறைநத ஒளளிய மாலை.

1 தாதும பூஙகொததும நிறைநது அசைநதாடும மாலை.

அ. மாதவி

நமது நாட்டியக் கலை

அழகனை அழகுக கலைகளால வழிபடடனா நமது பாரத நாட்டினா நமது கோயிலகள அருங கலை நிலையங்களாம ஆடல, பாடல, காவியம, ஓவியம, சிறபம முதலிய கலைகள, ஒரு நாட்டின நாகரிக வாழவிறகு இனறியமையாதனவாம நமது பெரியாா இககலைகளைக கடவுள வழிபாட்டுடன இணைததுப புனிதமாககினா. மனிதனது மனக கிளாசசிககும, புலனுணாவிறகும, ஒரு கடவுட சுவையும பேரினபப பயனும நலகவே, மகானகள இககலைகளை வகுததது, அவறறிறகுத தமது அருள றிவால இலககணமுஞ செயதனா அககாலம அவா அருளிய இலககணஙகளே வழிவழியாக இன் றும வழஙகுகினறன 'பரதாாணவம' என்னும பெயரால பரத ரிஷி நாட்டியக கலையை அருளினாா பாவனை, ராகம், தாளம் இமமூன்றும ஒததியஙகி இன்பமளிபபது பரத நாட்டியம உருக வேததததி னின்று வாததியம, யஜுா வேதத்தினின்று அபி னயம், சாமவேதததினின்று கானம, அதாவணததி னின்று ரஸம கிரகித்து, மாநதருககு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நாறபயனையும அளிககவே நாட்டியக் கலை வகுககப்பெறறதாக

அபிநய தாபபணம கூறும * அககாலப் பெரியார் இககலையின புனிதத தனமையை எவவாறு காத தனா எனபதை அடியில வரும கதையால அறியலாம -

இநதிர சபைககு அகததியா வநதார செந் தமிழ முனிவரைத தேவாகோன நலவரவேறறுன அசசமயம, கணணும, காதும கருததும களிகக ஊாவசியின பரத நாட்டியங காண விருமபினை இநதிரன நாரதா நயமாக யாழ மீடடினா. தோரியமட்நதை (ஆடி மூததவள) வாரம பாடினள. ஊாவசி மட்டும ஆடாமல சயநதனைப பாாதது மோகிதது நினறுள இநதிரன மகனை சயநத னும அவளைக கணடு மனவிகாரங கொணடான இதனுல வீணை மஙகலமிழநதது. முனிவா சினந் தார 'உஙகள மனவிகாரததால, புனிதமான நாட்டியககலையை இழுககுறுததினீாகள நீங்கள் இருவரும மணணுலகிற பிறககக கடவீா' என்று சபிததாா. சயநதன வேணுவாகப பிறநதான. ஊாவசி மாதவியென்னும நாடகக கணிகையாகப் பிறநதாள தலைககோல தானமாகிய நாடக அரங கில, மாதவி யாடும்போது, சயந்த வேணு துணை

---

* நாட்டியக கலை —"நான நாட்டியக கலையைச சிறபபாகக கருதுவது மிகையனறு தேவா விழிகளுககு இனிய வேளவி விருநதாக அதை முனிவா கருதுவா. உமையுடன கூடிய உருததிரன தன வடிவினுலேயே தாணடவம லாஸயம எனறு அதை இரணடு விதமாக வகுததான. முககுணஙகளில எழுநது, நானுரஸஙகளு டன கூடிய மாநதா வாழவையும உணாவுகளையும இதில நேராகக காணலாம. பல சுவையுணாவுள்ள மாந்தரை மகிழவிபபது அநேகமாக நாட்டியககலை யொனறேயாம" எனறு மாளவிகாகனிமிதரததில காளிதாஸன கூறுகிறுன.

செய்து சாபம் நீங்கியது. இது வெறும் கட்டுக் கதையாயினும, நமது முன்னோர்கள், இழிவான மனவிகாரஙகள் கலககாமல, பரத நாட்டியக கலையை எவவளவு அருமையாகப பாதுகாததனா என்பதை விளககும

*　　*　　*

தேவரும முனிவரும விருமபிய இநத நாட்டியக கலை, கடைச சஙகக காலததில அடைநதிருநத பெருமையை அரஙகேறறு காதை நன்கு விளககும நடன மாதின இலககணம, ஆடலாசிரியன் அமைதி, இசையாசிரியன அமைதி, முழவாசிரியன அமைதி, குழலோன அமைதி, அரஙகின அமைதி, கூததிலககணம ஆகியவறறை அரஙகேறறுகாதை விளககுகிறது இவை சுததானநதப பிரகாசம் என்னும நூலைத் தழுவியுளளன அநநூல மறைநதது இபபோது வடமொழியிலும, ஆங கிலததிலும நமககெயதும இசை நூலகளையும, பரதநாட்டிய சாததிரஙகளையும கொணடும், அடி யார்ககு நல்லார குறிபபுரைகளைக் கொணடும அரங கேறறு காதையிலுள்ள கலை நுடபததை இயன்ற மட்டும் விளககுவாம.

ஊர்வசி மாதவியாகப் பிறந்தாள் என்று மேலே சொன்னோமலலவா ? அநத மாதவி மரபில, சித்திராபதி யென்னும் ஒரு கணிகை தோன்றி னாள் அவள் மகளே நமது கதைக்குரிய மாதவி. மாதவி, பிறபபிலும பிறப்பிறகேறற சிறபபிலும் குன்றுத பூங்குழறபாவை; பெருத்த தோளும, அகன்ற விழியும கொணட கட்டழகி; சாத்திரபபடி, ஐந்தாண்டில தணடியக்கொம்பு 'கொடுதது, மாத விக்கு நடனக்கலை கற்பித்தனர். ஏழாணடுகள்

கலை பயின்று, பன்னிரண்டாம் வயதில், ஆடல், பாடல், அழகு இம மூன்றிலும் நிறைவுற்று விளங் கினள மாதவி இளமை, அழகு, அகன்ற விழிகள், பெருதத மார்பு, வசீகரம, முகமலர்ச்சி, கீதம, வாத் யம தாளம இவறறை அனுசரிதது நடிக்கும திறமை, நவரச பாவனை இவை நாடடியப பெண ணின் இலககணமாம கலை விருபபமும, நறகுண மும, நலலழகும, ஆடலும, பாடலும ஒருஙகே வாயநத அணஙகைப பன்னிரண்டாம ஆணடில் அரஙகேறறுதல மரபு அவவாறே வீரககழலணிநத திருமாவளவன் முனனே, மாதவியை அரஙகேறற விருமபினா மனனன கணடு சுவைகக வேணடுமா ஞல நாடடியததிறகு வேணடிய ஏறபாடுகளெல லாம சாததிரபபடி முதல தரமாக அமைந்திருகக வேணடுமலலவா ? ஆடலாசிரியன, யாழோன் குழலோன், மததளககாரன-இவாகள இலககணங் களையும, அரஙகின அமைதியையும சாததிர நுட் பஙகளையும ஆசிரியா இனிக கூறுகிருா.

௬. ஆடலாசிரியன்

"அழகன், புலவன், சமாததன், கறபனைசக்தி மிக்க வன, சொலலும குரலும இனியன, பரத சாததிர நிபுணன, பாடடு, நிருததம, வாததியம இமமூன்றிலும தோநதோன, ஆடலாசிரியன ஆவன" எனரூா நநதிதேவா "நாடடியககலேயிற சிறநதோஞகி, பாவரைஸஙகளே விளஙக அறிந தோன் ஆடறகமைநத ஆசாஞவன" எனனும சிலபபதிகாரம ஆடலாசிரியன அறியவேணடுவன இவையாம —(1) மாாககம, தேசி எனனும இரு வகைக கூததின இலககணம கோயிலகளில, தெயவச சநநிதிகளில ஆடுவது மாாககம, மறற மனறஙகளில விநோததிறகாக ஆடுவது தேசி.

(2) பலவகைக கூததிலககணம புகழசசியும, நகையும விநோதமும தோறறும பலவகைக கூத துககள உளளன சாநதி, விநோதம எனறு அககூததது இருவகையாம அகக கூததாவது சதவ, ராஜஸ, தாமஸ குணஙகளால எழும உளளக கிளாசசிகளே அபிநயிததல சுததநிருததமான சொககம, அகசசுவைபறறிய மெயககூதது, கதை தழுவாது, பாடடின பொருளபறறி அபிநயிககும அபிநயக கூதது, ஒரு கதையைத தழுவி நடிககும நாடகக கூதது எனறு சாநதிக கூதது நாலவகை யாம விநோதக கூதது எழுவகைபபடும அவை யாவன:—சுமாா ஒனபது போ காதல அலலது வெறறிபபாககள பாடிக் கைகோததாடும குரவைக கூதது, கலிநடம எனனும கழாயக கூதது, கரகம எனும குடககூதது, பாயநதாடும கரணம, நோககு,

பாவைக் கூத்து, நகைச்சுவை கொண்ட வசைக் கூத்து அலலது விதூடகக கூததது, சாமியாடடம அலலது வெறியாடடு இவறறுடன், இடமபொருளேவலகளுககுத தககபடி புகழ்சசியும, நகையும, விநோதமும தோறறும பலவகைகக கூததுககளை நடடுவன அறிநதிருகக வேணடும. நாடகத்தில ஆடும நாடடியம, தாளத்தையே அனுசரித்தாடும் நிறுததம, ரஸபாவனையை அனுசரிததாடும நருத்யம என நாடடியததை மூவகையாக நநதியருளிய அபிநயதாபபணம வகுககும இமமூனறும ஸுகுமாரமாக நடிககும லாஸயம, மிகவும எழுசசியுடன் நடிககும தாணடவம எனறு இருவகையாம தாணடவம வீரரசம மிகுநது, பாடடுடன பெருமபாலும ஆணகளாற் செயயபபடும. இனபததைக காடடும ஆனந்தத தாணடவம மாலையில ஆடும சநதியா தாணடவம, சிவனும உமையும ஆடும உமா தாணடவம, சிவ - கௌரி தாணடவம, காளிகா தாணடவம, திரிபுர தாணடவம, ஸமஹார தாணடவம எனத தாணடவம ஏழு வகையாம லாஸ்ய நடனம, காதற சுவையும இனிய கலைசசுவையும கூடி அழகிய பெணகளால நடிக்கப்படுவது. கண்ணன் ராசலீலை லாஸயமாகும்

(3) வென்றிக்கூததது, வசைக்கூததது, விநோதக் கூததது முதலிய பலவகைக் கூததுக்களில, பாட்டின் உறுபபுக்களுக கேற்றபடி பாவஞ ரசத்தைப் புணாத்த வேணடும இந்த உறுப்புக்களுக்கு விலககுறுப்புக்கள் எனப்படும. விலககுறுப்புக்கள் பதினன்காவன:— *(1) அறம், பொருள், இன்

* அடியார்ககு நல்லார் உரை.

பம், வீடு ஆகிய நாற்பொருள் ; (2) உள்ளவர்க்கு உள்ளது, இலலவாககு இலலது, உள்ளவாககு இலலது, இலலவாககு உளளது எனக் கறபனை காடடும யோனி, (3) தேவா, வீரா, காமுகா, நடன, நடி இவரைத தலைவராகக கொணடாடும விருததி, (4) பயிா முளைதது, நாறருகி, பூத்துக கருததரிதது, கதிாசெறிநது, அறுவடை செயது துய்பபதுபோலப பொருடசுவை காடடுவது சந்தி ; (5) வீரம, அசசம, இழிபபு, அறபுதம, இனபம, அவலம, நகை, நடுநிலை, உருததிரம ஆகிய ஒன பது சுவைகள, (இசசுவைகளை அபிநயிககும வகையை எமது நாடகக கலையிற காணக) (6) தாளவொததுக கிசைநது நடிககும நாடகம, காதல நாடகமாகிய பிரகரணம, ஓரஙக நாடகமா கிய பாணம, நகைசசுவை நாடகமாகிய பிரகசனம, முறறுகையிடுதலைக குறிககும நாடகமாகிய டிமம, வீரசசுவை ததும்பும வியாயோகம, தேவாசுரா வீரசசெயலகளை மூனறஙகஙகளிற காடடும சமவா காரம, பரததையிடங காதலை ஓரஙகததிற குறிக கும வீதி, அறததையே பொருளாகக கொணட அஙகம, தமமைக காதலியாத ஒரு பெணணுககா கத தேவா, மனிதா அலலது அரககா போா புரிவ தாகக காடடும ஈகாமிருகம ஆகிய பததுச சாதி, (7) நவரச பாவனைகளைக காடடும குறிபபு ; (8) உளள நிகழ்சசியை வெளிபபடத தோறறும சதது வம ; (9) வெகுளி, சோமபல, ஐயம், களிப்பு, உவப்பு, பொருமை, இன்பம, தெய்வாவேசம, மயக் கம, உறக்கம, உடன்பாடு, துயிலுணர்ச்சி, நாணம், வருத்தம், கணஞேவு, தலைநோவு, நஞ்சு சாவு, மழை, வெயில, பனி, தீ, குளிா, வெபபம இவறருல

உண்டாகும் கேடுகள் ஆகிய 24 வகை நடிப்புக்கள் அபிநயமாம் (10) உடசொல, புறச்சொல, ஆகாயசசொல ஆகிய மூனறு வகைசசொல, (11) நான்கடி, எடடடி, பதினறடி, முபபததிரணடடியாகவருமசுணணம, சுரிதம, வணணம, வரிதகம ஆகிய நானகு சொல வகைகள, (12) வணணம, சநதபபாடடு, (13) இசைபபாடடு, (14) ஆரியம தமிழ் ஆகிய நடனததிறகேறறபடி கதையைச சேதிககும சேதம இபபதினனகும நடனக கதைககு உறுபபாகும விலககுறுபபாம

*(4) நடடுவன பதினோராடல வகையறிய வேணடும - அவையாவன (1) மாயவனுடும அலலி (2) விடையோனுடும கொடடி,(3) ஆறுமுகன் ஆடும குடை, (4) குனறெடுததோன குடம், (5) முககணணன பாணடரஙகம, (6) நெடியோன மலலாடல, (7) வேலமுருகன துடியாடல, (8) அயிராணி கடையம, (9) காமன பேடாடல, (10) மாயவன மரககாலாடல, (11) திருமகள பாவையாடல

கடையம அயி ராணி மரககால விநதை, கநதன
குடை, துடி மால, அலலி, அமல, குமபம—சுடாவிழியால
படடமதன பேடுதிருப பாவைஅரன பாணடரஙகம
கொடடியிவை காணபதினோ கூததது

இநத ஆடலகள உருததிரன, கணணன், திருமால, ஆறுமுகன, திருமகள முதலிய தெயவஙகளைப் பாவிதது ஆடலாம் இவவாறு பலவகை நடனங்களுக்கேறற பாடல, ஆடல, தாளம தூககு, தாளசசீர இவை இலககணப்படி சேர ஆடடுவிக்க வேணடும நடடுவன்

---

* அடியாரககு நலலார உரை.

இனி நடன லட்சணம காண்க - "கைவழி நய னஞ சோதல, கணவழி, மனம, மனவழி பாவனை, பாவனைவழி ரசம நிறறல" நாட்டிய லக்ஷணம எனறுா நநதிதேவா.

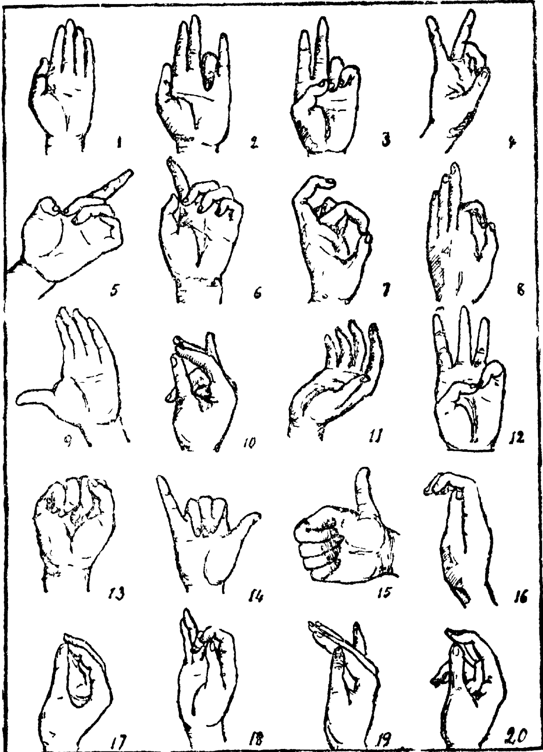
"யதோ ஹஸதஸ ததோதருஷ்டிாயதோதரிஷ்டிஷ்தத தோமன
யதோ மனஸ ததோ பாவோ, யதோ பாவ ஸதோரஸ"

கருததிறகொணட பொருளை, ஒறறைக கைக குறியாற காட்டுவது பிணடி இரணடு கைகளாலும குறிததல பிணையல என்பா அழகுபெறக காட்டும கை எழிறகையாகும, தொழில பெறக காட்டுவது தொழிற கையாகும பிணடியும பிணையலும புறக கூததிற குறியன எழிறகையும தொழிறகையும சதவ ரஜோ தமோ குணஙகளைக குறிககும அகக கூததிறகுரியன ஒறறைக கைககும குவிதத கைக கும கூடை எனறு பெயா அககக்கூததில ஒறறை யிற செயயும கைததொழிலும, இரட்டையிற செய யும கைததொழிலும முரணபடாமல இருககவேண டும ஆடுமபோது அபிநயம கூடாது அபிநயிக்கும போது ஆடல கூடாது குரவைககூததிறகும வரிககூததிறகும உரியபடி காலகளை யெடுதது வைககவேணடும.

இனிச சில முததிரைகளைக குறிப்பாம -

ஒறறைக் கைககுறிகள - பதாகம, திரிபதாகம, அர்ததபதாகம· காதரீ, மயூரம, அர்தசந்திரம, அராளம, சுகதுணடம், முஷ்டி, சிகரி, கபித்தம, கடகாமுகம், ஸூசி, சந்த்ரகலா, பத்மகோசம, ஸர்பப சீரஷம, மிருகசீர்ஷம், ஸிம்ஹமுகம், லாங் கூலம, ஸோலபதமம, சதுரம், ப்ரமரம், ஹம்ஸாஸ

கைக் குறிகள்

1 பதாகம 2 திரிபதாகம 3 அரதத பதாகம
4 கரததரீ முகம 5 சூசீ முகம 6 அரதத சூசீ
7 சுகதுணடம 8 அராளம 9 அரதத சநதிரம
10 காஙகூலம 11 அலபதரம 12 திரிசூலம
13 முஷடி 14 மிருகசீரஷம 15 சிகரம 16 சாபப
சீரஷம 17 முகுளம 18 கடகா முகம 19 சதுரம
20 தாமர சூடம

யம், ஹம்ஸபக்ஷம, முகுளம, தாமர சூடம். த்ரிசூலம், பாலஹஸதம, அாதஸூசி முதலியன

பிணையற கைகளாவன '– அஞசலி, கபோதம, காகடம, ஸவஸதிகம, டோலா, புஷபபுடம, உதஸஙகம, சிவலிஙகம, கடகாவாததனம, காதரீ ஸவஸதிகம, சகடம, சஙகம, சகரம, ஸமபுடம, பாசம, கீலகம, மதஸயம, கூாமம, வராஹம, க[illegible], நாகபநதம, கடவா, பேருணடம, அவஸித்தம் முதலியனவாம

இவறறைத தவிர, பிரமா, விஷ்ணு, சிவன், சரஸவதி, பாாவதி, லக்ஷமி, காாததிகேயன, மன்மதன, இநதிரன, அகனி, யமன, வருணன, வாயு, குபேரன முதலிய தேவாகளேயும, தசாவதாரஙகளேயும, அரககரையும, நானகு வருணஙகளேயும, நவககிரகஙகளேயும காடடும கைககுறிகள தனிததனியுணடு மேறசொனன பிணடியும பிணையலும, இவறறில பலவகையாகச சேரும இநத ஹஸத லக்ஷணஙகளெலலாம அபிநயதாபபணம, ஹஸத லக்ஷணபரதீபம ஆகிய நூலகளில விளககபபெற றுளளன ஆனல இவை சொலலால விளஙகா ; பாாததாலே நனகு விளஙகும முதனமையான சில கைககுறிகளேப படததிற காணக

ஆடுமபோது காலகளுககும அபிநய லக்ஷணங் கள உணடு - ஸதானகம, ஆலீடம, பிரேரிதம, ஸவஸதிகம, ஸமஸூசி, பாவஸூசி, ஸமபாதம, ஏகபாதம, நாகபநதம, மோதிதம முதலியன காலேத தூககிச சுறறுவதறகு, சகரம, ஏகபாதம, குஞசிதம, ஆகாசம முதலியவைகள உளளன. நடததல், தாவல, நகாதல, ஒடல, விரைதல், நடுங்கல, புரளல

முதலிய பல நடைகள் உள்ளன. வாத்து, மயில், மான, யானை, குதிரை, சிஙகம, பாமபு, தவளை, ஹனுமான, வீரன போனற நடைகள பலவுள்ளன அபிநயததில தாய், தகபபன, தந்தை, மாமனா, மாமியாா, கணவன, மனைவி, சககளததி, நாட்டுப் பெண முதலியோரைக கைகளைககொணடு அங கததிற பலபாகஙகளைத தடவிககுறிககும குறிகள உள்ளன. சமம, ஆலோகிதம, ஸாசி, பிரலோகிதம, நிமிளிதம, உன்மீளிதம, அனுவருததம, அவலோகி தம ஆகிய எட்டுப பாாவைகள உள்ளன சுந்தரி, பரிவாதிதம, திரஸசீனம, பரகமபிதம என நானகு வகையாகக கழுததசைவுகள உள்ளன இவறறின நுடபஙகளை நாடடிய சாததிரஙகளிலும, நாடடியப புலவா ஆடடுமபோதும பாாதது தெரிநதுகொளள வேணடும.

ம். இசைக் கலை

" உளளததில ஓஙகாரமாய நின்ற ஐயா " என்று இறைவனை வழுததுகிருா மாணிககவாசகப் பெருமான அநத ஓஙகாரத்தின விரிவே நாத யோகமான இசைககலை உயிரும, உலகும நாதக கடலிலே மிதககினறன " ஓமிதி ஸாவம " என்னும வேதம—ஓமே எலலாம ஓம உளளொலி. அதனின்று சததம பிறநதது அதனின்று எழுதது அதனினறு சொல தொடா, மொழிகள, நூலகள, காவியம, சஙகீதம எலலாம உணடாயின.

இசை பிறககும வகையறிவதற்கு நமது உடலமைபபுபறறி அறியவேணடிய தவசியமாம நமது உடலில இருகூறுகள உளளன. ஒன்று இயறகை, மறறொனறு ஆனமா. இயறகையுடலை ஆனமா தாஙகுகிறது. இயறகை க்ஷேத்திரம; ஆன்மா க்ஷேததிரஞஞன். இயறகையுடல 24 தத்துவஙகளால் ஆனது.

அவையாவன – வான, வளி, தீ, நீா, மண ஆகிய ஐமபுதஙகள, ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறம ஆகிய தன்மாததிரைகள, மெய், வாய், கண, மூககு, செவி ஆகிய அறிபொறிகள ; வாக்கு, கை, கால், கருவாய, எருவாய் ஆகிய வினைப் பொறிகள, மனம, புததி, சிததம, அகங்காரம் ஆகிய உடகரணங்கள் இந்த இயறகையுடல 72,000 நரம்புகளால இயஙகுகின்றது. அவற்றில் முதன்மையானவை பத்தாம :— இடை, பிங்கலை, சுழுமுனை, காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குரு, சிகுவை, புருடன. இவறறை இயககும தச

வாயுககள, பிராணன, அபானன, உதானன், ஸமானன, நாகன, கூரமன, கிருகரன, தேவதத தன, தனஞசயன ஆகியவையாம இவ வாயுககள, நமது உயிரபபு, மலஜல விசரசனம, பேசசு, போககு வரவு, அறுசுவை, சீரணம, இமைபபு, விழிபபு, உணரவு, விககல முதலிய பல செயலகளைசசெயய நரமபுகளுககு இயலுவிககும பசி, அதிசயம், நினைததல, அசசம, துனபம, மூபபு, வியாததல, நீர வேடடல, வேணடல, வெருளி, மதம,கேதம,நோய, பிறபபு இறபபு, உவகை, உறககம, இனபம, ஆங காரம, உலோபம, சோமபல, மைதுனம ஆகிய குணஙகளெலலாம இநத நாடிகளின அதிரசசி யாலும அதறகேறறபடி காறறின விகாரததாலும உணடாவனவாம உடலின சூததிரககயிறுகள் இடை, பிஙகலை, சுழுமுனை ஆகிய மூனறு நாடி களாம பீரககஙகூடடின் துளைபோலுளள முது கெலுமபடுககுகளின வழியே இவை செலகினறன இவையே பொறிபுலன மனம மூளை அனைததையும ஆளுகினறன இவறறில நடுநரமபாகிய சுழிமுனை நெடுகலும், சகதி நிலையஙகளான ஆதாரகமலஙகள அடுககபபெறறுளளன மூலாதாரம சுவாதிஷடா னம, மணிபூரகம, அனாஹதம, விசுததி, ஆஞஞை ஆகிய ஆறு ஆதார சககிரஙகளும முறையே ஆச னம, குறி, தொபபுள, இதயம, கணடம, புருவமததி யில இருககினறன. இவை சூககுமமான நரமபுப பின்னலகள. இவறறிறகுமேல, உசசியில ஆயிரம இதழத தாமரையாகிய ஸஹஸராரம உளளது. அதிலேதான நமது உடலிற குடிகொணட ஆதம தெய்வம உளளது மூலாதாரததில உறஙகும் குணடலி சகதி ஆறுதாரஙகளைத திறந்துகொணடு,

ஸஹஸ்ராரததிறகு ஏறிசசென்று, ஜீவாதமாவுடன் கலந்து மஹாகுணடலினியாக மாறுமபோதே, நம மிடம உளள தெயவத தனமைகளும, தததுவங களும துலஙகும புருவ நடுவேயுள்ள ஆஞ்ஞா சககரததிறகுமேல புததியுளளது. அதறகுமேல, நாத வெளியுளளது அதறகுமேல பரநாதம உள் ளது இநநிலை யடைநதவருககு உளளே எபபோ தும ஓஙகாரநாதம கேட்டுககொணடேயிருககும. அதுவே ஓா இனிய யாழ-குழல-மததளக கசசேரி போல ஒலிககும அஙகிருநதே நாதககலை பிறநதது. சரியானபடி நாதககலை பயினறு நலலொழுககத துடன தெயவபகதி செயபவருககுக குணடலிசகதி எழுநது ஆதாரஙகளை மலாததும அருடகவிகள, அவவாறே சகதிபெறறு, விசுதத சககிரம அலலது கணட சககிரம திறககபபெறறவராவா தியாகையா, சமபநதா, அபபா, மாணிககவாசகா, மீரா, கபீா முதலிய அருட கவிகளெலலாம நாதோபாசனையால திருவருளினப மெயதினா

செலவததுட செலவம செவிச செலவமே கேட் கச செவியும, பாடக குரலும அமைவது ஒரு வரப பிரசாதமேயாம சஙகீதம இசைவழிபாடேயாம ஆழவாாகளும, நாயனமாாகளும இநத இசை வழி பாடடால இறைவனை யடைநதனா கீதம, வாததி யம,நிருததம ஆகிய மூனறுமசோந்தது சஙகீதமாம. நாததகினினறும சுருதி, சுருதியினினறும ஸ்வரம, ஸவரததினினறும இராகம, இராகததினினறும கீதம உணடானது சஙகீததகிறகுச சுருதி மாதா; லயம பிதாவாகும.சுருதி என்பது இசையொலி;லயம என்றால தாளம, காலககணககு இவையாம. ஸவர தாள ஞானததுடன், பாட்டின் பொருளுணாநது,

இனிய குரலும உள்ளவனே பாடகனுவதறகு அருகன் குரல நனருயிலலாதவா வாததியப பயிறசி செய்யலாம, தவுல, மததளம, கஞசரா போனற தோறகருவி, புலலாஙகுழல, நாதஸவரம போனற துளேககருவி, வீணே, பிடில போனற நரம புககருவி, ஜாலரா போனற காஞசனக கருவிகளேப பயிலலாம.

அனேததினும சிறநதது வாயபபாடடேயாம அநதராதமாவினினறு பாடடு வருகிறது அதுவே அநதக கரணஙகளே ஏவி, ஒரு தீயை, ஒரு ஆா வததை உணடுபணணுகிறது அநத ஆாவத தீ காறறை உநதுகிறது காறறு நாபி, இதயம, கண டம, உசசி,மூககு,இதழ, நா, பலலணம இவறறைத தொழிறபடுததுகிறது அதனுல, உயிா மெய யெழுததுககள உணடாகினறன. உயிரெழுததுக களும, இடையின எழுததுககளும கழுததிற பிறக கும மெலலெழுததுககள மூககில, வலலெழுத துககள மாாடை இடமாகக கொணடு பிறககும எழுததுககள அளபெடுதது ஆலாபனமாய நீணடு, இசையாகிப பணணுகும நெஞசு, கழுதது, நாககு, மூககு, அணணம, உதடு, பல, தலே ஆகியவை நாதம பிறககும எட்டுப பெருநதானஙகளாம எடுத தல, படுததல, நலிதல, கமபிதம, குடிலம, ஒலி, உருட்டு, தாககு ஆகிய எடடுச செயலகளுடன சங்கீதம இயஙகும. ஆளததி(ஆலாபனம) 'தென்னு தெனனு' எனறு நடககும ந, த, ம இம மூன் றெழுததுககளும ஆளததிககு உரியன.

இவையெல்லாம், நாதயோக தததுவ சாத்திர சமமதமாம. சிலப்பதிகாரக காலததில தனிததமிழ இசை வழஙகியது. எனினும இசைபபுலவன்

" தேசிகத் திருவின் ஓசை " கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றிருப்பதால், இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொற்களும், அவை கலந்த பாக்களும் தமிழகத்தில் வழங்கின் என்றும் பழந்தக்கராகம், பழம்பஞ்சுரம், செந்துருத்தி, தக்கராகம், தக்கேசி, இந்தளம், திருத்தாண்டகம், காந்தாரம், சாதாரி, சீகாமரம், கௌசிகம், வியாழக்குறிஞ்சி, பஞ்சமம், காந்தார பஞ்சமம், குறுந்தொகை,குறிஞ்சி கொல்லி, நட்டராகம், பியந்தைக் காந்தாரம், யாசி மூரி, மேகராகக் குறிஞ்சி, அந்தாளிக் குறிஞ்சி, நேரிசை முதலிய பழம்பண்கள் தேவாரப் பாசுரங்களில் முழங்கும் இவற்றிற்கு இணையான தற்கால இராகங்களும் உண்டு எல்லா இசையும் ஏழிசை அல்லது சப்த ஸ்வரங்களின் விரிவே. ஏழு இசை விளக்கம் அடுத்துக் காண்க.

ஏழிசை விளக்கம்

சுரம்	எழுதது	தமிழப பெயா	ஆரியப பெயா	இடம	மாத திரை	மணம	சுவை	ஓசை
ஸ	ஆ	குரல	ஷடஜமம	மிடறு	4	காடடுமலலிகை	பால	வணடு
ரி	ஈ	துததம	ரிஷபம	நா	4	முலலே	தேன	கிளி
க	ஊ	கைககிளே	காநதாரம	அணணம	3	கடமபு	தயிா	வாசி
ம	ஏ	உழை	மததிமம	சிரம	2	வஞசி	நெய	யானே
ப	ஐ	இளி	பஞசமம	நெறறி	4	நெயதல	ஏலம	தவளே
த	ஓ	விளரி	தைவதம	நெஞசு	3	வீரை	வாழை	பசு
நி	ஔ	தாரம	ரிஷாதம	நாசி	2	புனனே	மாதுளே	ஆடு

இநத ஏழிசைகடகும தமிழிலும வடமொழியிலும 22 சுருதிகள அலலது அலகுகளாம அலகு-மாததிரை இநத இசைககோவை ஆயம, சதுரம, வடடம, திரிகோணம, என நான்கு பாலேகளாக வழஙகும ஸவரம, இராகம எனபதே தமிழில இசை, பண என வழஙகும சுருதி என்பதே அலகு அலலது ம ததிரை எனபபடும

சுருதிகள ஆரோஹணம, அவரோஹணம் ஆகி, நாலு காலததிலும நடககும இநதச சுருதிகளுககு ஆரோஹணம, அவரோஹணம, டாலு, ஸபுரிதம, கமபிதம, ஆஹதம, பிரதயாகதம, திரிபுசசம, ஆநதோளம, மூாசசனை ஆகிய தசவித கமகஙகளஉணடு இவை சுரததைநீடடல,குறுககல, சோததல இவறறுல உணடாகும சஙகீதப பயிறசி யில பல வரிசைகள உணடு — ஸவராவளி வரிசை 12 , ஸதாயி வரிசை 4 , ஜெணடை வரிசை 12 , இம மூனறும ஸவரப பழககததிறகாம 14 அக்ஷரங கொணட துருவதாளம, 10 கொணட மடடியதாளம, 6 கொணட ரூபகதாளம, 10 கொணட ஜமபை தாளம, 7 கொணட திரிபுடைதாளம, 14 கொணட அடதாளம, 4 கொணட ஏகதாளம, 3 கொணட திருசரஜாதி ஏகதாளம, 11 கொணட துருவதாளம ஆகிய தாளஙகளுடன கூடிய எடடு அலஙகார வரிசைகள உணடு இவறறிறகுமேல கீதஙகள, பிறகு வாணஙகள, கீாததனஙகள, பிறகு பல இராகஙகள பயில வேணடும இராக ஆரோகண அவரோஹணஙகளில ஏழு ஸவரஙகளும சமபூாண மாக சுததமாக, அமைநதவறறிறகு மேளகாததா இராகஙகள எனபா சுரஙகள குறைநதும, வளாந் தும, கூடியும வருவன ஜெனய இராகஙகளாம.

மேள காததா இராகஙகள 72 ஆம. அவையா வன —கனகாஙகி, ரதனஙகி, கானமூாததி, வனஸ பதி, மானவதி, தானரூபி, ஸேனுவதி, ஹனும தோடி, தேனுக, நாடகபரிய, கோகிலப்ரிய, ரூபவதி, காயகபரிய, வகுளாபரணம, மாயாமாளவகெளளம, சகரவாகம, சூாய காந்தம, ஹாடகாமபரி, ஜஙகாரத வனி, நடபைரவி, கீரவாணி, கரகரபரிய, கெளரி

மஞேஹரி, வருணபரிய, மார ரஞஜனி, சாருகேசி, சரசாஙகி, ஹரிகாமபோதி, தீரசஙகராபரணம, நாகா நநதினி, யாகபரிய, இராகவாததினி, காஙகேய பூஷணி, வாகதீசவரி, சூலினி, சலநாட, ஸாலகம, ஜலாாணவம, ஜாலவராளி, நவநீதம, பாவநி, ரகுபரிய, கவாமபோதி, பவபரிய, சுபபநதுவராளி, ஷடவிதமாாககணி, ஸவாஞஙகி, திவயமணி, தவளாமபரி, நாமநாராயணி, காமவாததனி, ராமப ரிய, கமநாசரும, விசவமபரி, சியாமளாஙகி, ஷண முகபரிய, ஸிமஹேநதரமததியமம, ஹேமவதி, தாம வதி, நீதிமதி, காநதாமணி, ரிஷபபபிரிய, லதாஙகி வாசஸபதி, மேசகலயாணி, சிதராமபரி, ஸுசரிதரா, ஜோதிஸவருபிணி, தாதுவாநநனி, நாசிகாபூஷணி, கௌஸலம, ரஸிகபபிரிய

ஜனய ராகஙகள — அஸாவேரி, அடாஞ, அமருதவாஹினி, ஆனநதபைரவி, ஆபோகி, ஆபேரி, ஆரபி, ஈசமஞேஹரி, உதயரவி சநதரிகா, கனனட, கதனகுதூஹலம, கமலாமஞேஹரி, கமாசு, கமநகரிய, கலாவதி, காமபோஜி, காபி, காபி நாராயணி, கீரஞவளி, குநதலவராளி, கேதாரம, கேதாரகௌளம,கைககவசி, கோகிலதவனி, கௌள, கௌளிபநது, ஸஹாஞ, சாயாதரஙகிணி, சுதத தனயாசி, சுததபஙகாளா, சுததபைரவி, சுதத ஸாவேரி, ஜகனமோகினி, ஜயநாராயணி, ஜயஸ்ரீ, ஜஞசுரடடி, தனயாசி, தனுகீாததி, தாபாா, தேவ காநதாரி, தேவமஞேகரி, தேசாக்ஷி, தோடி, நவரஸ கனனட, நவரோஜி, நாகஸவராளி, நாடடை, நாட டகுறிஞசி, நாதசிநதாமணி, நாதநாமகரியை, நாயகி, நாராயணகௌள, நாராயணி, நீலாமபரி, பஙகாள, பநதுவராளி, பலஹமஸ, பிலஹரி, பின்ன

ஷட்ஜமம், புன்னுகவராளி, புஷ்பதிலக, பூர்ண சந்திரிகா, பூர்வீகல்யாணி, பூபாலம, பூஷாவளி, பேகட, பைரவி, பைரவம, பியாகு, பிரதாபவராளி, மலயமாருதம, மணிரஙக, மதயமாவதி, மநதாரி, மலஹரி, மாஞசி, மாதவமஞேஹரி, மாளவி, மாளவஸ்ரீ, முகாரி, மோஹனம, யதுகுல காமபோஜி, யமுனுகலயாணி, ரீதிகௌளா, வராளி, வஸநத, விஜயவஸநத, வேகவாஹினி, ஸ்ரீரஞஜனி, ஸ்ரீ ராகம, ஸரஸவதி, ஸரஸவதிமஞேஹரி, ஸாரஙக, ஸாரஙகநாடட, ஸாரமதி, ஸாவேரி, சுருடடி, ஸௌ ராஷடரம, ஹமஸதவனி, ஹுஸேனி முதலிய பலவாம

நாம சாதாரணமாகக கேடகும பிரபல இராகங் கள பெருமபாலும ஜனய ராகஙகளே தோடி, பைரவி, கமாசு, ஜிஞஜோடி, பூபாலி, பிலஹரி,காபி, ஜிலஹா, பிஹாக முதலியன பிரபல வடநாடடு இராகஙகள 5 ஸவரஙகளுளள இராகஙகளை ஓடவம எனறும, 6 ஸவரமுளளதை ஷாடவம எனறும, 7 ஸவரஙகள உளளதை ஸமபூாண இராகமெனறும இசைவாணா சொலவா

சிலபபதிகாரததில சஙகீதக கலை சோநதிருக கிறது ஆதலால இஙகே இசை நுணுககததையும இராக வரிசைகளையும பறறி விரிததாம இனி இசையாசிரியன இலககணததைக காணபாம; பரதநாடடியததிறகேறற இசைபபுலவன, சாதா ரண இசைப புலவனைவிட அதிகமான பயிறசி பெறறிருககவேணடும

யாழ், குழல், தாளம், சீர், வாய்பாடடு, சன்னக் குரலுடன் அமைபபாக வாசிககும மத்தளம,

முன்னே சொன்ன கூத்தின் வகை,—இவற்றுடன் இசைநத பாடலை இனிமையாக, சுருதி லயஙகளு டனபொருநதப பாடவேணடும. வரிபபாட்டிறகும ஆடலுககும உரிய பொருளை இலககி, இயறசொல, திரிசொல, திசைசசொல வடசொல ஆகிய தேசி யச சொறகளின ஓசைகளைச சுததமாகக கடைப பிடிதது, அநத ஓசையின இலககணஙகளையெல லாம குறறமறத தெரிநத அறிவாளியாயிருகக வேணடும பாடகன அவன, பாடடுக கட்டிய கவியின மனககுறிபபு, கருதது இனனதெனறறிய வேணடும, ஆடலின தொகுதி யறியவேணடும, இனன பகுதிககு இநதப பாட்டுப பொருநதும என றறிநது பாடவேணடும, நவரஸ நடனஙகளில, ரஸததிறகேறறபடி பாடவேணடும, கூதது நடக குமபொழுது, ஆடலாசிரியன மனமறிநது பாட வேணடும இசைபபயிறசி மட்டுமினறி, இசை நூலகளிலும மாசறற பயிறசி பெறறு, பாட்டிலக கணததை விரிககவும, வகுககவும, வலலவனு யிருககவேணடும பாடலாசிரியன

கவிஞன

ஆாகலி முப்புரமும சூழநது, வேஙகடததிறகும குமரிககும இடையேயுளளது தமிழகம அதிலுளள தமிழா அறிநது மெசசுமபடி இயல, இசை, நாடகம ஆகிய முததமிழிலும புலமை பெறறிருககவேண டும கவிஞன் வேநதாமுனகூதது(வேததியல),வேறு பொதுவானகூதது(பொதுவியல)ஆகியவறறைவிளக் கும பரத நாட்டியமாகிய நனனூலை நன்குக கறறுக் கடைபபிடிகக வேணடும கவிஞன, பாடகன ஆலா பனம செயவதை நன்கு கவனிக்க வேணடும,

இன்னராகம், இன்னதாளம் என்றுணர வேண்டும். அவற்றிற் கேற்றபடி கவிஞன, தனது கவிநயத் தைதத தோற்றவேண்டும பகைவா செய்த வசை மொழிகளை அவன இன்னவென றறியவேணடும தனது கவிதையில எதிரிகள கூறும குற்றங்களை அசட்டை செய்யாமல அறிநதுகொணடு, அவற றைக களைநது, நாசசோாவினறி எழுதது, சொல, பொருள, யாபபு, அணி, இசை நாடக நாட்டிய இலக்கணங்களை யறிநது கவி புனைவோனே கூத திறகேற்ற நறபுலவனுவன

கக. முழவோன்

அபினயத்திற்குப் பாடடும, ஆடடத்திற்குத் தாள மும மிருதஙகமும வேணடும மிருதஙகம முழவு, தணணுமை எனபபடும தணணுமைககாரன இலககணம அறிவாம தாளததிறகு மாததிரைக கணககு, காலம, நடை, ஆவாததனம, முததாயபபு ஆகிய இலககணஙகள உணடு பாடடிற கேறறபடி தாளம, தாளததிறகேறறபடி மததளஙகளின கெதது வாசிககபபெறும துருவம, மடடியம, ரூப கம, ஜெமபை, திரிபுடை, அடதாளம, ஏகதாளம ஆகிய ஏழு முதனமையான தாளஙகளுணடு இவை ஒவவொனறிறகும, திசரம, சதுஸரம, கண டம, மிஸரம, ஸஙகீரணம எனறு ஐநது ஜாதிகள உணடு இநத ஜாதி பேதஙகளால $7 \times 5 = 35$ தாளஙகள ஆகும உதாரணமாக ஏகதாளம, திசரஜாதி ஏகம, சதுசரஜாதி ஏகம, மிசரஜாதி ஏகம, ஸஙகீரணஜாதி ஏகம எனவாம இநத 35 தாளஙகளும பஞசகதி பேதததால $35 \times 5 = 175$ தாளஙகளாகப பெருகும இநத 175 தாளஙகளுககும சூககமம எனபா ஐமபூதங களில ஒனறிலொனறு கலநதிருபபதுபோல, இத தாளஙகளும ஒனறிலொனறு கலநதுவிரியும இவற றைததவிர, இனனும 108 தாளஙகள் உணடு. ஒவவொரு தாளததிறகும மாததிரைக கணக குணடு, இனன காலததில எடுததல, இததனை எணகள விடுததல, இததனை அடிததல என்று கணககுணடு அவறறிறகுத தததகாரமும உணடு "தரிகிடதககதிமி, தாதிகிணதோம்' தகஜணு, தகி கிணதோம" என்று தாளததிறகேறற தததகா

ரத்தை மனத்திலுன்னியே மத்தளம் முழக்குவர். இவற்றின் விரிவையும் விளக்கத்தையும் மிருதங்க போதினியிற் கண்டுகொள்க 'தாளவோத்து' என்று ஒரு பழந்தமிழ் நூலும் இருந்ததுண்டு

தமிழகத்திற் பலவகை முழவுகள் வழங்குகின்றன அவை பேரிகை, படகம்(சிறுமுழவு), இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, கரடிகை, திமிலை, குடமுழா, தக்கை, தண்ணுமை, தடாரி, அந்தரி, முழவு, சந்திரவளையம் மொந்தை, முரசு, நிசாளம், சிறுபறை, அடக்கம், தகுணிச்சம், நாழிப்பறை, துடி, பெரும்பறை முதலியனவாம் இவற்றில், மத்தளம், இடக்கை, பேரிகை, கரடிகை, போன்றன அக முழவாம் தண்ணுமை, தக்கை, தகுணிச்சம் போன்றன அகப்புற முழவாம் தண்ணுமை போன்றன புற முழவாம் நெய்தற்பறை போன்றன புறப்புற முழவாம் இவற்றை முழக்கும் இடமும் காலமும் உண்டு உதாரணமாக, போரில் முரசு, வீரமுழவு முதலியன முழக்குவர், காலையில் துடி முழக்குவர், நாழிகை யறிவிக்க நாண்முழ வடிப்பர் இவையெல்லாம் காரணப் பெயர்களே மத்து என்றால் ஓசை, எல்லா இசைவிருந்துகளுக்கும் தளமாயிருப்பது பற்றி மத்தளம் எனலாயிற்று "ஜல" என்ற ஓசை செய்வதால் சல்லிகையாயிற்று இடக்கை யால் முழக்குவதால் இடக்கையாயிற்று, கரடி போலச் சத்தமிடுவதால் கரடிகை யாயிற்று

முழவாசிரியர் (1) ஆடல்வகை, (2) பாடல் வகை, (3) இசைநுணுக்கம், (4) இயல், இசை, நாடகத் தமிழிலக்கணம், (5) ஏழுஸ்வரங்களில் அமைந்த இசைப்பாட்டு, (6) இசை யுறுப்பாகிய

தாளம், (7) செந்தூககு, மதலை, துணிபு, நிவப்பு, கோயில், கழால, நெடுநதூககு ஆகிய ஏழு தூககு கள, (8) இவறறிறகு ஒவவாத குறறங குறைகள, (9) இயறசொல, திரிசொல, திசைசசொல, வட சொல எனனும தேசியம—ஆகிய ஒனபது பொரு ளையும பிழையிலலாமல உணரவேணடும ஓர உருவை இரட்டிககிரட்டி சோததல கூடையாம நடனததில அவவாறு சேரும இடததை, குறை விலலாது மிருமபடி ஆவொததனஙகளைத துரிதமாக வாசிகக வேணடும வாரமாவது பினபாட்டு, பின்பாட்டுப பாடும இடததில, இசையைச சரி யானபடி வாஙகி முழககல வேணடும அவவாறு வாஙகி யடிபபதில யாழ, குழல, வாயபபாட்டு அனைததும இசைநது கேட்குமபடி, கூததின குறிபபறிநது, கூரிய நகஙகளையுடைய விரலகளை மததளததில சோதது, இதமாக முழகக வேணடும மறறக கருவிகளில குறைவிழுநதால அநத ஒலியை நிரபபுமபடி தததகாரஙகளை மிகுதது வாசிகக வேணடும மறறக கருவிகளும பாடடும தெளி வாகக கேட்குமபடி அடககி வாசிகக வேணடிய இடததில அடககி வாசிகக வேணடும. பாட்டிறகும வாததியஙகளுககும வைததுளள சுருதிககு அதிக மாகாமல, அதை ஒட்டி, அதில இலயிககுமபடி,அள வாகக கவனிதது, கைததொழிலை அழகுபெறச செலுததி, சிதைவிலலாமல, கணககுபபடி வாசிக கும மததளககாரனாகிய அருநதொழில முதலவன நாட்டியததிறகு அமையவேணடும.

கஉ. குழலோன்

குழல, வேஙகை, சநதனம, மூஙகில, வெண்கலம், கருஙகாலி முதலியவறருற செயயபபடும இவற றில வேயஙகுழல மிகவினிது குழல சுமாா 20 விரறகடை நீளமுளளது நாலு விரறகடை சுறறள வுளளது அதில வெணகலததால அடைசு கடடுவர் இடபபுறவாயை அடைதது வலபபுறவாயைத திறந திருககசசெயவா முதலவாயினினறுஏழுவிரறகடை, வளைவாயினினறு 2 விரறகடைதளளி, நடுவிலுளள 9 விரறகடையில எடடுத துளையிடுவா ஒன்று தொழிறபடாத முததிரை மறற 7 துளைகளிலும ஏழு விரலகளை வைதது வாசிபபா அவறறில, இடக கையில, சிறுவிரலும பெருவிரலுந தவிர மறற மூனறு விரலகள, வலககையில பெருவிரல தவிர மறற நானகு விரலகள இருககும் குழல, நமது மூசசினுல ஸபதஸவரஙகளை உயிாதது இசை தரும கருவி குழல, நாதஸவரம, பாணடு முதலிய துளைக கருவிகள நமது மூசசைக கொடுதது வாசிபபதால மிகவும சிரமமான வாததியஙகளாகும கணணன குழல கோபியா உளளததைக கவாநதது பாமபு, பசு போனற விலஙகுகளும குழலுககுக கடடுபபடும. நாடடியததில குழலின முதனமையைத தமிழா நனகறிநது போறறினர் இனிக குழலோன இலக கணம அறிவாம

இசை நூலகளிற சொலலிய இயலபினபடி பாட லாசிரியன, இராக சஞசாரத்தில இசைகொளளும எழுததுககளின மேல வநத வலலொறறுககளை (க, ச, ட, த, ப, ற்) மெல லொறறுககளபோலப பண படுததுவான், இதனைச சிததிரப் புணர்சசி யென்

பர். இசைகொள்ளாத எழுத்துக்களின்மேல் வரும் வலலொறறுககளை மெலலொறறுக்கள போலவே (ங, ஞ, ண, ந், ம, ன) நெகிழததுப புணாததுவான். இதறகு வஞசனைப புணாசசி யென்பா இததிறனுடைய பாடலாசிரியனை யொதத அறிவு, குழலாசிரியனுககும வேணடும குழலில சுடடு விரல முதலாக விடடுபபிடிபபது ஆரோகணம சுணடு விரல முதலாக விடடுபபிடிபபது அவரோகணம ஆரோகணம அவரோகணம சோநது வாததனையாகும வாததனையை நானகு காலததிலும மயககமிலலாமல தெளிவாக மூசசைபபெயது வாசிககவேணடும. இவவாறு வாததனைகளால சுமாா 103 பணணீாமை வாசிககத தெரிய வேணடும ஸவர வரிசையில முதலான ஸ குரல எனறும,ஐநதாவது பஞசமமான ப இளி எனறும பெயாபெறும இவை யிரணடும மாருது இயலபாயுளள சுருதிகளாம எநதப பாடகனும வாததியககாரனும, முதலில ‘ஸா பா ஸா பா’ எனறு குரலைச சுருதியுடன இணைததுக கொணடுதான பாடத தொடஙகுவான இநத இரணடு ஸவரஙகளும கணடசுததி செயயும ‘பா’ சுருதிகளுககெலலாம அடிமனை போனறிருபபதால அதறகுப படடடை எனறு பெயா குழலோன ஊதும ஷடஜம பஞசம சுருதிகள அதாவது ஸா பா, யாழிசைப புலவன நரமபில மீடடுதறகு ஒததுஇணைநதுகேடகவேணடும அததனை இலயக கிரமததுடன யாழுடன சோநது, மததளககாரன் கெததுசளுடன பொருந்திக குழலூத வேணடும பாடடின பஞசமச சுருதியை எபபோதும யாழில இணைந்திருகக வைத்து, பாடகன பாடும இராக இயல்பையறிந்து, அந்த இராகத்தை வாஙகி, ஸ்வர

சஞசாரததாலவளாதது,பாடகன பாடும பணணுககு வேறுபாடான பண விரவாமல, அதாவது இராக வொழுஙகு பிசகாமல, பாடகன பாடடைத தழுவி இனபமாகக குழலில இயககி, இசைபட வைதது வாசிககவேணடும முதனடை, வாரம, கூடை, திரள எனறு இசையில நானகு இயககஙகள உணடு முதனடை மிக மெதுவாகத தாழநது இசைபபது. திரள மிகததுரிதமாக முடுகியநடையில இசைபபது, வாரம, சொல, இசை இரணடும ஒழுஙகாக இசைபப தாம கூடை சொறசெறிவும இசைசசெறிவுமஉளள பாடல இவறறில சொலலொழுஙகும, இசை யொழுஙகும காடடும வாரம வருமிடததை அபஸவர மிலலாமல,கேடிலலாமல, இராக சஞசாரஙகளாலும, ஸவர வரிசைகளாலும வளாககவேணடும பாடடு மனததைக கவரும நயமுளள இடம ார நிலம ஆகும அநத சுவாரஸயமான, மதுரமான, இனிய இடஙகளில, பாடடுடன ஒடடி எழுததெழுததாக ச, ரி, க, ம, ப, த, நி, ஆகிய ஸபத ஸவரஙகளும கணீரெனறு கேடகுமபடி வழுவிலலாமல ஊதும குழலோன பரதநாடடியததிறகு வேணடும.

கரு. யாழோன்

தமிழா பழமபெரும இசைககருவி யாழ பேரி யாழ, சகோடம, மகரம, செஙகோடு என யாழ நால வகையாம இவறறிறகு, முறையே 21, 16, 17, 7 தநதிகள உணடு பணடை யாழ மறைநதது இப போது வீணை, கலிததாா, யஸராஜ, கோடடு, ஸவரகெத முதலிய நரமபுக கருவிகளே வழஙகுகினறன யாழுகதருகி இராவணனுககு ஆயுளும, ஆறறலும, ஆயுதமும ா நதான இறைவன மனிதவுடலில இடை, பிஙகலை, சுழு முனையாகிய நரமபுகள இணைநத மேருதணடத தின அமைபபைப போலவே யாழும அமைநதுள ளது மனிதககுரலைப போலவே யாழும பேசவல லது தசவித கமகஙகளும வீணையிலேதான சரி யாகப பேசும மறற வாததியஙகள மடடமே திணைககும பொழுதிறகும ஏறறபடி யாழிசைததனா பழந தமிழா

சிறுபொழுது		பண		யாழ		பொருள
1	யாமம	— குறிஞசி		— குறிஞசி		— கூடல
2	நணபகல	— பாலை		— பாலை		— பிரிதல
3	மாலை	— சாதாரி		— முலலை		— இருததல
4	ஏறபாடு	— செலவழி		— நெயதல		— இரஙகல
5	வைகறை	— மருதம		— மருதம		— ஊடல

இளஙகோவடிகள பலவித ஸவரஙகளையும பண களையும யாழில அமைககும வகையைபபறறிக கூறு கிறா ' அதறகு வீணையின் தந்தியமைப்பும மெட டுககளும தெரியவேணடிய தவசியம வீணையில ஏழு தநதிகள உளளன. அவறறில பககததில

தனியேயுள்ள அனுசாரணை, ஹெச்சு பஞ்சமம், ஹெச்சு ஸாரணை இம்மூன்றும் மேளத் தந்திகள். இவை சுருதி கூட்டவே பயனும் வீணையின் மார்பில் உள்ள அனுமந்திரம், மந்திரம், பஞ்சமம், ஸாரணை இந்நான்கு தந்திகளையே இடது கை விரல்களை யழுத்தி மீட்டி இசையுண்டாக்குவார் வலதுகை இடைவிடாமல் மேளம் செய்யவேண்டும். வீணையில் இரண்டு ஸ்தாயி மெட்டுக்கள் உள்ளன ஒரு ஸ்தாயிக்குப் பன்னிரண்டு வீதம் 24 மெட்டுக்கள் உள்ளன இவ்வாறு நான்கு கம்பிகளுக்கும் 96 மெட்டுக்கள் அல்லது வீடுகள் உள்ளன

ஸ்தாயி விவரம் அறிவாம் - ச, ப இரண்டும் மாறாத சுருதிகள் மற்றவையெல்லாம் மாறுவன இம் மாற்றங்களெல்லாம் சேர்ந்து 16 ஸ்வரபேதங்களாம்

ஸ ஷட்ஜம், ரி, சுத்த ரிஷபம், சதுஸ்ருதி ரிஷபம், ஷட்சருதி ரிஷபம், க, சுத்த காந்தாரம், சாதாரண காந்தாரம், அந்தர காந்தாரம், ம, சுத்த மத்திமம், பிரதி மத்திமம், ப, பஞ்சமம், த, சுத்த தைவதம், சதுசருதி தைவதம், ஷட்சருதி தைவதம், நி, சுத்த நிஷாதம், கைசகி நிஷாதம், காகலி நிஷாதம் ஆக ஸ்வர பேதங்கள் 16 ஆம் இப்பதினாறு ஸ்வர பேதங்களில், (1) சதுசருதி ரிஷபமும் சுத்த காந்தாரமும், (2) ஷட்சருதி ரிஷபமும் சாதாரண காந்தாரமும், (3) சதுசருதி தைவதமும், சுத்த நிஷாதமும், (4) ஷட்சருதி தைவதமும் கைசகி நிஷாதமும் தனித்தனி ஒரே ஸ்தானத்தை அடைவதால் இந்த எட்டிற்கும் நான்கு சுர ஸ்தானங்களே வழங்கும். ஆத

லால பதினறிலிருந்து நானகைக கழிததுப பனனி ரணடு சுரஸதானஙகளே பல இசைககருவிகளில காணும இவறறில ஹெசசு ஸதாயியை வனமை யெனறும, ஷடஜம ஸதாயியை மெனமையென றும, மததிமததை சமன எனறும சிலபபதிகாரம குறிககிறது ஸபத ஸவரததிறகும முறகாலம வழஙகிய தமிழப பெயரை முனபே குறிததோம அபபெயாகளை நினைபபில வைததுககொணடு யாழாசிரியன அமைதியைப படியுஙகள —

இநத யாழில முழககுவது ஆயபபாலை ஆயப பாலை பதினனகு கோவைகளாகப பொலிவது இபபதினனகும, செமமையாகத தெளிவாக முறை யாக மீடடுதல வேணடும அவறறில ஏழு பாலைப பணகளை நிறுததல வேணடும* ஏழு பாலைகளா வன —செமபாலை, படுமலைபபாலை, செவவழிப பாலை, அருமபாலை, கொடிபபாலை, மேறசெமபாலை, விளரிபபாலை எனபனவாம இபபாலைப பணகளை எபபடி மீடடுவது, அதறகு எனனெனன ஸவரங களைச சோபபது எனறு இனிச சொலலுகிறார ஆசிரியா

* சுவாமி விபுலானநதரின யாழ நூல பாலைபபணணை நனறு விளககும (பககம) 123–140.

வலமுறை		இடமுறை
பதநிசரிகம	செவவழி	ரிசதநிபமகரி
சரிகமபதநிச	விளரி	தபமகரிசநித
மபதநிசரிகம	படுமலை	கரிசநிதபமக
நிசரிகமபதநி	கொடி	நிதபமகரிசநி
கமபதநிசரிக	செமபாலை	மகரிசநிதபம
தநிகரிகமபத	அருமபாலை	சநிதபமகரிச
ரிகமபதநிசரி	மேறசெமபாலை	பமகரிசநிதப

வலலோசையுடையது நிஷாதம, தாரம, நி. மெலலோசையுளளது குரல, ஷடஜமம, ஸ இவை யிரணடும மெயககிளை நரமபில கைககிளையாகிய காநதாரததைக (க) கொளளுகினறன, அவை நிக ஸக ஆகினறன காநதாரம ஒழிநத மறறப் பாகத தில தாரம நி, விளரி (தைவதம) த அதாவது நித விரவும மறற ஸவரஙகளும ஒனறிலொனறழிநது இலயமாகிக கிளை வழி சோநது மேலஸதாயி உழை அலலது மததிமமாயும, கீழிசை கைககிளையாகிய காநதாரமாகவும நிறபது, அதாவது மக வாக முடி வது செமபாலை யெனக எனவே செமபாலைககு நிக, ஸக, நித, மக எனனும ஸவரஙகள வேணடி யனவாம இறுதி இசையான நிஷாதம ஆதியாக, மறற ஸவரஙகள முறை பிறழாமல வந்து க வும, ஸ வும கூடி, படுமலைப பாலையும, ரி யும ஸ வும கூடி செவவழிப பாலையும, ஸ வும ஸ வும கூடி அருமபாலையுமஆம அருமபாலைககு ஜெணடை வரிசை மாதிரி ஸவரஙகள இரடடிககும இவவாறே தறகிழமை திரிநத பின, அதாவது ஸவரபேத மாகியபின, முனபோலவே, தாரமாகிய நி யும குர லாகிய ஸ வும சோநது கொடிப பாலையும, விளரி யாகிய த வும ஸ வும சோநது விளரிபபாலையும, இளி யாகிய ப வும ஸ வும சோநது செமபாலையும ஆம. இவவாறு பதிநானகு கோவைபபாலையும யாழில மீடடபபடும இபபதினறு கோவையை மபதநிசரிக அலலது நிசரிகமபத எனற சுரவொழுஙகில இரட டிததும கொளவாருணடு. எநதப பாலைககு எநத நரமபு சரியானது, எந்த ஸவரஙகள் இணைந்து குறிதத பண .முழஙகும எனறு அணைவுறத தேர்ந்துகொணடு, அததறகு அடைவான ஸவரங

களைப பெயது யாழிசைக்க வேணடும, யாழில எவவகை, குழலில எவவகை, இசை வலிவும மெலிவும் காடட வேணடுமெனறும புலவனுககுத தெரியவேணடும யாழில அருமபாலை முதலியன இடமுறை மெலியும, குழலில கொடிபபாலை முதலியன வலமுறை மெலியும இவவாறு வலிய, மெலிய சமனன ஸவரஙகளை, இசைபொலிவுறுமபடிகோதது ஸவர சஞசாரம திறமையுறச செயயும புலமையுடையோனே யாழாசிரியனவன அவன அககாலம வழஙகிய 103 பணகள பயினறிருகக வேணடும

இககாலம பாலைபபாடடு வழககில இலலை இபபகுதியில வரும ஸவரததின பெயாகளைக கொணடே ஒருவாறு அதைததெளிவுபடுதத முயனறுளேம. பணடிசை கறற புலவா காணும வேறு பொருளையும கொளக

கச. அரங்க அமைப்பு

முற்காலத் தமிழர் அருங்கலைகளை எத்துணை போற்றினர் என்று பாருங்கள்! ஓர் அருங்கலைப் புலவனுக்கும், கலாவதிக்கும் தமிழ் மன்னரும், குடிகளும் சேர்ந்து செய்யும் சிறப்பைக் காணுங்கள்! சிறப்பு நூலிலக்கணப்படியே மாதவி நடனத்திற்கு அரங்கு அமைக்கின்றனர் அரங்கத்திற்கு நிலம் எப்படியிருக்க வேண்டும்? கோயில், பள்ளி, அந்தணர் இருக்கை, ஊருணி, கிணறு, சோலை, புடகள் முதலியவற்றிற்குக் கேடில்லாமல், உவர், ஈளை, களி, சாம்பல், நாற்றம், பொடி மண் இவை இல்லாத்தாய, ஊருக்கு நடுவே,தேரோடும் வீதிகளுக்கு எதிர்முகமாக நிலம் அமைக்கவேண்டும் கலைவாணர் அத்தகைய குற்றமற்ற நிலத்தைத்தேர்ந்தெடுத்தனர் புண்ணியநெடு வரையாகிய பொதிகையினின்று கண்ணிடை ஒருச் சாண் கொண்ட மூங்கிலைக் கொணர்ந்து, நல்ல வளர்ச்சிபெற்ற ஆளின் பெருவிரல் 24 கொண்ட அளவில் ஒரு கோல் நறுக்கினர் அதுவே அக்கால *அளவுகோல் அதனால் அரங்கின் அகலம் ஏழு கோல், நீளம் எட்டுக்கோல், குறட்டின் உயரம் ஒருகோல் அமைத்தனர் அரங்கின்மேல் பலகை பதித்தனர் அதற்கும் தூண்களின் மேல் பாவிய உத்தரப் பலகைக்கும் இடையே நான்கு கோல் உயரம் இருக்கச் செய்தனர். அரங்கிற் புகவும், அரங்கினின்று செல்லவும் இரண்டு வாயில்கள் அமைத்தனர். அத்துடன்

---

* முற்கால நீட்டலளவையைக்காண்பாம் —அணு 8 = 1 தேர்த்து தேர்த்துகள் 8 = 1 இம்மி இம்மி 8 = 1 எள் எள் 8 = ஒரு நெல்லு நெல் 8 = ஒரு பெரு விரல்.

மனனா தமது ஐங்குழுவுடன அமரததகக இடமும அரச சேவகருககேறற இடமும, மாநதா அமாநது பாரககததகக இடமும முறையாக அமைததனா பிறகு யாவரும தொழுதேததுமபடி *வருணப பூதங கள,நநதி, அரசன, யானை,பாவை, விலஙகுகள முதலிய உருககளை அரஙகின மேலே யெழுதினா தூணகளின நிழல நாயகபபததி (ஆடும இடம)யில, விழாமல மாணசுடா காநதும நிலை விளககுகளை யேறறினா பிறகு மூனறு திரைகள அமைததனா அவையாவன —(1) இடத தூணுடன பொருநதிய ஒருமுக எழினி, (2) வலததூணிடததே யமைநத பொருமுக எழினி (3) மேறகடடுத திரையான கரநதுவரல எழினி பிறகு சிததிர விதானம விரிததனா. அதன மேல சிறநத முததுமாலைகள, பூமாலைகள வளைவாகத தொஙகவிடடு அரஙகை அலஙகரிததனா இவவாறு கணணுககு விருநதாயமைநத அரஙகில இனித தலைககோல நாடடுகினறனா

தலைககோல் சிறப்பு

தலைககோல எனபது நாடகக கணிகைககுச சிறபபுச செயயும ஒரு கோலாகும, படடமுமாகும. பகைவா புறததே அறுதத மூஙகில, புணணிய மலையினினறு கொணாநத மூஙகில, அலலது பகைவரைப புறஙகாடட அடிதது அவரிடம கைபபறறிய வெணகுடைக காமபு—இம மூனறையும தலைக கோலாகப பயன்படுததலாம மன்னன பகைவரைப் பொருது, புறஙகாடடசசெயது அவவழியிற பெறற

* வசசிர தேகன, வசசிர தநதன, வருணன, இரதத கேசுரன என வருணபபூதஙகள நானகு

வெண்கொற்றக் குடைக்காமபையே மாதவிக்குத் தலைககோ லாக்கினா அதன் நீளம் ஏழுசாண; அதன கணுககளில நவமணி மிளிரும இடையி லுள்ள பாகததைச சாமபூநதம எனனும தஙகத் தகடடால மூடினா.

முனனே சயநதன மூங்கிலான கதையைச் சொனனேம தலைக கோலைச சயந்தனுகவே பாவிதது, அதறகு ஒரு நனனுட பாாதது, பொற் குடததிற புணணியப புனல கொணாந்தாடடி, மாலை சூடடினா ஆடலாசிரியன முதலானோ; பிறகு, அழகிய பொனனணியும நெறறிப படடமும கொணட அரச யானையின தடஙகையில வாழத துடன அததலைக கோலைத தநது ஊாவலஞ செய் தனா வீர முரசம இயமபியது, பல வாததியங கள முழஙகின அரசனும, தனது ஐமபெருங குழுவாகிய, அமைசசா, புரோகிதா, படைத்தலை வா, தூதா, சாரணா முதலியவாகளுடன தோமே லேறி ஊாவலததுடன கலநது கொணடான பிறகு தலைககோலைக கவியின கையிற கொடுத தனா அககாலததாா கவிககுக கலையுலகில முதனமையளிததனா[1] இவவாறு ஊாவலம வநதவா அரஙகிற புகுநதனா இததனைச சிறபபுச செயது தலைககோல பெறறு, மாதவி அரஙகில அடி யெடுதது வைததாள

௧௫. மாதவி நடனம்

மனறததில அரசன, அமைசசா, கலேஞா, அறிஞா, பொதுமககள யாவரும அவரவா தகுதிக கேறறபடி யமாநதனா ஆடிடம முககோல, நிலேயிடம ஒருகோல, பாடகாககு ஒருகோல, [1]குயிலுவா நிலேயிடம ஒருகோல எனற ஒழுஙகுபபடி தொழிலாளா நினறனா எலலாம ஒழுஙகானதும, மாதவி வலககாலே முனவைததுப பொருமுக எழினியுளள அரஙகேறி வலத தூணபககம சோநதாள ஒருமுக எழினியுளள இடத தூணபககம [2]தோரிய மடநதையா, மாதவி வநதேறியபடியே வலக காலே முனவைததேறி வநது நினறனா நனமையாக வும, தீமையேகவும முதலில [3]தெயவப பாடல, ஓரொறறு ஈரொறறு ஆகிய இரணடு வாரச செய யுள, பாடுகினறனா அதன முடிவில யாழ, குழல, மததளம, இடககை முதலிய கருவிகள சோநது இனபமாக இசைககினறன

கூடிய குயிலுவக கருவிக ளெலலாம
குழலவழி நினற தியாழே, யாழவழித
தணணுமை நினறது தகவே, தணணுமைப
பினவழி நினறது முழவே, முழவொடு
கூடிநின றிசைதத தாமந திரிகை

குழல, யாழ, மததளம, முழவு, இடககை, ஆமந திரிகை முதலிய வாததியஙகளெலலாம ஒனறை

---

1 யாழ, குழல, இடககை முதலிய கருவிகளே வாசிப பவா .

2 ஆடி மூததவா நாட டியததிறகுத துணே செயபவா.

3 அலாரிபபு

யொன்று தழுவி, ஒன்றிலொன்று கலந்து, ஒன்றை யொனறனுசரித்து இசையெழுபபின. பருந்தும நிழலுமபோலே ஆமநதிரிகையுடன கொடடும தொடாநதது. இரணடு கொடடுடன மணடலமாக, (ஒரு தாளததிறகு இரணடு பறருக ஐநது தாளத திறகும பததுப பறறும, ஒரு தீரவும ஆகப்) பதி ஞெரு பறருல சாததிரபபடிககுப பரமபரையாக வநத முறை வழுவாமல தேசிகக கூததாடி, "அந தரக கொடடு" எனனும ஆரமப நடனத்தைச செயது முடிததாள மாதவி சுருதி, தாளம, வாத தியம இவறறின ஒழுஙகைபபறறி, அளவு கோடா மல, ஆலாபனம செயது, பாலேபபண முழககினா. உககிரம, துருவை, ஆபோகம, பிரகலே முதலிய நான்குஉறுபபுககளும நிறைவாக, நன்ருக மஙகலப் பண அறிநது, மூனறு ஒறறளநது, ஒனறுகொடடி, ஐநது மணடிலததால தேசிகக கூததெலலாம ஆடி முடிததது்ம, மாாகக நடனம நடநதது ஆறும நாலும பதது, அதாவது இரடடிதத பஞச தாளத துடன, முன முறையாக, முததாளம முதலாக, ஏக தாளம ாருக வைசாக நிலேயிலே ஆடி முடிததனள மாதவி

மனனன மகிழநதான ஒரு பொன்னியல பூங கொடி நோநினறு கூததாடிஞறபோலே, தாண டவம, நிருததம, நாடடியம எனனும மூன்றையும விலககுறுபபுப பதிஞனகும வழுவாமல சாததிரபபடி பரவசந தோன்ற ஆடிககாட்டிய பூஙகோதைககு, அரசன் பரிசளிததான். இனி, மாதவி நடனககலே வளாகக உரியவள என்பதற கடையாளமாகத தலேக்கோ லீநதான். மாதவி இவ்வாறு முன்னே அரங்கேறித "தலேககோல அரிவை" என்ற படடம்

பெற்ருள்; அரசனிடமிருந்து ஓர் இலைப் பூங் கோதையுடன் ஆயிரத்தெட்டுக கழஞ்சு பொன்னும பெற்ருள இது விதிமுறைபபடி ஒரு நாளைககுப பரியமாகும

மனனன அளித்த மாலையை, மான்விழிக கூனி கை கொடுத்து, நகர வாலிபா திரியும ஒரு தெரு வில அவளை நிறுத்தினுள மாதவி எதறகு? 1008 கழஞசு பொன கொடுத்து இமமாலையை விலைககு வாஙகுவோரே, அககால வழககபபடி, மாதவியின மணாளராவா அககுறிபபை யுணாத்தி மாலையை விலை கூறுபவள போலே நினருள கூனி. மாதவி யழகையும, அவள அரஙகேறிய சிறபபையும கணடு, அவள வசம மனம பறிகொடுததான ஓா அழகிய வாலிபச செலவன அமமாலையை வாஙக வநத அநத அழகனே கோவலன மாலை பெறற கோவலன, கூனியுடன மணமனைபுககு, மாதவி யைக கூடி, தேனில விழுநத வணடைபபோல அவள மையலில சொககி மயஙகி, அவளை விடடுப பிரிய முடியாமல, காதல பெருகி, மாசறற கறபிற சிறநத தனது மனைவியான கணணகியை மறநதான்.

கசு. அந்தி மாலைச் சிறப்பு

கூடினார் பால்நிழலாய்க் கூடார்பால் வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே-கூடிய
மாதவிக்கும் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து,
போதவிழ்க்கும் கங்குற் பொழுது

உலகரசனாகிய பரிதி மறைந்தான், திரை நீராடை யணிந்த நிலமகள், "விரிகதிர் பரப்பி, உலகம் முழுவதையும் ஆண்ட ஒற்றைத் தேராழியான ஆகிய பகலவனைக் காணேனே! அங்கண் வானத்தில் அணி நிலா விரிக்கும், அழகிய திங்கட் செல்வன் எங்கே யிருக்கிறான்?" என்று மனஞ் சுழன்று வருந்தினாள் அவளது நாற்றிசை முகம் பசப்பூர்ந்தது (பசு வெயில் பரந்தது), செம்மலர்க் கண்கள் கண்ணீர் உகுத்தன (செம்மலர்கள் கள் ளுகுத்தன), மேனி முழுதும் பனித்தது (பனி பெய்தது)

அந்தி மாலை உலகைப் படையெடுத்து வெல்லும் நோத்தியைப் பாருங்கள் - தாம் வணங் கும் உயிர்த்துணைவரைப் பிரிந்தவர் தனித்துய ரெய்துகின்றனர் காதலரைக் கூடினோர் களிமகிழ் வெய்துகின்றனர் புல்லர்ங் குழலில் முல்லைப் பாட்டு வளர்கிறது, அதை ஊதுவோர் கோபா லாகளாவர். மாதர் குழலிலும் முல்லை வளர் கிறது அதை வாய் வைத்து ஊதி, முல்லைப்பண் முழக்குவது மழலைத் தும்பியாம் இவ்வாறு ஆறு கால் உடைய வண்டு இடைப்புகுந்து, பூவிற் பொதிந்த மணத்தை நுகரப் பார்க்கிறது அப்போது தென்றலஞ் செல்வன் வந்து, அந்த மணத்தைத்

தான் கொண்டு தெருவெல்லாம் பரப்புகிருன் வெலவளேக கையராகிய பெணடிா, மணிவிளக கேறறுகினறனா வெறறிச சேனேயுடைய மனனன இலலாதபோது, தேசத துரோகிகளான கெடட குடிகளே ஒருதலேயாகப பறறி, (ஒழுஙகாக வரி செலுததி அரசனுககு அடஙகி நடககும குடிகள கையைத தலேமேல வைதது வருநதுமபடி) ஓா அயல அரசன நிலஙகெட வநது புகுநதால எபபடி யிருககும? அபபடியே பகலவன இலலாதபோது பெரிய மூதூரான புகாரில மாலே வநது புகுநதது அந்த மாலேயை ஓடட வருகிறது வெணபிறை பாணடியா, சோம குலததவராவா அவா வயதில இளேயவராயினும பகையரசரை ஒறுகக வலலவரா வா அவா வயதில இளேயவராயினும பகையரசரை ஒறுகக வலலவராவா போரிற சிறநத அததகைய தெனனவா குல முதலவனை வெணபிறை, அந்தி வானததிலதோனறி, அறபாயுள உளள புனமாலேக குறுமபைளதிரததோடடுகிறது திஙகளினபான்மை, தனது கறையிருளேககூடக கருதாது, உலகின் நிறையிருளே நீககுவதன்ருே? அபபானமை திரியா மல திஙகள பாலபோனற கதிர் பரபபி, மீனரசனுக உலகை ஆளுவதால, எஙகும வெளளொளி விளஙகுகிறது.

இந்த நிலவுப பயன கொளகினறனா காதல ராகிய கோவலனும, மாதவியும் நெடுநிலாமுற்றம, அதில, வீடடில வளரும முலலே, மலலிகை, முதலிய அந்தி மலாகள் பல மேவிய . பூமபடுககையில இருவரும் பொலிகின்றனர். மாதவியின் அழகிய புடவைமேல் செம்பவளக் கோவைசெறிந்த மேகலா

பரணம் அசைகிறது இருவரும் எதிரெதிர் இருந்து கலவியும புலவியுமாகக காதற களிப்பெய்துகினறனா ஆாவ நெஞசமுடன, மாதவி, கோவலனைத தழுவி முயஙகுகினருள , அமமுயககததாற கலைந்த அழகை மீணடும திருததிககொணடு, புததழகுடன கோவலனுககுப பினனும வேடகை விளைவிககிருள. மேறறிசையினினறு வநத கணடு சாககரையுடன, கிழககே விளையும காரகிலும சோநத தீமபுகை கமழகினறது வடமலையிற பிறநத சிலாவடடத்தில (சநதனக கலலில), தெனமலைச சநதனக கடடை அரைபடுகிறது தாமரை இளநதளிா, அதன மலா, தாதுகுஞசெழுமலா, அழகிய குவளை, கழுநீா மாமலா பைநதளிாகள எலலாம சோநத *படலை மாலையும, கோவையுறற பருமுததமும சுநதரச சுணணத துகளுடன அளைநது சிந்திக கிடககினறன அவவாறு காதலா செழுமலர் மெததையிற சோநது களிககினறனா. மநத மாருதம வீசுகிறது, காதலா, ஒருவருளொருவா மயஙகி, இனனும காதல மலிநதனா ஆருயிாக் கணவா மாாபில, காவியக கணகளைப பொருநத வைதது மகளிா இனபத துயிலெயதினா மாதவி மனையில கலவியினபம, இனபம!

இசசமயமகணவனைபபிரிந்த பததினியான கணணகிநிலைமை யெனன? கலககம! துனபம! துன்பம!

"அஞசெஞ சீறடி அணிசிலம பொழிய,
மெனறுகில அலகுல, மேகலை நீஙகக

படலை மாலை=பூவும பசசிலையும சோநதமாலை, கதமபம.

கொங்கை முனறில குஙகுமம எழுதாள
மஙகல அணியிற பிறிதணி மகிழாள
கொடுஙகுழை துறநது வடிநதுவீழ காதினள
திஙகள வாணமுகம சிறுவியா பிரியச,
செஙகயல நெடுஙகண அஞசன மறபபப
பவள வாணுதல திலக மிழபபத
தவள வாணகை, கோவல னிழபப,
மையிருங கூநதல, நெயயணி மறபபக
கையறு நெஞசததுக கணணகி ''

சேவடி சிலமபிழநதது மெலலிய ஆடை யணிநத இடை மேகலையிழந்தது கணணகி கொஙகையிற குஙகுமம எழுதாள மஙகல அணி தவிர வேறணி விருமபாள காதிற குழையிலலை மதி முகததில சிறு வியாவை பிரிந்தது கணணில அஞ சனம இலலை நெறறியிற பொடடிலலை. அவளது வெணணகை, கோவலனை யிழநது மஙகியது, கூநத லுககு நெயதடவி வாரவும மறநதாள மனமுடைநது கவலைபெருகி, நாயகனையே நினைத தேஙகினாள கணணகி, பததினி.

இவவாறு காதலரைப பிரிநது மெலியும மாதா, கணடாா வருநதும நிலைமையில இருககின்றனா அவர் உலைத துருததியின மூககைப போலத தததம கணவரை நினைதது நெடடுயிாககின்றனா, மேனி யொடுஙகுகினறனா, இளவேனிற பளளி மேவாது ஒழிநது, குளிாகாலப பளளியடைநது, தென்றலும, நிலவும புகாமல, சாளரஙகளை இறுக அடைதது, முடஙகுகினறனா, மலயச சந்தனமும, மணி முத தாரமும தமது மலாமுலை மாாபை அடையாமல வருநதச செயகின்றனா, தாழியிற பெயத குவளை யும, குளிர்ந்த செஙகழுநீா மலரும் தாம படுககும்

பளளியில மேவாது விலககுகினறனா துணையொடு கூடும அன்ன முதிரதத தூவி நெருஙகிய அடுககு மெதததையில, முனனே கணவருடன கூடிய காலததைபபோல, இபபோதுகளிதுயிலகொளளாா, உளளங கலஙகிக கடை சிவநது, குறுககிடடுப பிறழும நெடுங்கண, இரவெலலாம புலமபி முததிறைபப வருநதுகினறனா.

இனிப பொயகையை ஒரு பெணணுககக காணலாம நனனீரப பொயகை யெனனும பெண, அனனமாகிய மெனனடை யுடையாள, தேன பொதிநத நறுமணச செமமலா வாயாள, கருமணலில அலையுந தெணணீரபோலச சுருட கூநதலாள, காலையில, பாண வாய வணடு, புறநீரமைப பண பாடியதும, அழகிய குவளைககண விழிததெழுகினருள புளவாய முரசம முழஙகுகிறது, கோழி கூவுகிறது, முளவாயச சஙகம முறை முறை ஆரககிறது கடலபோனற பரபபையும ஒலியையும கொணட ஊரைத துயிலெழுபபிக காலை வநது புகுகினறது இரவு நீஙகுகிறது மாலை முதல வைகறை காறும, நளளிரவிலும ஒருபோதும உறஙகாமல, மணமலாக கணையுடன, கருமபு விலலைப பிடிதது, மகரக கொடியோனுன மனமதன எஙகும திரிவதனுல, இநநகரக காவல மிகச சிறநததாம கூடினேரககும, பிரிநதோாககும உறககமிலலாமல இரவெலலாம கணைபாயசசித திரிகிருனமாரன்.

கள. இந்திர விழா

பூமபுகாரது செலவச சிறபபையும, தொழில வளததையும, நகரமைபபையும முனபேயறிந தோம. இநத'நகரில சிததிரை தோறும, இநதிர னுககுத திருவிழா நடபபதுணடு இநதிரன வேதக கடவுளா தலைவன அவன தனது வசசிரததால அரககரை வெனறு அமரரைக காதது, அமுத மளிபபோன் ஆவன அகததிய முனிவா ஆணைப படி, தூஙகெயில எறிநத தொடிததோட செமபியன காலம முதல, வழிவழியாகச சோழ மனனா இநதி ரனுககுத திருவிழா நடததி வநதனா 'இத திரு விழாவினுல, அரசும ஞாலமும நலமுறும இததிரு விழாவை மறுததால அவை கேடுறும' எனறு அக காலததவா நமபினா இவ விழா, இருபதது எட்டு நாடகள நடககும பூமபுகாரச சிறபபைச சொலலும கடடுரையில இவவூரில ஐநது வகையான மனறங கள் உணடென்றும அவறறில அரும பலியிடடு இந்திரவிழாத தொடஙகுவா இந்திரன கோயிலுக குக காபபுககடடி, வசசிரக கோடடததில உளள மஙகல முரசைக கசசை யானையின பிடாததலை யேறறி, ஐராவதம இருககும கோயிலில, 'விழாவின முதலும முடிவும' சாறறுவா, நிலைபெறற கறபகக கோடடததிலுளள மஙகல நெடுங கொடியை வானுறப் பறகக விடுவா இவவாறு திருவிழா விறகுக கால நாடடி, முதுகுடிப பிறநதோன முர சறிவிககும வகையை மணிமேகலை அடியில வரு மாறு கூறும:—

" ஆயிரங கணணோன விழாககால கொளகென,
வசசிரக கோடடதது மணஙகெழு முரசம

கசசை யானைப பிடாதலை யேறறி
முரசு [1] கடிபபு [2]இகூஉம முதுகுடிப பிறநதோன
திருவிழை மூதூா வாழகவென றேததி,
வானமும மாரி பொழிக, மனனவன
கோணிலை திரியாக கோலோ ஞுகுக!
தோரண வீதியும, தோமறு [3] கோடடியும
பூரண கும்பமும, பொலமபா லிகைகளும,
பாவை விளககும, பலவுடன பரபபுமின!
காயககுலைக கமுகும வாழையும, வஞசியும,
பூககொடி வலலியும, கருமபும நடுமின!
பததி வேதிகை பசுமபொற றூணதது
முததுத தாம முறையோடு நாறறுமின!
விழவுமலி மூதூா வீதியு மனறமும
பழமணல மாறறுமின, புதுமணல பரபபுமின!
கதலிகைக கொடியும [4]காழூனறு விலோதமும
மதலை மாடமும வாயிலும சோததுமின
[5] நுதலவிழி நாடடதது இறையோன முதலாப
பதிவாழ சதுககததுத தெயவம ஈருக
வேறு வேறு சிறபபின வேறுவேறு செயவினை
ஆறறி மரபின அறிநதோா செயயுமின
தணமணற பநதரும, தாழதரு பொதியிலும,
புணணிய நலலுரை யறிவீா பொருநதுமின !"
" ஒடடிய சமயதது உறுபொருள வாதிகள
படடிமண டபததுப பாஙகறிந தேறுமின !
பறறு மாககள தமமுட ஞயினும
செறறமும காலமும செயயா தகலுமின !
பசியும பிணியும பகையு நீஙகி
[6] வசியும வளனும சுரககென வாழததி
அணிவிழா அறைநதனன அகநகா மருஙகென !''

1 முரசடிக்கும தடி, 2 அறையும், 3 சபை, கோயில வாயில 4 தூமபுஊனறிய பெரிய கொடி 5 சிவன, நெறறிககணணன. 6 வசி = நீா மழை

இதனுல முறகாலததில திருவிழாககள மககளின் ஒறறுமைககும், சமயவளாசசிககும, சாவமத சமரஸததிறகும, கலை வளாசசிககும, பொதுநல வுணாசசிககும ஏதுவாயிருநதன வெனபது விளஙகும

*   *   *

கோவலன காலததிலும இநதிர விழாவிறகு இவவாறே முரசியமபினா அநநகா மாளிகைகள மரகதமணியும, வயிரமும குயிறறி, பவளததிரள கால நடட திணணைகளைக கொணடன அம மாளிகை வாயிலில மகர மீனகளபோல வாயபிளநத தூமபுகள இருநதன அவறறில கொமபும, முத தொழுஙகும, இணைமீன, முரசு, பதாகை, கவரி, நிறைகுடம, கணணுடி, தோடடி, விளககு ஆகிய அடட மஙகலஙகளும பொறிதது மாலை வடிவாகச செயத மகர தோரணஙகள தொஙகின இவவாறு அலஙகரிதத வீதிகளில, பசும பொனனுல ஆன பூரண குமபம, பாலிகை, பாவை விளககு, பசும பொறகொடிகள, தூய மயிரககவரி, அழகிய சுண ணம, முதலியவை செறிநதன அரசனது ஐம பெருங குழுவும எணபெரும ஆயமும, அரச குமர ரும, பரத குமரரும (வணிகா), கணணைககவரும பரிமேல ஏறிய குதிரைவீரரும, யானைவீரா தொகுதி யும, குதிரை பூடடிய தேரினரும இசைநது, ஒருஙகு கூடினா இவவுலகினகண அரசு மேமபாடடைய வேணடி, 'புகழபெறற மனனன வெறறி கொளக!' எனறு அவா வாழததினா மணணுளும 1008 அரசா தலையிற் சுமநத, (அலலது 1008 அரசா மகுடததாற செயத) பொறகுடததில, பூநதாது மலிநத காவிரி - சஙகமததுறையிலுளள புணணிய

நனனீா கொணாநது, மணணகம மருள, வானகம 'இது தெயவலோகமோ' எனறு அதைப பாாதது வியகக, விணணவா தலைவனுகிய இநதிரனை நீராடடுகினறனா பிறகு ஊனகொணடு பிற வாத அருளுடமபுடைய மஹாதேவன கோயில, அணி திகழும ஆறுமுகச செவவேள கோயில, வெணணிறப பலதேவன கோயில, நீலமேனி நெடியோனுன விஷணுவின கோயில, முதது மாலையும, வெணகுடையும அணிநத வாசவன கோயில ஆகிய எலலாச சமயக கோயிலகளிலும வேதா விதிதத நானமறை வழககினபடியே ஓமஙகள நடந்தேறின இவை ஒரு பககம நிகழநதன

மறறொரு பககம, நாலவகைத தேவா (வசுககள, திவாகரா, உருததிரா, மருததுவா), பதினெடடுக கணஙகள (சிததா, சாரணா, கினனரா, விஞசையா, பைசாசா, பூதா, கருடா, இயககா, காந்தாவா, சுரா, தைததியா, உரகா, ஆகாசவாசிகள, போக பூமியா, முனிவா, நிருதா, கிருமபுருடா, விணமீன) ஆகிய வேறுவேறு கடவுளருககும முறையாக வகையறிநது திருவிழாககள நடநதன ஒரு பககம, அறவோா பளளி, பௌததா பளளி, ஸ்ரீ கோயில ஆகிய புணணிய இடஙகளில, தானம தருமோபதேசம, புராணம முதலிய நறசெயலகள சிறநதோஙகின அனறையதினம கொடிததேருடைய சோழ மன்னன அருள சிறநது, தன பகைவர் அடிததளையை நீககினுன் மறறொருபுறம மதஙகா, குயிலுவா, யாழபபுலவா, பாடடுவலல பாணா ஆகியோா எணணருமசிறபபுடன இசைககும இசை சிறந்தது. சிறு தெருககளும், பெரிய

வீதிகளும கண துயிலாது, தளராது, முழவதிர, திருவிழாக களிபபினுற சிறநதன

இநநகரின சிறு சிறு தெருககளிலும, பூமண மேறிய மநதமாருதம வீசித திரிகிறது, கொழுநனைப பிரிநது வருநதாத, மகரக குழை யணிநத மாதவி போலே, கொழுமையும ஈரமும நீஙகாத, தளிரழகு டைய, மாதவி மலர், வீடடு முலலை, மலலிகை, இரு வாடசி, தாழிக குவளை, செஙகழுநீா, இவை சோநத மாலைகளின நறுமணங கமழகினறது இமமலைய மாருதம, காமக களிமகிழ வெயதிய காதலரைப போலே, பூபபொதிநத நறுமணச சோலைகளில ஆடுகிறது, நாளஙகாடியில விறபனையாகும பூக குமபலகளின புதுமணததிற புருகினறது புகையும, சநதனமும புலராது சிறநது, நகையாடிக கொண டிருககும பெணடிா கூடடததில நுழைநது, அவா இனிய மொழிகளை நுகாகினறது குரலிசைப பாண ருடனும விபசாரருடனும திரியும கோவலனைப போல, பஞசமச சுருதிபாடும வணடுடனும, இன னிள வேனிலுடனும மலயமாருதம திரிகினறது இவவாறு பூமணங கமழும தெருககளில பரததையா திரிகினறனா அவாகள எபபடித திரிகினறனா? இராகுவான பகைவனுககு அஞசி, கரிய முகில (கூந்தல) சுமநது, தனனிடையுளள சிறு முயலை (களஙகம) ஒழிதது, இரணடு கருஙகயலகளுடன (கணகள) இடையே குமிழ மூககு எழுதிய வானத திஙகள நிலததில திரிகினறதோ? சிவனெரிதத மேனி மீளவே, மீன் கொடி கொணட மன்மதன, சந்திர மணடலததில அமுதநீரை யூறறி வளாதத மினனறகொடி தான இஙகே இறஙகி வநததோ? **மன்னன் கரிகாலனுக்குத் தனது பெருவளங காட**

டவே, திருமகள இப்பதியின்கண புகுந்தாள் ; அவளைத தேடி, (தீ நிற இலவமபூ, முலலை இவற் றைத தவிர) கருநெடுங குவளையும, குமிழ மலரும் பூதது, மாறுவேடததுடன களளையுடைய கமலம் திரிநததோ? மனனன கரிகாலன செஙகோல, நமன வரவை மறுககும, அதாவது அவனது நீதிமுறை யின முனபு கூறறு நிறக அஞசும ஆதலாலே, பலலுயிா உணணும பிளநத வாயக கூறறம, தனது தொழில மாருது நடககவேணடி, ஆணமை மாறிக கடுதத முகமும இடிகுரலும விடுதது, நகைமுகங காட்டி, பணணிசை யாழபோனற சொல மிழறறி, நாணுடைய கோலமபூணட பெண போலத திரிந ததோ? இவவாறு வியககுமபடி மதி முகமும, வான வலலி போனற பொலிவும, கமலம போலழகும கொணடு, கணடாா மனததையுணணும கூறறனைய பரததையா திரிநதனா இவாகள மனமதனுடைய ஒபபறற படைகளனறே? வீதியிற செலலும ஆணகளை இவாகள தடுககிருாகள அதனல இவா கள முலையில எழுதிய தொயயில ஆணகள மாாபிற பதிகினறது. அததுடன ஆடவா வீட்டிறகு வரு கினறனா இதைக கணடால, தம கணவா பரத தையைக கூடி வநதாரென்று அவா மனைவியா ஐயுறறு குவளைக கணகடை சிவககச் சினப்பா. அசசினததை மாறறவே ஆடவா ஒரு விருந்தா ளியை உடனழைதது வருகினறனா. விருநதைக கணடதும மகளிா மகிழகின்றனா. வட மீன் போன்று மாருக கறபிற சிறநத தமது மனைவியா, அக்கணவரை விருமபி, விருநதுடன் உபசரிக கினறனா. அககறபுடைய மாதா ஒளளிய முகத தைக் கணவர் பார்க்கின்றனர். “ நீலமணி போன்ற

இதழகொணட குவளை மலரை வெனறது இவா விழி அதன கடைச சிவபபு, இவவிருநதால தீா நதிலதா யின, இவவுடல தீரும மருநது இநநிலவுலகில வேறு யாது முணடோ?'' எனறு மன மழிநது நடுஙகுகினறனா

இநதிர விழா நாளனறு, உளளே நறுமணத தாது உறைநது, இதழ அழிநது, களளுக நடுஙகும கழுநீா மலரைபபோலே, கணணகியின கவலை நிறைநத கருவிழிகள, உளளததில உறையும துயரை மறைததுக கணணீா உகுததன காதல மகிழசசி பெறற மாதவியின செவவிழிகளும, உளளடககங கெடடு, மேனமேலும கோவலனுடன புணாசசி விருமபி, உவகைக கணணீா வடிததன கறபரசியான கணணகியின விழிகள உறககமினறி, கவலை பெருகி, நாயகனைக காணாமல, அவன அனபைப பெறாமல, கருமையுறறு, துனபக கணணீா உகுததன மாதவியின செவவிழிகள, காதலினபததால மலாநது, கலவியால விரிநது, மேனமேலும கோவலனை விருமபி இனபக கணணீருகுததன ஆனால உலகின இனபமும துனபமும நிலையோ? மாதவி யினபம எததனை நாள? இதோ அவளுககு வலககண துடிக கிறது, பிரிவு வரபபோகிறது இதோ கணணகிககு இடககண துடிககிறது, வேசை மயககந தெளிநது, கோவலன தரும பததினியாகிய கணணகியைக கூடபபோகிறான.

கஅ கடல் விளையாட்டுக் காணல்

வெள்ளிமால வரையின வட *சேடியில தென மலாச சோலை யொனறுணடு அதில ஒரு வித தியாதர வீரன உளன அவன கருஙகயல போனற நெடுஙகணணுடைய தனது காதலியுடன, காமக கடவுளுககுத திருவிழாக கொணடாடுவான. அவன தனது காதலியிடம சொலலலானன:—

"காதலி, சிததிரை நாளாகிய இனறு, தென்றிசைப பககததில செழிததோஙகும காவிரிப்பூமபட்டினத்தில, இந்திரனுககுத திருநாள நடககிறது. முசுகுநதன் புலியைபபோன்று போாவலி படைததவன. அவன, ஒருகாலததில், இந்திர நகரைக காததான, கடுவேகததுடன கூடிய தனனை யெதிாதத அவுணா கணததைத தொலைத தான அசுரா, நெஞசை இருட்டி மயககும ஒரு தாமதாஸதிரததை முசுகுநதன மேல ஏவி விட்டனா ஒரு பெரிய பூதம ஒரு மநதிரம அருள, அதன உதவியால முசுகுநதன, அவா வஞசகததை வெனருன இதைககேட்ட இநதிரன மிகவும மகிழநது, அபபூததைத முசுகுநதனுககு மெயக காவலாககினன முசுகுநதனுடன அப பூதம பூமபுகாரில இருநது பலியுணகிறது அநத இடததை நாம காணலாம அவவூரில ஐநதுவகை அதிசய மனறஙகள உளளன அவை முனனே அமராபதியைக காததன அவறறை இநதிரனிட மிருநது சோழ மரபினா இஙகே கொணாநது, அவறறின திறமை பொயகக வகையிலலாத ஒரு புணணிய பூமியில நிலைநாட்டினா அநத ஐவகை

* சேடி விதயாதரா ஊா

மன்றத்தின் சிறப்பையும் நாம் காண்போம். முனனே இந்திரன சபையில அகததியர் மகிழ, நாரதா நயமுடன வீணை மீட்டினா தோரிய மடநதை வாரம பாடினள ஆயிரங கணணுைடைய இந்திரன் செவியும, மனமும மகிழ ஊாவசி நடம புரிவாளெனறு எதிாபாாத்தான ஆனல ஊாவசி சயந்தன் மேற காதலுறறு, ஆடாது நின்ருள. நாரதர் வீணை மங்கலம இழநதது அதனல அவ ளுககு மணமிசை வநது வாழுமபடி ஒரு சாபம கிடைததது ஊாவசி மாதவியாகப பிறநதாள அவள மரபில தோனறிய மாதவியை நாம காண போம பவளச செவவாயும, துடியிடையும கொணட காதலி, நாமும தேவேநதிரனை ஆஙகே வணஙகுவோம" எனறு சொலலிப புறபபடடான விததியாதரன, வழியில முடி நீணட இமயமலை, செழுநீாக கஙகை, உசசயினி, விநதியமலைக காடு, வேஙகடமலை, நிலந தாஙகாது விளைவு செழிதத காவிரிநாடு ஆகிய இடஙகளைக காதலிககுக காட்டி, முடிவில பூநதோட்டஙகள நிறைநத புகாா நகரத திறகு வநது, முன சொலலியது போலவே முறை யாக இநதிரனைத தொழுது, இபபெரிய மூதூரில நடககும திருவிழாவைக கணடான அஙகே அன பா தேவபாணியால திருமாலை ஏததினா, 'அநத ணா வேளவி, அருநதவம, வேநதா செஙகோல, வணிகா செலவம, உழவா வளமை எலலாம செழிதது நீடோஙகுக' என்று நாலவருணப பூதாககும நால வகைப பாட்டுப பாடினா. தனது அமுத கலைகளால பலலுயிாகளுககும நலமபுரியும கொளகையுடன வானததிற செலலும மதியைப பாடினா.

இதன் பிறகு மாதவி நடனமாடினாள்: அவள் ஆடிய பலவகைக கூததுககளாவன:—(1) தாள வியலபு பொலிய, அவதாளம நீஙக, கொடு கொடடியாடல, முனனே தேவா திரிபுரம எரிககச சிவனை வேணடி முறையிடடனா, வடவைக கனல கொணட பேரமபை எயதான இறைவன். திரி புரம எரிந்தது. அதைக கணடு, உமையாள ஒரு பக்கம ஒஙக, இவவாறு கைகொடடியாடினன் பரமன (2) பாணடுரஙகக கூதது —மேறசொன்ன வாறு, திரிபுரமெரிததபோது, தோமுன நினற நானமுகன காண, பைரவி வடிவாய இறைவன வெணணீறணிநது ஆடிய கூததே இது (3) அல லியத தொகுதி —இஃது அஞசனவணணனுகிய கணணன, கமசன ஏவிய குவலயாபீடம எனனும யானையின கொமபை யொடிததாடிய கூததாம. (4) மலலாடல —இது, பாணசுரனைக கொன்ற திருமால ஆடியது (5) துடிககூதது —இது சூர பதமனைத திறலழிதத முருகன, நடுக கடலில, நீாததிரையை அரஙகமாகக கொணடு ஆடிய கூததாம (6) குடைககூதது —இஃது அரககா போருககு ஆறருது, தமது படைககலஙகளைக கீழே போடடு வருநதுமபோது, தனது குடையைத தாழததி அவா முன முருகன ஆடிய கூததாம. (7) குடககூதது:—இது தனது மகள உஷையின் மனததைக கொளளைகொணட அநிருததனைப பாணன சிறையிலிட, கணணன் அவனுடைய நகர வீதியில குடங கொணடாடிய கூததாம (8) பேடி யாடல:—இது ஆணமை திரிந்த பெணகோலத துடன காமன ஆடிய கூததாம. (9) மரககால ஆடல:—இது கொடுஞசின அரககா பாம்பு, தேள்

இவறறின வடிவுகொணடு வஞசமாகப புகுந்த தைககணடு பொருமல அவரை மரககால கொணடு மிதிததுக கொலலத துாககை ஆடியதாம (10) பாவைக கூதது'—இஃது, அசுரா போாககோலம கொணடதறகு கேறபப போா புரியாமல, அவா மோகிதது விழுமபடி, திருமகள பாவையாக நடிதத கூததாம (11) கடையம'—இது பாணனது நக ரின் வடககு வாயிலில நின்று, இநதிராணி ஆடிய கூததாம

இந்தப பதிஞெ ராடலகளையும அந்தந்தத் தேவருககுரிய அணி, கொளகை, நிலை, துதி அபி நயஙகளுடன சாததிர மரபினபடி, ஆடிப பாடினள மாதவி அவளை விததியாதரன, சுட்டிககாட்டி "இதோ பரதசாததிர விதிபபடி, ஆடுகிருளே, இவளே நான அனறு இமயததின மீது தாதுகும பூஞசோலையிலிருநது கூறிய ஊாவசி மரபிற போநத மாதவியாவள" எனறு தன காதலிககுக கூறினை விததியாதரன காதலியுடன மாதவி யைக கணடு மகிழநதான அநதரத தேவரும மாறுவேடததுடன வநது, இநதிரத திருவிழாவை யும, மாதவி நடனததையும, அவள அழகையும, அணியையும கணடு பரவசமடைந்தனா கோவ லன, மாதவி நடனம கணடு ஊடற கோலததோடி ருநதான ஏன? தனது காதலியின ஆடல பாடல அழகு அனைததையும, தானேயனறி அனை வரும காணகினறனா அதனுலே தனனைப்போலே பிறாமனமும அவளபாற செலலும எனறு அவன மன வெறுபபுறருன. ஆடடம முடிநததும அவ னும மகிழநதான.

மாதவி அணிச் சிறப்பு

மாதவி, தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டு கோவலனோடிருக்கிருள் அவள் அணியின் சிறப்பைக் கேளுங்கள் —நாவல், கடு, நெல்லி, தான்றி, ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, கருங்காலி, மாந்தளிர் ஆகிய பத்துத் துவர்கள், கோட்டம், துருக்கம், தகரம், அகில், சந்தனம் ஆகிய ஐந்து விரை, இலவங்கம், பச்சிலை, கச்சோலம், ஏலம், நாகணம், கோட்டம், நாகம், மதா அரிசி, தக்கோலம், நன்னரி, வெண் கோட்டம், கத்தூரி, வேரி இலாமிச்சம், கண்டில் வெண்ணெய், கடு, நெல்லி, தான்றி, துத்தம், வண்ணக் கச்சோலம், அரேணுகம், மாஞ்சி, சயிலேகம், புழுகு, புன்னை, நறுந்தாது, புலியுகிர், சரளம், தமாலம், வகுளம், பதுமுகம், நுண்ணேலம், கொடுவேரி முதலிய முப்பத்திரண்டு ஓமாலிகை—இவையனைத்தும் ஊறிக் காய்ந்த நன்னீரில் தைலம் தேய்த்து மணக்கும் கூந்தலை ஆட்டினுள் பிறகு மெல்லிய கூந்தலை, அகிற் புகையில் உலாத்தி, அதற்குக் கத்தூரிக் குழம்பு பூட்டினுள் செம்பஞ்சூட்டிய அழகிய சிற்றடி மெல்விரல்களுக்குப் பீலி, காலமோதிரம் முதலிய அணிகளைச் சூட்டினுள் காற்சரி, நூபுரம், பாடகம், சதங்கை, பாதசாலம் முதலியவற்றைக் காலுக் கணிந்தாள் துடையணியைத் திரண்ட துடையிற் சேர்த்து, நீலப் பூந்துகில் உடுத்து, அதன்மேல் முப்பத்திரண்டு ஒள்ளிய முத்து வடங்கள் அமைந்த மேகலாபரணம் பூண்டாள் அழகிய கண்டிகையுடன் சேர்ந்த தோள் வளைகளைத் தோளுக் கணிந்தாள் முன்கையில் மாணிக்கத்துடன், பத்திகளில் வைரங் கட்டிய சித்திரவேலை செய்த சூடகம், செம்பொற் கைவளை, பரியகம்

(கைச்சரி) வால்வளை, கைவடம் ஆகியவற்றை மயிர் அரிதாயுள்ள முனகையில அமைவுற அணிந்தாள வாளைமீன அங்காநதது போனற நெளி, செவ வொளி காநதும மணி மோதிரம, வளைதது ஒளி வீசும வைரம பதிதத மரகதக கடைசெறி-இவற றைக காநதள போனற மெலலிய விரலகள மறைய அணிநதாள வீரசஙகிலி, அழகிய நுடபமான வேலைபபாடுள்ள பூண, நாண, சரபபளி ஆகிய வறறைக கழுததிலுள்ள முதது, மணியாரததுடனே அணிநதாள, கழுததணிகளின கொககிகளினின றும ஒழுகிய அழகிய தூய மணிககோவையால பிட ரியை மறைததாள முகபபில இநதிர நீலம வைதது, இடையிடையே சநதிரபாணி யெனனும வைரந திரணட நீலக குதமபையைக காதில அழகுறஅணிந தாள, சீதேவி, செழுநீா வலமபுரி, தலைபபாளை, தென்பலலி, வடபலலி–இவைதொடாநத தலையணி களைக கருஙகூந்தலில அழகுபெற அணிநதாள. இவவளவு பகடடான அணிகளைச செயதுகொணடு மாதவி, கூடலும ஊடலும அளிததுக கோவலனு டன் சோநது பளளியில இருநதாள

கடற்கரை செல்லல்

இருபததெடடு நாள இநதிர விழா நடந் தேறியது மறுநாள கொடியிறககினா அனறு காலை, ஊராரெலலாரும பெருநதிரளாகக கடலாடி, அஙகே கடற்கரையில பல விளையாடலகள புரிநத னா அவற்றைக காண மாதவி விருபபங கொணடு கோவலனுடன் அதிகாலையிற புறபபட்டாள்.

அருணோதயக காடசியைப பாருஙகள்! பொய் கைத்தாமரையில உறங்கும புடகள் விழிததெழுந்து

பாடுகின்றன ; கோழி கூவுகிறது ; காலைச்சங்கு முழங்குகின றது; யானைகளபிளிறுகின றன, வெள்ளி விளககம நளளிருளைப போககுகினறது வான போல வணமையுளள கையனை மாலையணிந்த மாாபன் கோவலன குதிரையேறினை [1] மான விழியாகிய மாதவி குதிரைபூட்டியதேரில ஏறினள [2]

இனி அவர் செல்லும வழிககாட்சிகளைக் காண் போம — முதலில கடைததெரு வருகிறது அஙகே கோடிகோடியான கொழுநிதிக குபபைகள மலிநத மாடஙகள காணகினறன அவை திருமகள இருககைகளாம அவறறில, இனறு மலரணி விளககுகளுடன மாணிகக விளககெடுககினறனர் தாசியா மலாகளையும, அறுகையும, நெலலையும தூவி, இரணடு பககததிலும தமது கலனகள ஒலிககத திரிகினறனா (தாசிகள—சேடிகள—வேலைககாரிகள) இபபடடினப பாககததை முறறுந தாணடினல, கடல வளததினல செலவச செழிப புறற மருவூா வீதிகள வருகினறன தமிழரின் வாணிகச செலவததை ஆஙகே காணகிறேம —

"மகர வாரி வளநதந தோஙகிய
நகர வீதி நடுவட போகிக
கலநதரு திருவிற புலமபெயா மாககள

---

1 அததிரி யெனருல குதிரை, கோவேறு கழுதை இரணடுமாம .

2 வையம—குதிரைததேர, புலலககு, கூடாரவணடி,

வேலை [1]வாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பில்
கூல மறுகிற் கொடியெடுத்து நுவலும்,
மாலைச் சேரி மருங்குசென் றெய்தி
வண்ணமுஞ் சாந்தும், மலரும், சுண்ணமும்,
பண்ணியப் பகுதியும், பகர்வோர் விளக்கமும்,
செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும்,
[2]காழியர் மோதகத்து [3]ஊழுறு விளக்கமும்,
கூவியர், காரகற் குடக்கால் விளக்கமும்,
[4]நொடைநவில் மகடூஉக் கடைகெழு விளக்கமும்
இடையிடை மீன்விலைப் பகர்வோர் விளக்கமும்,
இலங்குநீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்
விலங்குவலைப் பரதவர் மீன்திமில் விளக்கமும்
மொழிபெயர் தேத்தோர் ஒழியா விளக்கமும்
கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும்
எண்ணு வரம்பறியா இயைந்தொருங் கீண்டி ''

கடைவீதி தாண்டிக் கோவலனும் மாதவியும் மருவூர்ப்பாக்கத்து நகர வீதிகளின் நடுவே போகின்றனர். அவ்வீதிகள் முத்து, பவளம், சங்கு, கப்பல் வாணிகச்செல்வம் ஆகிய இவை தரும் வளத்தாற் சீரோங்கி விளங்குகின்றன.

அதன்பிறகு, வெண்மணல் பரவிய அலைவாயிலில் வரிசை வரிசையாகப் பரதேசிகள் வசிக்கும் சேரிகள் காண்கின்றனர். இப்பரதேசிகள் கப்பல் வாணிகத்தால் செல்வச் செழிப்படைந்தவர்கள், வாணிகத்திற்காகத் தமது சுதேசத்தைவிட்டு இங்கே வந்தவர்கள். இவர்கள் பலவகைக் கூலங்கள் குவித்து, 'இன்ன சரக்கு' என்று கொடிகளால் தெரிவித்து, அங்கே வியாபாரம் செய்கின்றனர்.

---

1 மணல் 2 பிட்டு வணிகர் 3 குடைவுள்ள.
4 பல பண்டம் விற்போர்.

இனனும சரியாக விடியவிலலை ஆதலால, இததெருககள நெடுக விளககுகள எரிகினறன, அழகுச சாயஙகள, சாநது, மலாகள, சுணணம, பணிகார வாககஙகள ஆகியவறறைக கூவி விறபோா விளககுகள தோனறுகினறன திணணகததால மெருகிடடுத தொழில செயயும கமமியா (பணிததடடாா) விளககுகள, பிடடு வாணிகா பிடடுவிலை கூறி விறகவைதத விளககுகள, அபப வாணிகா குடககாலில வைதத அகல விளககுகள, பல பணடஙகளை விலைகூறி விறகும பெணடிா கடைகளில வைதத விளககுகள, இடையிடையே மீன பகாவோா விளககுகள, வாணிகததால விளஙகும கடறகரையில கலஙகரை விளககுகள, செமபடவா மீன பிடிககும படகில வைதத விளககுகள, அனனிய மொழிபேசும பரதேசிகள தமது துறை தபபாமல இருகக வைககும விடி விளககுகள, பெரிய பணடக சாலைகளில காவல புரிவோா விளககுகள ஆகிய எணணிலடஙகா விளககுகள ஒருஙகே கூடி ஒளிாதலாலே, இடிதத மாவைபபோனறு பரவிய மணலில இடட கடுகும தெளிவாகத தெரியுமபடி அததெருககள பளிசசென றிருககினறன அதனால தாழைவேலி மேவிய இநத நெயதல நிலம தாமரை பூதத நீாப பரபபையுடைய மருதவேலிபோல விளஙகுகிறது இககடறகரையில, மலைதரும பொருளகளும, கடலதரும பொருளகளும நிரைநிரையாகக குவிநது கிடககினறன பல வளஙகளைககொணடு கபபலகள இததுறையில அசைநது நிறகினறன அரசிளஙகுமரா, அவரது அடிமைத திரள, பரத குமரா அவரது பலவகையான ஆய மகளிா, ஆடும பெணடிா, பாடும பெணடிா முதலிய

பலமாந்தா கூடி விளஙகுகின்றனா இககடறகரை யில சுறறிலும காணும வெவவேறு கோலமும, கேடகும பலவேறு ஓசைகளும விணணிலேறிப போா செயயும பெரும புகழுடைய கரிகால வளவன புதுபபுனலாடும நாளின காடசியைத தருகினறன கடறகரையை மெலிவிததுப புகும காவிரியின புகாா முகததில, நானகு வருணததாரும, எளவிழ இட மிலலாமல நெருஙகியிருககினறனா அவாகளுடைய அடஙகாக கமபலைகள ஒனறு சோநது பேரோசை யாக ஒலிககினறன ஆஙகே கடலின புலால நாற றததைப போககி, மடல விரிநத தாழமபூககள வேலிபோலச சூழநதுளளன ஓரிடததில புனனை நிழல உளளது அஙகே புதுமணற பரபபில, சித திரத திரைகடடி, விதானம விரிதத வெணகால அமளியில, மாமலா நெடுஙகண மாதவி, கோவல னுடன கொளகைபபடி கூடியிருநதாள

கக. கானல்வரி

இவவாறு சிததிரப படாததுட புககுறையும மாதவி, கோடடுமலா புனைநது, மைததடஙகண கொணட மணமகளைபபோல வனபபுறபபொலிநதாள , தனது சேடி வசநத மாலை சுமநத யாழைத தொழுது வாஙகினள இசைககலையை மதிககவே அவவாறு தொழுதாள குடம், தணடு, ஆணி, நரமபுகள அனைததும குறைவறறிருநத யாழில, ஸவரஙகளை யெழுபபி, இசைக கூறுபாடுகளைச சோதிதது, மேளம செயதாள அவள எடடு வகையாக இசை யெழுபபிப பாரததாள அவையாவன —

(1) பணணல கருதிய பணணிறகேறற இணை கிளை பகை நடபான நரமபுகளின பெயருந தனமை யும மாததிரையும அறிதல (2) பரிவடடணை சுருதி கூடடிய யாழ நரமபைக கரணஞசெயது தடவுதல. (3) ஆராயதல சுருதி சோததல (4) தைவரல· அனு சுருதி யேறறுதல (5) செலவு ஆலாபனம (6) விளையாடடு பாட நினைதத வணணததில, சநதததை விடுதல (7) கையூழ வணணததிற செயத பாடலை இனபமாக இசைததல (8) குறும போககு முடுகிசை.

இவவாறு இசை யெழுபபிச சுருதிகளைச சுதத மாகப பேசவைதது, மரகதமணி மோதிரஙகள் இணைநத காநதளபோனற மெலவிரலகள, பாடும வணடின இசைபோல, பல நரமபுகளின மேற படாநது நாதம செயதன (1) வாரதல: சுடடு விரலால மீடடல (2) வடிததல· சுடடுவிரலும் பெருவிரலுமகூடி நரமபை உருவுதல. (3) உந்தல:

நரமபுகளேனததையும தடவுதல (4) உறழதல ஒரு நரமபை விடடு ஒரு நரமபைத தெறிததல (5) உருடடல இசைநரமபை விரைவாக வருடுதல (6) தெருடடல சீருடன உருடடி இசைததெளி வறிதல (7) அளளல இசைசசெறிவு (8) படடை பஞசம சுருதிமீடடல இவவாறு இசை நூல வகுதத எடடு வகையாக யாழை மேளமசெயது, இசை கூடடி, 'முனனுல காதலா வாசிககடடும' எனறு மாதவி கோவலன கையில யாழைத தநதாள கோவலன, மாதவி மனமகிழ அதை வாஙகி, அதில ஆறறுபபாடடும, கடறகரைப பாடடும பாடலானன

இராகதாள ஒழுஙகுடன தெயவததை அலலது மககளேக குறிததுப பாடுவது வரிபபாடடாம இஙகே முதல கானலவரி, மககளேக குறிதத முக முடை வரியாம முகமுடைவரியாவது மூனறு முதல ஏழடி வரை உளள இசைபபாடடு கானல வரிப பாடடுககளில பல இசை நுணுககஙகள உளளன இபபாடலகளின கருததை இஙகே காணபாம —

திஙகள மாலே வெணகுடையான
செனனி, செஙகோல அதுவோசசிக
கஙகை தனனேப புணாநதாலும
புலவாய வாழி காவேரி!
கஙகை தனனேப புணாநதாலும
புலவா தொழிதல கயறகணணுய
மஙகை மாதா பெருங கறபென
றறிநதேன வாழி காவேரி!

காவிரி நாடன் கரிகால வளவன, கஙகை நாடடைத தனது செஙகோல ஓசசிப புணாநதான (அடைநது ஆணடான) "எனககுரிய கணவன, கஙகையைப புணாவதா?" எனறு காவிரி பிணஙக

வில்லையாம கறபுடைய மஙகையரின தனமையை அது விளககிறரும அதேபோல, ஆததிமாலைசூடிய வெணகுடையாளுகிய சோழன, தனது கோடாச செஙகோல ஓசசிககனனி (கனனியா குமரி)யைப் புணாநதான அதாவது கனனியா குமரிவரையிலும் உளள தமிழகததை வெனறு புரநதான "கயல களைக கணணுக உடைய காவிரியே, இவவாறு உனது தலைவன மறருெரு கன்னியைப புணாநதா லும, நீ பிணஙகவிலலை அது மனவுறுதியுளள மாதா பெருஙகறபின திறமையே எனறறிநதேன்" கரிகாலன கஙகை முதல கனனியாகுமரி மடடிலும உளள பாரதநாடடை ஆணடதறகும, இந்த இடங களில தமிழரசு நிலவியதறகும இபபாடடு ஓா அரிய ஆதாரமாகும

"காவிரியே, உழவரோசையும, மதகோசையும உடைநீா ஓசையும், புதுப புனலாடும விழாக கொணடாடுவோர் ஓசையும சிறநது ஆரபப நீ நடநதாய உலகிறகு இததுணை நலததையும, சுபததையும, மகிழவையும அளிககும நீ வாழக! இவவாறு விழாவோசைகள சிறநதொலிபபது, ஓயா தொலிககும மழவா (வீரா) ஓசையுடைய கரிகால வளவனுகிய உனது தலைவன வளமையேயாகும அததகைய தலைவனைபபடைதத நீ வாழி,காவிரியே!"

அடுதத மூனறும, பாடடுடைத தலைவனுன சோழன வாழும புகாரைச சிறபபிககும முகச சாாததுவரியாம இவைதோழி தலைவனமுன கூறல: "ஐய, கரிய மலா போனற நெடுஙகணணுடைய காரிகை முன்னே, கடல தெயவததைக காடடிக காடடி, நான் உனனையே காதலிககிறேன, உன் னைபபிரியேன" எனறு சததியம செயதாரையா

ஒருவா அசசததியததைப பொயததாா அந்த அறனிலா இபபடி அவா செயவாரெனறு ஏழை யோம அறியோம! ஐயா, விரிகதிா, வெணமதி, நடசததிரக கூடடம இவை போனறு விளஙகும வெளளை முறுககுடைய சஙகு முதது ஆகியவறறின ஒளியைக கணடு, ஆமபல இதழ மலரும புகாாதான எமது ஊா நீதி வழுவாச செஙகோல நடககும இபபுகாரில இவவாறு சொல தவறுவாரும உணடோ?

காதலா ஆகிக கழிகானற கையுறைகொணடு எமபின வநதாா
ஏதிலா தாமாகி, யாமஇரபப நிறபதையாங கறிகோம ஐய,
மாதராா கணணும, மதிநிழல நீாஇணைகொணடு மலாநத நீலப
போது மறியாது, வணடூச லாடும புகாரே எமமூா

அவா காதலராகி, பெரிய நெயதற சோலையினககண தழையும கணணியும கொணடு எம பினனே வநதாா அபபடிபபடடவா நாஙகள அவரை இரகக, அனனியாபோல நிறகிறாா மாதா முகததிலுளள விழிகளுககும மதிநிலாவில மலாநத நீலோறபலத திறகும வேறறுமை தெரியாமல, இரவு வநதது கூடத தெரியாமல, வணடு ஊசலாடும புகாரே எஙகள ஊா இநத ஊரில இவவாறு காதல கொணடவா ஏதிலா போலிருபபது வியபபாயிருக கிறது!

மாதா, கடல மணலில சிறறில கட்டி விளையாடு வாா திரைகளால மொததுணட சஙகுகள, அலை யுடன் வநது சிறறிலகளை உழுதழிககும, மாதா மயஙகி மெலவிரலால ஓசசுவா. அவா கோதை பரிநதசையும, குவளை மாலை அறுநது சிநதும.

அபபடிச சிநதிய மலாகள கடைக கணிககும விழிகளேப போலிருககும அஙகுப போவாா, நாட டம மேறசெலலாது அவறறையே பாாததிருபபாா. அததகைய புகாரே எமமூா

அடுதது மூனறு கானலவரிகளும காதலன் தனது வேடகை நோயைக கூறுவதாம உதிாநத புன ளேப பூநதாதுககள போாதத கடறகரையில, தலே வன தலேவியைக காணகிருன அவளது மதி முகததிலுளள கயறகண அவனுக்கு நோய தரு கிறது அவள சிறறில முதலியன விளேயாடும இடததிறகு அவன வருகிருன, சிறறில துறை யிடதது மேயும வலமபுரிச சஙகுகளால் உழுது அழிககபபடடிருககும தோறறததைக காணகிருன. "எனது நோய தீாபபவள, அழகுததேமல படாநத அநத மெனமுலேயாளே" எனகிருன மணஙகமழும இநதப பூஙகானலில (கடறகரையில), ஓா அணஙகு உறைகினருள அவள புலாலுலாததி, அதைப புடகள உணணுது வணடாாககும ஒரு சிறு கொன றைக கொமபைக கையில பிடிதது இஙகுறை கினருள. ஆ! அவள இஙகே இவவாறு உறை வதை அறியேன் அறிநதால இநத இடததை அடைநது, இவவாறு நோயால வருநதேனே.

வலேஞா சேரியில, வலேயுலரும முனறிலில, மீனுலாத்த வேணடி, இனனெரு கொலேவேல நெடுஙகண கொடுங கூறறம வாழ்கின்றது அதை நான் அறியேனே அறிந்தால இக கடறகரைககே வந்திருக்க மாடடேனே. ஐயோ அககூறறம் என் னேத தனது கணணுலே தாககி நோய்தந்து வருத்துகிறதே. .

அடுத்த மூன்று பாட்டில் தலைவன் தலைவி யைத் தனியிடங் கண்டு புகழ்கின்றான். இது நிலை வரியாம்

கயல் எழுதி, வில்எழுதிக் கார்எழுதிக் காமன்
செயல்எழுதித் தீர்ந்தமுகந் திங்களோ காணீர்!
திங்களோ காணீர் *திமில் வாழ்நர் சீறூர்க்கே
அங்கணோ வானத்து அரவஞ்சி வாழ்வதுவே!

கயல்விழிகள், விற்புருவம், காமன் செயல் மூன் றும் விளங்கும் இவள் முகமாகிய திங்கள் வானத்தி லிருந்தால், இராகு பிடிக்குமென்று அஞ்சிப் பர வரது சிற்றூரில் வாழ்வதைப் பாருங்கள்!

எறிவளைகள் ஆர்ப்ப, இருமருங்கும் ஓடும்
கறைகெழுவேற் கண்ணோ கடுங்கூற்றம் காணீர்!
கடுங்கூற்றம் காணீர், கடல் வாழ்நர் சீறூர்க்கே
மடங்கெழு மென் சாயல் மகள்ஆ யதுவே!

இரு பக்கமும் ஓடும் இவளது வேற்கண்கள் கூற்றோ? இந்த நெய்தல் மாக்களுக்குக் கூற்றமே இப்பெண்ணாக வந்திருக்கிறதோ? மீன் உலாத்திக் கொண்டு பறவைகளை ஓட்டும் இவள், கண்டார்க் குக் காமநோய் தரும் அணங்கோ? அடம்புக்கொடி படர்ந்த இக்கானலில், அணங்கு தான் இப்படி ஐம்பால் கொண்ட பெண்பாலாக விளங்குகிறதோ?

அடுத்த மூன்றும் தோழன் கேள்விக்குத் தலை வன் சொல்லும் முரிவரியாம் "தோழா, எனக்கு என்ன நோய், என்னை யார் இப்படி இடர்செய்தவர் என்று கேட்கிறாய் சொல்கிறேன் கேள், சங்கு கள் வளரும், திரைவிரி துறையில், திருமணல் விரிந்த இடத்தில், மணமலர் நிறைந்த சோலையில்,

* மரக்கலம்.

என் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவள் தனியே திரிகிருள அவளா அங்கங்களே என்னை இடர் செயதன "

பொழிலதரு நறுமலரே, புதுமணம விரிமணலே,
பழுதறு திருமொழியே, பணையிள வனமுலையே,
முழுமதி புரைமுகமே, முரிபுரு விலலிணையே,
எழுதரு மினனிடையே, எனையிடா செயதவையே!

மருவிரி புரிகுழலே, மதிபுரை திருமுகமே,
இருகயல இணைவிழியே எனையிடா செயதவையே!

முளைவளா இளநகையே, முழுமதி புரை முகமே,
இளையவள இணைமுலையே எனையிடா செயதவையே!

அடுதத மூன்றும காதலியைப பாாததுக காதலன் தனது ஆறறுமை கூறலாம "காதலீ, உன் பெரியோா கடலபுககு, உயிா கொனறு, மீன் பிடிதது வாழுகினறனா நீயோ எனது உடலிற் புகுநது, காதல நோயால உயிாகொன்று வாழ் கினறுய உநதை கொடுஙகண வலையால உயிா கொலவான, நீயும நெடுஙகண வலையால என்னுயிரைக கொலவாய ஓடும மீன் படகுகொணடு உன் அபபன உயிா கொலவான கோடும புருவததால் நீயும என உயிரைக கொலவை பிறா துயரததை நீ பாராய இபபடி நீ செயயும துயருககுத தணடனை விழும பாா! எனன தணடனை எனபையோ? கடடுக்கடஙகாது, கனதத, பெருதத, வலிய வெமமுலையைத தாஙகாமல, மழை மின்னலைபபோனற உனது நுணணிடை முறியும், சொன்னேன. அபபாரததை என் மேலேறறி, ஏன் ஆறறுமையைத தீாபபாயாக?"

இவ்வாறு தனது அடங்கா ஆசையை வெளி யிட்டு மறுபடியும கூடுகிருன் தலைவன் புணாந்து நீஙக மனமிலலாமல, மனததிற சொலலிககொளளு கிருன :—

"பவளவுலககை பிடித்து முத்தங குற்றுவாள இவள் ; புனனை நிழலில அன்னநடை நடபபாள. களளுககும கருஙகுவளையைக கையில் ஏநதி, புலாலைக கொததவரும புடகளைக கடிவாள , இவள கணகள வெளவேல அலல , அவை வெயய, வெயய கூறறமேயாம

தவள முததம குறுவாள செஙகண
குவளை யலல கொடிய கொடிய

அனனம நடபப நடபபாள செஙகண,
கொனனே வெயய கூறறம, கூறறம

காதலி விளையாடடாக ஓடுகிருள அவளைக கண்டு காதலன சொலலுகிருன "இநத நீா வேலி சூழந்த கடறகரையில விளையாடித திரிகிருள் ஒரு நஙகை அவள பின சேராதே, அனனமே! நீ அவள நடையை ஒவவாய அவள மாதிரி நடகக முடியாமல தோறபாய"

இபபாடடு, காதல பொறுககமுடியாத ஒருவன், தான காதலிககும ஒரு பெணணைப பாாததுச சொலலுவது போலிருககிறதனறே ? கோவலன எப பெணணையும விருமபவிலலை அவன மாதவி மைய லிலே சொககியிருநதான ஆனல விதியொன்றிருக கிறதே ! அது மாதவி மனததிற புகுநது ஐயததைக கிளபபியது "ஆ! எனனை அலடசியம செயது, வேறெரு பெணணையன்றே காதலிதது இபபடி

இவன் பாடுகிருன் '' என்று (கலவியால் மகிழ்ந்த வளபோல முகம மினுககி) உளளே பிணஙகி,மாதவி தனககும வேருெரு குறிபபு உணடு, வேருெ காதலனமேல ஆசையுணடு எனறு பதிலுககுப பதில உணாததுமபடி, யாழை வாஙகிக கானலவரி பாடுகிருள அதைககேடடு நெயதல நிலததெயவம வியபபெயதுகிறது நீளநிலததோா மகிழவெயது கினறனா அவள குரலும, விரலும, அததுணை இனியன அததுடன அபபாடலகளே கோவலனை வேசை மயககததினினறுந தெளிவிததுத தனது தரும பததினியினபால சோததன அபபாடலகளே நாயகனை எணணிக கணணீா விடடு மெலியும கண ணகிககு நலலவாயின

'' மருஙகுவணடு சிறநதாாபப மணிபபூ ஆடை அது போாததுக
கருஙகயறகணவிழிதது *ஒலகி நடநதாய வாழி காவேரி
கருஙகயறகண விழிததொலகி நடநத வெலலா நின கணவன
திருநது செஙகோல வளையாமை யறிநதேன வாழி காவேரி!

பூவாா சோலை மயிலாடப புரிநது குயிலகள இசைபாடக
காமா மாலை அருகசைய நடநதாய வாழி காவேரி!''
காமாமாலை யருகசைய நடநதவெலலா நின கணவன
நாமவேலின திறஙகணடே யறிநதேனவாழி காவேரி

இவவாறு பககததில வணடொலிகக,மணிபபூஞ சேலை யணிநது, மீனவிழி நோககி, பெணமையால ஒதுஙகி நீ நடபபதெலலாம நின கணவன செங கோல கோடாமையால எனறறிநதேன பூஞசோலை யில மயில ஆட, குயிலகள இசைபாட, அழகான மாலைகள அசைய நீ நடபபதெலலாம பகைவரை

* ஒலகி = ஒதுஙகி

வென்று புகழ்பெற்ற நினது கணவா வேலின் திறம் எனறறிநதேன அவனது வள நாடடைக குழநதை போல வளாககுந் தாயானுய, நீ வாழி ஊழிகடநத நினது இபபேருதவி நீஙகாது நீ வாழக! நீ இவ வாறு ஊழியை வெனறு பேருதவி செய்தொழுகு வது, உயிாகளைக காககும ஆகஞா சககரததை ஆளும பகல வெயயோன (நடுநிலை விருமபுவோனு கிய எமதரசன) அருளாலேதான் பகலவன குலத தோன்றலாகிய சோழன வாழக! சூரியன கடலாவி யிழுதது மேகமாககி மழைபொழிநது, நீ வெளள மாகப பெருகுகினருய சூரிய குலததோன மனனு யிரைத தனனுயிாபோலத தாஙகும செஙகோனமை யாலும நீ வறரு நிறைவெயதி, ஊழிகடநது உலகிற குதவி விளஙகுகினருய ஆதலால பகல வெய யோன அருள வாழக! நின பேருதவி வாழக, நீ வாழக, காவிரியே!

இனிப புகாாச சிறபபைப பாடுகிருள் மாதவி, கடல அலைகள வெண முததுககளைத தநது, நெய்தல பூஙகோதையை விலைஞா போலககொணடு செலலும புகாரே எமமூா இதனகண நீள புனனை கள அருமபிப பூதது நடசததிர மணடலமபோலக காணும அதனிடையே சநதிரனபோல அனனம உறையும அவறறைக கணடு வணடுத ஆமபல மலரும அதததைய புகாரில வாழும எமது தலைவி, இனிய கதிா நிலவும முகததாள அவளது செவ வாய் மணிமுறுவலுககு முததும ஒவவாது; எனி னும, முததஙகளையே கையுறையாகக கொண்டு மனமதனபோல நீா வருதிா மறைவிலே தமமை மணந்து அகன்ற காதலரை நினைததுப பட்டினப் பாககததில வாழும பரதகுலதது இளம பெணகள

உடல் இளைத்துக் கைவளைகள் சிந்துவதை யாம் எப்படி யறிவோம? வணடலாடடை அலைகள அழிபப, அதுகணடு பொருது கையால மணலைவாரி, முக மதியில நீணட விழிகளில கணணீா நிரமப, இளம பெணகள கடலைத தூாககமுயலும புகாரே எம ஊராம் இவவூரிலே, உணடவரை வெலலும கருங களளின பானம ஒழியாத பாககததிலே, இளம பெணகளுககு நீ மிகக மனநோய தருவாய என பதை யாம எபபடி அறிவோம?

இனி, தான இனனொருவனமேற காதல கொணடதாக மெலலக குறிககிருள மாதவி புணா நணடினை நோககி, பூஙகானலில என்னையும நோககி, உணாவொழியப போனா நெயதலநிலத தலைவா. அனனஙகாள, எமமை நினையாது அவர் போயவிடடாரோ? நமமை மறநதாரை நாம மறகக மாடடோம மஙகிய மாலையில, என கண அககாதல ரைக காணுது வருநதுகிறது எனனைபபோல நீ துன்பமுருமல உறஙகுகினருய. ஏ நெயதலே, நீ காணும கனவினுள, எனனை விடடகன்ற வன்கணா இககானலில வரககணடறிவாயோ? ஏ கடலோதமே!

நோாநத நம காதலா, நேமி நெடுந திணதோ
ஊாநத வழிசிதைய ஊாகினற ஓதமே,
பூநதண பொழிலே, புணாநதாடும அனனமே,
ஈாநதண துறையே, இதுதகா தெனனீரே!

நெய்தல தலைவனே, நினது நிலம நலல முத்தணி பூணடது, நலஞசாா பவளக கலையுடுததது. செந்நெற பழனக கழனிதொறும் திரையுலாவப் பெறறது. புன்னைப் பொதும்பர் நிறைந்தது தரள நகை செய்து, பவளவாய் மலர்ந்து, சேரிப்பரதா

வலை முன்றிலில திரையுலாவப பெற்ற நெய்தற் றலைவன நீ மகரககொடியோன அமபெயத புதுப புணகளை என அனனை கணடால என்ன செயவது? இநதக கொடுமை செய்தார யார எனறால என சொலவது? பிறா அறியாத எனது நோயை அனனை அறிநதால என செயவது ?

இனிப பொழுதுகண டிரஙகுகிறாள மெலலி ருள பரநதது பகலவன மறைநதான என கணகள வருநதி நீர உகுததன தளையவிழ மலாகதழலாய, எனனைப பிரிநத அவா நாடடிலும, எனவளை நெகிழ, எரி சிநதி வநத இநத மருணட மாலை உளதோ ?

கதிரவன மறைநதனனே ! காரிருள பரநததுவே
*எதிரமலா புரையுணகண எவவநீர உகுததனவே !
புதுமதி புரை முகததாய, போனூா நாட டுளதாஙகொல
மதியுமிழநது, கதிாவிழுஙகி, வநத இம மருணமாலை !

பறவைகளினபாடடு அடஙகினவே ! பகலோன மறைநதானே ! முழுமதி நோயசெயய, எனது நெடுஙகணகள நீருகுததனவே ! மலரவிழ கூநத லாய, எனனைப பிரிநதவா நாடடிலும என்னுயிா மேல வநத மறவலி படைதத இநத மருணட மாலை உணடோ ?

இநதககானல வேலியில ஒ ருவா வநது, எமது விளையாடடை அழிததுச சென்றா அவா நமது மையல மனமவிடடு அகனறிலா அவரை நமது மானவிழி மறநதிலது நான அனனததுடன ஆடக கணடு, நேறறு எனனையே ஒருவா நோககி நினறா அவா அழகுத தேமலைப போல நமமை விடடுப

* இரணடு மலாபோனற விழிகள.

போகாது மனத்தில் உறைகின்றார். ஏ குருகே, நெய் தற றலைவனுக்கு யானுற்ற நோயைச சொலலுவாய. இக் கானலை வநது அடையாதே, செல !

இவவாறு பாடிய மாதவி, மீணடும கைககிளை யும குரலும சோநத இனிய செவவழிப பாலையிசை யெழுபபினள

நுளையா விளரிபபாலைப் பண கொளளும் மாலையே என்னுயிரையக கொளள வலலாய, கொள '

*பையுளநோய கூரப பகலசெயவான போயவீழ
வையமோ கணபுதைபப வநதாய மருளமாலை,
மாலை நீ யாயின மணநதாா அவராயின,
ஞாலமோ நலகூா ந ததுவாழி மாலை

இனி, தனககுப பகையாகிய கிளையிலே கலகக வநதாய, மாலையே, நீ என ஆவியைக கொளவாய பிரிநதவா வருநதியுரைதத சொறகளைக கேடடு அருள நிழலில இருநது ஏஙகி வாழவாா உயிரககுக கேடு சூழநத மாலையே, நீ அரணுக்தளளிருநது ஆறறல இலலாமல ஒடுஙகும மனனனை வெளியே முறறுகையிட வநத பகையரசன போலவாய !

இம மருணட மாலை தீ வீசி வநதது இது நமமை வருததும எனறு அறியாமல, நினனைப பிரி யேன எனறு பூககமழ கானலிலபொயசசூழ உரைத துசசெனறாா அவா அதைப பொறு, பெரிய கடல தெயவமே, அதைப பொறு எனறு நின மலரடி வணஙகுகிறேன

* * * *

கேடடான கோவலன "யான கானலவரி பாடி னேன தானும பாடுவதாக யாழைவாஙகிககொணடு,

---

* துனபம.

இன்னொருவன் மேல மனம் வைத்து, பல மாயப் பொய்களைக கூட்டி இந்த மாயததாள பாடினுள" என்று அவன் மனம வேறுபட்டான யாழிசையால ஊழவினை சூழநதது தான விருமபிய மதிமுகததாளை அணைதத கைகளை, நெகிழததினை 'பொழுது போயிறறு' என்று எழுநதான உடனே ஏவலாள ருடன கோவலன மாதவியைப பிரிநது சென்றன அவன போன பிறகு, தாதவிழ பூஞசோலையில, தனது பாடடொலி நிறுததி, கையறற நெஞசின ளாய, வணடியிலேறி இது காறும தனனைப பிரியாத காதலனினறியே மாதவி தனது மனை புககாள புகுநததும, "உலக அரசா தலைவணஙகும சூழியா னைசசுடாவாட சோழன, சககிரவாளகிரியும உளளே அகபபடுமபடி வெண குடை கவிபப, நீடுழி வாழக" என்று அரசனை வாழததினள.

உ0. மாதவி தூது

செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக
மைந்தார் அசோக மடலவிழக—கொந்தார்
இளவேனல் வந்ததால் என்னுங்கொல் இன்று
வளவேன்ற கண்ணி மனம்!

இளவேனில்

தமிழநாடு நீரவளம நிறைநதது வடககு வேஙகட மலே, தெறகு குமரி, கிழககும மேறகும கடலகள—இவை அதன எலலேகளாம மாட மாளிகை சிறநத மதுரை, சோழா தலேநகரான உறையூா, செழிபபுமிகக வஞசி, புனலோசை மிகக புகாா—இநநானகும தமிழநாட்டின் தலேநகாகளாம.

இநநானகு நகாகளிலும மன்மதன அரசு வீறறிருநதான. மனமதனுககுத தென்றலே தோ, கிளியே புரவி, அநதியே யானே, இம மூனறையும முறையே பாணடியா, சோழா, சேரா காவலில வைதது, தனது படையாகிய மகளிருடன அவன புகாா நகரில வீறறிருநதான வசநதன வநதான். குயில ஆகிய சினனமூதுவோன் அரசன் ஆணே யைச சினனம ஊதிககொணடு படைகளுககு அறி விபபோன ஆவன. "குயிலே, மனமதன் கொலு வீறறிருககிருன, இளவரசனுகிய வசநதன் வநது விடடான இஙகே" எனறு தெனறலாகிய தூதன் அறிவிததான் கொடிகள நெருஙகிய சோலேயில வளரும குயில, "மன்மத சேனேகளான பெணடீா, இளவேனிற கேறற கோலங கொள்ளுங்கள" எனறு பணிமொழி கூவியது. (பணிமொழி— கடடளே).

மாமலா நெடுஙகண மாதவி குயிலின கடடளேககு இணஙகினுள கோவலனைப பிரிநது வநத அவள, வானுற வுயாநத தனது நிலா முற றததில உளளே வேனிற பளளியில ஏறினுள, தெனகடல முததையும, பொதிகைச சநதனததை யும தனது குஙகும வனமுலே மாாபிறகுக காணிககையாக அணிநதாள பிறகு பதுமாசனததி லிருநது, கையில சகோடயாழை வாஙகிவாசிததாள வலககை, பதாகை – முததிரையாக யாழத தணடைப பிடிததது இடககை நாலவிரல மாடகந தழுவியது தாழநத இசை (செமபகை), அளவுககு மிஞசிய இசை (ஆாபபு), மழுஙகல (கூடம), கமபித தல (அதிாவு) ஆகிய அபஸவரஙகள இனறி, ஸபத ஸவரஙகளேயும இனிது மீடடி, வலிவு, மெலிவு, சமன எனனும மூவகைச சுருதிகளேயும ஏறறவாறு தழுவி, அகநிலே, புறநிலே, அருகியல, பெருகியல ஆகிய மருதப பணகளே அவறறிற கிசைநத ஸவரங களுடன தெளிவாக வாசிததாள , புறநிலே மருதப பண மீடடும போது மன நெகிழநது மயஙகினுள மாதவி

மனமதன ஆணையை யாா தபப முடியும? அவன தனது மலாக கணேயால உலகை யெலலாம ஒரு தனிசசெஙகோல செலுததுவோன அலலவா? கடசி வேறுபாடிலலாமல, அவன் ஆணையை உல கெலாம வணஙகுகிறது மாதவி மேனி பசநதது.

மாதவி கோவலனுககுத திருமுகம அனுபபி னுள மாதவி, சணபகம, பசிலே, கருமுகை, வெணபூ, மலலிகை, செஙகழுநீா ஆகியவறருல அடாததியாக ஒரு மாலே தொடுததாள. பிததிகை யின் (சிறு செணபகம) கொழுமையான முகையை

எழுத்தாணியாகக் கொண்டு, அதைச் செம்பஞ்சுக் குழம்பில் தோயத்து உதறி, முதிர்ந்த வெள்ளைத் தாழை மடலில் பின்வருமாறு எழுதலானாள் — "இனிய இளவேனிலான இளவரசன், உயிர்களை யெல்லாம், அவை மகிழும் இணைகளுடன் சேர்க்கின்றான் அந்திப்போதில் விரகவேதனை அரும்பும் அதில் தோன்றிய திங்கட் செல்வனும் நேர்மை யானவனல்லன், கோட்டமுள்ளவன் கூடினோர் இடையே ஊடினாலும், பிரிந்தவர் துணைகளை மறந் தாலும், மாரன் மணமுள்ள பூங்கணையால் அவர் உயிரைக் கொள்வான் இஃது அவனுக்கு வழக்கம், புதிதல்ல இதை நீர் அறிவீராக " அறுபத்து நான்கு கலைகளும் இசைந்தொழுக, பண்ணையும் இசைத்திறனையும் பழித்த இனிய மொழியில் விளைந்த மழலையாற் சொல்லிச் சொல்லி மேற்கண்ட காதற் பனுவலை எழுதினாள் மாதவி, சேடி வசந்த மாலையைக் கூவி யழைத்து, அவளிடம் மாலையைக் கொடுத்து, "இந்தத் தூய மலர் மாலையிற் பொதிந்த பொருளையெல்லாம் கோவலனுக்கு அளித்து, அவனை இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வா" என அவள் பணித்தாள்

அவ்வாறே, வேல்விழிச் சேடி அம்மாலையைக் கோவலனுக்கு அளித்தாள் கோவலன் வேசை நடத்தையை இவ்வாறு கண்டித்து, மாலையை மறுத்தான் * "1 திலகம், அளகம், விற்புருவம், குவ ளைக்கண், கொவ்வைச் செவ்வாய், குமிழ் மூக்கு இவற்றைக் கொண்ட அவள், மாதர் வாணமுகத்

*கோவலன் சொல்லும் எண்வகை வரிகளின் பொரு ளும் விளக்கமும் அந்தந்த வாக்கியங்களிலேயே அடங்கியுள்ளன.

திறகுரிய மதாதத பாாவையுடன, முனனே தோனறி என்மேற காதலானவளபோல நடிததாள அநதக கணகூடு வரியை யான அறிவேன 2 அவள புயலபோனற கூநதலாள, வருநதி நிலாப பொழியும மதிமுகி, நெறியினறித திரியும கயல விழியாள. அவள தனது சொககழகில, இனிய பவளவாய திறநது, முததிள நகைநலங காட்டி ஞள. 'வா' எனன வநதாள, 'போ' எனனப போனுள இக கருநெடுங கணணி, இபபடிப பல தடவை நடிததுச சென்ருள அநதக காணவரிக கோலமும யான கணடேன 3 அநதி மாலே வநததும, என சிநதை வேடகை நோயுறும. என ஆறருமையை அவள காணபாள. கிளிமொழி யும, அனனநடையும, மயிலபோனற சாயலும மறைதது, ஒரு வேலவிழிச சேடிபோனறு மாறு வேடம புனைநது, தனியே அவள வருவாள அநத உளவரி ஆடலும யான அறிவேன 4 நான் பிரிவால வருநதுவதை அவள அறிவாள காதலுடன அவள எனனை அணையமாடடாள. சிலமபு புலமப, மேகலை ஆரபப, அணிகளின சுமை தாஙகாத அநத நுணணிடையாள, வாயிற புறததி னினறும நடிபபாள அநத அறபுதமான புறவரி யும யான அறிவேன. 5 கோதையும, குழலும, தாதுசோ அளகமும, ஒரு கோவை முதது வடமும, திருமுலைததடமும கொணடு, மினனிடை வருநத வாயிறபுறம வநது, அந்த நனனுதல, சேடி மூலமே செயதி சொன்னுள. உள்ளே புணாசசிக கருத துடன், புலவிச சொலலுரைததேன் அதை நான மனம வேறுபடடுச சொனனதாகக கொணடு, தளாநத மேனியும, அழகிய மௌகூநதலும

உடைய அவள், ஊடல் நடித்துச் சென்றுள் அந்தக் கிளர் வரியும் யான் அறிவேன் (கிளாவரி = மாறுபட்ட இருவர் நடுநிற்பவர் சந்துசொல்லக் கேட்டு நடிப்பது) 6 நான் பிரிந்துறைந்தேன் அவளும் பிரிந்து, எனது நெருங்கிய உறவினரிடம் தனது துயரத்தைத் தேர்ந்து தேர்ந் துரைத்து, என்மேல் அன்பிருப்பது போலே நடித்தாள். அந்தத் தேர்ச்சி வரியையும் யான் அறிவேன் 7 அந்திமாலையில் மயங்கிக் கண்டபேருக்கெல்லாம் தனது விரகதாபத்தைக் கூறினள் அந்த வண்டார் கூந்தலாள் அந்தக் காட்சி வரியையும் யான் அறிவேன் 8 தன்னை எடுத்தணைத்து மயக்கம் தீர்க்கும்படி, அவள் அவர் முன் மயங்கினள் அந்த எடுத்துக்கொள் வரியையும் யான் அறிவேன் ஆயிழையே, இப் பைந்தொடி நாடகக்கணியை யாதலாலே, இப்படியெல்லாம் நடித்துப் பிறரை மயக்குதல் அவளுக்கு இயல்பேயாகும் ”

அழகிய தோடணிந்த திருமுகங்கொண்ட மாதவி எழுதிய தாழைமடல் திருமுகத்தை, இவ்வாறு சொல்லிக் கோவலன் மறுத்தான் சேடி வசந்த மாலை, மனமிரங்கி, உளமவாடி மாதவியிடம் விரைந்து சென்று நிகழ்ந்ததைச் சொன்னாள் “ மாலைப்போது வராதுபோனாலும், காலையில் நாம் கோவலனைக் காணபோம்’ என்று செயலற்ற நெஞ்சுடன், பூமெத்தையிற் சாய்ந்து, இமை பொருந்தாமல் இருந்து வருந்தினாள் மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி

உக. கண்ணகி கனவு

மாலை நேரம் பட்டினப்பாக்கத்தில், வீடுதோறும் மணிவிளக்கேற்றி, முல்லையும் நெல்லும் தூவி அவரவர் குலதெய்வங்களை இறைஞ்சுகின்றனர், பெண்டிர், கணவர் மகிழ்ந்து கூடுதற்கேற்றபடி தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்ளுகின்றனர் அத் தகைய வீடுகளில் ஒன்றில், மாலதி என்னும் அந் தண மனைவி யிருந்தாள் அவளுக்கு மகப்பேறில்லை ஆதலால், அவள் கணவன் இரண்டாந்தாரம் மணந்து, ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றான். ஒருநாள் இரண்டாம் மனைவி வெளியே சென் றிருந்தாள் அப்போது குழந்தை அழுதது மாலதி பசியால் துடிக்கும் குழந்தைக்குப் பால் ஊட்டினாள் பால் விக்கிக் குழந்தை மூச்சடைத்து இறந்தது "ஐயோ தம்மகனை நான் கொன்றதாகவன்றோ தாய் தந்தையர் பழி சுமத்துவர்?" என்று ஏங்கி, அக் குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு, கற்பகம் நிற் கும் கோயில், ஐராவதக் கோயில், அழகிய பல தேவர்கோயில், கிழக்கே சூரியன் கோயில், கைலா யக்கோயில், முருகன் கோயில், வச்சிரக்கோயில், மாசாத்தான் கோயில், அருகர்கோயில், சந்திரன் கோயில் ஆகிய கோயில்களெல்லாம் சென்று "தெய் வங்காள், என் துயர் தீர்மின்" என்று அழுதாள் மாலதி ஒரு தெய்வமும் அவளுக்கு இரங்கவில்லை.

நள்ளிரவு, சுடுகாட்டுக் கருகேயுள்ள சாத்தன் கோயிலில், பிள்ளைப் பிணத்தை ஏந்திக்கொண்டு அவள் வரங்கிடந்தாள் அப்போது இளம்பெண்ணு ருக்கொண்டு ஓர் இடாகினிப்பேய் வந்தது மாலதி யிடம் இரக்கங்காட்டுவதுபோல நடித்து, "மாசிலாய்!

செயதவம இலலாககுத தேவா வரஙகொடாா இது பொயயுரை யனறு , பொருளுரையேயாம ஆதலால உன் கையிலுளள பிணததைதத தா'' எனறு பறித துத தினறு சென்றது இடியுணட மயிலபோல ஏஙகியழுது, சாததனிடம முறையிடடாள மாலதி சாததன மனமிரஙகினன , ''அனனய ஏஙகி அழாதே , செல , முனனே உயிாககுழநதை காணபாய'' எனறருளி, குயிலகள உறையும ஒரு சோலையில, தானே குழநதையாகக கிடநதான அதை மகிழவுடன எடுததணைததுத தாயிடம கொடுததாள மாலதி அநதணனுககுக குழநதை யான சாததன, பிரமசாரியாய, உயாநத பொருள கொணட கலவி கேளவிகளிற புலவனன பெற ரோாகள இறநதனா அவன அவாகளுககு நீாக கடனகளை முறையுறச செயதான பிறகு தேவநதி எனற பெணணை மணநதான மககள கணணுககுத தேவசரீரம புலபபடாது எனினும '' இவள கண ணுககுப புலபபடடும , நரவுடலகொணட பூவிழி யான தேவநதி, தேவவுடல கொணட எனசோககை யைப பொறுககும திறனெயதுக'' எனறு சாததன கூறி, அவளைக கூடிச சில காலம இனபுறறு வாழந தான பிறகு ஒரு நாள சாததன மூபபறற தனது நிததிய இளநலததை (தேவ சரீரததை) விளககி, ''என் கோயிலுககு நீவா'' எனறு அவடகுசசொலலி மறறவாககு ''நான தீாததஙகளாடச செலகிறேன'' எனறேகி மறைநதான ''எனது கணவனை மீணடும தருக'' எனற வேணடுகோளைக காரணமாகக கொணடு தேவநதி, சாததன கோயிலில வழிபட டிருநதாள

கணணகியும கணவனைபபிரிநது வருநதுகிருள

அலலவா? அதை அறிநதாள தேவநதி தான வணஙகும சாததனுககு, அறுகு, சிறுபூளை, நெல் இவறறைத தூவி வழிபடடுப "பததினியும தன கணவனைப பெறுக" எனறு வேணடிக கொணடு உடனே சென்று, "நீ கணவனை விரைவில அடைவாய" எனறு கணணகியை வாழததினுள கணணகி, தேவநதியை வணஙகி "அமமையே! உன வாயசசொல பலிககும ஆனால நான நேறறிரவு கணட கனவினால என நெஞசம ஐயுறுகினறது கணவன வநதான, என கையைப பிடிததான இருவரும இவவூரை நீததுஒரு பெருமபதியைச சேரநதோம அபபதியினா பொயத தேளிடுவதுபோல, ஒரு பழி சுமததினா, கோவலருககு அதனால பெருந தீஙகுறறது நான அவவூா அரசன முன உணமை சொலலி முறையிடடேன உடனே அநத அரசனுககும, ஊருககும ஒரு பெருந தீஙகுறறது இவவாறு துனபுறற யான பிறகு கணவனுடன பெறற நலஙகளைக கேடடால நீ நகுவாய" எனறுரைததாள கணணகி இத தீக கனவால வருநதிய கணணகியைத தேவநதி மனமாறறி, "பொறறொடி, கணவன உனனை வெறுககவிலலை முனனே ஒரு பதிநோனபு செயயத தவறினை அதனாலேதான உனககுத தீஙகு நோநதது பழம பிறபபிற செயத இபபிழையை இபபோது மாறறலாம மாறறும வகைகேள· காவிரி கடலுடன சேருமபுகாா முகததில, அழகிய நெயதற கானலில, விசாலமான சோமகுணடம, சூரியகுணடம எனனும இரணடு புணணியத துறைகள உளளன அவறறில நீராடி, காமவேள

கோயில புககுவணஙகிய தையலாா, தம கணவரு டன இவவுலகில இன்புறறு, போகபூமியிற சென று பிறபபாா நாம ஒரு நாள அபபொயகையாடப போவோம" என்ருள கணவனையே கடவுளாகப போறறும கணணகி "இஃது என குலததிறகுப பெருமையாகாது" என்று மறுததாள.

உஉ. கோவலன் வரவு

இச்சமயம் பணிப்பெண் உள்ளே ஓடிவந்து, "அம்மா, காவலன் போலும் நமது கோவலர் இதோ கடைவாயிலில் வருகிறார்" என்ற நற் செய்தி சொன்னாள் கோவலன் வந்தான், பள்ளி யறையிற் புகுந்தான், கண்ணகியின் வாடிய மேனியும், வருந்திய உள்ளமும் கண்டான் "கண்ணே, பொய்க் கோலம் புணர்த்து வஞ்சிக்கும் வேசையுடன் கூடிக்களியாட்டயர்ந்து, அளவுகடந்த குலப் பொருட் குன்றெல்லாந் தொலைத்தேன், வறுமையுற்று நாணுகிறேன், வறியனானேன் என் தீச்செயல் என்னையே தலைகுனிந்து நாணச் செய்கிறது" என்று வருந்தினன்,

பத்தினி என்ன செய்தாள்? 'ஏன் இப்படிப் போனது உமது புத்தி' என்று இடித்தாளா? இல்லை 'வறுமையினால் தளர்ந்து, தான் விரும்பும் மாதவிக்குக் கொடுக்கக் கைப்பொருள் இல்லாமல் இவ்வாறு வருந்துகிறார் கணவர்' என்றெண்ணி னாள் உடனே மங்கலப் புன்னகை முகங்காட்டி "இதோ எனது சிலம்புள்ளது, அதைக்கொண்டு செல்லுங்கள்" என்றாள் பத்தினியின் அன்புப் பெருமையை அறிந்த கோவலன் "சேயிழையே! இச்சிலம்பை முதலாகக் கொண்டு தொழில் செய்து, நான் இழந்த நகைகளையும், பொருட் குவையையும் மீண்டும் ஈட்ட முனைந்துள்ளேன் அதற்காக நான் திருவிளங்கும் மாடமதுரை நகர் செல்ல விரும்புகிறேன் நீயும் என்னோடு வா, எழுந்திரு' சுடர் எழுமுன் இருட்டிலேயே புறப்படலாம்"

எனருன் நீடித்த முனவினைப பயனுல அவனுககு இவவாறு செலலத தோனறியது —

" காவலன போலும, கடைததலையான வநது, நம
கோவலன" எனருள ஓா குறறிளையாள, கோவலனும
பாடமை சேககையுட புககுததன பைநதொடி,
வாடிய மேனி வருததங கணடு, யாவும
சலமபுணா கொளகைச சலதியொ டாடிக,
குலநதரு வானபொருட'குனறந தொலைநத
இலமபாடு நாணுததரும எனக"கெனன,
நலஙகேழ முறுவல நகைமுகங காட்டிச
"சிலமபுள கொண" மெனச "சேயிழை கேள, இச
சிலமபு முதலாகச செனற கலனேடு,
உலநத பொருளாடடுத லுறறேன மலாநதசீா,
மாடமதுரை யகததுச சென றெனனேடிஙகு,
ஏடலா கோதாய எழுக "

எனறதுமே கணணகி பதில சொலலாமல கணவ
னைப பின பறறினள

உ௫. கவுந்தி யடிகள்

மீனெளிர வானில வெணமதி நீங்கியது காரிருள பரநதது, வானம இனனும கணவிழிககவிலலை தாம அனபுடன வளாதத ஆடும, மானும, அனன மும சோநதுலாவும வாயில தாழ திறககிறது ஊழ வினை உளளததை உநத, வீடடைத துறநது, கோவலனும கணணகியும மதுரைககுப பயணமா கினறனா வீடடைத தாணடி அபபுறம செனறதும பனமதக கோயிலகளையும அவாகள வணஙகுகினற னா (1) அணிகிளா அரவில அறிதுயிலகொளளும மணிவணணனை வலஞசெயகினறனா (2) பிறகு புதத விகாரஙகள வருகினறன புததா ஐஙகிளை ஓங கிய அரசடி வீறறிருநதவா, அவருககு இவவூரில இநதிரனால ஏழு கோயிலகள அமைககபபெறறுள ளன அக கோயிலகளில அநதரசாரிகள, (ஆகா யததில உலாவும தருமசிததா) புதத தருமததை விளககுவா அததகைய ஏழு புதத விகாரஙகளையும கணணகி-கோவலா வணஙகினா (3) அதன பிறகு ஜைன மநதிரஙகள வருகினறன ஜைனத துறவி கள அஹிமஸா தருமததைக கடைபபிடிதது ஊன மறுபபா, பொயயா விரதம பூணுவா, காமம வெகுளி மயககம ஆகிய குறறங கடிவா, அவாகள கேவல ஞானததால விளஙகும உணமைப பொரு ளறிநது, உளளததடஙகி, நறகாடசி, நலலறிவு, நலலொழுககம ஆகிய தததுவ முணாநதவாகள அததகைய விழுமியா வானளாவிய பஞசபரமேடடி மநதிரததில வநது கூடுவா அருகா, சிததா, ஆசிரியா, உபாததியாயா, சாதுககள ஆகியவா கள பஞசபரமேடடிகள ஆவா இவாகளில ஒவ

வொருவருககும சமணா வணககஞ செலுததுவா அவவணககததிறகுப பஞச நமஸகாரம எனறு பெயா அதுவே ஜைனா காயததிரி போலும பஞசபரமேடடிகள பெயரின முதல எழுததுக களில உளள உயிரொலிகள (அ + ஸி + ஆ + உ + ஸா) சோநதே ஓஙகாரம ஆயிறறெனபது ஜைனா கொளகையாம பஞசபரமேடடிகள நிலை பெறற ஐநது சநதியுங கூடிக கலககும பெரிய மனறம உணடு அதில பொனமலா மலிநத மஙகலமான அசோகமரம ஓஙகும அதன கொழு நிழலில ஒரு சிலாதலம விளஙகும தோ திருவிழா பாராடடு முதலிய விழுமிய நாடகளில, அநத அசோகின குளிா நிழலில சாரணா வருவா அவருககாக அமைததிருநத சிலாதலததைக கோவலனும கணணகியும வலம வநது வணங கினா இலலற வொழுககம பூணட சிராவகா ஊாககோடிததெரு ஆறு போனறது அநத ஆறு உணடாகும மலை போனறது ஊாககோபுரம கணணகி-கோவலா ஊாவாசலைத தாணடினா, அஙகே வசநதசசோலை விளஙகியது இதனினறே தெனறலையும, இளவேனிலையும, மனமதன இவ வூா அரசனுககுத திறையாகத தருகிருனே என னுமபடி, வனபபுடன மலாமலிநது விளஙகும அச சோலையின மதிறபுறததை அவா கடநது சென றனா. காவிரியின திருமுகததுறைககுச செலலும தெரு, இருபுறமும கனிசசுமையால தாழநத சோலை யணிநதது. அதன வழியே சென்று, திருமுகத துறை வாயிலையும கடநதனா, கொழுமபுனற காவிரி வட கரையில அடாநத சோலையில நுழைநது சென்றனா இபபோது இருவரும,

காதவழி நடநது, ஓா இளமரச சோலையைச சோந்தனா இதறகுள, ஐவகைக கூநதலழகி யான கணணகி, கொடியிடையும பூவடியும வருந் தக குறுகவுயிாததாள முட்போனற பறகள விளஙக, இனிய மழலை மொழியால, "மதுரை மூதூா யாது"? எனறு வினவினள "நமது நாட்டினினறும இனனும ஆறைநது காதம உள ளது, கிட்டததான!" எனறு கோவலன துனப நகை புரிநதான

அசசோலையில ஸ்ரீ கோயில ஒனறிருநதது அதன ஒரு பககததில பளளியமைததுககொணடு, கவுநதியடிகள எனனும தூய சமணப பெண துறவி வசிததாள கணணகி கோவலா, கவுநதியடிகளைக கணடு வணஙகினா

கவுநதியடிகள - நலல வடிவழகு, உயா குலம, சீரிய வொழுககம, அருகன திருமொழி வழுவாத சிராவக விரதம - இவறறையுடைய நீவிா, தீவினை யாளா போல வீடுவாசலைத துறநது இபபடி வநததேனோ ?

கோவலன -தவமிகுநத அடிகாள, வேறொனறு மிலலை, நான மதுரை மூதூா செனறு, பொருள தேடும வேட்கையுடையேன

கவுநதியடிகள —அது காடிடையிட்ட நாடா யிறறே! இவளது மெலலிய பாடகச சீறடிகளைப பருக்கைக கறகள உறுததுமே! இவள அவவழி நடததல அரிதாமே! ஆனால இவள் விதிப் பயன எபபடியோ, யாா அறிவாா? செலலத தகா தென்றல, நீஙகள நிறகமாட்டீாகள மதுரை தென் தமிழ் நன்னாட்டின புணணிய நகரம. அஙகே

பாபம எனனும பேசசிலலாது நீதது, மாசறற கலவி கேளவிகளிற சிறநத பெரியாா இருககினற னா அவா செயயும தருமோபதேசததைககேடடு, கேவல ஞானியான அருகனைப போறறி வணஙக வேணடி, யானும அம மதுரைககுச செலல விருமபு கிறேன வாருஙகள செலவோம!

கோவலன — வணககம, அடிகாள, நீரே அபபடி யருளினல, இவ வளையணிநத தோளினள கவலையை இபபோதே தீாததவனுவேன

கவுநதி —பாராய! நாம கொணட இவவழி யில உளள இடாகள பலவாம சொலலுகிறேன கேள —வெயயிலின நிறததைக காணவும தாங காத இம மெலலியலைக கொணடு, நாம பூஞசோலை களூடு செலவோம அஙகு வளளிக கிழஙகு தோணடிய குழிகளில வாடிய சணபகமலாததாது நிரமபியிருககும கவனமாகச செலலாவிடடால அபபொயக குழிகளில வீழநது துனபுறுவோம. அககுழிகளை ஒதுஙகிச சென்ருமானல, தாழநத கிளைகளிற கனிநது தேனெழுகும பலாபபழஙகள பகைவாபோலே நமமை ஒருகால முடடும அவற றையும விலகிபபோனல, பாததிகளில மஞசள் முதலியவறறின முளை எழுநது சருகில மறைநது கிடககும, அவறறுடன செயய சுளையுடைய பலா வின (தோலும) கொடடையும சிதறியிருககும. இவை காலையுறுததும நெடிய கயலவிழியாளின காதற கணவ! நாம வயலவழி செலவோம என ருல, பூமணககும குளஙகளில, நீாநாய கௌவிய வாளைமீன துளளிப போரிடும கயலகள ஓடிப பாயும மலங்குகள் (eels) மிளிரும அவற்றைப்

பாாதது இககாரிகை கலஙகுவாள கருமபுத தோடடஙகளில வைதத பெரிய தேனகூடுகள உடைநது பொயகையிலுளள தூய நீருடன தேன கலநதுபோகும அடஙகாத தாகததால மதிமயஙகி, அததேன கலநத நீரைக குடஙகையால இவள மொணடு குடிககவும நேரிடும தேன ஊன இரணடும உணணுதல பாபம அனறோ? உழ வோா வயல வரபபுகளில அளளியிடட குவளை மலாகளில தேனுணண வணடுகள மொயததிருக கும அவறறின மேல நாம அடிவைததால வணடுகள இறநதுபோம நமககு உயிாககொலைப பழி நேரிடும நாம வாயககால கரைவழியாகப போவோமெனறால, அஙகே பாாதது நடவாமல, நணடு நததைகளை மிதிததுவிடடால, அவை நமது காலால நசுஙகித துனபுறும அதனால நமககு வரும பாபம தாஙக முடியாததாம வயலும சோலையுமே மதுரைககு வழியாதலால, நான சொனன குறிபபறிநது, உயிாகளுககுத துனபம நேரிடாமல, நீ உன மனைவியுடன பாாதது வழி நடககவேணடும

உச'. வழிக் காட்சிகள்

இவ்வாறு சொல்லிப் பிக்ஷாபாத்திரமும், தோளி லிடும் உறியும், மயிற்பீலியும் எடுத்துக்கொண்டு, 'பஞ்ச நமஸ்கார மந்திரமே நமக்கு வழித்துணை யாகுக' என்று, கண்ணகி–கோவலருடன், பழிப் பில்லாமல், சாதுவாக வழிநடந்தாள் கவுந்தி.

வழிக்காட்சிகளை இனிக் காண்பாம். சனிக் கிரகம் மாறுபட்டாலும், தூமகேது தோன்றினாலும், விரிகதிர் சுக்கிரன் தென்புறம் படர்ந்தாலும், குடகு மலையுச்சியில் கடுமையான இடிமுழக்கம் செய்து கார்முகில் மழை வளஞ் சுரத்தலாலே காவிரி வெள் ளம் பெருகும். அது குடகுமலையிலுள்ள சந்தனம் அகில் முதலிய பொருட்களை அடித்துக்கொண்டு, மதகைத் தாவி ஓவென்று போர்முழக்கம் செய்து, புகார்வாய்ப் புகும். கடல்வெள்ளம் அந்த எதிரேற் கும். அந்த ஒலியின்முன் நீர் ஏற்ற ஓசையும் இறைக்கூடை ஓசையும் செல்லாவாம். அத்தகைய காவிரி வெள்ள வோசை கேட்டது ஒருபுறம், நஞ்சை வயல்களில் செந்நெலும் கரும்பும் செழித் தோங்கியிருந்தன. அவை சூழ்ந்த மருதப் பொய்கைகளில் தாமரை மலர்ந்திருந்தது. அத் தாமரைக் கூட்டத்தில் சம்பங்கோழி, கனைகுரல் நாரை, செங்கால் அன்னம், பைங்கால் கொக்கு, கானங்கோழி, நீர்க்காக்கை, உள்ளான், குளுவை, கணந்துள், பெருநாரை முதலிய புட்கள் வெற்றி வேந்தரின் போர்முனைபோலத் தத்தமக்குரிய பல வேறு குரல்களைக் கூட்டி யெழுப்புவதால் பேரொலி பரந்தது. சேறுதோய்ந்த மயிர் மூடிய உடலும், சிவந்த கண்ணும் உடைய எருமைகள் புரிக்கூட

டினமீது தினவெடுதத முதுகை உராயதலால முறுககுவிடடு நெல முதலிய பலவகையுணவுப பொருடகள சிநதின அதைககணடு பளளரும களமரும, சோநது எருதுகளை அதடடும ஒலி கேட டது செஙகயற கணணும, இழிமொழிகளும உடைய கடைசசியா, வயலகளில களையென முளைதத மலாகளைக களைநது, நாறறு முடிகளை நடுகினறனா அவா, வளைபபுயமும, மேனியும தோயநத சேறறுக கோலததுடன, களளுணடு கணடபடி பாடுகினறனா நெறகதிருடன அறுகம புலலும குவளையும சோததுத தொடுதத மாலை யைக கலபபையிற சூடடி, கடவுளைக கைதொழுது, உலகம இரணடாகப பிளககுமபடி உரகக ஏா மங கலபபாடடுப பாடுகினறனா உழவா கதிாக குவி யலகளில மாடுகளை விடடுச சூடடிதது நெலலை அளபபவா *முகவைப பாடடுப பாடுகினறனா கிணைபபொருநா (வேளாளரைப போறறிப பாடு வோா) "மாடும, பயிரும வேளாா மாணபும வாழக!" எனறு முழவதிர இனிமையாகவும கமபீர மாகவும பாடுகினறனா ஆறறஙகரையில இத தகைய ஓசைகளைக கேடடு மகிழநது, மூவரும வருததமிலலாமல வழி நடநதனா, அபபால, மங கலமான அநதணா இருககையைக காணகினறனா அநதணா ஓமஞ செயகினறனா ஓமாகுதிப புகை சூழநத அவா மாளிகைகள மேகஞ சூழநத மலை போல மாணபுறத தோனறுகினறன அவவநத ணா வேளவி அவியே மழைககுக கருபோல மேலேறுகிறது அதுவே புலிககொடி யுயாதத கரிகாலனுககு வெறறி தருவதாம வேளாளா

* களததிற சூடடிககுமபோது பாடும பொலிபபாடடு

காவிரிப் புதல்வர், இரப்பவர் சுற்றத்தையும், நாட்டைப் புரப்பவர் கொற்றத்தையும் தங்கள் உழவுத் தொழிலால் காப்பவர் ஆவர் தூற்றுமல் குவித்திருக்கின்ற நெற் பொதியின் மீது ஆலேயில் பாகு காய்கின்ற புகை படிகிறது அது முகில் தவழும் மலே போன்று மாண்புறத் தோன்றும் இவ்விதமான நெற் குவியல்களுடன் வேளாளர் பழம்பதிகள் காணகின்றன மூவரும் இவ்வாறு நாளொன்றுக்குக் காதவழிக்கு மேற்படாமல் நடந்து, ஊருக்கு ஊர் தங்கித் தங்கிச் சென்ற நாட்களில், ஒரு நாள், ஆறு சூழ்ந்த ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்தனர்

௨௫. சாரணா உபதேசம்

அரஙகததின பககம, ஒரு மரமடா சோலையில இரணடு சாரணா வநது தோனறினா அவா தாம படடினபபாககததிலுளள அருகக கோயில சிலாதலததிலிருநது, சிராவகாககுச சததிய தருமோபதேசம செயபவா

"தொலவினை யொழிக!" எனறு கவுநதி, கோவலன-கணணகியுடன சாரணரைப பணிந தாள அவருள மூததவன இவா வநத காரணததை அவதிஞானததால (முககாலமும அறியும அறிவு) தெரிநதுகொணடான எனினும, விருபபு வெறுப பறற வீரனுதலின, அவருககு வரும துனபததை மனதிறகொளளாமல, சமசிததததுடன கவுநதி யடிகளைப பாாததது, "ஊழவினை வநதேதீருமென றும, கடுங காறறுவெளியில விளககுப போனறு, உடல நிலலா தழியுமெனறும, அருகப பரமேடடி யான இறைவன அருளிய அறிவொளியே பிறவி யிருளைபபோககும வழியெனறும உபதேசிததான

"ஒழிகென ஒழியாது, ஊடடும வலவினை
இடட [1] விததின எதிாநதுவந தெயதி
ஒடடுங காலை ஒழிககவும ஒணணு,
கடுஙகால, நெடுவெளி இடும [2] சுடா எனன,
ஒருஙகுடன நிலலா வுடமபிடை உயிாகள
அறிவன, அறவோன, அறிவுவரம பிகநதோன,
செறிவன, சிநேநதிரன, சிததன, பகவன,
தரும முதலவன, தலைவன, தருமன,
[4] பொருளன, புனிதன, புராணன, புலவன,

---

1 விதைபோல 2 விளககு 3 சலியாதவன
4 மெயபபொருளானவன

சினவரன, தேவன, [5] சிவகதி நாயகன,
பரமன, [6] குணவதன, பரததில ஒளியோன,
தததுவன, சாதுவன, [7] சாரணன, காரணன,
சிததன, பெரியவன, செமமல, திகழொளி,
இறைவன, குரவன, இயலகுணன, எஙகோன,
குறைவில புகழோன, குணபபெருங கோமான,
சஙகரன, ஈசன, சயமபு, சதுமுகன,
[8] அஙகம பயநதோன, அருகன, அருணமுனி,
பணணவன, எணகுணன, [9] பாததில பழமபொருள,
விணணவன, வேத முதலவன, விளஙகொளி,
ஓதிய வேதத தொளியுறி னலலது,
[10] போதாா பிறவிப பொதி யறையோா "

'இவவளவு பெருமை வாயநத அருகத பரமேட டியின வேதவொளியினுலேதான பிறவிச சிறை தபபமுடியும' எனறுபதேசிதத சாரணா வாயமை யுரையைக கேடடுத தலைமேற கைகுவிதது, கவுநதி யடிகள இவவாறு இறைவனைபபோறறி இறைஞ சினுா

[11] "ஒருமுன றவிததோன, ஓதிய ஞானத
திருமொழிக கலலதென செவியகந திறவா.
காமனை வெனறோன ஆயிரத தெடடு
நாமம அலலது நவிலா தெனநா
ஐவரை வெனறோன அடியிணை யலலது,

5 மோடசததிறகிறைவன 6 குணவிரதன
7 ஆகாசவாசி 8 அஙக ஆகமததைத தநதோன
9 பகுபபிலலாத
10 பிறவிச சிறையினினறுந தபபிப போகமாடடாா
11 காமம வெகுளி மயககம

[1]கைவரைக காணினும காணா எனகண
அருளறம பூணடோன திருமெயக கலலதென
பொருளில யாககை பூமியிற பொருநதா(து)
அருகர அறவன அறிவோற கலலதென
இருகையுங கூடி ஒருவழி குவியா
மலரமிசை நடநதோன மலரடி யலலதென
தலைமிசை யுசசி தானணிப பொறாஅது
இறுதியில இனபத திறைமொழிக கலலது
[2]மறுதர ஓதியென மனம [3]புடை பெயராது!

இப புகழமாலையைக கேடடு மகிழநத சாரணர தரையினினறும ஒரு முழம மேலெழுநது, "கவுந திககுப பவபாசம ஒழிக!" எனறு வாழததி, அநதர வழியே செனறனர "பநதம அறுக!" எனறு அவரகளைத தொழுதுநினறு, பளளியோடததில ஏறி மூவரும காவிரித தெனகரை சேரநது, ஒரு பூம பொழிலில இருநதனர

1 கையிடம 2 மீணடும
3 புடைபெயரதல = எழுசசிபெறல

உசு. கவுந்தி சாபம

அங்கே ஒரு வமபுககாரப பரததையும, வீண பேச சாளனும வநதனா அவாகள கோவலனேயும கணணகியையும கூாநது நோககினா 'காமனும இரதியும போனற இவா யாா?' எனறு அறிய விரும பிக கவுநதியடிகளிடம, "நோறறு உணணும யாககை கொணட அருநதவததீா, உமமுடன வநத இவா யாவா?" எனறு வினவினா "இவா என மககள, மானிட யாககையா, காமனும இரதியும அலலா, வழிநடநது வருநதியிருககினறனா அவா பககம செலலாது நீஙகுமின!" எனறனா அடிகள. "ஒரு வயிறறிற பிறநதவா, கணவனும மனேவியு மாககககூடி வாழவதுணடோ? நீா கறறறிநத நூல அபபடிச சொலலுகிறதோ?" எனறு குறுமபாகப பேசினா அவ வமபா இபபொலலாஙகைகக கேடட கணணகி, காதைப புதைததது, காதலன முன நடுங கினள "எனது பூஙகோதையை இவா இகழவதா? இவா முளளுடைக காடடில முதுநரி யாகுக!" எனறு மனததிற சபிததாா கவுநதி அடிகள அவா சாபம பலிததது வமபா குளள நரிகளாகி ஊளேயிடடனா அதைககேடட கணணகியும கோவலனும நடுஙகி, கவுநதி சாபததாலேதான இவாகள இபபடி யானாகள எனறு ஊகிததது,

"நெறியி னீஙகியோா நீரல கூறினும
அறியா மையென றறியல் வேணடும
செயதவததீா, நுந திருமுன [1] பிழைததோாககு
உயதிக காலம உரையீ ரோ ?"

---

1 குறறம செயதவாககு

எனறு வேணடினா " அறியாமையாலே அழிபிறப புறற இவா, உறையூா மதிறபுறம, பனனிரணடு மாதஙகள இவவாறு திரிநது, துயருறற பிறகு, முனனை மானிட வுருவம பெறுக!" எனறு சாப விடை செயதாா அடிகள பிறகு மூவரும பயணப படடுக கோழி, யானையை வெனற தலமாகிய உறையூரைச செனறடைநதனா

புகாரக காணடம முறறிறறு

II. மதுரைக் காண்டம்

உஎ. அந்தணன் சொன்ன வழி

உறையூா ஸ்ரீ கோயிலில, பூஙகோதையால தாழநது, நிழல செழிதத ஓா அசோக மரம உணடு அதன அடியில திஙகளை அடுககியது போனறு (சநதிராதிததம, நிததிய விநோதம, சகல பாஜனம ஆகிய) முககுடையினகீழ, செஞ சுடா ஞாயிறுபோல, ஆதியநதமறற அறிவனை அருகத பரமேடடி வீறறிருககிருன மூவரும அநத அனநத ஞானியை வணஙகினா ஸ்ரீ நிககந தன பளளியில உளள முனிவாககெலலாம, ஸ்ரீரங கததில சாரணா செயத மேனமையான உபதேச மொழிகளை, மாதவக கவுநதி மாணபுறச சொன னுள. மூவரும சிராவகா இலலததில இராபபொழு தைக கழிததனா தெறகு நோககி மீணடும அதி காலையில உறையூரை நீததுப பிரயாணம செயது, மூவரும, சூரியோதயததில வள நீாப பணணையும வாவியும பொலியும ஓா இளமரச சோலை சோந் திருந்தனா அஙகே தெனனன புகழை இவவாறு வாழததிககொணடு, ஓா அநதணன தோனறி னுன் – “மன்னா பெருநதலையாகிய எம கோமான் நீடூழி உலகங காதது வாழக! இநதிரன பொருமை கொணடு மதுரையை அழிககக கடலை ஏவினுன (உககிர) பாணடியனவேலெறிநதுகடலைத தன தாள பணிந்து வறற வைதது அடககினுன.

அநதப பழம பகையைப பொருமல கடல குமுறி, பஃறுளியாறு, பனமலைகளையுடைய குமரிமலை இரணடையும உணடு தீாததது[1] அதனல வட திசையிலுள்ள கஙகை யாறறினையும, இமயமலையி னையும கொணட தெனனவன வாழக! இநதிரன சூடடிய மாலையை மாாபிலேநதிய பாணடியன வாழக! தனது கைவளையை வீசி இநதிரன மகு டததை வீழததி, மேகததைச சிறைபபடுததிய வழுதி வாழக! தீது தீாதது நாடாளும தெனனவா கோன நீடுழி வாழக!'

இவவாறு பாணடியனை வாழததும அநதணனை நோககிக கோவலன, ''உமமூா யாது? இஙகே வநத தேன?'' என வினவினை

அநதணன இவவாறு தானவநத காரணததை உரைததான —'' நான குடகுமலைக கருகேயுள்ள மாஙகாடு எனனும ஊரினேன காவிரிக கரையில, திருவரஙகததில, தேவா பலா தொழுதேதத நெடிய பொறகுனறததில நீலமேகம படாநததுபோல, ஆயிரந தலைவிரிதத ஆதிசேஷன மேல, திருவளா மாாபனை அரஙகநாதன பளளிகொணடிருககிருன அருவி பொஙகிபபாயும வேஙகட மலையுசசியில, இரு மருஙகும ஞாயிறும திஙகளும ஓஙகி விளஙக, அவற றினிடையே, மினனலான கோடியுடுதது, விலலைப பூணட நலல காாமேகமபோலே, பகைவரை யொறுககும சககரமும, பாலவெண சஙகும திரு மலாககையில ஏநதி, மாாபில நலநதரும் அழகிய மாலையணிநது, பொனமலா ஆடை பொலிய,

---

1 இவவாறு கடல உணட நிலமே குமரிககணடம அலலது இலமூரியா எனபா

செங்கண நெடியோன வேஙகடேசப பெருமான
நிறகிருன 'விஷ்ணுவின இநதப பளளிகொணட
கோலமும, நினற கோலமும காடடு' எனறு, என
கண மனததைத தூணடியதால, யாததிரையாக
இஙகே வநதேன வழியில பாணடி நாடடின
சிறபபும, அறசசெயகையும கணகுளிரக கணடேன.
ஆதலால பாணடியனே வாழததி இஙகே வநதிருக
கிறேன

அனலோமபும அநதணன இவவாறு சொலலக
கேடட கோவலன, "மாமறை முதலவ, அவவா
ருயின மதுரைககுப போகும நலல வழியை எங
களுககு விளககி யருளுக!" எனறு வேணடினன

அநதணன சொலலலுறருன — வெஙகதிா
வேநதனை சூரியன வெயயில கொளுததுகிருன
அமைசசரும அரசனும முறை திறமபி, மனனறம
இழநது பாழான நிலமபோல சூரிய வெபபததால,
முலலை நிலமும, குறிஞசி நிலமும தமககுரிய வளமை
யிழநது பாலைபோலக காணகினறன இநத வெய்
யிற காலததில இககாரிகையுடன இபபடி வநதீரே!
கறபாறையும, குனறும, கணணை மயககும கரடு
முரடான குறுகிய வழிகளும, பேயததேருமாயக
கிடககும இநத வெயய பாலையைத தாணடிச சென
ருல, கொடுமபாளூா, நெடுஙகுளம எனனும
இரணடு ஊாகளுககும நடுவே ஓா ஏரி தோனறும
அந்த ஏரிககரையைக கடநது சென்ருல, பிறை
சூடிய பரமன் ஏந்திய திரிசூலமபோல முபபிரிவான
வழி துலஙகும.

அதன் வலபபுறம செல்லத துணிநதால,
அஙகே, தலைவிரிந்த வெணகடமபும், உலர்ந்த

ஓமையும, தாளபொரிநத வாகையும, தணடுலாநத மூஙகிலும, நீரவறறிக கரிநதுகிடககும மரலும தோனறும, குடிநீர காணுது,மானகள வேடகையால வருநதும காடுகள காணும, மறவர ஊரகள காணும, அது கடததறகரிய காடு , அதைதத தாணடிச சென ருல, மலைநெலலும, முதிரகருமபும, கொய பூந திணை யும, செழிதத வரகும, உளளியும,மஞசளும, அழகிய கவலைக கொடியும, வாழையும, கமுகும, குலைதாழநத தெஙகும, மாவும, பலாவும, சூழநதோஙகும , தென னவன சிறுமலை திகழநது தோனறும அமமலையை வலஙகொணடு சென்ருல நீஙகள மதுரையை அடையலாம

இனி, முனசொனன சூலபபாதையின இடது புறம சென்ருல, வணடிசைககும வாவிகளைச சூழநத வயலகளும, தணபூஞ சோலைகளும இடையே பல அருஞ சுரஙகள மேவிய காடுகளும காணும , அவற றைத தாணடினுல, அழகர மலையை அடையலாம அஙகே மயககஙகொடுககும ஒரு பிலம தோனறும அதில மூனறு பொயகைகள உணடு – அவை யாவன (1) புணணிய சரவணம இது விணணோ ரதநதும பெருமை சானறது , இதில மூழகினுல ஐந திர வியாகரணஞான முணடாகும (2) பவகாரணி இதில மூழகினுல, இபபிறபபிறகுக காரணமாகிய முறபவ வுணாசசி யுணடாகும (3) இடட சிததி இதில நீராடினுல நினைதத வெலலாம பெறலாம

இபபிலததிற புகுநது செலல வேணடினுல், மலைமீது எழுநதருளிய அழகரைத தொழுது, அவர சேவடியைச சிநதையில வைதது, மலையை மூனறு தடவை வலஞசெயதால, நிலம பிளகக

வீழும சிலமபாறறின கரையில, மணமலா பூதது விளஙகும ஒரு கோஙகு மரததடியில, ஒரு தேவதை தோனறுவாள அவள பெயா வரோததமை, அவள பொறகொடி போனற வனபபும, மினனலைப போனற பொலிவும, மேகததைப போனற ஐஙகூந தலும, வளைததோளும உடையாள அவள, "நான இமமலைககண வாழபவள *இமமைககினபம, மறு மைககினபம, இரணடுமினறி எககாலததும ஒரே தனமையாய அழிவற நிறகும இனபம—இவை யாவை? சொலலுஙகள சரியான விடை கூறின வருககு எததொழிலும புரிவேன நீஙகள அதைச சொனனால இபபோதே இப பிலககதவைத திறநது வழி விடுவேன" எனபாள நீஙகள சரியான விடை கூறினால, கதவைத திறநது அவள நலவழி காடடு வான அவவழியிலுளள பல இடைகழி வாயிலக ளைத தாணடினால, இரடடைக கதவுளள வாயில ஒனறுணடு அஙகே சிததிரததில எழுதிய பூங கொடி போனற ஓா அழகி தோனறி, "முடிவிலலாத இனபம எது?" எனறு வினவுவாள சரியான விடை கூருதவாகளை வருததமாடடாள, அவாகள செலல வேணடிய நெடுவழியே செலல விடுபபாள. சரியான விடை கூறினால முன சொனன மூனறு பொயகைக கரைகளில அவாகளைச சோதது, அவற றின விபரமும சொலலித திருமபுவாள பஞசாடசர மும (நம, சிவாய), அஷடாடசரமும (ஓம நமோ நாராயணாய) ஒருமுறையாக உளளததிற கொணடு ஓதி, அம மூனறு பொயகைகளில விருமபிய ஒன

* இமமைக கினபம புகழ, மறுமைக கினபம புணணி யம, இரணடிறகும இனபம மோடசம, ஜீவன முததியாம

றில நீராடினுல, அருநதவததினருககும பெறுதற கரிதான பயனைக காணலாம

இப பயனையும கருதாமல, மலைமிசை நிறகும பெருமாளின பொனமலரடி நினைமின நினைததால, அவனது கருடககொடி ஊனறி நிறகும இடததைக காணபீா கணடால எமபெருமான இணைமலாத தாள உஙகளை ஏறறுத துனபந துடைததுப பேரின பம அருளும அநத இனபவுறுதிகொணடு மாண புறற தெனனன மரபினா வாழும மதுரை சோவீா அவவாறினறி, மேறசொனன முககிளைப பாதை யில நடுபபாதை செனருல, அது செநநெறியாகும, அவ வழியே இனிய சோலை யணிநத ஊாகளும, இடை யிடையே காடுகளும உளளன அவறறைத தாணடிச செனருல, ஒரு தெயவம குறுககிடும, அது அசசமறற நயஙகாடடி, இடுககண செயயாது, செலவாரைத தடை செயயும, அதைத தபபினுல எளிதில மதுரை சேரலாம இமமூனறு வழிகளில விருபபமானதைப பறறிச செலலுஙகள நான நிலங கடநத நெடுமுடி யணணலான அரஙகநாதன அடிமலா வணஙகச செலவேன ''

அது கேடட கவுநதி இவவாறு கடடுரைத தாள – " நலமே புரியும கொளகையுடைய வேதி யரே, நீா சொனன பிலம புகுநது மூனறு பொய கைகளில நீராடி வரமபெற வேணடும அவசியம எஙகடகிலலை ஏனெனில, கறப காலம வாழும இந திரன காடடிய 'ஐநதிரம' என்னும இலககணம எமது அருகன அருளிய பரமாகமஙகளில விளஙகக காணலாம ஆதலால புணணிய சரவணததில நீரா டத தேவையிலலை முற பிறபபிற செயத வினைப

பயனை இபபிறப்பிற காணவிலலையா? அதற்காகப் பவகாரணியில மூழகுவதேன? வாய்மை தவறுமல, மன்னுயிர்களைத தமமுயிரபோல மதிதது அஹிமஸா விரதம கைககொணடவருககு எய்தாத அரிய பொருளுணடோ? ஆதலின, இடடசிததியில் நீராடத தேவையிலலை, உமது இஷட தெய்வததை வழிபடச செலவீராக! எஙகளுக கிசைநத வழியே செலகிறோம" இவவாறு கவுநதி, வேதியனுககு இசைந்த மொழி கூறியனுபபி, கொணட கொளகை யைக குறைவறச செயயும கோவலனுடன் அன்று ஒரு நலல ஊரில தஙகினள

உஅ மயக்குந் தெய்வம்

மறுநாள மூவருமம முனசொனன முககிளைப பாதை யில, நடு வழி பறறிச சென்றனா வழி நடநத களைபபால கவுநதியுமம கருநதடங கணணியான கணணகியுமம பாதையில ஒருபககம தஙகினா அப போது கோவலன நீா வேடகையால ஒரு பொய கையை நாடி அதன கரையில நினருன அஙகே முனபு வேதியன சொனன வனதேவதை கோவலன மீது காதலுறறு, 'மாதவியை நயநத இவன நமக கும இனபமளிபபான' என றெணணி வசநதமாலை வடிவுகொணடு முனனே தோனறி, கொடுஙகாற றுல நடுககுறற கொடிபோல முதலில அவனடி வீழநது, பொயக கணணீருககுதது முறையிட்டது –

"மணமாலையில நான எழுதியவை மாசறற மெயம மொழிகளேயாம, நீ ஏதேனுமம தவறுத லாயச சொலலி யிருபபாய, அதனுலேதான கோவ லன எனககுப பிரிவெனனுமம கொடுமை செயதான" என்று என முன மாதவி 'மயஙகிப பெருந துயருறருள,

"மேலோ ராயினுமம, நூலோ ராயினுமம,
பாலவகை தெரிநத பகுதியோ ராயினுமம,
பிணியெனக கொணடு பிறககிட டொழியுமம
கணிகையா வாழககை கடையே போனமம"

அருநதவ முனிவருமம, கறறோருமம மதிநுடபத் தால நலந தீதறிநதோருமம, இது 'நமமை வருததுமம நோய எனக கருதி முகம பாராது நீஙகுமம வேசை யா வாழவு இழிவாழவேயாம' என்றுகூறி செவவரி படாந்த செழுமையான மழைக கடைககணணுல,

வெணமுததுபபோனற நீருகுததாள, மாாபில வெணணிலாபோலத திகழும முததுமாலையைத தன கையாற பறிததுச சிநதினுள எனனைக கூடத துறநதாள எதிரில வநதவாகள நீஙகள மதுரைமா நகருககுச செலவதாகச சொனனாகள. வாணிகக கூடடததுடன உன்னைத தேடிவநதேன; தனிததுயருறறேன, பகுததலரிய பணபனே! உனது பணிமொழி யாது? எனனை அனபுகூறி ஆதரிகக வேணடும".

'வனகாடடில, மயககுந தெயவம உண டென்று வியககததகக வேதியன் சொனனானல லனோ? அதுவே இது' எனறு அதன வஞசததை நீககும அநதரி மநதிரததைச செபிததான் கோவலன தேவதை அஞசியது, "நான வன சாரிணி, நினனை விருமபியே மயககம செயதேன; மயிலைபபோனற சாயலுடைய உமது கறபரசிககும புணணிய முதலவியான கவுநதிககும நான செயத இக குறறததைச சொலலறக, (சொனனுற சபிப பா)" எனறு வேணடித தேவதை மறைநதது,

கோவலன தாமரையிலையில பொயகை நீா கொணாநது, கணணகி தாகததைத தீாததான. தாஙகமுடியாத வெயயில கொளுததியது கணணகி மெய சோாநது அடி கொபபுளிககத துனபுறருள. அபபொழுது, மயககஞ செயயும அப பாலைவனத் தில, ஒரு பூம பொழில தோனறியது, அதில குரவம, கடமபு, கோஙகு, வேஙகை ஆகிய மரஙகள அடாநது மணம வீசின அச சோலையில ஒரு காளிகோயில இருநதது

காளி மறவா தெயவம. மறவா வில வீரா, அவர் மருத நிலமககள போன்று மாரிவளமபெற வேணடாா, தனிவழிச செலவாா பொருளேயே விருமபுவா தமது வீரச செயலால வருவதை யுண பா அவா வலிய விலலேநதிப பகைவரைப போரில எதிாபபா. போா முனேயில அவர்களுககு வெறறி யளிதது, அவாகள இடும ஆணமையுளள பலியை எதிாபாாததிருபபாள காளி, நெறறிககண குமாி, விணணோா வணஙகும சகதி, மாசறச சிறந்த வான நாடுடையாள.

கோவலன, வளேநத மகரககுழை பூணட கண ணகி, மாதவக கவுநதி - ஆகிய மூவருமம இநதக காளி கோயிலில வெயயிலுககுத தஙகியிருந்தனா

உசு. கொற்றவை வழிபாடு

கவுநதி, கணணகி, கோவலன மூவரும காளி கோயிற புறததிற காலாறி யிருநதபொழுது, மறவா மகளாகிய சாலினி (தேவராட்டி) தடஙகை விலலுடன, நடுவூா மனறததில தோனறினள. அவள மறககுடியில நோததிககடன வாஙகும உரிமை கொணடவள மறவா பழைய கடமையை இனனும செலுததவிலலை ஆதலால தெயவமுறற சாலினி, மயிா சிலிாகக கானவா வியககக கையெடுத தோசசி, பாடடிற கேறறபடி அடியெடுததது வைதது, ஆவேசம நடிதது வாய முழககஞ செயதாள

"மறககுடி மககாள, நீஙகள நோததிககடன் கொடுககவிலலை வலிய விலலுடைய எயினர் பசுத தொழுககள பாழபடடன பகைவா ஊரில பசு வளம பெருகியது மறககுடி மககள ஆறெறி, சூறை, ஆகோள ஆகியவறறுல வளமபெறுவா. அநத வழிபபறி வளம சுரககவிலலை. தமது மறத தொழில செலலாமல, எயினரும, அறககுடிகள் போலே, வலியொடுஙகி, அடஙகிபபோயினா கலைமான ஏறிவரும தூாககைககு நோததிககடன செயயாவிடடால, உஙகள விலலிறகு அவள வெறறி தரமாடடாள களிமிகு வாழககை வேணடுமானல, நமது கொறறவைககு உடனே நோததிககடனைத தாருஙகள எயினாகாள !"

எயினா வீர,மரபினா, பகைவரை வாள்விருந் திடடுத தலை யெணணுவோா நோயால இறநது

சுடபபடுத தலைபோகாத போாவீரா, இராசபுத திரா போலவே தமிழ மறவரும வீரராகப போரில, அலலது மறவினையில இறகக ஆாவஙகொணடவா இராசபுததிரா பவானியைத தொழுவா, வீர மற வரும கொறறவையைத தொழுவா பவானி, காளி, கொறறவை எலலாம ஒரே தேவதையின பெயரே யாம தொலகுடி மறவா, இனறு சாலினி சொல லைக கேடடுக கொறறவைககுப பலிகொடுகக முனவநதனா

தமது மரபின குமரியைக கொறறவை போல அலஙகரிததனா அபபெணணின நெருஙகிய கூந தலை நெடுமுடியாகக கடடி, அதில பாமபுக குடடி போலாககிய பொனனுணைச சுறறினா காவல சூழநத தோடடபபயிரை அழிதத பனறியின வளைநத வெண கொமபை ஒடிதது, இளமபிறை போலச சூடடினா வலிய, கொடிய புலிவாயைப பிளநது பெறற பலவரிசைகளைத தாலியாகப பூடடினா வரியும புளளியும உடைய புலிததோலை மேகலையாக உடுததி, பரிவுடன கருவிலலை (வயிர விலலை) வளைததுக கையில கொடுதது, முறுககுக கொமபுடைய ஆணமான மேல குமரியை ஏறறினா. பாவை, கிளி, மெனமயிா படாநத அழகிய சிறகை யுடைய கானக கோழி, நீல மயில, பநது, கழறசிக காயகள ஆகியவறறைத தநது சேவிததனா, துதிததனா வணணம, சுணணம, குளிாநத வாசனைச சநதனம, அவரை துவரை முதலிய புழுககள, எளளுருணடை, நிணசசோறு, பூ, அகிறபுகை முதலிய வாசனைகள இவறறை ஏவல புரியும எயிறறியா ஏநதிப பின வநதனா. வழிபபறியினபோது அடிககும பறை, சூறையிடும

போது ஊதும சினனம, கொமபு, குழல, எறி மணி இவை அநத அணஙகின முனனே நினறு கணங கொணடு ஒலிததன வீரருககு வெறறிகொடுதது, அவா தரும பலியுணணும கொறறவைககுச சாலினி சிறபபுச செயது கைதொழு தேததினள அவளமேல காளி வநதாள கணவனுடன அங கிருநத மணம நிறைநத கூநதலுடைய கணணகி யைச சாலினி நோககி, ஆவேசமாக,

" இவளோ
கொஙகச செலவி குடமலை யாடடி
தெனறமிழப பாவை செயத தவககொழுநது
ஒருமா மணியாய உலகிற கோஙகிய
திருமாமணி "

எனறு தெயவம வநது சொனனள பிறகாலம கணணகி கொஙகுநாடடுத தெயவமாக விளஙகப போவதையும, தமிழததாயின தவபபுதலவியெனறு அவளை உலகம தொழுதேததப போவதையும சாலினி முனபே சொனனள கணணகி தனது வருஙகாலப பெருமையை அறியாள, 'மூதறி வாடடியான சாலினி தெயவ மயககததால அபபடிக கூறினள' எனறு நாணமுறறு, தனது அரிய கண வனது பெரிய முதுகுப புறம ஒடுஙகி, புதிய புன னகை அருமபி நினருள குமரிககுக கொறறவைக கோலம பொருநதியது, காளி, நமககு அருள புரிநதாள என மறவா களிததனா

"வெணமதி சூடிய செனனி, நெறறி நடுவே யுளள இமையா நாடடம, பவளவாய, வெணணகை, நஞசுணடு கறுதத கணடம, மேருவை விலலாக வளைககக கொணட வெஞசினப பாமபு நாண, நஞ

சொழுகும துளைபபலலுள்ள பாமபுக கசசுடைய முலை, சூலமேநதிய வளைககரம, யானைத தோலான உததரியம, சிங்கத தோலாகிய மேகலை, சிலமபும் வீரககழலும புலமபும சீறடி --இவறறுடன வலிய வெறறிவாள வாயநத கொறறவை, திரணட தோளுடைய மகிடாசுரனைக கொனறு அவன தலைமேல நினற தையல வீரபகதா பலா தொழும, அமரி, குமரி, கவுரி, சமரி, சூலி, நீலி, விஷ்ணுவின் தஙகை, ஐயை, ஜயமகள, திருமகள, அழகிய வளை யல அணிநத பாவை, போரில பாயும வீரககலை யறிநத பாவை, புலவா ஆராயும அறிவுககலைகளை யுடைய பாவை, அருஙகலஙகள சூடிய பாவை, தம அனபா தொழவநத குமரி மாதேவி 'சாலினி கொணட கோலம வாயப புடைததது' எனறு அருள புரிநதாள வேடா காளியைப போறறிப பாடிக் கூததாடினாாகள இவவாறு வேடுவா கொறறவை புகழைப பாடுவதறகு வேடடுவவரியெனறு பெயா. இனி அபபாடடின கருததை அறிவோம.

காளிகோயில முன்றிற் சிறப்பு

கணணுதலாகிய சிவபிரான இடபபாகததைப பெறற காளி பலியுணணும முனறிலில, சுரபுன்னை, நாரததை, ஆசசா, சநதனம, அழிஞசில, மா முத லிய மரஙகள செறிநதோஙகின பிறை யொளிா சடையாளான காளியின திரு முனறிலில, வேஙகை மரஙகள செமபொன் மலாகள சொரிந்தன. செழிதத இலவஙக மரஙகள செவவிதழ மலாகளைக குவிததன. காட்டுபபுனகு வெணபொரி போன்ற மலாகளைச சிந்தியது திருமாலுசகு இளையாளான காளியின முனறிலில மணஙகமழும கடமபூ, பாதிரி,

புன்னை, குரா, கோங்கு முதலிய பூக்கள் மலர்ந்தன அப் பூங் கொம்புகளில், வண்டினங்கள் யாழொலி செய்தன.

வள்ளிக் கூத்து

கொற்றவை கொண்ட அணிகொண்டு நின்ற, இப்
பொற்றொடி மாதர் தவமென்னை கொல்லோ!
பொற்றொடி மாதர் பிறந்த குடிப்பிறந்த,
விற்றொழில் வேடர் குலனே, குலனும்!

ஐயையின் அழகிய அணி புனைந்து நின்ற இக் குமரி என்ன தவம் செய்தாளோ! அவள் குலத்திற் பிறந்த மறத்தொழிலாளரான, விற் பிடித்த எயினர் குலம் எவ்வளவு சிறந்த வீரக்குலம்!

முன்னிலைப் பரவல்

வானோர் வணங்க, வேதங் கடந்த சக்திப் பொருளாய், ஞானக் கொழுந்தாய், என்றும் சலிப் பின்றி நிற்கும் நீ, யானைத்தோல் போர்த்து, புலித் தோல் அணிந்து, காட்டெருமையின் கருந் தலை மேல் நின்றது என்ன மாயமோ! அரன், அரி, அயன் இவர்களின் நெஞ்ச மலரில் வீற்றிருந்து, விரி கதிர் வீசும் அருட்சோதி விளக்காய் நிற்கும் நீ, வரிவளைக்கையில் வாளேந்தி, மகிடாசுரனைக் கொன்று, கரிய, திரிந்த கொம்புடைய கலைமீது நின்றதென்ன மாயமோ?

சங்கமும், சக்கரமும், தாமரைக் கையேந்திச்
செங்கண் அரிமான் சினவிடைமேல் நின்ருயால்,
கங்கை முடிக்கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து,
மங்கை யுருவாய் மறையேத்தவே நிற்பாய்!

வெனறிக கூதது

கொனறையும துளவமும சோததுத தொடுதத மலாசெறிநத மாலையைத தோளமேல இடடு, அசுரா நலிய, அமரா பொலிய குமரிக கோலங கொணடு ஆடினாள காளி

கூததுள படுதல

அசுரா தமது மாயததால பாமபுந தேளும கொணடு துனபுறுததினா காளி மரககால பூண டாள, பொனனரிச சிலமபும, சூடகமும, மேகலையும, 'ஜல ஜல' எனறு ஆரகக, மாயம புரியும அவுணா வீழ, மரககால மேல நினறு வாளை எடுத தாடினாள அவளது காயாமபூ மேனியைப போறறி அமரா கைகளால மலாமாரி சொரிநதனா.

கொறறவை நிலை

பகைவா அஞசும ஒரு சிறறூரில வீரன ஒருவன ஆனிரை கொளள வருகிறான அவனுககுப போாப பூவான வெடசி சூடட, வெளளிய வாளேந திய கொறறவையும துணையாய வருகிறாள அவவா றுயின கருஙகுருவி கடிய குரலிசைதது, 'இநத வீரனை எதிாததால கெடடீா' எனறு பகைவா சூழநத காடடகததுக கூவாதோ? இவவாறு செல லும வீரன, பழைய கடன கொடுககாததால, கள விலைச்சி களளூறற மறுககிறாள படசி நலல நிமிததம கூறுகிறது 'களளிலலாவிடடால குறற மிலலை' யெனறு அநநிலையிலேயே கைவிலலேநதி, காலதாமதம பொறுககாமல, மறவன் பகைவா மாடுகளைக கவரச செலலுகிறான. அவவளவு

துணிவும உறுதியும உளள வீரனைப போறறி, ஆளிககொடியேநதி, அவன விலலுககு முனனே செலலுகிருள காளி

கணடார் கூறறு

பகைவா ஆனிரையை வீரன கவாநது வநது முனறிலிற கட்டியிருககிருன அவறறைககணட வன் இவவாறு சொலலுகிருன – இளம பாககிய முடைய எயினப பெணணே! முருநதோ இளநகை நஙகாய! கணடாா க்நதைை யுணணும மாமலாக கணணியே, பகையூராா அலறுமபடி நின் ஐயா முனனே கொணாநத ஆனிரைகள இவை காணுய போாககருவிகளைசசெயயும கொலலன, துடிகொடடு வோன, பாடும பாணா, களவிளையாடடி, ஒற றன, படசி சகுனம சொலவோன முதலியோா, நரைதது முதிாநத எயினா எயிறறியா - இவாகளு டைய முனறிலில நிறைநது நிறகினறன, காணுய *

அவிபபலி

இனி, காளிககு எயினா குருதிபபலி கொடுத துப பாடுகினறனா

ஞானச சுடருடன திரியும முனிவரும, அமர ரும இடாகெட அருளும நினது திருவடி தொழு தோம கொலலுந திறமை மிகக எயினா, நினது அடிதொடடுப போாபுரிநது வெறறி பெறுவா அநத வெறறி நீ அளிபபதேயாம அதனபின அவா

* அதாவது வீரா தாம கவாநத ஆனிரையைத தமககுத விய போாகளுககும பஙகுவைததுக கொடுததிருககின றனர்

தரும கழுததினினறும சுரககும இரததபபலியைக் கொளவாயாக! கொறறவையே, அணிமுடியுடைய இநதிராதிதேவா பணியும நீலமணி யுருவினளே, நினது மலரடி தொழுதோம ஆனிரை கவரும திறலுடைய எயினா, நினதுணையால பகைவரைப பொருது வெனறதறகுக காணிககையாக, ஊனின ருருகும இநத இரததப பலியைக கொளவாயாக

துடியொடு, சிறுபறை, வயிரொடு துவைசெய,
வெடிபட வருபவா, எயினாகள அரையிருள,
அடுபுலி யனையவா, குமரிநின அடிதொடு,
படுகடன இதுவுகு பலிமுக மடையே

உடுககு, சிறுபறை, கொமபு முதலானவைகள முழஙக, அணடம வெடிபட வீரவேகததுடன நள ளிரவில வரும எயினாகள, கொலலும புலிபோனற போா வலலவா, நின அடிதொடடு வெறறி பெறு பவா அவா உனககுபபடட கடன இது, கொறற வையே எஙகள அவிபபலியை ஏறபாயாக

பலிக கொடை

சஙகரி, அநதரி, நீலி, சடாமகுடததில பாமபும பிறையும அணிநதவளே, வழிபபோககா பெருகி, வழிபபறி பெருகுவதாக! அதறகு விலையாக அமபு பூடடிய வலிய விலலுடைய எயினா தரும இப பலியை ஏறறுககொள அமுதுணடும தேவா ஒரு காலம சாவா எவரும உணணாத நஞசுணடும, நீ அழிவிலலாமல எனறும இருககிறாய பகைவா ஊா உறஙகுமபோது, துணணெனறு துடிகொடடி அவரைப பொருது வீழததும இரககமறற எயினா இடும நோததிககடனை யுணணுவாயாக! முன்னே கணணன் மருதிடை நடநதான 'வஞச அரககன்

சகடையை யுதைததான அவையெலலாம இயன றது, அவனுட புகக நின சகதியாலேயாம நீயே அவவாறு அருளிஞய வழிபபோககா பொருள கொணடு அவருககுப புண செயவதலலது, அருளில லாத, இரககமிலலாத, வனனெஞசரான எயினா இடும பலிககடனே உணணுவாய

கூத்தாற பெற்ற பயன

வேதாவின பினனே தோனறிய அகததியன உறையும மரசசுமை மிகக பொதிகையை ஆளும பாணடியன, பகைவா நடுஙகும வெயய திறலோன. அவன, பிறநாடடாா போாமுனையும, கரநதையும (நிரைமீடபோா அணியும மாலை) பாழபடப போாத தொடககததை அறிவிககும வெடசிமாலை சூடுக. அவன வெநதிறல வீரன

௩௰. நிலாப் பயணம்

தேவராட்டியின் கோலமும் கூத்தும் முடிந்ததும், கோவலன் புண்ணியக்கவுந்தியை அடிதொழுது இவ்வாறு வேண்டினன் — "அடிகாள், இக்காரிகை கடுங்கதிர் வேனிலைப் பொறுக்க மாட்டாள் பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த இவ்வெய்ய பாலையில் இவளது சீறடி படியாது ஆதலால் பகலொளியில் நடப்பதைவிட, பல்லுயிர்க்கும் தனது தண்மையால் நன்மை செய்து காக்கும் மதிநிலாவில் நடப்பது நலமாகும் இரவில் நடப்பதிற் குற்றமில்லை காட்டில் விலங்குகள் உண்டு, எனினும் அச்சமில்லை கண்டவரைப் பற்றிக்கொள்ளும் குறிஞ்சி நிலத்துள்ள கரடியும் கரையான் கட்டிய புற்றைத் தோண்டாது பாலை நிலத்திலுள்ள வரியொளிர் வேங்கையும் மானினத்தைப் பகைப்பதில்லை மருத நிலத்தில் கார்மேகத்தை ஊடுருவி உருமும் இடியும் நம்மை வருத்தாது இரைதேடும் நெய்தல்நில முதலையும், தீங்கு செய்யாது கொடிய தேவதையும், பாம்பும், சார்ந்தவருக்கு உறுகண் செய்யா முல்லைக் காட்டில் அச்சமில்லை ஏனெனில் இந்த ஐந்து நிலங்களும் செங்கோற் பாண்டியன் காக்கும் நாடென்று எங்கும் பெரும்புகழ் பெற்றன இங்கே வெயிற் கொடுமைதான் உண்டு, விலங்குக் கொடுமை யில்லை "

கவுந்தியடிகளும், "அவ்வாறாயின் நிலவில் பயணம் வைத்துக்கொள்வோம்" என்று சம்மதித்தாள். கொடுங்கோல் வேந்தனை வருந்தும் குடிகள் 'இந்தக் கொடியன் எப்போது ஒழிவான், அன்பும், தண்மையும் உள்ள வேந்தன் எப்போது வருவான்' என்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள் அவர்போல, வெங்

கதிரோன எபபோது படுவான , தணகதிர்த திஙகள எபபோது வரும எனறு மூவரும சமயம பாாததிருந தனா எணணறற நடசததிரத தானேயுடன, பால வெண கதிா பரபபி, தெனனவா குலததின மூல புருடனுன திஙகட செலவன தோனறினுன

"கொடுஙகோல வேநதன குடிகள போலப
படுஙகதிா அமயம பாாததிருந தோாககுத
தெனனவன குலமுதற செலவன தோனறி "

மலயததில ஓஙகி, மதுரையில வளாநது, புலவா நாவிலே பொருநதி யெழுநத இனிய தெனறல வீசுகிறது வெண கதிாத திஙகள், பாவைமேல பால நிலாப பொழிகிறது கணணகியின பரிதாப நிலே கணடு, பூமாதேவியே, "கணணகி, முனனே கணவன மாதவி மோகததில இருநதான எனறு உடல வெறுபபுக கொணடிருநதாய வயதிறகுரிய அணி யழகு சுகம அனேததையும துறநதாய உன் சீரிய வனமுலேயிற சநதனக குழமபு பூசுவதிலலே ; பூஙகுழலில தாதுகும தணணிய கழுநீா மாலே முடிபபதிலலே , முலலேயும முடிபபதிலலே பசிய சநதனத தளிரும, பல பூவிதழகளும உனது செந தளிா மேனியிற சேருவதிலலே ; அவவாறு பிரிவுத துயரால நீ வருநதினே இபபோதோ, காதலன அருகிலிருககிறுன வேனில திஙகளே இபபோது நீ வேணடுவாயே. அநதோ, இபபோது ஓயாத பிரயாணததாலும, கவுநதியடிகள உடனிருபபதா லும, நீ இளமைககுரிய இனபததை அனுபவியாத வளாகிருய எனன பரிதாபம!" எனறு நெட டுயிாதது, ஓசையடஙகி அமைதியானுள. உடனே மூவரும புறபபடடனா "கணணே ! கடுவழிகளில இடாபபடடாய இவவழியில புலி திரியும , கோட

டான கூவும், கரடி இருககும, இவறறிறகு அஞசா மல வருவாயாக" எனறு மனைவிககுத தைரியஞ சொலலி, வளையலணிநத அவள செஙகையைத தனது தோளிற சோதது மறவுரை நீதத, தூய கவுநதியின அறவுரைகளைக கேடடுக கொணடே வேனிலால வெநது கரிநத மூஙகிற காடடிலே வழி நடநதான கோவலன

'காலை புலாநதது, கதிா வருகிறது' என்று காடடுக கோழிகள கூவி யறிவிததன மூவரும ஒரு பாாபபனச சேரியை அடைநதனா அஙகேயுளள பாாபபனா, வேதமோதாமல வரிபபாடடுப பாடினா. அவரை விடடு விலகி, மூவரும ஒரு கோயிறபுறத தைச சோநதிருநதனா கோவலன கவுநதியையும, காதலியையும சேமமுளள அடககமான வேலி சூழநத இடததில அமாததினை பிறகு, முள வேலியை நீஙகி, காலைககடன கழிகக நெடுவழி நடநது, ஒரு நீாததடததை அடைநதான

௩௧. மாதவி செய்தி

அஙகே கோசிகன எனறோ அநதணன் கோவல னைததேடி, மாதவியிடமிருநது செயதிகொணடு வநதான தனது காதலியுடன கானகம நடநததை எணணி, கொலலன உலையில ஊதும துருததி போல நெடடுயிாதது, மனங கலஙகி, நிறம மாறித் தனிததுநினற கோவலனை, அநதணனுககு, கண மயககததால அடையாளம கணடுபிடிகக முடிய விலலை இருநதாலும, சநதேகநதீர அவன ஒரு சூழசசி செயதான ஒரு மாதவி (குருககததி) படாநத நிழலில நினறுன

"கோவலன பிரியக கொடுநதுயா எயதிய
மாமலா நெடுஙகண மாதவி போனறு, இவ
அருநதிறல வேனிறகு அலாகளைந துடனே,
வருநதினை போலு நீ மாதவி"

என்று அக குருககததியை நோககிச சொன்னுன். 'மாதவி' யெனறதைக கேடடதும கோவலன் "ஐய, தாஙகள கூறியதெனன? அதன் பொரு ளென்ன?" எனறு விஞவவே "இவனே கோவ லன, கணடுபிடிததேன" எனத தெளிந்து, அருகே சென்று, பிரமசாரியான கோசிகன கொள்கைபபடி சொலலலுறருன "ஐய, இருநிதிக கிழவனுன உன் தந்தை மாசாததுவானும, பெருமைபெறற உனது வீடடு முதலவியான தாயும, மணியிழந்த நாகம போன்று ஒளியிழநது வருநதுகின்றனா. உயிரிழந்த உடல போன்று, உன உறவினா (மாமஞர் முதலியோர்) செயலறறுத துயாக்கடலில வீழ்நதனா. தந்தை உன்னைத தேடிக் கொண்டு

வர எஙகும ஏவலாளரை அனுபபினூா அவாகள உனனைத தேடிததிரிகிருாகள தநதை தசரதன சொலலைக காகக வெயய காடடிறகுச சென்ற இராமனைப பிரிநத அயோததி போனறு, புகாா நகரம உன பிரிவாற பெருநதுயருறறது திருமுகததை நீ மறுததாக வசநதமாலை சொனனதும, மாதவி, மேனி பசநது, நெடுநிலை மாடததின இடைநிலத்தில உளள ஒரு படுககையில, நினனை நினைநது வருநதி வீழநதாள அவளது விரக வேதனையைக கேடடு, ஆழநத துயரெயதி, அஙகே சென்றேன பெருநதுயருறற மாதவி 'அநதணு, உன இரணடு அடிகளையும தொழுதேன எனககுறற துயரததைத தீாபபாயாக' என்று தனது மலாககையால இநத ஓலை யெழுதி 'என கணமணியனைய கோவலருககு இதைக காடடுக,' என்று தநதாள. இநத ஓலை கொணடு உனனைக காணுமல பல தேசஙகள சென றலைநதேன " என்று சொலலி, பிரிவுததுயரால உளளமழிநது வருநதும போதாா கூநதல பூங கொடி மாதவியின ஓலையைக கோவலன மலாக் கையில நீடடினுன அநதணன

ஓலை மடிபபுறதது, மாதவி கூநதலால இடட இலாஞசனை நெயமணம வீசியது அது கோவலன முனபு நுகாநத மணமேயாம அது பழைய நினைபபை யுணாததியது அதைக கை விடாமல பிடிததிருநது, பிறகு அவன ஓலையைப பிரிததுப பாாததான —

" அடிகள முனனா யான அடி வீழநதேன ,
வடியாக கிளவி மனஙகொளல வேணடும ,
குரவா பணி யனறியும குலபபிறப பாடடியோடு
இரவிடை கழிதறகு எனபிழைப பறியாது,

கையறு நெஞசம கடியல வேணடும
பொயதீா காடசிப புரையோய போறறி!''

“தேவரீா திருவடிகளுககுத திககு நோககி வீழநது வணஙகினேன பொயமமை நீஙகிய மெயககாடசியுடைய பெரியோய! திருததமறற சொலலாயினும, இப பேதையுரைபபதை மனததிற கொளளவேணடும தஙகள பெறறோா மூபபெயதினா அவாகளுககு உடனிருநது பணிவிடை செயவது நனமககளாகிய தஙகள கடமை அபபடிச செயயாமல, உயாகுலக கறபரசியான மனைவியுடன இருடடோடு ஊாவிடடுச செனறதேன, ஐய? அபபடி ஊரைவிடடுச செலலுமபடி எனன குறறம நோநதது? நான செயத பிழை யாது? அதை அறியாமல என மனம வருநதுகிறது என துயரைத தீாககவேணடும”

மாதவி எழுதிய மொழிகளை உணாநது ‘இஃது அவள குறறமனறு, என குறறமே’ எனறு மனஙகுழைநது, நடநததை யறிநதான கோவலன, தளாவு நீஙகினன “அநதணளே, இநத ஓலையின பொருள என பெறறோருககும பொருநதியிருககிறது ‘அடிகாள, உமது திககு நோககி வீழநது வணஙகினேன எனது வாாததையை மனஙகொளளல வேணடும நான இரணடு குறறம செயதேன (1) வயது காலததில தஙகள பணி செயயாதது (2) மனைவியுடன இரவில ஊாவிடடகனறது வாணிகமசெயயும நோககததால புகாரை விடடு மதுரையை நோககினேன எனது பிழையை அறியாமல வருநதும உஙகள நெஞசததை ஆறறிககொளளவேணடும. பொயயறற உணமையறிநத பெரியோயான தநதையே வணக

கம ' எலலாம ஒததிருப்பதால அவாகளுககும இநத ஒலேயே காட்டுக அவா மலரடி தொழுதேன். எனது வணககததை அவாகளுககுச சொலலுக! உமது நடுககததை விட்டு, என பெறருேரின நலல மனததிற பொருநதிய துனபததைக களைய விரைந்து செலலுவாயாக !" எனறு வேதியனைச செலலவிடுதது, தனது மாசறற கறபரசியும, மாசறற அறவியான கவுநதியும இருநத இடத திறகுப போனுன கோவலன.

௩௨. அம்பணவர்

அங்கே வந்த அம்பணவர் (Lute players) அரக்க ருடன் பொருது வென்ற காளியின் போர்க் கோலத்தைப் பாடினர் அவர்களுடன் பாங்குறச் சேர்ந்து செங்கோட்டியாழ் வாங்கி, கோவலன் மீட்டினன். செங்கோட்டியாழ் ஆறு உறுப்புக்களைக் கொண்டது அவையாவன கோடு, திவவு, ஒற்று, தந்திரி, கரம், நரம்பு உறுப்புக்களை உறுதி யாகக் கட்டி, முதன்மையாகத் தந்திரி, கரம், ஒற்று ஆகிய உறுப்புக்களை நெறிபடச் சோதது, மத்திம காந்தார சுரங்களை முதல் இறுதியாகக்கொண்ட அரும்பாலைப் பண்ணை மீட்டினன் கோவலன். பண் ணும் திறமும் சதிபாயந்து, ஆடும் பாவையின் பாட் டிற்கு ஒத்திருந்தன அப்போது கோவலன் பாண ருடன் அளவளாவி, "இங்கிருந்து மதுரை இன் னும் எத்தனை காதமிருக்கும்?" என்று வினவினன்.

"அத்திருவார் மூதூர் அதிக தூரமில்லை. இதோ மதுரைத் தென்றல் வந்தது, அது பொதி யைத் தென்றல் போன்றதன்று, அந்த மதுரைத் தென்றலின் சிறப்பைக் கேளுங்கள் அஃது ஏராள மான அகில், மணமிக்க குங்குமப்பூ, புழுக்குக் குழம்பு, சந்தனக் குழம்பு, கத்தூரிச் சாந்தம் ஆகிய இத்திவ் விய வாசனைச் சேற்றில் குளித்தது, தேனளாவிய செங்குவளை, சண்பகமாலை, குருக்கத்தி, மல்லிகை, மலைகளில் வளரும் முல்லை முதலிய பூக்கள் விரிந்து அமைந்த பூவணைகளிற் பொருந்தியது, சமயலறை களில் உணவாக்கும்போது எழும் புகை, அகன்ற அங்காடிகளில் குறைவில்லாமல் அப்ப வாணிகர் மோதகளு சுடும் புகை, ஆடவரும் பெண்

டிரும மாடததில, தம தலை மயிருககும ஆடைககும காட்டுமஅகிறபுகை, அநதணா ஓமமபுரியுமஆகுதிப புகை ஆகிய பலவகைப புகைகளையும அணைநதது, இநதிரன சூடடிய மாலை துலஙகும மாாபனுன பாணடியன கோயிலில, உணாவால அளபபரியாப பரிமளஙகள நிறைநதிருககும அவை முகாநதவ ரின உடலை மடடுமனறு, மனததையும ஆருயிரை யும பிணிதது மணமேறறும அததகைய கோயிற பரிமளததைத தனனிடம காடடிப புலவா செநநா விற பொருநதிய பெருமையுடன அநத மதுரைத தெனறல வருகிறது நீஙகள தனியே செனருலும் உஙகளை 'நில' எனறு தடைசெயவோா இலலை. தாராளமாக மதுரை நகா செலலுஙகள்'' எனருா பாணா.

௩௩. மதுரை சேர்தல

கண்ணகி கோவலர், நிலவில கவுந்தியடிகளுடன மதுரைககுப புறபபட்டனா மதுரை வநது விடடது சஙகார காததாவான சிவன கோயிலி லும, பெரும புகழ பெறற மனனன அரணமனையி லும, பகுதி பகுதியாகப பல வாததியஙகளுடன காலை முரசம ஒலிககிறது நானமறை அநதணா வேதகானம செயகினறனா மாதவா மநதிர ஜபம செயகினறனா அரச வாழததுபபாடி, வாளவீரா தினநதோறும ஆாககும முழவொலிககிறது அம முழவு வீரருககு அரசன கொடுததாம களததில பகைவரிடமிருநது கொணட போா யானைகள பிளிறுகினறன காடடிற பிடிததுவநத வலிய யானைகள முழஙகுகினறன பநதி பநதியாக நிற கும போாககுதிரைகள ஆலிககினறன மளளா காலையில மருதபபறை கொடடுகினறனா. கூததா காலையில பாடிப பறை கொடடி ஆடுகினறனா இவவாறு பல வொலிகள சோநது, காாககடல ஒலிபோலெழுநது வரவேறறதால, நடநத இளைபபு நீஙகி மூவரும வைகையாறறை யடைநதனா

வைகைப பெண,

'' குரவமும வகுளமும, கோஙகமும, வேஙகையும
மரவமும, நாகமும, திலகமும, மருதமும,
சேடலும, செருநதியும, செணபக ஓஙகலும,
பாடலந தனனெடு பனமலா விரிநது,
குருகுந தளவமும, கொழுஙகொடி முசுணடையும,
விரிமலா அதிரலும, வெணகூ தாளமும,
குடசமும, வெதிரமும, கொழுஙகொடிப பகன்றையும
பிடவமும, மயிலையும, பிணஙகரின மணநத,

கொடுஙகரை மேகலைக கோவை யாஙகணும,
மிடைநதுசூழ போகிய அகனறேந தலகுல
வாலுகங குவைஇய மலாபபூந துருததிப
பாலபுடைக கொணடு பனமல ரோஙகி,
எதிரெதிா விளஙகிய கதிரிள வனமுலை
கரைநின றுதிாநத கவிரிதழச செவவாய
அருவி முலலை அணிநகை யாடடி,
விலஙகுநிமிா நதொழுகிய கருஙகயல நெடுஙகண
விரைமலா நீஙகா அவிாஅறற கூநதல
உலகுபுரந தூடடும உயாபோ ஒழுககததுப
புலவா நாவிற பொருநதிய பூஙகொடி
வையை யெனற பொயயாக குலககொடி
தையற குறுவது தானறிந தனளபோல
புணணிய நறுமலா ஆடை போாததுக
கணணிறை நெடுநீா கரநதனள அடககிப
புனலயா றனறிது, பூமபுனல யாறெனா
அனநடை மாதருமை ஐயனுந தொழுது ”

நிலமெனனும மரபை வளாககும வளம வறறாக குலககொடிபோலத தோனறினள வைகைத தேவி கரைமேல குரவம, வகுளம, கோஙகு, வேஙகை, வெண கடமபு, சுரபுனனை, மஞசாடி, மருதம, பவள மலலிகை, உசசிச செலுநதில, செருநதி, சணபகம, பாடலம ஆகிய மரஙகள பலவகை மலா விரிநது, வைகைததேவியின பூநதுகில போனறன குருககததி, செமமுலலை, முசுணடை, காடடு மலலிகை, வெண கூதாளி, வெட பாலை, மூஙகில, சீநதில, பிடா, கொடிமலலிகை, இரு வாடசி ஆகிய மலாகள மிடைநது, சூழநது, படாநது ஆறறின அகனற கொடுஙகரையாகிய அலகுலை மேகலைபோலக கவாநது கொணடுளளன. பககம புடைததுப பனமலா ஓஙகி, ஆறறிடைக

குறையில, எதிரெதிா குவிநது நிவநத மணற குனறுகள வைகையின கதிரிள வனமுலை போனறன கரையினினறு முருககிதழ உதிாகிறது அது வைகையின செவவாய போனறது அருவியுடன செலலும முலலை வைகை மாதின அணி முறுவலாயிறறு குறுககும நெடுககும ஓடித திரியும கருங கயலகள நெடிய கணகள போனறன அறல (நீாததிரை அலலது கருமணல) கூநதல போனறது. இநத வைகை தென பாணடி நாடடுக குலக கொடி, புலவா நாவாரப புகழபபெறறவள உலகைச செழிபபிததுக காதது, தனது வளமையால ஊடடுகினருள, பருவந தவருமல நீாவளம அளிககிருள இனிக கணணகிககுச சமபவிககப போவதை அறிநதும, அதை வெளிககுக காடடாமல, நெடுங்கணணீரைப புணணிய மண மலாப போாவையில மறைததவளபோல விளஙகினுள வைகைத தேவி. 'இது புனல ஆறனறு, பூவாறு' எனறு அனன நடைக கணணகியும, கோவலனும வைகையை வியநது வணஙகினா

ஆறறில குதிரை முகமும, சிஙக முகமும, யானை முகமும வைதத ஓடஙகள அக கரைககும இககரைககும மககளை ஏறறி இறககி நடககினறன அவறறில ஏருமல, பலா கூடி யேறும பெரிய துறையை விடடு, அதறகு அடுததாற போலுள்ள துறையில, தனியே ஒரு மரபபுணையில ஏறி, தேனமலா மணககும சோலைகள நிறைநத தெனகரையைச சோநதனா மூவரும; 'மதுரை, தேவா உறையும நகரம அதை வலம வநதால புணணியமஉணடு' எனறெணணி, காவற காடு சூழநத அகழியைச சுறறிச செனறனா. தடா

கஙகளில, நீணட கருஙகுவளேகளும, ஆமபலும, தாமரைகளும செறிநதிருநதன , அவை காறருல ஆடின அககாடசி கணணகிககும கோவலனுககும வரும துயரை முனபே ஐயமினறி அறிநது, அஞசி நடுஙகுவது போலிருநதது அபபூககளில கள ளுணடு, வணடுகள பணபாடின அது, காதலாக குறும துனபததை எணணிப பரிநதழுவதே போலிருநதது புறமதிலில,பகைவரைஒறுதத போா களில எடுதத நெடிய வெறறிககொடிகள காறறில ஆடின அவை ' ஏ கோவல ! ஏ கணணகி ! நீஙகள இஙகே வராதீாகள உஙகளுககு ஆபதது வரு கிறது !'' எனறு எசசரிககை செயது கையால தடுத துக காடடுவதுபோலத தோனறின மூவரும நகருககுப புறபபே, ஓா இடததைச சோநதனா. அஃது இயறகை யழகு நிரமபிய இடம அஙகே பல வகைப புடகள நிரமபிய வயலகளும, சோலேகளும நீரவளமுளள பணணேகளும, நீா விரிநத ஏரியும, குலே குலேயாககக காய குலுஙகும தெனனந தோபபு களும, வாழைக கொலலேகளும, கமுகமரஙகளும, நெருககமாக மூஙகிலால அமைநத தணணீாப பநதலகளும விளஙகின அஙகே ஆனம தருமமும, ஆருயிா அறமும காககும தபோதனரைத தவிர, மறறவா அடைநது வசிபபதிலலே அததகைய புறஞசேரியில (Suburb) மூவரும புகுநது இருந தனா

௩௪. கவுந்தி சொல்

பொழுது புலாநதது புறஞசேரிப பொழிலகளிலும, மருதநிலததிலும, முறறிய கதிரசசுமையால வளைநத பயிா நிறைநத கழனிகளிலும புடகள எழுநது பாடுகினறன பொயகைததாமரை முகை யவிழநதது அதை மலாததிய சூரியமணடலததை உலகம வணஙகுகிறது பகைவா தலை நடுஙக வாளேநதிய பாணடியன தலைநகரான மாடமாளி கைகள ஓஙகிப புகழுயாநத மதுரையைச சூரியன துயிலெழுபபுகிறுன காமனை யெரிதத நெறறிக கணணுன சிவபிரான கோயில, கருடககொடி யுயாதத விஷணுகோயில, கலபபையை ஆயுதமாயக கொணட பலதேவா கோயில, சேவறகொடிதாஙகிய முருகன கோயில, இலலறம துறவறம ஆகிய அறத துறைகளை விளஙகச செயயும அறவோா பளளி, வெடசி, கரநதை, வஞசி, காஞசி, நொசசி, உழிஞை, துமபை, வாகை ஆகிய மறததுறைகளை விளஙகச செயயும மனனவன கோயில இவறறில தூய வெணசஙகுடன, வகைவகையான காலை முரசுகள முழஙகின

கொளகைபபடி, கவுநதியடிகள தியானததி லிருநதாா அபபோது கோவலன, காலைககடனகளை முடிததுச சென்று அடிகளை வணஙகி இவவாறு சொனனுன "நீணடகாலம இயறறிய தவபபெரு மையுடைய அடிகாள, நான வேசி முயககால இலலறந தவறினேன 'நறகுடிப பிறநதோா நாணுடை மகளிரொடு நீளநெறிச செலலாா' எனனும நியாயததையும துறநதேன நறுமலா

மேனியளான இமமெலலியளுடன உடல நடுஙகித துனபுறுமபடி, முனபின அறியாத பிரதேசததில, காட்டுவழியில உழனறு திரிநது சிறுமை யுறறேன இனி நான இபபழம பதிககுட செனறு மனனா பினனவரான வணிகருககு எனது நிலையை உணாததி வருவேன அதுகாறும, தம திருவடி களையே துணையாகக கொணடவளாதலால, இவ ளுககு எககேடும இலலை " எனறுன

அதறகுக கவுநதியடிகள கூறியது பினவரு மாறு — "முறபவததில நீ புணணியஞ செயதாய அதனால, அறிவும செலவமும படைததாய ஆனால நீ தீவினையும செயதாய அதன பயனுகவே இபபடி உறறா பெறறாரை விடுதது, காதலியுடன காட்டில நடநது தனிததுயருறறு வருநதினை

'மறததுறை நீஙகுமின வலவினை ஊட்டுமெனறு)
அறததுறை மாககள திறததிற சாறறி
நாககடிப பாக, வாயபபறை யறையினும,
யாபபறை மாககள இயலபிற கொளளாா,
தீதுடை வெவவினை யுருததக காலைப
பேதைமை கநதாப பெருமபே துறுவா.
ஒயயா வினைபபயன உணணுங காலைக
கையாறு கொளளாா கறறறி மாககள
பிரிதற றுனபமும, புணாதற றுனபமும,
உருவி லாளன ஒறுககுந துனபமும
புரிகுழன மாதாப புணர்நதோாக கலலது
ஒருதனி வாழககை உரவோாக கிலலை,
பெணடிரும, உணடியும இனபமெனறுலகிற
கொணடோா உறுஉங கொளளாத துனபம
கணடன ராகிக கடவுளா வரைநத
காமஞ சாாபாக காதலின உழநதாஙகு

ஏமஞ் சாரா இடும்பை எய்தினர்
இன்றே அல்லால் இறந்தோர் பலரால் '

'பாபவழியினின்றும் விலகுங்கள், அவ்வழி தீவினைப் பயன்களைத் தரும்' என்று அறவழி நிற்கும் பெரியார் நாக்கைக் கோலாகவும், வாயைப் பறையாகவும் கொண்டு, திறம்படச் சாற்றி அறமுழக்கம் செய்கிருர்கள் எனினும், புண்ணிய வுறுதியற்ற மாக்கள், அம்மேலோர் சொல்லும் உண்மையை உள்ளபடி ஏற்றுக்கொள்ளார் அவர் மடமையே அவர்களுக்குப் பந்தமாகி அவர் தீமையால் விளைந்த கொடிய வினைகள் முளைக்கும்போது, பெருந் துயருற்று 'யாது செய்வோம்?' என்று மயங்குவர் ஆனால், யாதானும் விலக்க முடியாத முன்வினைப்பயனை அனுபவிக்கும்போது, கற்றறிந்த ஞானிகள் வருத்தப்பட மாட்டார்கள் 'பிராரத்த கருமம் அனுபவித்து ஒழியட்டும்' என்று பொறுமையா யிருப்பார் சுருட் கூந்தலையுடைய மாதரைப் புணர்ந்தோர்க்கே, புணரும் முயற்சியால் வரும் துன்பம், பிரிவினுல் வரும் துன்பம், இரண்டு வழியிலும் அனங்கன் கணையால் வருத்தும் துன்பம் ஆகிய துன்பங்கள் உண்டாகும் பந்தத்தொந்தம் அற்றுத் தாமே தாமான தனிவாழ்க்கை எய்தியமுனிவருக்கு, ஆன்ம ஞானிகளுக்கு, இத்துன்பங்களெல்லாம் இல்லையாம். உண்டியும், பெண்டிருமே இன்பம் என்று, அவற்றிற் சிக்கிக்கொண்டோர் படும் துன்பம் எல்லை யற்றது அதைக் கண்டே, தெய்வப் பெரியோர் பெண் பொன் ஆசையை அடக்கி யாண்டனர், அத்தகைய அடக்கமில்லாமல், அந்த ஆசை பற்றிஞேர் பல துன்பங்களை அனுபவித்தனர் அவர்களை இன்பம் சார்வதில்லை காமஞ்

சாந்தார, ஏமனு சாரார அவவாறே நீ இனறு துனபுறறனே உனனைப போலே, துனபுறற தேவருமமாநதருமமுறகாலததிலும இருநதனா தநதை ஏவ, மனைவியுடன காட்டிறகுச சென்றுன இராமன சீதையை இராவணனன தூககிச சென்றுன, அதனுல இராமன பெருநதுயருறறு, வானரபபடை திரட்டி, இலஙகைபபோா நடததினுன இபபடிப பெணணுல துனபுறற இராமன "வேதாவை யீன்றவன எனபதை நீ அறிவாயலலையோ? இது புராணக கதை இனியொரு மனிதன உதாரணததைச சொலலுகிறேன நளன புடகரனுடன சூதாடி மணணரசையிழநது, மெலலியளாகிய தமயநதியுடன வெயய காட்டை யடைநதான அவன தமயநதியின பிரியாக காதலன, அவளும பிரியாக காதலி, கணவனைத தவிர வேறு நினையாள, தீதிலாள, சிறுமையிலலாள, எனினும, அததகைய உததமியையும இருணட மலைககாட்டில நளளிரவில விட்டு நீஙகினுன நளன அது தமயநதியின குறறமா? இலலை தீவினைப பயனே அபபடிக காதலரைப பிரிததது இராமன, நளன போனறு நீயும துனபுறருய, எனினும, அவாகளைப போனறு மனைவியை நீஙகாமல, இனபததிலும துனபததிலும அவளுடன பிரியாதிருககும வாழவைப பெறருய அநதமட்டில நீ பாககியம செயதவனுவாய இனி வருநதாதே நீ, பாணடியன மதுரைககுச செல, ஊரைச சுறறிபபாா, நீ இவளுடன இல்லறமும, உனககுரிய தொழிலறமும நடததுவதறகுப பொருநதிய இடததை அறிநது திருமபிவா!"

* * *

கவுநதியின் ஆசிபெறறுக கோவலன் மதுரைககுட சென்றுன

௫௫. மதுரைக் காட்சி

"ஆயிரங கணணோன அருங்கலைச செபபு
வாயதிறந தனன மதிலக வரைபபில "

காவறகாடு சூழநத நீா அகழி, யானைக கூட்டம மறைநதுசெலலும உளவீதி, அதைதத தாணடியுளள கோட்டையில பல இயநதிரப போாக கருவிகளும, அவறறைச செயயும சாதனஙகளும இருநதன அவையாவன தானே வளைநது பகைவரை எயயும விறபொறி, சுடுகறகளைப பகைவாமேல எறியும கவண, கருஙகுரஙகு போனறதாயச சோநதாரைக கடிககும ஊகம, பகைவரைக காயும கொதிநெய, செமபை உருககும மிடா, இருபபு வடடுகளைக காயும உலைகள், முறறுகையிடவரும பகைவரை நோககி யெறியும கறகளிடட கூடைகள, அவரைகக் கோததிழுககும தூணடில, அவா கழுததிற பூடடி முறுககும சஙகிலி(கயிறு), 'ஆணடலை' எனற படசி வடிவாகச செயது, அமபெறிநது பகைவாமூளையைக கொததியெறியும பொறிகள, கிடஙகில ஏறிய பகைவரைத தளளியொறுககும இருபிளவான இருமபாயுதம(கவை),கழுக்கோல,அமபுககட்டு, தலைகளைவெததுத திருகும யநதிரம, மதிலைபபறறுவாா கைகளைப பொதுககும ஊசியநதிரம, விரரெனறுசென்று மாறறாா விழியைபபெயாககும சிசசிலிபபொறி, மதிலேறினாா உடலைக கிழிததெறியும பனறிபபொறி, பகைவரை அடிகக மூஙகிலாற செயத பொறிகள, கோட்டைககதவுடன பொருநதிய விசைகள, வளைதடி, தணடாயுதம, கோல, குநதம, வேல, ஈட்டி, நூறு பேரைக கொலலும சதககினி, தளளிவெட்டி, களிறறுபபொறி, விழுஙகும பாமபு, கழுகுபபொறி, புலிப

பொறி, சகடபபொறி, தகாபபொறி, அரிநூற பொறி முதலிய பல படைககலஙகளும, அவறறை வீரா மறைநதிருநது பிரயோகிககும ஏவறைகளும மிகுநதது மதுரைக கோடடை அதன வாயலில வெறறிககொடி யாடியது அஙகே கொலவாள பிடிதத யவனா காவல காததனா அவா ஐயுருமல நகருட சென்ருன கோவலன கோடடைககுள இருககும மதுரை,இநதிரன அணிகலபபெடடியைத திறநததுபோலே சொககழகாகப பொலிகிறது

இனி அநதநதப பருவ காலஙகளில மதுரையா வாழககையின பணபை யறிவாம மேல காறறில மாடககொடிகள ஆடுகினறன காலை வைகைக கரையில உளள உயயானததில, காதற செலவ ருடன, பொது மகளிா நாவாயிற செலலுகினறனா, தெபபககடடையைத தழுவிப புனல விளையாடுகின றனா குளிா நத மணமுலலை, கணபோனற நெய தல, நீாககுவளை ஆகியவறறைக கொணடை நிரம பச செருகி, மலலிகையும செஙகழு நீா இதழகளும நெருஙகத தொடுதத மாலையுடன, கொறகைத துறையினின றெடுதத ஆணி முததாரமும அணிநது, சநதனம செழியப பூசி, மகளிா, நண பகல, மதுரைககடுதத பொறகொடி படாநத பொழிலகளில விளையாடுகின்றனா இவவாறு புனலி லும பொழிலிலும விளையாடி, பிறபகலில மாதா வீடடிறகுச செலலுகினறனா அவா ஆடியிளைதத கோலததைக காதலா மெசசுகினறனா பிறகு பெணடிா தமமை அலஙகரிததுககொளளுகின்ற னா பூஞசேககை மேல இருநது, இரததப பூமபட டுடுததி, குழலில வெட பாலைப பூ முடிதது, சிறு மலையிற பூதத செஙகூதாளமும மணமிகக குறிஞசி

நாணமலரும சூடி, குஙகும வருணச சநதனததால மாாபில தொயயில எழுதி, மேனியில செயய வாச னைபபொடியபபி, அழகிய பவளமாலையும, செங கொடிவேலிப பூமாலையும புனைகினறனா இது மதுரை மகளிா காாகாலக கோலமாம இநதச செவவணிக கோலததைதத தனது அரசனுகிய மலைச சிறகரிநத இநதிரனுககுக காடடுவதுபோல, கார் காலம வாடையுடன வரும மதுரை மாடஙகள சிறபநூற புலவரால சிறபபாக அமைககபபெறறன, மேகமணடலததை அளாவி உயாநதன குளிா காலததில, அதன சாளரஙகளை அடைததது, அகில விற கெரிததது, சநதன மாாபுடன விளஙகும நமபியருடன நஙகையா கணபபுக காயவா சூரியன மிதுன வீதியில இயஙகும முனபனிக காலததில (மாாகழி, தை), வீடடு முறறததில மைநதரும மகளிரும இளவெயில காயவா தொணடித துறை முக வணிகா கபபலகளில அகில, ஆடைகள, படடு, சநதனம, கறபூரம, வாசனைசசரககுகள ஆகிய இவறறை ஏறறுமதி செயவா. அவறறின வாசததைச சுமககும கொணடலுடன வநது, மதுரையில பஙகுனி மாதம காமனுககு நடககும விலவிழாவைககாணும பின பனிககாலம இளவேனி லெனனும அரசன, மாலை போனற குருககததி கொடியெடுகக, காடும சோலையும மணமலா ஏநத, பொதிகைத தெனறலுடன போநது, பாணடியன மதுரையிலுளள காதலரைக கூடித தழுவச செய் வான் பூவணையில கொழுநருடன இருககும பூஙகொடிமாதா, மேறசொனன ஐநது பருவகாலங் களையும நினைபபா அவவக காலஙகளில தாம அநுபவிதத சுகஙகளை எணணி, “அககால

மெலலாம எஙகோ எபபடியோ ஓடிபபோயினவே!"
எனறெணணுவா

இபபோது கோடை யிறுதிநாள மலேக காடு களில வெயில கொதிககிறது குடடிகளுடன கூடிய பிடிகளேக காககும களிறுகள வெககை தாங காது தவிககினறன அததகைய வெஙகாறறுடன வேனிலான மதுரையிற புகுநது இருநது, இப போது வேறிடம தேடுகிருன பெணடிா உய யானததில மனனனுடன கூடி விளேயாடுகினறனா அவாகளுககு மனனன, கூடார வணடி, சிவிகை முதலியவறறிலேறும வரிசைகளேயும, கவரி அடைப பம உடைவாள ஆகியவறறை எடுககும வரிசைகளே யும அளிககிருன ஆடலின இளேபபுத தீாநது, மீணடும வீறுபெறப பொன வடடிலில தோழியா தரும தேறலே நஙகையா அருநதுகினறனா அதனுல அவா கருவிழிகள இமையுள மயஙகு கினறன இமையை மலாகளெனறும, கருவிழியைத தமது இனமெனறும எணணி வணடுகள மொயக கின்றன அநத வணடுகளேப பெணடிா நறுமண மாலேயால ஓசசுகினறனா அது வணடு மொயக காத வெறறிடததில விழுகிறது அவா இலவிதழச செவவாயில இளம முத தருமபுகிறது அவா காத லரைத தழுவிககொணடு, தமது புலவிக குறையைக குழறுகினறனா தலே, மிடறு, நெஞசு, பல, இதழ, நாககு, மூககு, அணணம ஆகிய ஓசை பிறககும எடடுத தானததையும பயனபடுததி அவா நாவால அழுததமாகப பேசவிலலே அவா கிளவி, நகை விளேவிக்கிறது அழகிய செஙகுவளே அருமபு அவிழந்தது போன்றன அவா நீள விழிகள அவை செஙகயலேப போலப புரளகினறன. அவறறின்

செழிய ஓரபபாாவை,கணடாாமனததிற பூசலவிளைக் கிறது அவா புருவம கொலை விறபோனறது உள வளையத திலகமிடட அழகிய நெறறி வியாககிறது. இநத ஊடல தீரும சமயம பாாததிருககினறனா காதலா அவா செழுஙகுடிச செலவரும மனனரும ஆவா இததகைய சுகபோகிகள வசிபபது அவவூர் ராஜவீதியாம அதில் உறையும அரசா தமது பிறபபொழுககங குனறுதவராவா அககாலம பொது மகளிரும குடிககுறறம செயதாரை, தலையில ஏழு சுடட செஙகல ஏறறி, ஊரைச சுறறி ஓடடுவது வழககம அவா நகாபபுறததேதான வாழவேணடும அபபடிபபடட தணடனை பெருமல, அரச வீதியி லுளள மஙகல மனையினா மாசறற வாழககை வாழு கினறனா அவா மனைகள சுடட மணணலனறி, பொறறகடுகளால சிறப சாததிரபபடியே குறற மறற சிறபபுடன அமைநது, எழிலபெறறு விளஙகு கினறன

இரணடு பெரிய வீதிகளில, அறுபதது நானகு கலைகளும அறிநத கணிகையா வசிககினறனா. அவா தாககணஙகளையாா, பணணையும திறனையும மிஞசிய இன சொலலாா. அவா கண வலைபபடடார் அறிவிழபபா தவசிகளாயினுமசரி,மலரில தேனுண ணும வணடுபோல இனபம நுகாநது நுகாநது செலலும இளைஞராயினுஞசரி, காமவிருநதிறகே புதிய பேதையராயினுஞசரி அவா வசபபடுவா; அவாகளுடன களிததிருநது இனிய துயிலகொள வா தலைககோல மடநதையா, வேநதருககும, பொதுமககளுககும அளவறிநது, சுததமாக நடனமாடுவா அவா, கண கூடுவரி, காணவரி, உளவரி, புறவரி, கிளாவரி, தோச்சிவரி,

காடசிவரி, எடுததுககோளவரி ஆகிய எணவகை வரிகள, தாளஙகள, மதலை, துணிபு, கோயில, நிவபபு, கழாலதூககு, செநதூககு, நெடுநதூககு ஆகிய ஏழுவகைத தாளவீசசுகள, இடககை, சலலிகை, மததளம, தணணுமை ஆகிய நானகு குயிலுவககருவி ஆகியவறறை நனகுணாவா அவா ச, ரி, க, ம, ப, த, நி எனனும ஏழு சுரஙகளின விரிவாகிய இசை நுணுககஙகளிற சிறநதவா அவா ஆடுமபோது தோரியமடநதை வாரமபாடுவாள கூடடமாக நடிககுமபோது ஒருததி (உகம) தலைப பாடடுபபாடுவாள அதை வாஙகி மறறொருவள (ஔகம) பினபாடடுப பாடுவாள இவவாறு கணிகையா ஆடிப பாடித தினமும கலைவளாபபா, மாநதரை மகிழவிபபா, முறையாக, ஒனறுமுதல ஆயிரததெடடுக கழஞசுப பொனபெறுவா (கழஞசு = 6 oz) *

* சுமமா ஆடல பாடல, அழகு செயதல, ஊடல, கூடல இவறறையே வாணிககிருரே கவி மதுரை நகரததாருககு இவைதாமா தொழில எனறு நினைகக வேணடா அககாலம நுணகலை வளாசசி எவவளவு பரநது விரிநதிருநதது, அதைச செலவா எவவாறு ஆதரிததனா எனபதையே இஙகுக குறிககவேணடும மேலும நமது நாடு தியாகபூமி, யோகபூமி, போகபூமி நம முனனோாகள வீரதீரா, அவா நாடடைக காககவும, பகைவரை ஒடுககி அமைதி பரபபவும, பொதுநலம புரியவும அரிய தியாகம செயதனா, தெயவத திருவருளைப பெறும யோகம செயதனா, பொருளை வளாககும தொழிலகளைச செயதனா, அருள, பொருள, வீரம, அறம, அனபு, இவையனைததையும கொணடு, நிறைமுறையான இனபநதுயததனா நம முனனோாகள அநத இனப வாழவையே இஙகே கவி சிததிரிககிருா எனக

அரசபோகததில வாழும செலவா தெருவையும் கலைவளா தெருவையும கணடோம இதோ கடைத தெரு வருகிறது, அதைககாணபோம சிவிகை, கூடாரவணடி, தோவடடை, மணிததோககொடிஞசி, உடலுககுக கவசம, யானைவீரா விருமபும அஙகுசம, தோறகவசம, அரைபபடடிகை, மருநது வகைகள, வளைநத தடிகள, வாசனை யுருணடைகள, வெணசா மரைகள, பனறிமுகக கேடயம, தோறகேடயம, வனககாடசியும விலஙகுருவும எழுதிய கேடயம, குததுககோல, கூடாரம, செபபுப பொருளகள, வெணகலப பொருளகள, கயிறுகள, மாலைகள, இரம பம முதலான கருவிகள, அகில முதலான புகைக குரிய பணடஙகள, சாநதுகள, பூவேலைகள, இன னும இனன வகையெனறு தெரியாமல பாாபபோா மனம மயஙகுமபடி, அரசரும விருமபும வளமபெறறு விளஙகுகிறது பெரிய கடைவீதி

இனி, பொன இரததினம இவை விறகும கடை களைக காணபோம வைரததைக குறறமிலலாமற பாாதது நலமபோறறி வாஙகவேணடும சரை, மலம, கீறறு, சபபடி, பிளததல, துளை, கரி, விநது, காக பாதம, இருதது, கோடியிலலன, கோடி முரிநதன, தாரை மழுஙகல எனறு குறறம பனனிரணடுணடு. காகபாதம, பாமபசசம, விநது, மனததுயா, கீறறு, சாவு, மலம, உறவினா கேடு இவறறைததரும இக குறறஙகள இலலாமல, வைரஙகளைத தோநதெடுகக வேணடும அவை எடடுபபலகை, ஆறுகோடி, தாரை, சுததி, தராசம ஆகிய ஐநது குணஙகள வாயநதிருககவேணடும வெளளை அநதணமை யளிககும, சிவபபு ஆடசி தரும, பசசை செலவமளிக கும, கருமை தானியமளிககும, இவவாறு மணியின

நிறததிறகும பலனுணடு மதுரை இரததினக கடைகளில, குறறம நீஙகி வானவிறபோலே ஒளி ரும நாலநிற வைரஙகள, கீறறு தாா கருகல ஆகிய குறறஙகளினறி, கிளி, மயிறகழுதது, பசும பயிா, பொனவணடின வயிறு போனறு தெளிவான ஒளளிய பசுஙகதிாவீசும மாசறற மரகதஙகள, நலல இலடசணமுளள பதுமராகம, நீலம, குருவிநதம, படிகம ஆகிய சாதிமாணிககஙகள, பூனைககண நிறததிற பொனதேயததது போனறொளிரும புருட ராகஙகள, மாசறற கதிருடன தேன துளிபோனற வயிடூரியஙகள, இருளைதெளியவைததாற போனற நீல மணிகள, மஞசள, சிவபபு ஆகிய இருநிறங கலநத கோமேதகஙகள, பளிஙகில தோனறி, ஐநது வனபபில ஒளிரும (மாணிககம, புருடராகம, நீலம, கோமேதகம, வைடூரியம) மணிகள பெருநதிரளாகக குவிநது கிடககினறன பிறகு காறறு, மண, கல, நீா இவறறில உணடாகும குறறம சிறிதுமறற வெணமுதது, செநநீாமுதது, ஆணிமுதது, கருபபத திலேயே துளையுணடு,வளைவு திருகல அறற கொடிப பவளஙகள ஆகியவை குவிநத கடைகள காணகின றன மேறசொனன நவமணிகளின வகை தெரிநத இரததின வணிகா அஙகே கூடி வசிககினறனா. பகைவா தமமை வருததி யறியாது, அசசமினறி நக ரின செலவச செழிபபிறகுக காரணராக இவவணிகா வாழுகினறனா இவாகள ஏராளமான முதது மணி களைக கபபலில் பிறநாடுகளுககு அனுபபி நாடடின செலவததைப பெருககுகினறனா அதனாலேதான இவா தெருவைப ‘பயன் கெழு வீதி’ எனபா

இதன பிறகு பொனவணிகா காணகினறனா சாதரூபம, கிளிசசிறை, ஆடகம, சாமபூநதம என

னும நாலவகைப பொனனும விளமபரக கொடி யுடன அவா கடைகளிற பொலிகினறன பிறகு, துணிககடைகள வருகினறன பருததி, கமபளி, படடு இமமூனறிலும நெயத பலவகை ஆடைகள நூறறுககணககாக அஙகே மடிதது அடுககப பெற றுளளன

பிறகு கூலததெருககள வருகினறன அஙகே, நெல, வரகு, பயறு, அவரை, துவரை, மொசசை, கடலை முதலியன குவிநது கிடககினறன மிளகுப பொதிகளும பாககுப பொதிகளும அடுககப பெற றுளளன. துலாககோலும, பறையும, மரககாலுங கொணடு தரகா விலைபேசிப பணடஙகளை யளநது இஙகுமஙகும திரிகினறனா மொதத வியாபாரி களும, அநநியநாடடுத தரகரும இபபொருளகளை வாஙகிச செலலுகினறனா

இவவாறு போககசசெலவமும, தொழிறசெலவ மும, வாணிகச செலவமும, அழகும, அணியும, பொனனும, மணியும குலுஙகும மதுரை நகரைக கோவலன சுறறிப பாாததான, நானகு வருணத தாருககும உரிய தெருககள, முசசநதி, சதுககம, கோயில, கடைததெரு, கலை மனறஙகள, ஆடல- பாடல அரஙகஙகள, சநது, சிறுதெருககள எலலாம திரிநது சுறறினன சூரியன இபபருவததில நடுக கோடடில நினறு காயநதான நகரின கொடிகள பநதலபோல நிழலசெயதன வெயிற கொடுமை யினறி,மதுரைமா நகரைககணடு மகிழநதான கோவ லன உலகையீனற திருவாகியஅஙகயறகணணியின அருள நிழலிலிருநது, பாணடியா ஆணைச சகக ரததை நடததுகினறனா நிலம ஏராளமான வளம பொழிகிறது அத திருவளததின கீழிருநது அவா

செஙகோ லோசசுகின்றனர். அவா செங்கோலின் செமமை, வெணகொறறக குடையின் தணமை, பாணடிய வீரர் வேலின கொறறம—இவையெல்லாம் உலகபபுகழ பெறறன மனனன் மன்னுயிரைத தன்னுயிாபோலப போறறினுன். குடிகளுககு எவவகைத் துயரும இலலே கொடுஙகோனமைக களுசி யாரும குறைகூறி மதுரையை நீததுச சென்றதிலலே இத தகைய மாணபுடைய மதுரை மூதூரைப பாாததுக கோடடையைத தாணடி, மீணடும தருமசிநதனே யுளள அறவோா வாழும புறஞசேரிச சோலே புகுநது, மாதவக கவுநதிககு மாசறற மதுரையின் மாணபையும புகழையும பறறிக கோவலன் சொனனுன

௩௬. மாடலன்

ஆங்கே, ஒரு வேதியன வநதான அவன கோவ லன நணபன,மாடலன அவன ஊா புகாருககுத தெனமேறகே நானகு நாழி வழியுளள தலைச செஙகாடு மாடலன நானகு வேதஙகளையும கறறவன, கறறவழி நிறபவன, அதன பயனைக அனைததிறகும நலமே நாடுவோன் அவன் அகததியா பொதிய மலையை வலம வநது, குமரிப புனலில மூழகி, யாததிரா மாாககததில இநதப புறஞ சேரிச சோலையில இளைபபாறக கவுநதியிருநத இடததிறகு வநதான கோவலன அவனைச சென று வணஙகி வரவேறருன கோவலன நிலை மைககிரஙகி, மாடலன் இவவாறு கூறினன் - "கோவல, நீ இபபிறபபில பல புணணியஙகளையே செயதனை நீ செயத நலவினைகளை யானறிநத மட்டும சொலலுகிறேன

(1) கரிகால வளவனிடம பெறற சீரும சிறப பும மாதவிககுச செழிபபீநதன மாநதளிா மேனிய ளான அவள உனனுடன கூடிப பெணமகவீன ருள. புருடு (பிரசவததீட்டு) நீஙகிய பின, சிததிரா பதி முதலிய முதிய கணிகையா, மாதவி மகளுககு எனன பெயா வைபபது என று சிநதிததனா அப போது நீ இவவாறு சொனனய "ஒருகால எம மூதா தையா ஒருவா கபபல வாணிகம செயது வருநாளில, நளளிரவில கலம உடைநதது துனபுறறுக கடலில் நீநதிச சோாநது அவா கரைகாணுது தததளித தாா. அவா முறபிறபபில பல புணணியஙகளும் தானஙகளும புரிநதவா. ஆதலால, அவருக்கிரங்கி ஒரு தெயவம தோனறியது 'நான இநதிரன கட்ட

ளையால இநதத தீவில வாழகினறேன, அஞசாதே!
உனது புணணியபபயன நீஙகாது, உனனைக காக
கிறேன, என பெயா மணிமேகலை ' எனறு சொலலி
அத தெயவம தனது மநதிர விததையால, அவரை
ஒரு திடரிற சோததுத துனபந துடைததது
ஆதலால, எமது 'குலதெயவமான மணிமேகலை
யின பெயரையே குழநதைககு இடுக!''

மேகலை யணிநத கணிகையா அவவாறே பெய
ரிடடு ' மணிமேகலை வாழக!'' எனறு குழநதையை
வாழததிச செமபொன மாரிபெயது, தான தருமஙக
ளைச செயதனா அபபோது, தானம வாஙக, ஞான
மாாககததின எலலைகணட கூனிக குறுகிய முதிய
அநதணன ஒருவன கமபூனறி நடை தளளாடி
வநது கொணடிருநதான அபபோது பாகனுககு
வசபபடாமல, ஒரு மத யானையும கடடுமீறி
அஙகே விரைநது அநத அநதணனைக கைக
கொணடது நீ ஓடிசசெனறு அநதணனை விடு
விததாய யானை கையால உனனை வளைததது
அதன கொமபைப பிடிதது மேலேறி முதுகில்
அமாநது, அதன மததைத அடககிய கருணை
மறவன அலலவா நீ!

(2) மறையோனொருவனும அவன பததினியும
இலலறம நட,நதினா, பிளளைபபேறிலலாமல,
ஒரு கீரிப பிளளையை மகவென வளாததனா.
நெடுஙகாலஞ செனறு அவாகளுககு ஒரு பிளளை
பிறநதது ஒருநாள, கணவனைப பிளளைககுக்
காவலாக வைதது, மனைவி நீராமொளளச சென
ருள குழநதை தொடடிலில உறஙகியது கண
வன அவசர நிமிததம வெளியே சென்ருன.

கீரிப்பிள்ளை குழநதையைக காததிருந்தது அச் சமயம, குழநதையருகே ஒரு பாமபு வநதது அதைக கீரி கொனறு இரததந தோயநத மேனி யுடன, தணணீா சுமநதுவநத பாாபபனியெதிரே வநதது "ஐயோ, இது பிளளையைக கொனறு விடடதே" எனறு நீாககுடததை அதனமேற போடடு அதை அவள நசுககிக கொனருள. பாாபபனி வீடடிறகு வநது பாாததது்ம, உணமை யறிநதாள, "ஐயோ பாமபு வாயினினறு என் மகவைக காதத பிராணியையோ பாவி கொன றேன" எனறு இரஙகினுள இக கொலைப பாவததைப பொருமல கணவன காசியாததிரை புறபபடடான, மனைவியும பின தொடாநதாள "நில, கொலைபபழி சுமநத உன கையால உண ணேன இநதா இநதச சுலோகம எழுதிய சீடடு, இதை அறிவாளிகளிடம கொடு" எனறு சொல லிப பெயாநதான அநதணன அசசீடடில,

அபரீக்ஷிய நகாததவயம, காததவயம ஸுபரீக்ஷிதம,।
பசசாத பவதி ஸநதாபம பராஹமணீ நகுலம யதா ॥

"எதையும ஆராயசசியினறிச செயயறக, நனருக ஆராயநது செயவன செயக இனறேல, உதவி செயத கீரியைக கொனற பாாபபனி போல வருந்த நேரிடும" எனபது அதன பொருள. இநத ஏடடை, அவள பீடிகைத தெருவிலுளள பெரிய வீடடுச செடடிமாரிடம காடடி, தன கருமங கழியத தருமஞ் செயயப பொருளுதவி கேடடுத திரிநதாள அபபோது, நீ அமமாளைதக கூவி, அவள குறறததைக் கேடடறிநது, "அஞசாதே உனது துயரை யான் களைவேன்" என்று, அவா செய்த பாபநதீரும தானதருமஙகளை முறைபபடி

செயவிததாய. அவள் கணவனே அழைததுவரச செயது இருவருககும வேணடிய பொருளும செல வமுந தநது மீணடும இலலறம நடததச செயதாய நீயே செலவன , தருமவான !

(3) பததினி ஒருததிமேல அறிவிலி ஒருவன், அவள கணவன ஐயுறும பொயபபழி சுமததினுன் அநதப பொயயன, உடனே பூதச சதுககததிலுளள பூதததின பாசததிற படடான பொய சொலபவரை அபபூதம புடைததுணணும பாசததில அகபபட்ட அப பொயயனின அனனே படுமதுயரைத தாஙகா மல, நீ அபபாசததுட புகுந்து அவனே விடுவிதது, உனனே யுணணுமபடி பூததததை வேணடினே

'நரகன உயிரககு நல உயிரகொணடு,
பரகதி யிழககும பணபீங கிலலே .

உன கருததொழிக' எனறு அவவிடததிலேயே அபபூதம, குறறவாளியை உணடு தீாததது அப பொயயன குடுமபததிறகு நீ இரஙகினே அவன் தாயாா உறவினரை நீ பசிபபிணி யறுததுப பல லாணடுகள தாஙகினே ஏழைகளின் செலவமே, நீ இவவாறு பல நலவினேகளேச செயததை யானறி வேன ஞானவிருததனுன கோபாலா, திருததகு மாமணிக கொழுநதனேய பததினியுடன் நீ இபபடி வந்தது முனவினேப பயனே போலும !"

இவவாறு வருநதிய மாடலனேப் பாாததுக் கோவலன, தான அதிகாலேயிற கணட கனவைப பறறிச்சொன்னுன — "அறககாவலனுகிய பாண டியன் புரககும இம மதுரையில ஒரு புலலனுல் மணமுள்ள கூந்தலாளான கணணகி, கணடாா் உளளம நடுங்கும்படியான துன்பமெய்தினுள் நான்

உடுத்த ஆடையைப் பிறா பறித்தனர். நான் எரு மைககடா மீதேறி, இநத ஆயிழையுடன, பநதம விடட துறவிகள அடையும மோடசததைப் பெற றேன் மன்மதன் கணை செலலாது ஏஙக, மாதவி, தன மகள மணிமேகலையைப போதி அறவோன் முன் அளிததாள். இககனவால விரைவில தீஙகு நேரிடும"

கவுந்தியும மாடலனும, "இப்புறஞ்சேரி, அறவோா இருபபிடம, இலலறததாா இருபபிட மன்று. 'மாசாததுவான மகன' என்று கேடடதுமே மதுரை வணிகா உனனை ஏறறுககொளவா. ஆதலால சூரியாஸதமனததிறகுள், மனைவியுடன புறபபட்டு, நகரில ஓா இடம பாாதது இரு" என்று சொனனாகள். "தகக இடம பாாதது வ ந மடடும கணணகியை எஙகே இருககச செயவது?" என்று கோவலன தயங்கினன. அபபோது அஙகே முதியளான மாதரி ஆயசசி வந்தாள.

௬எ. மாதரி பணிவு

மாதரி அனபும, பண்பும மிககவள அவள மலா விழியாளான ஓா ஆரியாஙகளைகு (சமணத துறவினி), வழககபபடி பாறசோறு படைதது வரும போது, கவுநதியடிகளைககணடு வணஙகினுள. பசு வைக காததுப பால அளிககும இடையா குறற மறற வாழவுடையாா

ஆகாத தோமபி, ஆபபயன அளிககும
கோவலா வாழககையோா கொடுமபா டிலலை,

இமமுதுமகள மாசறறவள, தீதிலள, செவவி யள, ாகைமிககவள, இவளிடம கணணகியை இருத தலாம எனறெணணிக கவுநதியடிகள சொலல லுறருா –

' மாதரி! இவா உததமா, உயாகுடிப பிறநதாா, பெருஞ செலவா இமமடநதையின மாமனுா பெயரைக கேடடாற போதும, இவவூரிலுளள தன வணிகா அருமபொருள பெறறதுபோல மகிழநது, இநத விருநதினரை இககருநதடங கணணியுடன எதிாகொணடு, தமது வீடடிறகு அழைததுச சென்று உபசரிபபா அவவாறு மனைபபுகு மட டும, இமமஙகையைத தககவா காபபில வைகக வேணடும ஆதலால இவளை உனககு அடைககல மாகத தநதேன, ஏறறுககொள' எனறேடு போநத இநத இளஙகொடி நஙகை வீடடைவிடடு வெளியே நடநதறியாள இவள தூய பததினி, கணவனைப பிரியாதவள அவனே தெயவமெனப பணிபவள, அதனுல அவனுடன எலலா இடாகளையும பொறுத துக கடுஙகதிா வெமமையில காடடில நடந்தாள

அதைககணட கணவனும நடுஙகித துயா எய்தி ஞன. தான நாபபுலர, தாகநதவிகக வாடிஞலும தனது துயரைப பாராடடாமல கறபுக கடமையைச செயத பததினிததெயவம இவள கறபுளள நஙகை கணகணட தெயவமாவள பததினிப பெணடிா இருககும நாடடில, வானம பொயககாது, வளமை வறருது, வேநதறம சிதையாது, அரசனபுகழ பெருகும, எனனும நலலுரையை நீ அறிவாய தவததிஞா அடைககலமாகத தநத பொருள சிறிதாயினும, பேரினப மளிககவலலது

எனனெடு போநத இளஙகொடி நஙகை தன
வணணச சீறடி மணமகள அறிநதிலள,
கடுஙகதிா வெமமையிற காதலன றனககு
நடுஙகு துயா எயதி, நாபபுலர வாடித
தனறுயா காஞத தகைசால பூஙகொடி,
இனறுணை மகளிாக கினறி யமையாக
கறபுக கடம பூணட இததெயவம அலலது,
பொறபுடைத தெயவம யாஙகண டிலமால ,
வானம பொயயாது, வளமபிழைப பறியாது,
நீணில வேநதா கொறறஞ சிதையாது,
பததினிப பெணடிா இருநதநா டெனனும
அததகு நலலுரை அறியா யோநீ?
தவததோா அடைககலம தானசிறி தாயினும,
மிகபபே ரினபந தருமது கேளாய!

காவிரிபபூமபடடினததில, சிராவகா அசோக மரததின்கீழ அமைதத சிலாதலததில,இரணடு சாரணர் தருமோபதேசம செயதருளிஞர் அசசமயம், ஒரு தேவன் அஙகே தோன்றிஞன பூமாலையும், மணிமாலையும பொனனணிகளும பூணட அவன் மேனி, வானவிலலைபபோல ஒளிா்ந்தது. தேவர் பலரும வணங்கும திறலுடைய அததேவனுககு ஒரு

பாகத்துக் கை கருங்குரங்கின் கைபோல இருந்தது. ‘இவன் யார்? குரங்கின் கையுடன் இப்படி வந்த தேன?’ என்று சிராவகர் சாரணரை வேண்டினார். சாரணர் அவன் வரலாற்றைச் சொன்னார்கள் — எட்டி, என்ற பட்டம் பெற்ற சாயலன் என்னும் தனவணிகன், பட்டினியிருந்து அருந்தவம் புரியும் அந்தண முனிவருக்கு வேண்டிய உபசாரங்கள் செய்து வந்தான் மாதவ முதல்வன் ஒருவன் அவன் வீட்டிற்கு வந்தான் சாயலன் இல்லாள் அவனை உபசரித்தாள் அச்சமயம் பசியால் வாடிய ஒரு கருங்குரங்கு, ஒதுங்கி ஒதுங்கி உள்ளே புகுந்து, மாதவன் காலில் விழுந்தது அவன் உண்ட எச் சிலையும், கைகழுவிய நீரையும் உண்டு, ‘என்பசி தீர்ந்தது! நீடூழி வாழ்க!’ என்பதற்கு அறிகுறியாக மாதவன் முகத்தைப் பார்த்தது அக்குரங்கு குரங் கின் இன்பச் செவ்வியைக் கலங்கா உளத்தனாகிய அறிஞன் பார்த்தான் ‘இக்குரங்கை உன் மக்களுக் குச் சமானமாகக் கருதிப் பேணுக’ என்று சாயலன் மனைவியிடம் கூறிப்போந்தான் அவள் அவ்வாறே செய்தாள் குரங்கு நீண்டநாள் அவளிடம் அருமை யாக வளர்ந்து இறந்தது. சாயலன் மனைவி ‘அக் குரங்கின் தீவினை நீங்குக’ என்றெண்ணித் தனது தானத்தில், தன் மக்களுக்கு ஒரு பங்கும் அதற்கு ஒரு பங்கும் செய்தாள் அக்குரங்கு, விலங்குரு நீங்கி, வாரணாசியில, ‘உத்தர கௌதகன்’ என்னும் அரசனுக்கு, உருவும், திருவும் உணர்வும் பெற்ற மகனாகத் தோன்றி, அரியபெரிய தானதருமங்களைச் செய்து 32-ஆவது வயதில் இறந்து இத் தெய்வ வடிவம் பெற்றது சாயலன் மனைவி தனக்குச் செய்த தருமத்தால் இவ்வாறு குரங்கு தேவசரீரம்

பெறறது; அநத நனறியை உலகிறகு அறிவிதது, தானததின பெருமையை விளககவே இததேவன கருஙகுரஙகுக கைகொணடு விளஙகுகிருன

சிராவகா, தானததினபெருமையறிநது புரிநது, வீடுபே றெய்தினா ஆதலால மாதரி, எனனுரை யைக கேட்ட நீயும, இனி இபபூவா குழலியைக் கொணடு சென்று உபசரிபபாயாக

மஙகல மடநதையை நனனீா ஆட்டி,
செஙகயல நெடுஙகண அஞசனந தீட்டி,
தேமென கூநதற சினமலா பெயது
தூமடி யுடீஇத தொலலோா சிறபபின
ஆயமும, காவலும ஆயிழை தனககுத
தாயு நீயே யாகித தாஙகுக!

இவவாறு பெற்ற தாயபோலே இப பெணமணி யைப் பேணத தாமதமிலலாமல உடன கொணடு செலக!" எனறு பணிததாள கவுநதி அடிகளைப் பணிநது மாதரியும அவவாறே செயதாள

வளா இள வனமுலை, நனகமைநது பெருத்த மூஙகிலைப போனற தோள, முளை இள வெணபல, முதிாநத அறிவு இவை பொலியும நஙகை கணணகி, அவளுடன கதிா சுருஙகிய மாலையில, மாதரி வழி நடநதாள மடு சுரககும பசுககள, கன்றை நாடி 'அம்மா' என்று முழஙகி வந்தன ஆட்டுக்குட்டி யைத தோளிற சுமநது கோடரியுடனும, உறி தொஙகும காவடியுடனும, இடையா வந்துகொண் டிருந்தனா. இடைசசியா பாற்குடம சுமந்து வந் தனா. அவாகள் கணணகி யழகை வியந்து, அவ ளைச் சூழந்து வந்தனா கோட்டை வாயிலைத் தாணடி மாதரி தன் மனை புக்காள்.

௩அ. அன்புப் பணி

மாதரி மனைக்குப் பக்கத்தில் செம்மண் பூசிய சிறிய புது மனையிருந்தது, அது கட்டுவேலி சூழ்ந்தது, குளிர்ந்த காவணம் வேயப்பெற்றது மோர் விற்றுப் பிழைக்கும் ஆய்ச்சியர் வீடுகளினின்றுந் தள்ளியிருந்தது அம்மனையைக் கண்ணகி-கோவலருக்கீந்து, பெருமகிழ்வுடன் பரிவுகூறி அவர்களை மாதரி உபசரித்தாள், ஆய்ச்சியருடன் கூடி, நறுமலர்க் கோதையாகிய கண்ணகிக்குப் புதுப்புனலாட்டினாள். "இம்மதுரைப் பெண்கள் அணியும் பூண்களெல்லாம் உங்கள் அழகின்முன் காசுபெறா, அத்தகைய இயலழகுடன் தோன்றிய நல்லீர், இதோ என் மகள் ஐயை இருக்கிறாள் அவள் உங்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளைச் செய்வாள். உங்கள் அடித்தொண்டிற்காக அவள் இங்கே இருக்கட்டும் கடுமையான வழி நடந்தீர்கள், கவுந்தியடிகள் வழித்துயரைப் போக்கி, ஏதமில்லா இடத்தில் உங்களைச் சேர்த்தார்கள் இனி உங் கணவருக்குக் கவலையில்லை" என்று பரிவு கூறினாள் மாதரி.

"இவர்கள் சிராவக நோன்பினர், இரவுண்ணார் உடனே சமையலுக்கு வேண்டிய சட்டிபானை பண்டங்கள் கொண்டு வாருங்கள்" என்று அவள் ஆய்ச்சியரை ஏவினாள் அவர்கள் அவ்வாறே கொணர்ந்தனர், புதுப்பானைகள், பலாக்காய், கனியத்தக்க செழித்த காயினங்கள், வெள்ளரிக்காய், கொம்மட்டி, மாதுளங்காய், மாங்கனி, வாழைத் தீங்கனி, செந்நெல்லரிசி, பால், நெய் முதலியவற்றைக் கண்ணகியிடம் கொடுத்தனர் மெல் விரல் நோவ, திருமுகம் வியர்க்க, மலர்க்கண் சிவக்க, பலவகைப்

பசுஙகாயகறிகளைத திருததிவைததாள கணணகி. கரிநத இடததையுடைய அடடிலில, ஐயை, வைக கோலால அடுபபு மூடடினுள அவளுடன, தனது கைததிறலுக கிசைநதபடி, கணணகி சமைததாள பிறகு, கணவனை உபசரிததாள கோவலன, தனது வைசிய தருமததிறகுரிய அனுஷடானஙகளை முடிதது வநதான , புதிய மணகல நீரால, கணணகி அவன அடிகழுவி, அநநீரைத் தொழுது மாறறி னுள ஆயசசியா அழகாக மிடைநத ஓா ஓலைத் தடுககில கோவலன அமாநதான இனித தமக குறுந துயா கணடு, மாலுறும மணமகளின மயககந் தீாபபதுபோல, தரையில தணணீா தெளிததுத தடவி, தலைவாழையிலை பரபபி, பரிமாறி, " அடிகள, அமுதம உணடருளுக ! "என று கணவனைபபததினி உபசரிததாள கோவலன உணவு கொணடான. அபபோது ஐயையும, மாதரியும, கணணகி-கோவ லா செவவியை இவவாறு புகழநது விமமித மெயதினா

ஆயா பாடியின அசோதைபெற றெடுதத,
பூவைப புதுமலா வணணன கொலலோ !
நலலமு துணணும நமபி யீஙகுப
பலவளைத தோளியும பணடுநங குலததுத
தொழுனை யாறறினுள தூமணி வணணனை
விழுமந தீாதத விளககுக கொலலென !

" தென மதுரையில நமது ஆயாபாடியில அமு துணணும இநநமபி, அன று வடமதுரை ஆயா பாடியில அமுதுணட கணணனேயோ ? இவனது துயா தீாதத இததொடிவளை நஙகை, காளிநதி யாறறில கணணனைத துயாதீாதது மகிழ்விதத

இராதைததாளே? இவா காடசி நமககுக கண
கொளாக காடசி!"

உணடெழுநது, கைககழுவி வாயபூசி அமாநத
கோவலனுககுக கணணகி அழகிய மெலலிய தாம
பூல மீநதாள ஆயசசியா குரவையாடச சென றனா.

இருவரும தனியே யிருநதனா "வா, என்
கணணே" என்று தனது கறபரசியை அருகே
அணைதது, கணவன இவவாறு பரிநதுரைததான :-
கலலும கனலும இடாதரும காடடில, எயினா சுரத
தில, இம மடநதையின மெலலடி எபபடி நடக்
குமோ? எனறிரஙகி நம பெறறோா எனன துன்
புறறனரோ? ஆ, இது மாயமோ, முன செய்த
வலவினையோ!

எமமுது குரவா எனனுற றனாகொல
மாயங கொலலோ! வலவினை கொலலோ!
யானுளங கலஙகி யாவதும அறியேன!
[1] வறுமொழி யாளரொடு வமபப பரததரொடு,
[2] குறுமொழிக கோடடி, நெடுநகை புககுப
[3] பொசசாப புணடு, [4] பொருளுரை யாளா
நசசுககொன றேறகு நனனெறி யுணடோ?
இருமுது குரவா ஏவலும பிழைததேன
[5] சிறுமுதுக குறைவிககுச சிறுமையுஞ செயதேன
வழுவெனும பாரேன [6] மாநகா மருஙகீணடு
எழுகென எழுநதாய, என செயதனை!

1 வீணசொல 2 பிறரை இகழும சிறுசொல
3 மறதி 4 அறிஞா
5 சிறுவயதிலே பேரறிவுடைய உனககு
6 புகாா நகரினினறும இமமதுரைககு

"வமபா, வீணா, மறதியுளளவா், வேசையுடன் கூடுவோா இவருடன கூடினேன், அறிவாளர் விருமபும நலலொழுககததைதத துறநதேன பெற் ரோருககுச செயயவேணடிய பணிவிடையை விடுத தேன, அப பெரியாருககுப பிழை செயதேன. இளம வயதிலேயே அறிவிற சிறநத உனககும் சிறுமை யிழைததேன எனது தீய நடததை கொடிய பிழையெனறும பாரேன எனககு நறகதி யுணடோ? புகாரினினறு மதுரைககுப புறபபடு எனறதும ஆராயாமல நீயும உடனே எழுநது என னுடன வநதாயே! எனன காரியஞ செயதாய?"

இவவாறு பரிநதுருகும கணவனைககணடு, கணணகி யுரைபபாள இலலறததாருககுரிய கடமைகளைச செயயக கொடுததுவையாதவ ளானேன

"அறவோாக களிததலும, அநதணா ஓமபலும
துறவோாக கெதிாதலும, தொலலோா சிறபபின
விருநதெதிா கோடலும், இழநத எனனை"

பெருமகளான தஙகள தாயும இருநிதிக கிழவ ஞன தாதையும கணடனா, உள்ளனபு சிறநது, அருளுரை புரிநது எனது பொறுமையைப பாராட்டி னா. தாஙகள எனனுடன இலலாது பிரிந்தீர் கள, போறருவொழுககம புரிநதீாகள, அதனுல எனமனததில வெறுபபும,துயரும, கவலையுமகொண டேன், இவறறை மனததே மறைததுப பொயந் நகை புரிநதேன, அநநகை எனது மனததுயரை வெளிபபடையாகச சொலவது போன்றிருந்தது; எனது நிலைகணடு தஙகள பெறறோா வருந்தினர். ஆயினும, நாயகன சொறகடவா வாழககையேன

ஆதலால, பிழைகளைப பாராடடாமல, தஙகளுடன மதுரைககுப புறபபடடேன ''

இமமொழி கேடட கோவலன கணணகி கறபையும அனனையும கணடு இவவாறு மனஙகுழைந துரைததான -

குடிமுதற சுறறமும, குறறிளை யோரும,
அடியோர பாஙகும, ஆயமும நீஙகி
நாணமும மடனும நலலோர ஏததும
பேணிய கறபும, பெருநதுணை யாக
எனனொடு போநதீங கெனறுயா களைநத
பொனனே கொடியே, புனைபூங கோதாய,
நாணின பாவாய, நீணில விளககே,
கறபின கொழுநதே, பொறபின செலவி,
சீறடிச சிலமபின ஒனறுகொண டியானபோய,
மாறி வருவன மயஙகா தொழிக !''

'பெறறோர, சுறறம, செவிலியர, பணியாளர, தோழிமார அனைவரையும விடடு நாணம, மடம, கறபு இவையே துணையாக எனனுடன வருநதி வநது, என துயரதீரதத பொனனே, கறபின கொழுநதே. அழகுத திருவே, உனது சிறறடிச சிலமபில ஒனறு கொணடு செனறு விறறு வருகிறேன கலஙகாதே!' காதலன காதலியை ஒருஙகே தழுவி, உளளம வெதுமபி, ததுமபும கணணீரை அடககிககொணடு வருததததுடன விடை பெறறு, இலலம நீஙகி நடககமாடடாமல நடநது செனறான

௩௯. பொற்கொல்லன் வஞ்சம்

தெருவிற செலலுமபோதே அபசகுனமாக, இமி லேறு பாய்நதெதிாநதது ! இடையா கணடால துாசசகுனம எனறு சொலவா கோவலன அதை யறியான ! விதியும முனனே பிடிததுத தளளியது ! தாதெருமனறம (பூவாகிய எரு குவிநத மரநிழல, இடையா குரவையாடுமிடம) மாதாவீதி முதலியவற றைத தாணடி நடநது, கோவலன கடைதெருவை அடைநதான. அஙகே உருககுததடடாரும, கை தோநத சிறபததொழில வலல கமமாளரும ஆக நூறு போ வநதனா அவாகளுள பொறகொலலன ஒருவன சடடை போடடு, கைககோல கொணடு ஒதுஙகி நடநது வநதான , அவன பாணடியனுககு அணிகள செயது சீரும சிறபபும பெறறவன அவ னிடம, " பாணடிமாதேவி அணியத தகக ஒரு சிலம புளளது , அதை நீ விலை மதிததுத தரமுடியுமா? " எனறு கோவலன, வினவினன எமதூதன போனற கொலலன, ' மாதா அடியிற பூணும கலன களை விலைமதிததறியேன , ஆயினும மனனா முடி யிற பூணும கலனகளை நான செயவேன. சிலம பைக கொடும, பாாககலாம ' எனறு, கைதொழு தேததினன வஞசகமறியாக கோவலன பொதிவா யவிழததுப போறறும பொறசிலமபை அவன கையில ஈநதான் எவவளவு அழகான சிலமபு ! வயிரப பததியுடையது; முகபபில விலையுயாந்த மணி பொலிவது ! அதனவேலைபபாடெலலாம பாாததான பொய்ததொழிற் கொலலன ! உடனே அவன ஒரு வஞசச சூழசசியை மனததுட கொணடான " ஐய, இவவருமைச் சிலமபு கோபபெருந தேவிககே

தகும , வேறெவரும இதை யணியுந் தகுதியுடைய வா அலலா இதைக குறிதது நான அரசனுககுத தெரிவிதது வருவேன , அதுகாறும் எனது சிறு குடிலுககு அருகே அநத இடததில இரும !" என்று அநதத திருடடுத தடடான விரைநதான கோவ லன அவவாறே ஒரு தேவகோடடததுட் புகுந திருநதான.

பொறகொலலன, வஞசன, திருடன, இரகக மிலலாப பாவி! முனபு அரசிககுப பொறசிலமபு செயய ஏறறுககொணடான ; செய்தான , இரணடு சிலமபில ஒனறை வஞசமாகத திருடிககொணடான. தனது திருடடுவெளிபபடுமோ எனறு அவன் மனம பதைததுக கொணடிருநதது. " நல்லவேளேயாய இநத ஒற்றைச சிலமபு கிடைததது, ' களவுபோன சிலமபு இதுவே , கள்ளன இவனே ' என்று இப புதிய ஆள்மீது பழிசுமததி நாம தபபிததுக கொள் வோம்" எனறு சூழசசியுடன் அரணமனேககுட சென்றுன் அககொலலன.

அபபோது, மன்னவையில நாடக மகளிா ஆடிபபாடிப் பண முழக்கினா ; அவை அரசனுள் ளததைக் கவா ந்தன " சரி, இவா மனம இப்பெண டிா வசபபட்டது " என்று பாணடிமா தேவி ஊடி, அந்தபபுரஞ் செனறுள அவள ஊடலைத தீாககக காம வயததனுய மநதிரச சுறறம நீஙகி, சேடிகளு டனே அந்தப புரததைப் பார்க்க விரைநதான் பாணடியன் அதுதான சமயமெனறு அவவஞசக கொலலன், தாழந்து பணிந்து முகமன் பலகூறி, இவவாறு முறையிடடான " அரசே, சிக்கினுன் கள்ளன , கையுங களவுமாயப பிடிததேன

கனனக மினறியும, கவைககோல இனறியும
துனனிய மநதிரந துணையெனக கொணடு,
வாயி லாளரை மயககுதுயி லுறுததுக
கோயிற சிலமபு கொணட களவன
[1] கலலென பேருாக காவலாக கரநதென
[2] சிலலைச சிறுகுடி லகததிருந தோனே "

அது முனவினை விளையும காலம, மனம காமக கனலேறிய காலம ஆதலின வேபப மாலையணிநத பாணடியன் முனபின சிநதிககவிலலை, ஊர காபபாளரை உடனே கூவினன

"என, தாழபூங கோதை தனகாற சிலமபு
[3] கனறிய களவன கையதாகில
கொனறச சிலமபு கொணாக ஈங்கு!"

எனறு கடடளையிடடான அசசிலமபைத தநது தனது தேவியின ஊடலைத தீாககக கருதினன மன்னன "களவனைக கொலலச சிலமபுடன் கொணடு வாருஙகள!" எனபதறகுப பதிலாக, வாயதவறி அவவாறு சொனனன! விதி, விதி! எனன கொடுமை! "மகராசா, சிததமபோலே நடககிறேன" எனறு விரைநதான வஞசக கொலலன!

1 கலலெனறொலிககும மதுரையின 2 தாழநத
3 தழுமபேறிய களவன

சய. கொலை! படுகொலை!

நமது எணணம நிறைவேறியது எனறு தடடான மகிழநதான! எனன செயவது? கோவலனும முதிாநத தீவினை வலையிறசிககியிருநதான! காவலரை அழைததுவநதான திருடடுத தடடான, "ஐயா, அரசனிடம செயதியைச சொனனேன, தஙகள சிலமபைககாண இவாகள, மனனா ஆணையால, வநதிருககிறாாகள" எனறு கோவலன முனனே தநதிரமாகப பேசினன பிறகு காவலரைத தனியாக அழைததுச சென்று "களவுபோன அரசியின் சிலமபு இதுவே அடையாளம ஒததிருககிறது, இககளவனைக கொலல உததரவாயிருககிறது, தீடடுஙகள!" என்று தூணடினன கோவலனைக் காவலா பாாததனா, "இவனிடம சீரியா இலககணம காணபபடுகிறது, இவன சாது, களவனல லன, இவனைக கொலலததகாது" என்று கூறினா. தடடான வஞசநகை புரிநது, அவாகள மனததைக் கலைததான "நன்றாயிருககிறது, இவன சாது போலக காணகிறன — பெருநதிருடன! இவன் மருநதிற படடால அரசன உஙகளை உடனே ஒறுபபான களவா இலககணததை உரைப்பேன், கேளுஙகள —

"மநதிரம, தெயவம, மருநதே நிமிததம
தநதிரம, இடனே, காலம கருவி என்று
எடடுட னனறே இழுககுடை மரபிற
* கடடுண மாககள துணையெனத திரிவது

* திருடியுணபோா

மந்திரம, தெய்வம, மருந்து, சகுனம, தந்திரம், இடம, காலம, கருவி இநத எட்டும திருடிப பிழைப போா துணையாம இவா நாவினுல மநதிரம போடடால, தேவாபோல இககளவரும பிறாகண ணுககுப புலபபடாா தஙகள உபாசனு தெயவததை உளளததில தெளிநதால, திருடிய பொருளேக் கையில வைதது, நமககுக் காடடிககொணடே அவாகள தபபுவாாகள, நாம திகைதது நிறபோம. இவா மருநதினுல நமமை மயககினுல, இருநத இடம விடடு எஙகும பெயரமுடியாதிருபபோம சரியான நிமிததம வாயததாலலலது இவா அரும பொருள வலியவநதாலும விருமபாா இவா தநதிர கரணம எணணினுல, இநதிரன மாாபிற பூணட ஆரததையும எயதுவா 'இனன பொருளேத திருட இனன இடம தககது' எனறு இவா துணிநது சென்ருல, அவரை யாா கணடுபிடிகக முடியும? சரியான காலங கருதி இவா ஒரு பொருளேக் கைக கொணடால, எபபெரியாரும இவரை விலககமுடி யாது, தக்க கருவிகளேக கொணடு இவாகள கைபபறறிய பொருளேக கணடறிய வலலவா யாா?

இரவே பகலே எனறிரண டிலலே,
கரவிடங கேடபினோ புகலிட மிலலே

கேளுஙகள ஒரு சமபவததை: முனனொரு பக லில களவன் ஒருவன தூதா கோலததுடன நமது அரணமனேவாயிலிலஇருநது,இரவில மாதாகோலத் துடன், விளககு நிழலிலே மறைநது மறைநது இளவரசன பளளியறைககுச செனருன் , அஙகே, அவன் அணிநதிருந்த வயிரமணி மாலையை விரை வாகக்கழறறினுன் இளவரசன் சடடென விழிததுக்

கொண்டான்; மாலை திருடிய கள்ளனைக் கண்டான்; உடைவாளை உருவிக் குத்தினன், கள்ளன் வாளு றையைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அதில் வாளின் குத்தைத் தாங்கினன் (அரசன் குத்தும்போது வாளிலே உறையை நுழைத்தான்) பிறகு இள வரசன் கள்ளனுடன் மற்போர் புரியத் தொடை தட்டினன், அங்கிருந்த மணித்தூணைத் தானாகக் காட்டிக் *களவு நூல் கற்ற கள்வன் மாயமாய் மறைந்தான் இந்த மாயாவிகள் திறமைக்கு உலகில் ஈடில்லை" என்றான் பொற்கொல்லன்

காவலருள் இளைஞன் ஒருவன் சொல்லை ஆமோதித்தான் -"ஆமாம், நானும் கள்வர் மாயம் கண்ணாரக் கண்டறிவேன். ஒரு நீண்ட மாரி நாள், இருட்டு 'கும்'மென்று மயக்கியது, நள்ளிரவு; ஊர் உறங்கியது, நான் எனது காவலிடத்தில் இருந்தேன். ஒரு திருடன் வந்தான்; அவன் கன்னமிடும் கருவி வைத்திருந்தான், நீலவேட்டி யணிந்திருந்தான், பற்றிய ஊனை விடாத கடும் புலிபோலே, வேட்கையால் தான் திருடிய நகை நாணயங்களைப் பற்றிக் கொண்டு நின்றான். "அவனைக் கொல்லக் கைவாள் உருவினேன், என் வாளைப் பறித்துக்கொண்டான் அக்கள்வன். பிறகு வாளையும் காணேன்; அவனையும் காணேன் இக் கள்வர் செயலை யார் அறிவார்? இவனைச் சும்மா விட்டால் இறைவன் முனிவான் என்ன செய்யலாம்? சொல்லுங்கள்!" என்றான் அந்தக் கடுமனக் காவலன். இவ்வளவில் வேல் கல்லாக் களிமகன் ஒருவன் கிளம்பினான்

* களவுநூல், ஸ்தேயசாஸ்திரம், வடமொழியில் கர்ணீ ஸுதர் செய்தது.

சற்றும்சிந்தியாமல்,கோவலன்மீது வெவவாளை ஒரே வீசசில வீசினுன்! அந்தோ! வாள குறுக்கேபாயநது தலை வேறு உடலவேருககியது! புணணினினறு குருதி பொழிநது நிலமிசைப பரந்தது

பாணடியன் செஙகோல கோடியது! தரும தேவதை அலறினுள! சிலமபு விறகவந்த கோவலன் இரணடு துணடாகிக கீழேவிழுநதான், இறநதான்! ஊழ்வினைப பயனென்னே! அந்தோ!

" நணணும இருவினையும, நணணுமினகள நலலறமே;
கணணகிதன கேளவன காரணத்தால—மணணில
வளையாத செஙகோல வளைநததே பணடை
விளைவாகி வநத வினை!"

சுக. தீக்குறி

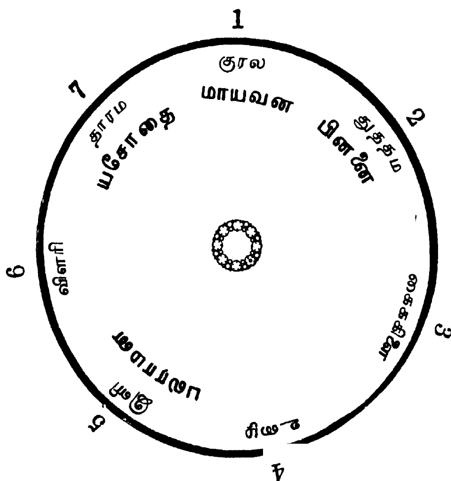
இந்திரன மாலையைப பூணடு, வெணகொறறக குடை தாஙகிய பாணடியன, இமய நெறறியில, தனது மீனககொடியை எழுதினை, வடக்கேயுளள புலிககொடிச சோழன, மேறகேயுளள விறகொடிச சேரன, இனனும நாவலந தீவிலுளள மனனா அனைவரும தனது ஏவல கேடபப பாராணடான் அவன அரணமனையில காலை முரசம முழஙகியது அனறு மாதரி அரணமனைககு நெயயளககும முறை. அதறகாக அவள ஐயையை அழைத்து, கடைகயி றும மததுமகொணடு தயிா கடையச செனருள, தாழியைத திறநது பாாததாள, பிரையிடடபால உறையவிலலை! படடியில காளைகள கணணீா சொரிநதன! நேறறெடுதத வெணணெயை உருக வைததாள, அதுவும உருகவிலலை! ஆடடுககுடடிகள துளளி விளையாடாமல முடஙகிக கிடநதன! நானகு முலைககாமபுகளையுடைய பசுககள, உடல நடுஙகி நினறு இரஙகின! பசுககளின கழுததிற கடடிய பெரிய மணிகள அறுந்து வீழநதன! 'எனனே தீககுறிகள! இனறேதோ துனபம வரப போகிறது, வநதுவிடடது!' எனறு மாதரி திகைத தாள, ஐயை அஞசினுள

"மகளே, அஞசாதே, கணணன் நமமைக் காப் பான், முன்னே ஆயாபாடியில, கணணன் பலராம னுடன் ஆடிய பாலசரிதை நாடகஙகள பலவாம; அவறறுள கணணன் பின்னைபபிராட்டியுடனஆடிய குரவையை இனருடுவோம நமது கறவை கன்றுகள் துயா நீஙகுக!" என்ருள் மாதரி

பின்னையின் தோழியா எழுவா , ஏழுவகை ஏறு களை வளாததனா அவையாவன · (1) காரியெருது (2) நெறறியிறசிவநத சுடடிகடடியது (3) வலிய மழ விடை (4) நுணபொறி வெளளை (5) பொனபொறி வெளளை (6) வெறறி மழவிடை (7) தூநிறவெளளை. 'இந்த ஏழு வகை ஏறுகளை அடககி நடததும் வீரனுககே முலலைப பூஙகுழலி, மணமலாக்கோதை, பொறறொடி, மெனமுலையாள, புதுமலராள் ஆகிய பெணகொடி பினனைப பிராடடி உரியள எனறனர்' ஏழு தோழியரும அததகைய வீரன கணணனே யனறோ ! பின்னையாகிய ஜீவானமாவைக கண்ண னுககு உரிமையாககுவதே சபத நாடிகளாகிய தோழியா குறிபபு , எழுவரும ஸபதஸவரஙகளு மாவா. சபதஸவரஙகளாலாகிய ஜீவகானம கணண னைப போறறி இனபுறுகிறது இனி ஆயசசியா கணணகி முனனிலையிற குரவையாடுகினறனா

௪௨. குரவை

குரல, துததம, கைககிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம எனபன ஏழிசை தரும யாழநரமபுகள ; இசையும இசைபபயனும இறைவனுன கணணனே யாவன. இநத ஏழிசைகளையும குறிகக ஏழு ஆய்ச சியா வடடமிடடு நினறனா குரல கணணன், துத்தம பினனைபபிராடடி, இளி பலராமன எனக குறிததனா கணணனுக நின்ற ஆயசசிகருத துளவ மாலை சூடடினா , அவனுககு இனியள பினனையே எனருள மாதரி ஆயசசியா எழுவரும நின்ற ஒழுஙகை அடியிற காணக

இவ்வாறு வட்டமாக ஆய்ச்சியர் எழுவரும் கற்கடகக்

கைகோதது நின்றபிறகு, மாயவனுக நின்றவள் பின்னையை நோககி,

"கொலலைப புனததுக குருநதொசிததாற பாடுதும,
முலலைத தீம பாணியெனருள "

கணணன, கனறைக குறுநததடிபோல எறிநது விளாஙகனி யுதிரததான, பாமபு கயிருகப பாற கடல கடைநதான, கொலலையில சாரநத குருந் தொசிததான்; அவன இனறு நமமிடையே வந தால முலலைத தீஙகுழல கேடபோம.

கனறு குணிலாக கனியுதிரதத மாயவன,
இனறு நமமானுள வருமேல, அவன வாயில,
கொனறையந தீஙகுழல கேளோமோ தோழி !

பிறகு யமுனைததுறையில, கணணன், கோபி யா துகிலை யொளிதத திருவிளையாடலைப பாடினா உடல உயிா, மனம அனைததையும, எலலா உணா வுகளையும, மானுவமானஙகளையும, வேறு எப்பற்று மிலலாமல, இயலபாகவுளளபடியே இறைவனுககு ஒபபடைகக வேணடுமெனபதே இந்த லீலையின் கருததது. தனது நெஞசஙகவாந்து வஞசம புரிந்த மாயனிடம ஜீவானம வடிவான பினனை, காதலாகிக் கருததழிந்து அவனழகில மோகிததுநிறகிருள்

'வலபபுறம மலாமேனிப பலராமன், இடபபுறம் கடல் மேனிககணணன நின்று பின்னை முதலிய கோபியருடன தாதெரு மனறததில ஆடிய குரவை தகவுடைததே' என்று மாதரி போறறுகிருள். பிறகு தமிழ் நாடடு மூவேந்தரையும திருமாலவதார மெனக் குறிததுப பாடுகின்றனா :

"கோவா *மலையாரம, கோதத கடலாரம,
தேவாகோன பூணாரம தெனனாகோன
மாாபினவே !
தேவாகோன பூணாரம பூணடான செழுநதுவரைக
கோகுல மேயததுக குருநதொசிததான எனபரால!"

"பொனஇமயக கோடடுப புலிபொறிதது
மணணுணடான
மனனன வளவன மதிறபுகாா வாழவேநதன ,
மனனன வளவன மதிறபுகாா வாழவேநதன
பொனனன திகிரிப பொருபடையான எனபரால !"

"முநநீரின உளபுககு, மூவாக கடமபெறிநதான
மனனாகோச சேரன, வளவஞசி வாழவேநதன,
மனனாகோச சேரன வளவஞசி வாழவேநதன,
கனனவில தோளோசசிக கடலகடைநதான
எனபரால !"

இனி அனைவரும கணணனை முனனிலைப படுததி உருககமாகப பாடியாடுகினறனா

"வடவரையை மததாககி, வாசுகியை நாணாககிக
கடலவணணன பணடொருநாட கடலவயிறு
கலககினையே
கலககியகை யசோதையாாகடைகயிறறாறகடடுணகை
மலாககமல வுநதியாய மாயமோ மருடகைததே !"

"அறுபொருளிவனெனறே அமரர்கணநதொழுதேதத
உறுபசியொன றினறியே யுலகடைய உணடனையே;
உணடவாய களவினால உறிவெணணெ யுணடவாய
வணடுழாய மாலையாய மாயமோ மருடகைததே !"

* பொதியமலை.

" திரணடமரா தொழுதேததுந திருமால,நின செஙகமல
இரணடடியால மூவுலகும இருளதீர நடநதனையே!
நடநதஅடி பஞசவாககுத தூதாக நடநதவடி!
மடஙகலாய, *மாறடடாய, மாயமோ, மருடகைததே!"

இனி மாயவன சீா கேடகுமபடி உலகததாரை விழிபபுறுததி யழைககினறனா

மூவுல்கும ஈரடியால, முறைநிரமபா வகைமுடியத
தாவியசே வடிசேபபத தமபியொடுங கானபோந்து,
சோவரணும போாமடியத தொலலிலஙகை கடடழிதத
சேவகனசீா கேளாத செவியெனன செவியே!
திருமாலசீா கேளாத செவியெனன செவியே!

பெரியவனை மாயவனைப பேருலக மெலலாம
விரிகமல வுநதியிடை விணணவனைக கணணுந
திருவடியுங கையுந திருவாயுஞ செயய
கரியவனைக காணுத கணணெனன கணணே!
கணணிமைததுக காணபாாதம கணணெனன கணணே!

மடநதாழ நெஞசததுக கஞசனா வஞசம
கடநதானை, நூறறுவாபால நாறறிசையும போறறப
படாநதா ரணமுழஙகப பஞசவாககுத தூது
நடநதானை யேததாத நாவெனன நாவே
நாராய ணாவெனனு நாவெனன நாவே!

நாம குரவை பாடி யாடி ஏததிய தெய்வம், நமது ஆநிரைகளிடம புகுநத துயா களைநதிடுக! இடிபபடையுடைய இநதிரன முடியையுடைத்த தொடிததோள தெனனவன கடிமுரசம, வேந்தர் மருள, பகைவரை வெனறு எநநாளும வெற்றி முழககம் செய்க!

இவவாறு கடவுளையும, மனனனையும் போற்றி ஆயசசியா, கணணகி முன்னிலையில, குரவைக் கூததாடி முடிததனா

* மாறு + அடடாய = பகையை அழிததாய

௪௩. கண்ணகி துன்பம்

கோவலன வெட்டுண்ட செயதி ஊரெங்கும காட்டுத தீபபோலப பரவியது புறஞ்சேரி ஆயா பாடியில, குரவைககூததது முடிநததும, மாதரி, பூவும, புகையும, சாநதும கொணடு வைகைத துறையில நீராடி, நெடுமாலை வழிபடச சென்ருள. அசசமயம ஊாசசெயதி கேட்டு, ஐயை விரைவாக வநது, அதைத தாயிடம தெரிவிததாள ஆயசசியரிடையே செயதி பரவியது அனைவரும திடுககிட்டனா கணணகியிடம இத துயரச செயதியைச சொலல நாவெழாது அனைவரும, “அந்தோ என்ன அழகு, இளமை, வனபபு, நறகுணம, கறபு! இததிருவாட்டிககுமஇபபடிபபட்ட துயரமவநததே!” என்று பொருமியழுது நின்றனா

யாா சொலலாது போனுலும, தன மனம சொல்லித தீருமன்றே? சென்ற மஞளன மீளாததினுல, கணணகி மனம கலககமுறறது தனது மனக கலககததைத அவள ஐயையிடம கூறினுள

“காதலற காணகிலேன! கலஙகிநோய கைமமிகும
ஊதுலை தோறக, உயிாககுமென நெஞசனறே
ஊதுலை தோறக உயிாககுமென நெஞசாயின,
* ஏதிலாா சொனன தெவன வாழியோ தோழீ!”

“நணபகற, போதே, நடுககுநோய கைமமிகும,
அனபனைக காணுது அலவுமென நெஞசனறே
அனபனைக காணு தலவுமென நெஞசாயின,
மனபதை சொனன தெவனவாழி யோதோழீ!”

---

* அயலாா.

"தஞசமோ தோழி! தலைவன வரககாணேன!
வஞசமோ வுணடு, மயஙகுமென நெஞசனறே
வஞசமோ வுணடு மயஙகுமென நெஞசாயின,
* எஞசலாா சொனன தெவன வாழி யோதோழீ!"

இவவாறு கணணகி கலஙகக கணடு, ஐயை, "உனது கலககம சரிதான், அநதோ, பாணடியன் அரணமனையில, சிலமபைத திருடிய களவனென்று ஐயுறறுக கோவலனைக காவலா கொன்றனா!" எனறு நடநத செயதியைத திறந்து சொலலிவிட் டாள இடிவிழுநதது போலிருநதது செய்தி! என செயவாள பததினி! ஆ, துயரம! மாதவி மோகத் தால செலவமிழநதான கணவன, கணணகி சுக மிழநதாள, கணவன வறியவனாய மீணடான்; உடனே இருவரும வீடுவாசலெலலாம விடடு, சிலமபுவிறறு, வாணிகம செயது பிழைககக காடு மேடெலலாம நடநது வருநதி மதுரை சோநதனர். 'கணணே, இதோ சென்று சிலமபை விறறு வரு கிறேன' எனறு தனனை அணைதது அன்புடனபேசிச சென்ற கணவன, உததமக கணவன, நலமேயன் றித தீதறியாத தருமவான, இவவாறு திருட்டுக் குற்றததிறகாகக கொலையுணடான என்றால அவ னனறி யாருமிலலாப பததினியின் துன்பததை அளககபபோமோ? சிலமபு தனது, அதை 'அரண மனையில திருடினான்' என்ற பொய்யைப பததினி தாஙகுவாளோ?

பொஙகி யெழுநதாள, "ஆ, என்னருமைக் காதலா" எனறலறி இடியுணட கொடியென விழுந் தாள். கதிர் பொழியும திஙகள, காாமேகததுடன்

* அயலாா

நிலததில வீழநதது போல, மதிமுகமும, காரார் கூநதலுங கொணட கணணகி வீழநதாள்! செங கண சிவப்ப அழுதாள்! "என் கணணளா! அநதோ நீ எஙகுறறுய்? எனனுடன இனபுறற நீ, எரி மூழகக காணபேனே! நானும அதே எரியில மூழ்காமல கைமபெண விரதம பூணபேனே! ஆ, மனனவன தவறிழைததான! என அனபுயிரான உனனை இழநதேன! அகனற மாாபுடைய ஆருயிர் நணபா! நீ தீயில மூழக, நான நீாததுறைகளில் மூழகிக கைமபெணணுய வாழவேனே! அதாமம செயத இநத மனனனைச சுமமா பாாததுக் கொணடாயிருககிருய அறககடவுளே! நீ அறிவற றவனு! ஐயோ எனககு யாா இரஙகுவாா! அநதோ!

"தமமுறு பெருங கணவன தழலெரி யகமூழகக
கைமமைகூா துறைமூழகுங கவலைய மகளிரைபபோல
செமமையின இகநதகோல தெனனவன தவறிழைபப
இமமையும இசையொரீஇ இனைநதேஙகி யழிவலோ?"

"தீககுறி கணடு குரவையாடிய ஆயசசியீா, கேணமின! காயகதிரச செலவனே, கடலவேலி சூழநத இவவுலகில நீ அறியாததிலலை, சொல், என கணவன் களவனு?" எனருள பததினி

அபபொழுது,

"அலலன! கருஙகயறகண மாதராய!
ஒளளெரி யுணணுமிவ வூா"

"உன கணவன களவனலலன், கருஙகயற் கண மாதரசே! அபபடிப பொயக குறறஞசாட்டி உனது உததமக கணவனைக கொனற பாணடியன் நகரமாகிய இவவூா தீபபடடெரியும" என்று ஓர் அசரீரி கேடடது!

௪௪. கண்ணகி முறையீடு

சீமமா விடடாளா வீரக கணணகி! மறறொரு சிலமபைக கையிலெடுததுக கொணடாள, ஆயா பாடியை நீததாள, நகருககுளளே செனறு, ஊா மகளிரிடம மனனன அநீதியைச சொலலி முறை யிடடாள

" முறையில அரசனற ஹூரிருநது வாழும
நிறையுடைப பததினிப பெணடிாகாள ாதொனறு,
படடேன படாத துயரம, படுகாலை
உறறேன உறுத துறுவனே யீதொனறு,
களவனோ அலலன, கணவனஎன காறசிலமபு
கொளளும விலைபபொருடடாற கொனறுரே ாதொனறு,
மாதாத தகைய மடவாாகண முனனரே
காதற கணவனைக காணபனே யீதொனறு,
காதற கணவனைக கணடால அவன வாயில
தீதறு நலலுரை கேடபனே ாதொனறு,
தீதறு நலலுரை கேளா தொழிவேனேல
நோதககச செயதாளென றெளளல இதுவொனறு''

" நியாயம பாராமல, சிநதியாமல, ஒரு குறற மறற புணணியனைக கொனறுளே உமது மன்னன! அந்த முறைகெடட அரசனூரில வாழும பததினிப பெணகாள, என முறையைக கேளுஙகள! வாழக கையில படாத பாடும படடேன! எவவளவோ துயரம பொறுததேன! எனககும பொறுககமுடியாத துயரம உறறதே! என கணவன களவனலலன, அவன் உயாகுடிப பிறநத உததமன! என காற சிலமபில ஒனறை விறக இநநகருககுக கொணடுவந தான! இதோ அதன இணையான மறறொரு சிலமபு என்கையில உளளது! நான கையாரத தநத

சிலமபு எபபடிப பாணடியன தேவி சிலமபாகும? என கணவன எபபடித திருடனாவான? அநதோ, அநியாயமாக அவனைக கொனறாரகளே! இனி என கணவனைக காணபேன கணடால நலலுரை கேடபேன, என கறபின பெருமையால அவன எழுநது நலலுரை சொலலாதுபோனால, பிறகு என னைத தீயள எனறுஇகழதறகு அது நலல காரணமா கும" இவவாறுதுயராறறாமல அலலலுறறழுவாளைக கணடு, மதுரைப பொதுமககள ஏஙகிக கலஙகினர. "இவள புதிய தெயவம, சிலமபேநதி வநதாள இபபததினித தெயவததிறகு ஆறாததுயர செயத தால பாணடியன நீதிகெடடது! வளையாத கோலும வளைநதது! மேலும என்ன விளையுமோ! தெனன வன கொறறம சிதைநதது!

"களையாத துனபமிக காரிகைககுக காடடி
வளையாத செஙகோல வளைநத திதுவெனகொல!
மணகுளிரச செயயு மறவேல நெடுநதகை
தணகுடை வெமமை விளைதத திதுவெனகொல!
செமபொற சிலமபொனறு கையேநதி நமபொருடடால,
வமபப பெருநதெயவம வநத திதுவென கொல!"

பலர, நீதிதவறிய பாணடியனை வனபழி தூறறி னர. சிலர கணணகியை அழைததுச செனறு கொலைககளததில அவன வெடடுணடு கிடபபதைக காடடினர

கணணகி, கணவனஉடலைக கணடாள! அவள துயரைக காணச சகியாமல, கதிர சுருககிச சூரியன் அஸதமன கிரியிற போய ஒளிநதான். பூஙகொடி யாள முறையிடடினால, ஊர "ஒல" எனறு ஒலி படைததது அநதோ என்ன பரிதாபம! இன்று

காலைதான மாாபுறத தழுவிக கொணடாள ! அவ னது வணடாா குஞசியில முடிநதிருந்த மாலையைத தனது வாாகுழலிற சூடினள , மாலையில புணணி னினறு இரததம வடியக கணவன வெடடுணடு கிடபபதைக கணடாள ! இதனினும கடுநதுயா உணடோ ! "எனனருமைக கணனேரே, உமது பொனமேனி புழுதியிற புரணடு கிடபபதோ ! எனது துயரைக காணீரோ ? நான இடாப்படு வேன எனறெணணீரோ ! மனனன இக கொலைத தொழிலைச செயதான ! நான முறபவததில செயத தீவினையால, எனககு இததுயா நேரிடடதெனறு இநநாடடிலுளளாா யாரும கூறுராகளோ ?

"யாருமில மருணமாலை, இடறுரு தமியேனமுன
தாாமலி மணிமாாபந தரைமூழகிக கிடபபதோ !
பாாமிகு பழிதூறறப பாணடியன தவறிழைபப,
ஈாவதோா வினைகாணு இதுவென வுரையாரோ !

கணபொழி புனலசோருங கடுவினை யுடையேனமுன
புணபொழி குருதியிராயப பொடியாடிக கிடபபதோ !
மனபதை பழிதூறற, மனனவன தவறிழைபப,
உணபதோா வினைகாணு இதுவென வுரையாரோ "

இவவூரில, பததினிப பெணடிரும், சானறோ ரும, தெயவமும உணடோ ? உணடானல இநத அநியாயம நடககுமா ?

"பெணடிரும உணடு கொல? பெணடிரும உணடுகொல?
கொணட கொழுநா உறுகுறை தாஙகுறூஉம
பெணடிரும உணடுகொல ? பெணடிரும உணடு கொல ?

சானறோரும உணடுகொல? சானறோரும உணடுகொல?
ஈனற குழவி எடுதது வளாககுறூஉம
சானறோரும உணடுகொல? சானறோரும உணடுகொல?

தெயவமும உணடுகொல? தெயவமும உணடுகொல ?
வைவாளிற றபபிய மனனவன கூடலில
தெயவமும உணடுகொல ? தெயவமும உணடுகொல ?

கணணகி, இவவாறு முறையிட டழுது புலமபினுள, கணவன மாாபை இறுகத தழுவிக கொணடாள! உடனே இறநத கோவலன எழுந தான! "அநதோ, உனது நிறைமதிவாணமுகம கனறியதே!" எனறு விசனிததான, அவள கண ணீரை மாறறினை கணணகி அழுதேஙகி நிலத தில வீழநது தொழததகக கணவன திருநதிய அடி களை வளைககையாறபறறினுள அவன,"நீ இருகக!" எனறு சொலலித தேவா குழுவுட சோநதான

"ஆ! இது மாயமோ? எனனை மருடடிய தெய வமோ? ஈதென்ன? கணவன எழுநதான! விழுந தான, மறைநதானே! அவனைததேடுவேன, கணவ னைக கூடுவேன, இஃது எளிதே! எனினும என சினம தணிய வேணடும, பிறகே கணவனைக கூடு வேன 'என கணவனை ஏன அநியாயமாகக கொனருய?' எனறு அநத அதாம மனனனைக கேடபேன், கேளாமல விடேன - இதோ செலகி றேன" எனருள, எழுநதாள, தான புகாரில கணட தீககனவை நினைததாள, நீள கணணீா சொரிநதாள, நினருள, தன பககம நியாயம இருப பதை நினைததாள! கணணீரைத துடைததுக கொணடாள, அரசன செழுஙகோயில வாயிலமுன சென்ருள.

சுரு. யானோ அரசன்? யானே கள்வன்!

மெயயிற பொடியும, விரிதத கருஙகுழலும,
கையிற றனிசசிலமபுங கணணீருமவையைகோன
கணடளவே தோறறுன, அககாரிகைதன சொறசெவியில
உணடளவே தோறறுன உயிா!

அஙகே, பாணடியன மனைவி பெருநதேவி, ஒரு தீககனவு கணடு, தோழியிடம சொலலுகிறுள: "நமதரசன செஙகோலும், வெணகுடையும நிலதகில வீழநதன, கொறற வாயலில உளள ஆராயசசி மணியின் குரல நடுநடுஙகியது, எடடுததிசைகளும் அதிர்நதன, கதிரவனை இருள விழுஙகியது, இரவில வானவிலலிடடது, பகலில நடசததிரஙகள வீழநதன ஏதோ தீஙகு வருகிறது! தோழீ, நான் கணட தீககுறிகளை அரசனிடம சொலவோம வா!" எனறு புறபபடடாள அணியிழைச சேடியா, கணணுடி, நிறைகுடம, கோடி, படடு, தாமபூலம, வணணம, சுணணம, கததூரி, சநதனம, பூஙகொதது, பூமாலை, கவரி, தூபம முதலிய மஙகலப பொருளகளை ஏந்திப பின செனறனா, கூனா, ஊமைகள, குளளாகள கூடிய குறறேவலசெயயும இளைஞாகள சூழநது வந்தனா, முதிய பெணகள வாழததுரை கூறினர்; "ஈணடுநீா வையம காககும பாணடியன பெருந்தேவி வாழ்க!" எனறு ஆய மகளிரும, காவறபெணடிரும் அடிபணிநது புகழநதேததினா இவவைபவங்களுடன் கோபபெருந் தேவி, அரசனை அணுகித தான் கணட தீக்கனுத திறமுரைததாள. திருவளாமாாபனுன தென்னவா கோமான, சிஙகாதனத்திலிருந்து, தனது தேவி சொலவதை வியந்து கேட்டான். அச்சமயம், இபபால அரண்மனை வாயிலிற்

கணணகி தோன்றி, வாயல காபபானிடம இவவாறு முறையிடடாள

'' வாயி லோயே ! வாயி லோயே!
[1] அறிவறை போகிய [2] பொறியறு நெஞசத(து)
இறைமுறை பிழைததோன வாயி லோயே
இணைஅரிச சிலமபொன றேநதிய கையள
கணவனை யிழநதாள [3] கடையகத தாளென(று)
அறிவிப பாயே ! அறிவிப பாயே !''

வாயிலோன, அவவாறே விரைநது சென்று பாணடியனை வணஙகி, உறறதறிவிததான:—"எமது கொறகை வேந்தே, தெனனம பொருபபின தலைவா செழியனே, தெனனவாகோனே, பழி யாதும படராப பஞ்சவ, நீ நீடூழிவாழி! வாசலில வீராவேசங கொணட பெண ஒருததி வநதிருககிருள அவள மகிஷ மாததனியான, வெறறிவேல பிடிதத கொற றவையலலள அவள ஆறு சகதிகளுககும இளைய பிடாரியும அலலள, இறைவனை ஆடல கணடருளிய அணஙகும அலலள, தாருகன மாாபைக கிழித்த கொடிய கான முறையும வீரமாகாளியுமலலள. ஆனால, அவள தோறறம பயஙகரமாகவேயிருக கிறது அவள் முகததில வெறுபபுக காணகிறது, அவள மனம சினங கொதிககிறது; கையில நலல வேலைப்பாடுளள ஒரு பொறசிலமபை வைததுக கொணடிருககிருள் கணவனை யிழநதவள, நமது கடைவாசலில நிறகிருள!" இதைக கேடடு அரசன பரபரப்புடன 'அவள வருக ! அவளை இஙகே அழைததுவா!' எனறனன வாயிலோன் வந்து, கோயிலுட செலல வழிகாடடினன்

* * *

1 அறிவுகெடட 2 புணணியமறற நெஞசம
3 வாயிலில காததிருககிருள

அதர்மததின முன்பு, தருமதேவதை போலவும பொயயின முனபு மெய போலவும, அறியாப பழி யின முனபு, அறம போலவும, குறறமறற கோவ லனைக கொலலக காரணமாயிருநத பாணடியன் முனனே வீரபததினி நினருள பாணடியன், பததினியை உறறு நோககினன

பாணடியன —மடககொடியே, நீா சொரியும கணணியே! எனமுன இககோலததுடன் வநத நீ யாா ?

கணணகி —ஆராயசசியறற மன்ன, சொல்கி றேன் கேள, சோழ மன்னனைபபறறி அறிவாய். அவன் முனனோா பெருமை அளபபரிது ஒரு புரு வின உயிரைக காககத தனது ஊனை அறுததுக கொடுததான சிபிசசககரவாததி, ஒரு பசு ஆராயசசி மணியை அடிததது, அரசன சென்று பாாததான்; பசு கணணீர்விட்டு நினறது, 'அதன கனறு, இள வரசனின வீதிவிடஙகன நடததிய தோககாலில அகப்படடிறநதது' எனக கேளவியுறறுன 'இபபசு தனது கனறையிழநது வருநதுவதுபோலே, எனது ஒரே புதலவனை இழநது நான வருந்துவேன்! அதுவே நீதி' என்று தன குமரனைத தோககாலில இட்டுப பசுவுககு நீதி செயதான மனுநீதி கணட சோழன அததகைய நீதி மனனா மரபில வநத கரிகால வளவனது மாபெரும பதியான புகாரே எனது ஊா அவவூரில மாசறற .சீரும செல வமும சிறந்தோஙகும பெருஙகுல வாணிகன் மாசாத்துவான் ஆவாா. அவா மகனே கோவ லர் கோவலா ஊழ்வினையால தாழ் நிலையுற்று, ஊரைத துறந்து, என்னுடன் உனது நகா புகுந்

தாா எனது காலிலுளள ஒரு பொறசிலமபை விறறுப பிழைககக கருதி, அதை விலை கூறவே இனறு வநதாா, உனனுல படுகொலையுணடாா கொடுஙகோல அரசே, நான அநதக கோவலரின மனைவி, என பெயா கணணகி

பாணடியன — பெணணணஙகே, ஒரு களவனைக கொலவது கொடுஙகோல அனறு அரச நீதியே!

கணணகி — யாா களவன? என கணவரா களவன? நலலவழியிற செலலாத கொறகை வேநதே! சிலமபோ எனனது! அதை விறக வநத வா எனனவா, புணணியா!

பாணடியன — அசசிலமபு, எமது தேவியின் சிலமபனறே? உனனதெனறு எபபடிச சொலவாய?

கணணகி — அரசே, இதோ அசசிலமபின் இணையை வைததிருககிறேன, உனது அரசியின் சிலமபிறகும இதறகும உளள வேறறுமையைப பாாததுப பிறகு பேசு எனது பொறசிலமபிற குளளிருபபது மாணிககப பரல.

பாணடியன — எனது தேவியின் சிலமபுள் ளிருபபது முததுப பரல, அமமா நீ சொலவது சரி; இதோ எனதேவியின் சிலமபு, உன் சிலமபைததா; இரணடையும சோதிபபோம.

கணணகி —என சிலமபை உடைக்கிறேன், பாா!

[கோவலனிடமிருநது கவாநத சிலமபை அர சன பததினி முன வைததான, கணணகி அதை உடைததாள, அதிலிருநது மணி தெரிதது மன னன முன வீழநதது, அரசன சோாநதான]

பாணடியன — ஆ! பததினீ, ஆ, அறக் கடவுளே, எனது புகழ முடி உடைந்தது! எனது செஙகோல தளாநதது! என குடை தாழ்ந் தது! என அரியணை ஆடுகிறதே! பொறகொலலன பொய சொனனனை! அபபொயயன உரையைக கேடடுப பழுதறற ஒரு புணணியனைககொனறேன! மாசறற பததினிககுத தீஙகிழைததேன! பததினீ, உன கணவன களவனலலன, அவன நலலவன. ஆ! உனககு இததுயா விளைதத யானே, நிரபராதி யான உன கணவனைக கொனற யானே, உனது காறசிலமபை எனதெனச சொலலிப பழிசுமநத யானே, அநீதனுககிக குலப புகழைககெடுதத யானே,

யானே அரசன! யானே களவன!
மனபதை காககும தெனபுலம காவல
எனமுதற பிழைததது! கெடுகஎன ஆயுள!

ஆ, அரசனுககு உயிா அறம! அறம பிழைதத பின யான இருநதெனன? அநியாயமாக உன் கண வனைக கொனற கொலைபபழி இதோ எனனையும கொனறது! எனனுல கணவனையிழநது கோவலன பததினி வருநதுகிருள்! கோவலன் உயிருக்கு, இக்காவலன உயிா ஈடு செயக! என்மதி கெடடது! என் குலங்கெடடது! என் அறஙகெடடது! கெடுக என் ஆயுள !

மனனவன மயங்கினன்! அரியணையினின் றுருண்டு கீழே வீழந்தான், இறந்தான! கோப் பெருந் தேவி மனங் குலைந்தாள, உயிா

நடுஙகினுள, " தாய தநதையா முதலியோரை இழநதவாககு, 'இவா உமது தாயைபபோனரூா, தநதையைபபோனரூா' எனறு வேறு பெரியாரைக காட்டலாம, கணவனே யிழநதவரிடம அவவாறு பேசசளவிறகூடச சொலல முடியாதே, கணவனே யிழந்தவருககு யாராலும ஈடு செயய முடியாது, ஆ பததினீ, உன கணவனே யிழநது நீ துயருழன ருய ! நீ வீர பததினி ! உன மனததுயா இபபழி வாஙகியது ! உனனைபபோல நானும துயருறறேன' பததினிக கடவுளே' உன அடியைப பிடிததுத தொழுகினறேன !"

இவவாறு ஓலமிடடுக கணணகி பாதததில் விழுநது தொழுதாள கோபபெருநதேவி கணணகி பதறினுள " கோவேநதன தேவியே, பாவியேன யாதுமறியேன, எனினும 'அலலவை செயதாறகு அறம கூறறம' எனறு பெரியாா சொலவது பழு தாகுமா ?

'பிறாககினுு முறபகல செயயின, தமககினுு
பிறபகல தாமே வரும'

எனபது பொயயா மொழி நான் பததினி, நான பிறந்த புகாா நகரம, பததினிப பெணடிருக குப் புகழ்பெறறது அவருள ஒரு பததினிககு வன்னி மரமும, மடைபபளளியும சாடசி கூறின. 'பொனனிக கரையிலுளள மணறபாவையே நின் கணவனும' எனறு மாதா உரைசெயய, திரைவநது அப்பாவையை அழியாது காதது நின்ருள் ஓா உத் தமி. எம கரிகாலவளவன மகள் 'ஆதி மந்தி' யென்பாள, இசைப புலமை வாய்நதவள; அவள் ஆடல் பாடலகளில பெரும் புலமை வாயந்த 'ஆடட

னததி' என்ற வஞசிககோனை மணநதாள் ஒரு நாள, கணவனைக காவிரி வெள்ளம கொணடு போனது ஆதிமநதியும கணவனைத தேடிச சென்று கடறகரையில 'கலபோனற தோளுடைய எனது வீரககணவா!' எனறு கூவி நின்ருள அவளது கறபின பெருமை கடலகொணட நாயகனைக கரையில நிறுததியது ஆதிமநதி, தமது கணவனைக கணடு தழுவி அவனுடன பொறகொடி போலச சென்ருள மறறெருரு பததினி, பொருள தேடத திரைகடலோடிய கணவன, கலமோட்டி மீளுமட்டும கலலாயிருநது, அவன வநதபிறகே கலலுரு நீஙகி உயிாததெழுநதாள. மறறெருரு வேலவிழியாள, தனது மாறருள குழநதை கிணறறிலவிழவே, தனது குழநதையையும அதிறபோட்டு இரணடையும எடுததுக காததாள மறறெருரு பூமபாவை, வெளியே சென்ற தனது கணவன வருமட்டும, தன அழகு பிறரை வசீகரிகக முடியாதபடி குரஙகுமுகங கொணடிருநது, நாயகனைக கணட பிறகு இயலமுகங கொணடாள இளம பருவ விளையாட்டில, 'எனககுப பிறககும மகளுககு, நீ பெறும மகன் கணவனுககு' எனறு இரணடு கனனியா பேசிக் கொணடனா அவவாறே மககளைப பெறறனா. தமது தாயமாா செயது கொணட விளையாட்டுத தீாமானததைக கேட்டதும, இரணடு மககளும காதல கொணடனா. பெண குழந்தை கோடியுடுததுக குழல முடித்துத தனது நாயகனுககுத தலை வணஙகினுள.

இவவாறு பத்தினிமாா பலா போந்த ஊரிற் பிறந்தவள யான் யானும பததினி என்பது உணமையானுல சுமமா விடமாட்டேன், பழிவாங்கு

வேன், அரசோடு மதுரையை ஒழிப்பேன். என் கணவனுககு உனது கணவன செயத வஞசததால என்ன விளையுமென்று நீ காணபாய!" என்று சினதநீ கொதிதது வெளியே சென்றுள கணணகி இவவுரைகளைக கேடகுமுனபே கோபபெருநதேவி, தன்னுயிா கொணடு கணவன உயிரைத தேடுவாள போல உடல நீததாள

சசூ. கண்ணகியின் கற்புக் கனல்

கண்ணகி வீராவேச முற்றாள்! மதுரை நகரத்தா ரிடம் இவ்வாறு சபதங் கூறி நின்றாள்.—

" நான்மாடக் கூடல் மகளிரும் மைந்தரும்
வானக் கடவுளரும், மாதவரும், கேட்டீமின்
யான்மா காதலன் தன்னைத் தவறிழைத்த
கோநகர் சீறினேன், குற்றமிலேன் யான்" என்(று)

இடமுலை கையால் திருகி, மதுரை
வலமுறை மும்முறை வாரா, அலமந்து,
மட்டார் மறுகின், மணிமுலையை வட்டித்து
விட்டாள் எறிந்தாள் விளங்கிழையாள்!"

"மதுரையிலுள்ள ஆண்பெண்கள், தேவர், முனிவர் அனைவரும் கேளுங்கள்—எனது ஆருயிர்க் காதலனைப் பொய்க் குற்றஞ்சாட்டிப் படுகொலை புரிந்தது இந்நகர் மன்னன் அநீதி அத்தகைய அக்கிரமம் நடந்த இவ்வூரின் மேல் சீற்றங் கொண்டேன், என் மேற் பிழையில்லை, இங்கே நடந்த அதர்மமே மதுரையை இதோ எரிக்கிறது; பாருங்கள்" என்று கூவினாள், சபதம் கூறினாள்; இடமுலையைக் கையால் திருகி, மூன்று தடவை மதுரையை வலம் வந்து, ஒரு வீதியில் சுற்றி எறிந்தாள் உடனே நீலமேனியும், செஞ்சடையும், பால்வெண் பல்லும் பார்ப்பனக் கோலமுங்கொண்டு தோன்றினான் அக்கினித்தேவன் "அம்மா, மஹா பதிவிரதையான உனக்குப் பிழைசெய்த நாளில் இவ்வூரை எரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டளை முன்னே எனக்கேற்பட்டுள்ளது சொல், ஊர்

முழுதும எரிததுச சாமபலாககவா? இனறேல, யாராயினும தபபிப பிழைகக வேணடுமா?" எனறு அவன வினவினன

" பாாபபாா, அறவோா, பசுபத தினிபபெணடிா,
மூததோா, குழவியெனும இவரைக கைவிடடுத
தீததிறததாா பககமே சோக!"

எனறு ஏவினள சினஙகொணட வீரபததினி அக கணமே மதுரை தீபபறறியெரிநதது.

சஎ. சூழுதே தீ!

அரசா பெருமான, போாததிறல மிகக செழியன், உயிரினும அறததையே உயாவென மதித தான தனது நீதி கோடியது, அதறகுத தன உயிரையே பலி கொடுததுச செஙகோனமையின பணபை உலகிறகு விளககினன மனனறம பிழைததும, தான அமாநது அறநதாஙகிய அரியணையினினறே வீழநதிறநதான 'அறமே அரசனுககு உயிா, அதை நிலைநாடடலே அரியணை; அபபுகழே பொனமுடி அறமிழநதால அரசனுககு உயிரிலலை, அரியணை வகிகக உரிமையிலலை' எனறு விளககினன பாணடியன ஆருயிாக கணவனையிழநது, ஒருகணமும வாழா உததமியான கோபபெருநதேவி, அககணமே உயிா நீஙகிக கறபின திறமையை உலகிறகு விளககினள இஃதறியாமல, ஆசான, கணிதத தலைவன, அறககளத தநதணா, அரசிறை அதிகாரிகள, மநதிரக கணககா, அரணமனை மககள, மகளிா அனைவரும சிததிரத திரளபோலப பேசசறறிருநதனா. தோவீராயானை வீரா, குதிரை வீரா, காலாடகளான மறவா முதலியோா தீயணைகக வநது நெருஙகினா.

வருணப் பூதஙகள

மதுரையை நானகு வருணப பூதஙகள் காததுவநதன, அவறறின இயலபைக கேளுஙகள் ·

(1) பிராமண பூதமாகிய அதிபதிக கடவுள, வெணணிலா மேனியன, முததணியன, வெணடாமரையும, நநதியா வடடமும முடிநத நனனிறச

செனனியன, நுணபூ வேலைசெயத வெணணிற ஆடையன, வாசனைச சநதனம பூசிய மாாபன, குடை, தணடு, கமணடலம, தருபபை சமிதது பிடிதத கையன, பூணூல மாாபினன, வேத நாவினன, பாலும தேனும கறகணடும உணடு தீமபுகை ஏறபோன, முததீ வாழககையை முறைப படி நடததுவோன, விதிபபடி வேளவி புரிவோன, தீாததக கரை, தேவா கோயில, வேதமநதிரம ஆகியவறறில இருபபோன, இவனே ஆதிப பூதமாவன

(2) அரச பூதமாகிய அருநதிறற கடவுள, வெனறி வெஙகதிா மேனியன, ஏராளமான அணி மணிகளும மகுடமும பூணடவன, சணபகம, கரு விளை, செஙகூதாளம, தாமரை, அலலி, செஙகழு நீா முதலிய மாலையன, குஙகும மாாபினன, செம படடுடையினன, பொறகலததில முலலை அருமபு போனற செநநெலரிசிச சாதம ஏநதி நறசுவை யூணகொளவோன, பவளச செஞசுடா திகழும மேனியன, உலகாளும அரசனது முரசம, வெண குடை, கவரி, நெடுஙகொடி, அஙகுசம, வடிவேல, வடிகயிறு பிடிதத கையினன, தனது எண ணருஞ சிறபபிலை, பகை மனனரை ஓடடி, உல கைக கைககொணடு, செஙகோலோசசி, கொடுந தொழில கடிநது, கொறறஙகொணடு, தான நாட டிய புகழை வளாதது, நானிலம புரபபவன, இவன உலகெலாம போறறும சிறபபுடைய காவற கடவு ளான திருமாலைப போனறவன ஆவன

(3) வணிக பூதமாகிய வியனபெருங் கடவுள, செந்நிறப பசுமபொன மேனியன, மகுடந தவிர மறற அணிகள பூணடோன, தனவணிகா மரபால

விரிநிலம காபபவன , கலபபையும, தராசும ஏநதிய கையன , பொனனிற வுடையினன , வெடசி, தாழை, ஆமபல, சேடல, நெயதல, பூளே, மருதம, ஆகியவை சோதது முடிதத சென்னியன, பொன போனற சநதனமும, மினபோனற பூணூலும மேவிய மாாபன , கொளளு, பயறு, துவரை, உழுநது முதலிய கூல வகைகள் சோதது அனபா நிவேதிககும உணவை யுணபோன , நெலலுடைக களன, புளளுடைக கழனி, வணிகா கடைநதெரு, ஆறறுப பூவரசு நிழல ஆகியவறறில இருபபோன , பயிாத தொழிலாலும, வாணிகததாலும, நிலம, மலே, கடறசெலவஙகளாலும வநத பயனேக கொணாநது, வேணடுவோாககு அளிபபவன , உழுவுத தொழிலுதவும மாசறற வாழவுடைக கிழவோன , இவன பிறை சூடிய கடவுள வடிவாய விளஙகுவோன ஆவன

(4) வேளாண பூதமாகிய பூதத தலேவன , நீலமணி போனற மேனியன , பொன வெளளிப பூணினன , ஒளளிய கருமை சோநத ஆடையன , அகிலும சாநதும புலாநது அகனற மாாபினன , கோடடுபபூ, கொடிபபூ, நீாபபூ, நிலபபூ ஆகியவற றைப புனேநத சென்னியன , கமமியா செயயும கலபபையேநதிச செமமையாக வரும சிறபபினன ! ஆடல பாடலகளுககமைநத பல துறைகளிற பொருநதி, மதுரை வாசிகள அளிககும பலியை ஏறபவனுவன

'கோமுறை பிழைதத நாளில இமமதுரை தீ மூணடழியும நியாயததை நாம அறிநதுளோம ஆதலின நாமும நகரை விடடுப போதல முறையே'

எனறு மேறசொனன நானகு வருணப பூதஙகளும, கணணகி முனபு, ஊரைவிடடுத தததமககு உரிய இடஙகளுககேகின கூலவீதி மககளும, கொடித தோ வீதி மககளும, நால வருணததெரு மககளும, அனுமககொடியுயாதத அருசசுனன காணடாவனத தைக கொளுததிய நாளைபபோலக கலஙகினா காட டுத தீபோல நகரிற பறறிய தீ எரிநதது அஃது அறவோா தெருவில பரவாமல, மறவோா சேரி மயஙகவே மணடியெரிநதது கனலெரி நெருங கியது, அதனால தீஙகுருமல பசுககளும கனறு களும, அறம வழுவாத ஆயா தெருவைச சோந தன மறவெஙகளிறும, மடபபிடிக கூடடமும, விரைநதோடுங குதிரைகளும மதிலுககபபுறம ஓடித தபபின பூவும சாநதும புனைநது, பளளியறையி லிருநத மைநதரும, மைததடங கணணியரும, உசசியில முடிதத பூககள சிநத, மாாபிலணிநத மாலை குலைய, புலவி நுணுககம பாராமல காமக களி யாடடமடஙகி, அலஙகோலமாகப புறபபடடனா பூஙகுழல மாதா, பஞசணையில தூஙகிய குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவரை எழுபபி, மாமி யாா, பாடடி, மாமி முதலிய முதியோருடன உய விடம தேடிச சென றனா

கணணகி சினததைபபறறி ஊரில பலவாறு பேசினா, சிலா 'இது கொடுமை' யெனறனா' சிலா 'ஆனறு' எனறனா வரும விருநதை உப சரிததது, மனையறஙகாககும பததினிப பெணடிா மிகக மகிழசசியுடன "தனது மணி மாாபணையும கணவனை, அரசன கொலலச சொனனது குறறமே! அவன மேல வஞசத தடடான சாறறிய திருடடுக குறறம பொய, கணணகி தனது சிலமபால அர

சனே வென்ருள், தன் கணவன் குற்றமற்றவன் என்று விளக்கினுள் பிறகு கொங்கையைப் பறித் தெறிந்து, போர் விளைத்தாள், அது கொடிதன்று, நியாயமே" என்று தீக்கடவுளே வணங்கி யேத்தி னர் அறுபத்து நான்கு கலேபயின்ற கணிகையர் வாழும் தெருவில் முழங்கிய தண்ணுமை, முழவம், சன்னத் தீங்குழல், பண்பல வழங்கும் இசையாழ் எல்லாம் நின்றன, நாடக மடைநதையர் ஆட்ரங் கிழந்து, "இந்நாட்டில் புதிதாக வந்து, கணவனே இழந்து, ஆராயச்சியின்றித் தவறிழைத்த மன்ன னச் சிலம்பினுல் வென்று, இவவூரைத் தீ மூட்டிய இந்த ஒப்பற்ற வீர பத்தினி, எந்த நாட்டினளோ? யார் மகளோ?" என்று வியந்து வினவினர் மது ரையில் வழக்கமாய் நடக்கும் அந்தித் திருவிழாக்கள் நின்றன, வேதவோசை அடங்கியது, தீ வேட் டல், தேவாராதனம் முதலிய புண்ணிய வினேகள் ஒழிந்தன, மனேகளில் விளக்கிலலே, மாலே வழிபா டில்லே, அரசர் மனேயில் முரசொலி அயர்ந்தது, இவவாறு மதுரை மடிந்து பாழ்பட்டது கணவனே யிழந்த துயரால், உள்ளம் கொதித்து, உலேபோல உயிர்த்து, கண்ணகி, பெரிய தெருக்களில் சுற்றித் திரிந்தாள், சிறிய தெருக்களிலும் சென்ருள்; மயங்கினுள், இயங்கினுள்

௨அ மதுராபதியின் கட்டுரை

ஒரு முலை குறைததது, திருமுகம அலமரும திருமா பததினிமுன, மதுராபதி தோனறினள, அவள கொறகைத தலைவனும, குமரிததுறைவனும, பொற கோட்டுவரமபனும, பொதிகையுடையானுமாகிய பாணடியன குலமுதற கிழததியாவள, அததேவதை பிறைசசடைசசி, குவளை விழியாள, தவள வாண முகததி, வீரபபலலையுடைய பவளச செயயவாயினள முததொளிர நகையினள, இடபபுறம நீலமும, வலப புறம பொனனிறமுங கொணட மேனியள, இடக கையில பொறறாமரையும, வலககையில சுடரும, கொடு வாளும (மழு) கொணடவள, வலககாலில வீரககழலும, இடககாலில ஒரு சிலமபும ஒலிககப பெறறவள அததேவதை, கணணகியின எதிரே நிலலாமல, பினனே நினறு கொணடு, "நஙகாய, நீ வாழி! என குறையைக கேடடருள" எனறருள கணணகி தனது வாடிய திருமுகததை வலபபுறம சாயததது, எனபின வரும நீ யாா? நான படும துயரை நீ யறிதியோ?" எனறு வினவினள

உடனே மதுராபதி நீணட கடடுரை கூறினள "அணியிழாய, உனது துயரின காரணம அறிந தேன நான இமமதுரையைக காககும மதுராபதி யாவேன, உனககு ஓா உணமை சொலவேன, உன கணவனிடம கவறசிமிககேன பெருநதகைப பைநதொடியே, எனது நெஞசம வருநதிப புலமபும துயரைககேளாய, எஙகோமகனை பாணடியனுககு இநத ஊழவினை வநத வகையும சொலவேன; உன கணவனுககுத தீமை தநத ஊழ்வினைப பயனையும கேளாய

இமமதுரையில, மறைநாவோசையே கேட்கும நான ஆராயசசி மணி நாவோசை கேட்டறியேன். தனனடி வணஙகாப பகைமனனா பழிபபா, ஆனால, தன குடிகள பாணடியனை ஒரு நாளும பழி தூறறியதிலலை நெஞசாகிய இளம யானை, மாதர் நோககினால, கலவியெனனும பாகன கைககு அடங காது மதஙகொளளும, அது கட்டுககு மீறிய காம முறறாலும, பாணடியா ஒழுககநதவறி நடந்த திலலை அவா அததகைய சிறநத குடிபபிறந் தோராவா

ஒருநாள, கீரநதை எனனும ஏழை அந்தணன் காசியாததிரை புறபபட்டான அவன மனைவி கலஙகினாள "அஞசறக, அரசன நீதி உனனைக் காககும அதனினும அரிய காபபிலலை" எனறு மனைவியைத தேறறிச சென்றான அநதணன நகர் சோதனைககு வநத மனனன இமமொழி கேட்டு, அவவீட்டை அநத அமமாள அறியாமலே பாது காததுவநதான சில மாதஙகள இவவாறு சென் றன, ஒருநாள, அவவீட்டினுள பேசசுச சததம் கேட்டு, காவலன, கதவைத தட்டினான. யாரோ களவன எனறு அநதணன ஐயுறறான, "அன்று அரச நீதியாகிய குறறமறற வேலி உன்னைக் காககும எனறு சென்றீா, இனறும அது நமமைக் காவாதோ ?" என்றாள மனைவி எனினும மறுநாள் அநதணன மனனனிடம 'யாரோ களவன, நேறறு என வீட்டைத தட்டினான' எனறு முறையிட்டான. 'இதோ அககளவனைத தணடிககிறேன்' எனறு உளளே சென்று கதவைத தட்டிய கையை வெட்டி வந்து காட்டினான பாணடியன் ஆ! அது வச்சிரா யுதமேநதிய இநதிரன முடியில வளையுடைதத கை !

(குடிகள தமது அருமை மனனனுககுப பொறகை சூடடினா) அததகைய நிறைவான செஙகோல தாஙகும கொறற மனனா மரபிலவநத இமமனனன மாசறறவன. மறறும கௌாய, பாரதப போரில, பாணடவ-கௌரவ சேனைகளுககுப பெருஞ சோற ளிததவன உதியன சேரலாதன அவன மரபில வநத மாநதிரஞசேரல, அறமும திருவும ஆறறலும ஈகையும மிககவன அறசெஙகோலும, மறவலியும கொணடு பசுவுககும நீதி செயத நடுநிலையாளனை புகாா வேநதன ஆளும சோழ நாடடினினறும, கலவி, கேளவிவலல பராசரன எனனும அநதணன சேரமானுடைய கொடைததிறங கேடடு, காடும நாடும, ஊருமகடநது, பொதிய மலையைத தாணடிச சென்று, வஞசி நகரை அடைநதான அஙகே நான மறைமுறறி, முததீ வளாதது, ஐமபெரு வேளவியும அறுதொழிலும காககும இருபிறபபாளரான அந தணரை வாதில வென்று வாகை சூடி, சேரன ஈநத பெரும பரிசுகளைப பெறறுத தன ஊருககுத திருமபினன

வரும வழியில அவவநதணன தெனனன செங கோனமையிலுளள திருததஙகாலூரில இருநத போதி மனறததில, தணடு கமணடலம, வெண குடை, சமிதது, பணடச சிறுபொதி அனைததையும இறககி வைதது இளைபபாறினன அபபோது, "வெண கொறறக குடையுயாதத விறலோன, கடற கடம பெறிநத காவலன, இமயமலைமேல விறகொடி பொறிததவன, பொருநை நதியுடைய பொறை யனை சேரமான" என்று மாநதரஞ சேரலை வாழத திககொணடிருநதான். அசசமயம அஙகு விளையா டிக்கொணடிருந்த பிரமசரியச சிறுவரெலலாம அவ

னைச சூழந்தனா அவாகளைப பாாததுப பராசரன் "பிராமணப பிளளைகளா, நான கேடட சுருதியை எனனேடு சரியாக ஓதினுல், இநதப பணடமுடிபபை நீஙகள எடுததுசசெலலலாம" எனருன அசசிறுவ ருள வாாததிகன மகன தக்ஷிணுமூாததி எனபவன, மறறப பிரமசாரிகள முனனே, பராசரன கேடட வேததததை மகிழவுடன அவனுககு இளைககாமல, சுருதி பிழையாமல தெளிவாகச சொனனன். பராசரன வியநதான, அசசிருனுககு, முததுப பூணூல, விலைபெறற பூணகள, கடகம, தோடு, பொருள எலலாம பரிசளிததுத தனனூா போயச சோநதான

தக்ஷிணுமூாததி பெறற பரிசுப பொருளகளைக கணடு, அரச சேவகா சிலா பொருமைபபடடனா; திருடடுக குறறம சாறறி, வாாததிகளைச் சிறை யிடடனா அவன மனைவி, இநத அநியா யததைப பொருது, நிலததிற புரணடழுதாள. உததமி ஒருததி மனம வருநதிக கணணீா வடிதத தழுததால, அவவூாக காளிகோயிற கதவு திறவாமற போயிறறு, இதைக கேடடான பாணடியன: "எனனரசில ஏதாயினும அநீதி நடநததோ? காளிககு நோநத அபசாரம எனன?" எனறு விசாரிததான அபபோது, ஏவலா வாாததிகனுககு நிகழந்ததை அபபடியே யுரைததனா அரசன விசாரிதது உணமையறிந்து, இநத உததமனைச சிறையிடடது தவறு எனறு வாாததிகனை விடுவித் தான் "இநத அறியா மாககளால எனது நீதி கோடியது, அடிகள் இதைப பொறுததருள்க!" என்று திருததஙகாலுடன விளைவோஙகும வய லாரும அளிதது நிலததில மாாபுதோய வணங்கி,

அநத வேதியனே அனுபபினுன உடனே காளி கோயில திறநதது

சிறைபபடு கோடடகு சீமின யாவதும
கறைபபடு மாககள கறைவீடு செயமமின
இடுபொரு ளாயினும படுபொரு ளாயினும
உறறவாக குறுதி பெறறவாக காம என

(சிறைகளேத தூயமையாககுமின, கடமைபபொருள கொடாத மககளே வருததாமல, அக கடமை யை(கறை)த தளளி விடுஙகள பிறா தநத பொருள, தாம கணடெடுதத, அலலது சமபா திதத பொருள இரணடும எடுததவாககும கொணடவாககுமே உரிமையாம)

யானேமீது முரசேறறி நீதி சாறறினுன அதத கைய மனனன கோல இனறு கோடியது அவன குறறமனறு, வினையின விளேவேயாம

'ஆடிததிஙகள, கிருஷணபக்ஷம, பரணி காாத திகையுடன கூடிய வெளளிககிழமை அஷடமி திதி யில, எரியுணணவே, புகழபெறற மதுரையுடன அரசும கேடுறும' எனறெரு சோதிடமொழி யுணடு, அதனுலே தான அரசும மதுரையும இவவாறழிநதன

இனி உன கணவன வினேபபயனேக காண் பாயாக· கலிஙக நாடடில வசு, குமரன எனனும இரணடு வேநதா இருநதனா வசு சிஙகபுரததர சன, குமரன கபிலபுரததரசன இருவரும தாய வேநதா, தமமுட பகைதது, தமது நாடடெலலேயி னிடையே உளள ஆறு காத நிலததில ஒருவரை யொருவா வெலலப போா புரிநதனா. ஒருவா எல்லே

யில மறறொருவா ஆடகள செலவதிலலே, செனருல தணடனே ஏறபடும ஒருநாள, 'சஙகமன' எனற தனவணிகன, தனது காதலி நீலியுடன, அணிகலன கொணடு, சிஙகபுரக கடைததெருவில விலை கூறி ஞன் 'பரதன' எனனுமம அரச சேவகன, சஙக மனைச சிறை செயது, "இவன நமது பகையரசின ஒறறன" எனறு பொயபபழி சுமததி, அரசன முனனிலையில நிறுததிஞன, ஒறறனைக கொலை செயயுமபடி அரசன ஆணை பிறநதது பரதன சூழசசியால சஙகமன கொலையுணடான அவன மனைவி நீலி, "ஐயோ இபபடியுணடா அநீதி, என கணவன ஒறறனலலன, நகை விறக வநத சாதுவணிகன, அவனை அநியாயமாகக கொன றீரே! அநதோ!

அரசா முறையோ! பரதா முறையோ!
ஊரீா முறையோ! சேரியீா முறையோ!

எனறு அரசமனறிலும, ஊாமருஙகிலும அலறி முறையிடடாள. பதிஞனகு நாடகள செனறபின, ஒரு மலையுசசி மீதேறி,

'எமமுறு துயரம செயதோ ரியாவதுந
தமமுறு துயரமிற ருகுக''

"எமககு இததுயா செய்தவா, இதே துன் பததை அனுபவிககக கடவா" எனறு சபிதது உயிா நீதது விணணுலகிற கேகிக கணவன ஆவியைக் கூடிஞள அவள இடட சாபம கிடடியது பரதனே கோவலஞகப பிறநது தான் செய்த வினையை அனுபவிததான.

உமமை விீனவந துருதத காலேச
செமமையி லோாககுச செயதவ முதவாது

இனறிருநது பதினனகாம நாள மாலேயில, நீயும உன கணவனே, வானவா வடிவில (மானிட வடிவிலிலலே) கணடு கூடுவாய" எனறு தெயவமா பததினிககு மதுரைமாத தெயவம சொலலி மறைநதது

" கருததுறு கணவற கணடபின அலலது
இருததலு மிலலேன, நிறறலு மிலனே!"

என்று, கணணகி, துாககை கோயில வாசலில தனது கைவளேகளேத தகாததாள

" கீழததிசை வாயிற கணவனெடு புகுநதேன ,
மேறறிசை வாயில வறியேன பெயாக!"

எனறு மதுரை மேறகு வாசல வழியாகத தனி வழி சென்றுள இரவு பகலினறி, மேடுபளளம பாராமல, வைகைக கரைவழியே மேறகு நோககி நடநது, கடல வயிறு கிழிதது, மலேநெஞசுபிளந்து, அவுணரைக காயநத சுடாவடிவேலவன வைகும் நெடுவேள குனறம எனவும திருககொடி மாடச செஙகுனறூா எனவும வழஙகும திருசசெஙகோடடு மலேமே லேறிஞள

மதுரைக காணடம முறறிறறு

III. வஞ்சிக் காண்டம்

௪௯ கணணகி விண் செலலல்

" தெயவந தொழாஅள, கொழுநற றொழுவாளைத
தெயவந தொழுதகைமை திணணிதால-தெயவமாய
மணணக மாதாக கணியாய கணணகி,
விணணகமா தாககு விருநது "

வேஙகை நிழலில விளஙகிய வீரபததினியை அக குனறில வாழும குறவா கணடு, " அமமையே, நாஙகள தினைபபுனததில வரும குருவிகளை யோடடுவோம, கிளிகளை விரடடுவோம, அருவி யாடுவோம, சுனையில துளைவோம, இதனால அயாநதுவரும எஙகள முனனே, எஙகள மனம வியபபினால நடுநடுஙக, இநத மலைவேஙகை நறு நிழலில முலையிழநது நினறீா பாாததால வளளி யமமை போலிருககிறீா தாஙகள யாா ?" எனறு வினவினா

கணணகி அவவாறு அவாகள கேடடதறகு வெறுபபுக கொளளாமல " மணமதுரை, அரசுடன அழிய, வலவினைப பயனாக வநது, அஙகே கண வனையிழநது, அததுயரால இஙகுறற கடுவினை யேன யான " எனறமைதியாக மறுமொழி கூறி னாள குறவா அதைக கேடடு அஞசி யிறைஞசி, கணணகியை வணஙகி நினறபோது, கோவலன திவய சரீரததுடன தோனறினான , கணணகி அவ னைத தொழுது வாழததினாள "வீர பததினி வாழக !" எனறு தேவா மலாமாரி பொழிநதனா. கணணகி, கோவலனுடன விமானமேறி விணணுல கிற கேகினாள

குறவா ஆவேச பகதியுடன, "சிறு குடியீரே, சிறுகுடியீரே, இவளைப போனற ஒரு தெயவம நம குலததிறகு வேறிலலை வானவிறபோலப பல நிறஙகிளரும அருவிபாயும நெடுவேள குனறில, ஓஙகும இநத வேஙகை மர நிழலில, இபபத தினியை ஒரு தெயவமாகப பாவிததுககொளளுங கள குறிஞசிப பறை கொடடுஙகள ! சிறுபறை முழககுஙகள ! கொமபூதுஙகள ! கனதத ஓசை யுடைய மணியை அடியுஙகள ! குறிஞசிபபாடடுப பாடுஙகள ! நறுமபுகை காடடுஙகள ! மலரணி செயயுஙகள ! சுறறிலும மதிலெழுபபி வாயிலமை யுஙகள ! கோயிலமையுஙகள ! 'ஒரு முலையிழநத நஙகைககு இபபெருமலை வறறு வளஞசுரகக' வெனறு பூபபலி செயயுஙகள" எனறு பததினியை வணஙகினா.

ருய. குன்றக் குரவை

இதன பிறகு குறவாகள குரவையாடினா.

ஆஙகொனறு காஞய அணியிழாய ஈஙகிதுகாண,
அஞசனப பூழி அரிதாரத தினனிடியல
சிநதுரச சுணணஞ செறியத தூயத தேஙகமழந(து)
இநதிர விலலின எழிலகொண டிழுமெனறு,
வநதீஙகிழியு மலேயருவி யாடுதுமே
ஆடுதுமே தோழி, ஆடுதுமே தோழி!
அஞசலோம பெனறு நலனுணடு நலகாதான
மஞசுசூழ சோலே மலேயருவி யாடுதுமே!

அணியிழாய, அஞசனப பூதி, அரிதாரததின பொடி சிநதுரச சுணணம இவறறை நெருஙகத தூவி மணஙகமழநது, இநதிரவிலலின அழகுடன 'இழும' எனறு பாயும மலேயருவியில நீராடுவோம வா, தோழி! 'அஞசாதே' எனறு சொலலித தேறறுமல, நமது பெணமை நலததை நுகாநது தலேயளி செயயாமல, பராமுகமாயிருககிருன தலேவன இஃது அவனுடைய புயல சூழும சோலே யருவி ஆயினும அதில நீராடுவோம வா தோழி!

மாதே! மை விழி சிவபப, அருவியாடிய பின, முருகன வேலிஜே ஏததி நாம குரவையாடுவோம. திருசசெநதூா, திருசசெஙகோடு, சுவாமி மலே, திருவேரகம,—ஆகிய தலஙகளில நீஙகா துறையும இறைவன, முனனே விரி கடலுட புகுநது சூரஜே ஒறுததான, அவன வேலே நாம போறறிப புகழுவோமாக!

அணிமுகஙகள ஓராறும ஈராறு கையுமு
இணேயினறித தானுடையான ஏநதிய வேலனறே
* பிணிமுகமேற கொணடவுணா பீடழியும வணணம
மணிவிசுமபிற கோனேதத மாறடட வெளவேலே!

* மயில

அழகிய ஆறு முகஙகளும, பனனிரு கரஙகளும நமது வேலனுக கலலாமல வேறு எக கடவுளுக குணடு? இநதிரன போறற மயிலேறி, அவுணா செருககழிதத முருகன வெளவேலே ஏததுவாம. அவன சரவணப பொயகைத தாமரையிலே ஆறு காாததிகைப பெணடிா திருமுலைபபால உணடான, மலையைச சூழநதுவரும அரககன மாாபைப பிளநது, கிரவுஞசகிரியை எறிநதான அககுமரன நெடுவேலை ஏததுவாம!

மகள, மலைநாடனைக காதலிதது உடல மெலி கிருள, அவள விருபபததை உணராமல, தாய இது தெயவ தோஷததால உணடானதென று வேலனைககொணடு வெறியாடடயாவிதது நீகக முயலுகிருள இதையறிநத மகள தோழியை நோககிச சொலலுகிருள

செறிவளைகை நலலாய இதுநகையா கினறே
வெறிகமழ வெறபனோய தீாகக வருமவேலன
வேலன மடவன அவனினுந தானமடவன
ஆலமா செலவன புதலவன வருமாயின

தோழீ! இது சிரிபபிற கிடமாயிருககிறது. வெறி கமழவெறபனுல வநத நோயைத தீாககப பூசாரி வேலன வருவானும அவவேலன அறி விலலாதவன! வெறியாடடால உணமைறியாமல, ஆலமா செலவனுன சிவன மகன முருகன வருவா னேல, அபபூசாரியைப பாாககிலும அவன அறி விலலாதவனுவன ஏனெனில, எனது நோய மலைநாடன வநதாலே தீரும வேலன வெறி யாடடினுலும, முருகன வெறிககளம வருவதனுலும அது தீராது

கைலைக கிறைவன மகனே, மதிநுதலும, மயில போனற சாயலும உடைய நினது மடவரல வளளி யின மலையிலுளள பெணகளாகிய யாம, அயல மணததை (பிரசாபததியம) விலககிப பலா அறிய மணம நிகழுமாறு அருளபுரிய வேணடுமெனறு உனது அசோக மலாபோனற திருவடிகளைத தொழுது நிறபோம

மலைமகள மகனை நின மதிநுதல மடவரல
குலமலை யுறைதரு குறவாதம மகளாா
நிலையுயா கடவுளநின இணையடி தொழுதேம
பலாஅறி மணமவா படுகுவ ரெனவே

பாாவதி மகனே, உனனுடைய மதிநுதற பாவையான வளளியின குலமலைகளில வாழும குற வா பெணடிரான யாம, தலைவா, பலா அறிய மணப பதறகு உடனபடுவாராகுக எனறு உயாநிலைக கடவுளாகிய உன இணையடிகளைத தொழுதோம

" ஆறுமுகனே, நீாததுறையில நினதிருவடி தொழுது சூளுறற தலைவா, பிழைமணம விடடு, நன்மணம பெறுவாராகுக வெனறு எமது குலககுற மகளான வளளியுடன உன இணையடி தொழு தோம! ' எனறு நாமபாட, மறைநது நினறு கேட் டருளிச சென்ற மலைநாடன பினசெனறு, அவனடி தொழுது நினறு நானுரைததனைதக கேளாய தோழீ!

தனனைக கணடோா முருகனெனறு கருத வேணடித தலைமகன கடமபுசூடி, வேலேநதி, மடந தையின பொருடடு இவவூருககு வருகிருன் இச சிறு குடிமககள மிகவும அறிவிலலாதவாகள இக

கோலததில முருகன வருவான எனபதை யறியார கள ஆதலால அவரகள, "ஆறுமுகமிலலை, அணி மயிலிலலை, வளளியிலலை, பனனிரு தோளிலலை" எனறு கூறித தாம முறைமையால வழிபடுந தெய வமாக ஏறறுக கொளளார

இனி மாமலை வெறபன மணவணி வேணடி, பலர தொழும பததினி, கணணகிககு, காதல தலை வனை வானோர காடடிக கொடுதத தனமையைப பாடுவோம

பாடுகம வாவாழி, தோழியாம பாடுகம
கோமுறை நீஙகக கொடிமாடக கூடலைத
தீமுறை செயதாளை யேததியாம பாடுகம
தீமுறை செயதாளை யேததியாம பாடுஙகால,
மாமலை வெறபன மணவணி வேணடுதுமே!

பததினிப பெணடிர பரவிததொழும வீரபத தினி, நமது பைமபுனததில இருககிறாள வானோர அவள கணவனை அவளிடம உயததுக கொடுத தனர இருவரும விணணேறினர அஙகே தேவர அவரகளைத தொழுதேததுவர இனி அவள கண வனுடன மண வாழவுககு மீளாள

வானக வாழககை அமரர தொழுதேததக
கான நறுவேஙகைக கீழாள ஓர காரிகையே
கான நறுவேஙகைக கீழாள கணவனொடும
வானக வாழககை மறுதரவோ இலலாளே!

அபபடிபபடட பததினியைத துதிததுப பாட இவவூரும ஒரு விரதம பெறுக!

பெற்றி யுடையதே பெற்றி யுடையதே
பொற்ருெடி மாதர் கணவன் மணங்காணப்
பெற்றி யுடையதிவ் வூர்

பொற்ருெடி மாதர் கலியாணக் கோலம் காணும் படியான பெருமையை யுடையது இவ்வூர்

இவ்வாறு தலைவன் வரவிற்காகப் பாடி ஆடிய குரவையைக்கண்டு, முருகனருளால், நம் காதலர், கலியாணம் செய்ய இணங்கினர் கெடாத வீரப்பான் முண்டு மகிழ்ந்து, அவன் விலலெழுதிய இமயத் துடன் கூடவர் கோமானை சேரன், எம் மன்னர் பெருமான், பல்லாண்டு அறம் பொலிய அரசு சிறக்க வாழ்க!

ருக. சேரன் விருப்பம்

அருவி முழங்கும அழகிய சேர நாடடுமலை, மேகஞ சூழநத சோலைவளம பெறறது, திருமால மாா பின ஆரமபோனறு பேரியாறறை யணிநதது, சநதனம, கோஙகு, வேஙகை, கொனறை, நாகம, மஞசாடி முதலிய மரஙகள செழிததுப புனலாற றைப பூவாருககிப பொலிவது

கடற கடம பெறிநது, இமயமுடியில விற பொறிதத நெடுஞ சேரலாதன மகன சேரன செங குடடுவன, வேணமாள, இளஙகோ வடிகள, மூவரும, சஙகப புலவா சாததனுடன மலைவளங காண விருமபி, வஞசி நகரில தாம அபபோதிருநத யநதிரவாவி சூழும சோலையை நீதது, வானவப மகளிரொடு, விளையாடடு விருமபி, இளமரககாவும அரஙகும பளளியும ஒருஙகே பரபபி ஐராவததததில இநதிரன பவனி வருவதுபோல, பெரியாற்றஙகரை மணற குனறில வநது தஙகினா

மலையில ஓரிடததிறகுறவா குரவையாடினா, கொடிசசியா பாடினா, மறறோரிடம வேலனுககுப பாணிமுழககினா தினை குறறுவாா வளளை பாடினா தினைபபுனஙகளில, கிளி முதலிய பறவைகளை ஓட டும ஒலியும, குறவா தேன கூடுகளில தேன எடுக கும ஓசையும கேடடன போாபபறை போல, அருவி பயஙகரமாக முழஙகியது புலியும யானையும பொருது உறுமின பரணமீதிருநது புனஙகாப பாா, ஆலோலததுடன புளளோடடினா குழியில விழுநத யானையை மேலெழுபபிப பாகா ஒலிததனா இவவொலிகளுடன சேரன படையொலியுஞ சோநது, எஙகும ஒலிமயமா யிருநதது

வஞசி முறறததில, இவவளவெனறு கணககிட முடியாத கலஙகளில வநத பணடஙகள கலநது குவிநது கிடககும பகையரசா, திறைகொணடு வநது, சேரனுடைய தரிசனம வாயககப பெருமல, அநத முறறததில காதது நிறபா அவாகளைப போல மனனன வரவு கேடட மலைககுறவா, தமக குரிய வளஙகளைத தலையிற சுமநது, அவன சமு கததிறகு வநதனா அவா காணிககையாகக கொணாநத பொருளகளாவன —யானைத தநதம, அகிறகுவியல, வெணசாமரை, தேன குடஙகள, சநதனக கடடைகள, சிநதூரககடடி, அஞசனத திரள, அணி அரிதாரம, ஏலசசெடி, மிளகுககொடி, கூவைககிழஙகு, மா, செழிய கொடிவளா கவலைக கிழஙகு, தெஙகாய, கருமபு, இனிய மாஙகனி, பலாக கனிகள. கமுகநதாறு, பெரிய வாழைபபழத தாறு, வெளளுளளி, படலை மாலை, பூஙகொடிகள, ஆளிக குடடி, சிஙககுடடி, புலிககுடடி, யானைக்குடடி, கரடிககுடடி, குரஙகுககுடடி, மலையில திரியும குறும பாடு, மானகுடடி, கஸதூரி மானகுடடி, கீரிப பிளளை, தோகைமயில, புனுகுப பூனைககுடடி, கானககோழி, தேனமொழிககிளி முதலியன குற வா, இபபொருடகளைத தலையிற சுமநதுவநது, காணிககையாக மனனன முனவைதது, "ஏழுபிறப பிறககும யாம உனதடியேம! உனது கொறறம வாழக!" எனறு போறறி அவனை வணஙகினா. பிறகு "இறைவ, ஓா ஆசசரியம — இமமலை மேலுளள அநத வேஙகை நிழலில ஒரு காரிகை நினருள, அவள ஒரு முலையிழநதவள கணவனை யிழநது துயருறறவள அவள முன அவள கண வனுடன் தேவா தோன்றினா அவனுடனகூடி

அபபததினி, வானவா போறற விணணுலகடைந தனள அவள எநத நாடடாள, யாா மகள என றறியோம நினது நாடடில அததகைய மாதைக கணடறியோம அவள பல நூறுயிரம ஆணடு வாழக!" என றனா இசசெயதியை, மதுரைத தமிழாசிரியா சாததனா கேடடு வியநது, உலகம மகி ழக காககும நெடுவேலனை சேரனிடம கணணகிக குறறதெலலாம சொனனா —"தீவினைச சிலமபின காரணமாகக கோவலன கொலையுணடது, தன மறறொரு சிலமபைக காடடிப பாணடியனமுன கணணகி வழககுரைததது, தெனனவா கோமான பததினியின துயா பொறுமல இறநதது, 'மனனன செலவுழிச செலக யான' என று பாணடிமாதேவி தனனுயிா கொணடு கணவனுயிா தேடினளபோல, பததினியடியில விழுநது மாயநதது, கணணகி, வெஞசினமேறி, ஒரு கொஙகையைத திருகி வீசி, மதுரையைத தனது கறபுககனலினால எரிததது ஆகிய நிகழசசிகளை விளககி, கொடுஙகோலின தனமையும பயனும இதுதான என று காடடி, "நின நாடடிறகு வநதாள அப பததினி, நீ புணணியஞ செயதாய இனி ஊழியூழி, வழிவழி நின ஆடசியும வீரமும, வெறறி பெறறோஙகும" என று தனனுரையை முடிததாா மதுரைப புலவா

தெனனவாகோமான இவவாறு இறநததைக கேடட சேரன மிகவும வருநதி, "நனது நீதிகோடி யது என று கேடடதுமே பாணடியன உயிா விடடான, தான செமமையின இகநத சொல செவியிறபடா முன பாணடியன உயிா, உடலைப பிரிநது விணணுலகிறகுச சென்றது பாணடியன தன உயிரைககொடுதது, வளைநத செஙகோலை

நிமிர்த்தினன் ஆ, காவல் தொழில் எளிதோ! மழைவளம் குன்றினாலும், மன்னுயிர் வருந்தினாலும், மிகப் பெரிய அச்சமுண்டாம் 'இவன் கொடுங்கோலன்' என்று உலகம் தூற்றாமல் மன்னன் அஞ்சி நடக்கவேண்டும் அவ்வாறு நற்குடிப் பிறந்த காவலர் கவனமாக, மன்னுயிரைக் காப்பர், அரசாட்சி எல்லாரும் பணிந்து புகழும் தொழில் என்பதில்லை, அதில் துன்பமே மிகுதி" என்று கண்ணகிக்குற்ற துயரத்தைத் துணிந்துரைத்த நன்னூற் புலவருக்கு நன்றுகச் சொன்னன் பிறகு, தனது பத்தினி வேண்மாளிடம் "கணவனுயிருடன் தன்னுயிரையும் கொண்டு சென்ற கோப்பெருந்தேவி, கணவனை யிழந்து, வஞ்சினந் தீர்த்து, இங்கே வருந்தி வந்த வீர பத்தினி — இவ் விருவருள், என் அரசி வியக்கும் உத்தமி யார்?" என்று கேட்டான். "கணவனுக்குற்ற துன்பம் பொருது உயிர் நீத்த பாண்டிமாதேவி வானுலகில் பெருந் திருவுறுக! நமது நாட்டையடைந்த இந்தப் பத்தினிக் கடவுளை நாம் கொண்டாடவேண்டும்" என்றுள் அரசி. அதையே அரசனும் விரும்பித் தன் அமைச்சரை நோக்கினன்

குறிப்புணர்ந்த அமைச்சர் 'பத்தினிச்சிலை நாட்ட வேண்டும், அதற்குப் பொதிகையில் கல்லெடுத்துக் காவிரியில் நீர்ப்படை செய்யலாம் அல்லது, இமயத்திற் கல்லெடுத்துக் கங்கையில் நீர்ப்படை செய்யலாம்" என்றனர் செங்குட்டுவன் "நெடுவாளேந்திய எமது வீர மரபிற்குப் பொதியிற் கற்கால் கொண்டு காவிரியில் நீர்ப்படை செய்தல் பெருமையன்று சிறிய மயிர்ச்சடையும்,

அடிககடி நீராடுவதால புலராவுடுககையும, முபபுரி நூலும, முததீ வளா செலவமும கொணட அநதண ருடன * மலையரசன மாபெரும பததினிக கடவுளை யமைகக ஒரு கலலைததர மறுததால, அவனையே ஒரு கை பாாககிறேன தனது முதுகுடிபபிறநத பாா வதியை, (தடாதகையை) மதிமுடி சூடிய பரமனுக களிதத அமமலையரசன எனது ஏவலைச செயயாறு கில, வடநாடடுப பகைவரைவெனறு எனது பெருந திறனைக காடடுவேன இமயமலை நிலவுககதிா அளைநத நீள முடி யுடைததது, மநதாரையும, வேங கையும அஙகே தொடுதத மாலைபோல மேவிவிளஙகு கினறன. அவை மலையக காணபேன அதாவது, இமயமலையின மலாசசெனனி மலையக கறகொணா வேன நலவேளையில படைகளைப போாமுனைக கனுபபிப போாபுரிவேன, பகைவா நாடடைக கைககொளவேன, வெறறி பெறருஙகிச சிறப பேன என வீராகளுககுச சலியாமல களசசோறு கொடுபபேன கவிகள, என வெறறியைப போறறி பகைவா வீழசசிக கிரஙகிக கொறறவளளை சூடடு வா அததுடன பகைவரைவெனற பனநதாரும சோததது, என படைவீரா பொலியச சூடடுவேன எனது வாள குறிதபபாதது அதறகு வஞசிமாலை சூடடிப பகைவனை எதிாததுப புறபபடுவேன எனது வனமையைக காடடிக கலலைக கொணாவேன" என்றுன

விலலவன கோதை எனனும மந்திரி "மனன, இவவுலகில, நினது கொறறம பலலாணடு வாழக! முன்னே கொஙகா செஙகளததில தோறறு, சோழன்

*இவவிடததில அடிகள கொளளும பொருளே பொருநதியதெனறு தோனறுகிறது —திரு வி க

புலிககொடியையும பாணடியன கயறகொடியையும உனககுத தநது ஓடினா அநதச செயதி திசை யானைகளின காதிறகும எடடுமபடி அவவளவு உலகப பிரசிததமானது கொஙகா, கலிஙகா, கொடிய கருநாடா, வஙகநாடடாா, கஙகா (கோலரில ஆணடவா), பல சிறறரசா, வடநாடடு ஆரியா ஆகியவாகளுடன தமிழபபடை கலநதபோது, நீ நின யானையை விடடுப பகைவரை வேடடையாடிய காடசி இனனும என கணகளினினறும அகலா திருககிறது

எம கோமகளும உனது தாயுமாகிய நற சோணையை நீ கஙகையில நீராடடிய நாளில, ஆயிரம ஆரிய மனனரை நீ ஒருவனாக நினறு வெனற காடசியை எமன கணவிழிததுக கணடான. கடலசூழ உலகையெலலாம தமிழ நாடாகக வேணடி இமயமலையிற கறகொளளக கருதினல உலகில அவவிருபபததை எதிாபபவா யாா? எம மனனன இமயமலைககுச செலவது போாவிருபபததுடனனறு, பததினிககல எடுபபதறகேயாம ஆதலால வட திசை மனனாககெலலாம தெனறமிழ நாடடு மூவேநதரது முததிரையாகிய வில, கயல, புலி மூன்றையும பொறிதத ஓலைகளை வரைந தனுபபுக" எனறுன.

அழுமபில வேள எனனும அமைசசன், "பகை வா ஒறறா நமது வஞசியில இருபபதால, அவரே இசசெயதியைத தம அரசாகளுககு. அறிவிபபா ஆதலின, நாம இஙகே யானைமேல பறையறைவித தாறபோதும்" எனறுன. அதறகிசைந்த செங் குட்டுவன் பேராற்றங கரையினின்றும திருமபிச் சென்று வஞசிமாநகா புகுநதான்.

ருஉ. புறப்பாடு

௵ஞ்சி நகரில் யானைமேல் முரசொலித்தது :—
வாழ்க எங்கோ, மன்னவர் பெருந்தகை !
ஊழிதொ றூழி யுலகங் காக்கென
விற்றலைக் கொண்ட வியன்போ ரிமயத்தொர
கற்கொண்டு பெயருமெங் காவலன் ; ஆதலின்,
வடதிசை மருங்கின் மன்னர் ரெல்லாம்,
இடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயின்
கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்,
[1] விடாச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையும்,
கேட்டு வாழுமின் ! கேளீ ராயின்
[2] தோட்டுணை துறக்குந் துறவொடு வாழுமின் !
தாழ்கழல் மன்னன் தன்திரு மேனி
வாழ்க சேனா முகம் !

இவ்வாறு பறையறைவித்து, மன்னன் அரியணையேறினன் தானைத் தலைவருடன் ஆசான், சோதிடன், அருந்திறலமைச்சர், அனைவருங்கூடி "மன்னர் மன்னன் வாழ்க!" என்று ஏத்தினர், படைசெல்ல வேண்டும் திசை இன்னதென்று கட்டளையிட்டருளும்படி வேண்டி நின்றனர்

ஓங்கியுயர்ந்த வெண்குடை உரவோனுகியசெங் குட்டுவன், தனது வீரப்படைத் தலைவரை நோக்கி, இவ்வாறுரைத்தான் -இமயத்தினின்றுமநீராடவந்த முனிவர், கனகன், விசயன் என்னும் இரண்டு ஆரிய மன்னர், நமது தமிழரசரை இழிவாகக் கூறினதாகச் சொன்னார்கள் தமிழரசர் ஆற்றலை அவர்கள் அறியார் போலும் ! அந்தப் பலமில்லாத வாழ்க்கையுடைய மன்னர் சொன்னது நமமிடத்தே தங்கி

1 மலைப்பிளவில் எழுதிய 2 தோள்துணை = பெண

இருந்தால், அது நம்மைப் போன்ற அரசரான சோழ பாண்டியருக்கு இகழ்ச்சியைத்தரும். எந்தத் தமிழ் வேந்தருக்கு இகழ்ச்சி வந்தாலும், அது தமிழ் நாடு முழுதிற்கும் வந்த இகழ்ச்சியேயாம் ஆதலால், பத்தினிக்கல்லை அந்த வடநாட்டு மன்னர் தலையில் வைத்துக் கொண்டு வரும்படி செய்யாவிட்டால், "நான் பகையரசைப் போரில் ஒடுக்காது, குடிகளை நடுக்கும் கொடுங்கோல் மன்னனேயாவேன்!"

"இமையத் தாபதர் எமக்கீங் குணர்த்திய
அமையா வாழ்க்கை அரைசர் வாய்மொழி
நம்பால் ஒழுகுவ தாயின் ஆங்கஃ(து)
எம்போல் வேந்தர்க் கிகழ்ச்சியுந் தரூஉம்
வடதிசை மருங்கின் மன்னர் முடித்தலைக்
கடவு ளெழுதவோர் கற்கொண் டல்லது
வறிது மீளுமென் வாய்வா ளாகிற்
செறிகழல் புனைந்த, செருவெங் கோலத்துப்
பகையரசு நடுக்கா து, பயங்கெழு வைப்பிற்
குடிநடுக் குறூஉங் கோலே னாக!"

இச்சபதம் கேட்ட ஆசான், "இமயவரம்ப, சீரிய மணி முடியில் ஆத்திமாலை சூடிய சோழனையும், வேப்ப மாலை சூடிய பாண்டியனையுமே ஆரிய மன்னர் அவ்வாறு சொன்னதாகத் தெரிகிறது. அஞ்சினாருக்கு அபயமளிக்கும் அடுபோ ரண்ணலே, நீ வஞ்சினங் கொண்டு பொருதால், நின்னை எதிர்க்கும் மன்னரும் உளரோ? ஆதலின் நின்சினம் தணிக" என்று அமைதி கூறினான்.

அச்சமயம் சோதிடன் எழுந்தான்; அவன் பன்னிரு ராசிகளிலும் (மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விருச்சிகம், தனுசு,

மகரம, குமபம, மீனம) நவககிரகஙகளின (சூரியன், சநதிரன, செவவாய, புதன, குரு, சுககிரன, சனி, இராகு, கேது) நிலேயும, ஐஙகோவியும (திதி, வாரம, நடசததிரம, யோகம, கரணம ஆகிய பஞ சாஙகம) நனருயறிநதவன அவன மனனனே நோககி "வெநதிறல வேநதே! வாழகநின கொற றம! இருநில மருஙகின மனனா எலலாரும நினது திருமலாசசேவடி பணியும நலல முகூாததம இதோ வநதுளளது, நீ முனனிய வடதிசையில இப போதே புறபபடுக!" எனருன

உடனே மீளா வெறறிவேநதனுகிய செஙகுடடு வன," என வாளும குடையும வடதிசை பெயாக!" எனறு ஆணையிடடான பாரைச சுமககும பாமபும நடுஙக, வீரா ஆாததனா, முரசெழுந தொலிததது! ஐமபெருங குழுவினா, எண போ ஆயததாா, அரச னுககுகநத கரும வினேஞா, கணககியல வினேஞா, தரும வினேஞா, தநதிர வினேஞா முதலிய பரிவாரா களெலலாம "மணதிணி ஞாலம ஆளவோன வாழக!" எனறு வாழததெடுததனா பகைவருககு நரக வேதனே செயயும வெயயபடை, இருளேயோட டும மணிககொடிகள நெருஙக எழுநதன, சோற றுருணடைகளே உணணும படடவாததன யானே மேல, மாலேயால அலஙகரிதத வீரவாளேயும, வெண கொறறக குடையையும ஏறறிப புறநிலேககோடடத திற போகவிடடு, பிறகு, வஞசிமாலேயுடன பனம பூமாலேயும அணியும சேரனுடைய அரசவையில முறையே செனறனா சேரன, போாவேடகை கொணடு ஆாபபரிககும பெருமபடைத தலேவருக குச சிறபபாக விருநதிடடான. பிறகு தனது வஞசி நகரில பூதத வஞசிமலரை (பகைவா மேறசெலலு

வதறகு அடையாளமாக)மணிமுடியில அணிநதான். திறைகொணடுவரும சிறறரசரை அழைககும காலை முரசம வாயிலில ஒலிததது பிறரை வணஙகாச சென்னியுடைய சேரன, பிறை சூடிய உலக குரு வான, பரமசிவனை வணஙகி, அவன திருவடிமலரை வஞசி சூடிய தனது மணிமுடியில அணிநதான, பிறகு கோயிலை வலஙகொணடு, வேதியா வேடட நறுமபுகை தனது மாலையிறபடிய ஓமததீயைவணங கிக கடககளி யானைப பிடாததலை ஏறினன திரு வனநதபுரததில அறிதுயி லமாநத பெருமாள பிர சாதம கொணடு 'குடககோக குடடுவன கொறறம் கொளக!' என்று சிலா ஏததி நினறனா தன் மணிமுடியில கஙகாதரன சேவடிமலரை வைததிருப பதனுல, விஷ்ணுப பிரசாததைத வாஙகி, அரசன் அணிமணிப புயததில தாஙகினன நாடக மடந தையா ஆடரஙகெஙகும குவிதத கையுடன பொலிநது நினறு "கொறற வேநதே, நினது பட டததானையின முகததில வாகையும, துமபையும, பனைமலா மாலையும ஓஙகுக! வெணகொறறக குடை யினகீழ, நீ கணகவரப பவனிவருங காடசி எமது வெளவளைகளைக கவாவதாகுக!" எனறனா

மாகதபபுலவரும, வைதாளிகரும, தோபபாக ரும 'அரசனுககுக களவெறறி யுணடாகுக' வென்று வாழததினா யானை வீரரும, குதிரைத தலைவரும, குறிதவரு வாளுடை மறவரும, சேரன வாளவெற றியைப புகழநதேததினா தானவருடன போா செயயத தன பதி நீஙகிசசெலலும இநதிரனபோல, வஞசி நகரினினறு சேரன புறபபடடான.

ருரு. நீலகிரியில

படைத தலைவருடன கொடிபபடை முனனே நடநதது அலைததலையில வெளளி நுரை யேநதிய கடலோரமாக நடநது, அனைவரும நிலம அதிர, மலை முதுகு நெளிய ஒருஙகே சென்று, நீலகிரிசசாரலைச சோநதனா அஙகே யானை-தோ-குதிரைப படைகளும, வீர மறவரும அயராக காவல நிறக, மனனன யானையைவிட்டு இறஙகி நிலத தில அடிவைதது, அருநதிறல கொணட மெயககாப பாளா அடியீடேததத தனது கூடாரததில அமைநத பெரிய அமளியில ஏறினன சேனையின முழககம எழுநதது அது கேட்டு, அபபோது வானிற சென்ற முனிவா சிலா கீழே இறஙகிவநது மினனொளி மேனியுடன சேரமான முனனிலையில தோனறினா மனனவன எழுநது அவாகளை வணஙகி நினருன "சிவபெருமான அருளால, வஞசியில தோனறிய சேரா மனனவ, நாஙகள பொதியமலைககுச செலலுகிறேம இமயமலை செல லல உன விருபபம, அஙகே அருமறை அந்தணா இருககினறனா அவாகளைக காபபது உனது கடமையாம நீ நீடு வாழக" என்று அம முனிவா ஆசிகூறிச சென்றனா பிறகு கொஙகணக கூத தரும, கொடுங கருநாடரும, தமது கூட்டததிற கிசையும அணியினராய, கரிய சுருடகுஞசியில தழைதத மாலையணிநது, கருஙகயல-நெடுஙகண—வளரிள வனமுலை—மாதருடன, "குயில கூவ, வணடு யாழ முழஙக, அருமபவிழ, வேனில வநதது, காதலா வாராரோ ?" என்று வேனிறபாட்டைப பாடி வநதனா, "வேகமாக இடியிடித துறுமிக கார

காலம வநதது காணுய! வெளியே செய்யவேணடிய காரியததை முடிததுக காதலா தேரும வநதது! கோலவளே மாதே, கோலங கொளளாய" எனறு காாகாலக குரவை பாடிக கயலவிழி மாதருடன குடகா தோனறினா "மறவாள வேநதன, வாள விளே முடிதது நீடூழி வாழக!" எனறு தமது கூட டததுடன, பணிவுளள கோலம பூணடு ஏததாளா தோனறினா இவாகளெலலாம ஆடலாசிரியன காடடிய முறைமைபபடி மனனனே ஏததினா. சேரன மனமகிழநது அவாகள முனனே கணடறி யாத அளவு ஆபரணஙகளே நலகி யமாநதான.

அபபோது வாயிறகாபபோன வநது, "நீண டுயாநத வெறறிககொடி தாஙகிய செஙகோல வேநதே, வாயிலில தூதா தலைவன, சஞசயன வநதிருககிருன அவனுடன 52 நாடக மகளிா, கூடி இசைககும 208 குயிலுவா, 96 வகை பாசண டததுறை (புறசசமயக கொளகை)யும வலலாா, 100 போ நகை வேழமபா, 1000 கஞசுகிகள வந திருககினறனா, 100 கொடிஞசி நெடுநதோ, 500 கடுஙகளி யானேகள, பிடாமயிா நிறைநத 10,000 குதிரைகள, இனனசரககெனறு எழுதிய அரிய வள நாடடுவளஙகளஏறறிய 2,00,000சகடமஆகியஇவை வநதுளளன" எனறறிவிததான "நாடக மகளி ரும, பிரதானரும, குயிலுவக கருவியாளரும, சஞ சயனுடன இஙகு வருக!" எனறு சேரன பணித தான வேநதன திருசசபையில சஞசயன புகுநது, தாழந்து வணஙகிப பலவாறு மனன்னைப போறறி னை பிறகு அரசன ஆணையால புகுநத 102 பேருடன பகக வாததியம வாசிபபவரையும வகை பெறக காடடினன் முடிவில "கோறறெழில

வேநதே, கனனா நூறு பேரும உனனுடன வேற றுமையினறி மனஙகலநத நணபராவா 'கடவு ளெழுத ஒரு கலலுககாகச சேரன வடதிசை செல கிருன ஆயின நாஙகளே இமயததில கலலெடுத துக கஙகையில நீராபபடை செயதுகொணடு வநது தரவலலோம' எனறனா அவா விருபபததை ஏறக வேணடும வீஙகு நீா ஞாலம புரககும மன னவ நீ வாழக!" எனருன சஞசயன, பகைவா உயிரை யுணணும சேனைககடலுடைய அடலவேல மனனன, "பாலகுமரன மககளான நாவடககமறற கனகனும விசயனும, புதிய அரசா சிலருடன கூடித தமிழ வேநதரை இகழநதனா அவா உயி ருககுக கூறறம போலச சீறறஙகொணடு இக கொடிய சேனை செலலுகிறது கனனா நூறறு வருககுச சாறறி, கஙகையைத தாணடத தோணி களைத தயாா செயவிகக" எனறு பணிததான. சஞசயன பணியேநதிச சென்ருன

அசசமயம, வாாததை தபபாத நாவினரான ஆயிரந தூதா, சநதனக குபபையும, கடல முத தும ஆகிய தெனனவன இடட திறையுடன வந தனா அரசன தெனனவனுககுத தனது மகிழ வைத தெரிவிததான, அவனகண உளள கடிதம எழுதுவோா, அதை யெழுதித தூதா மூலம பாண டியனுக கனுபபினா பிறகு நாடாள செலவாகள 'வெறறி யுணடாகுக' எனறு வாழதத, படை வீட டினினறும சேரமான புறபபடடான

ருச. வீரத்தமிழர் போர் முனை.

வழி நெடுக மன்னர் நல்வரவேற்பைப் பெற்றுச் சேரமான் கங்கைக்கரையை அடைந்தான், அங்கே முன் சொன்ன கன்னர் ஏராளமான தோணிகளைக் கொண்டு வந்திருந்தனர், அவற்றிலேறி ஆற்றைக் கடந்து வடக்கே சென்றான் கன்னர் தமிழ மன்னனை எதிர்கொண்டுபசரித்தனர் பிறகு சேரமான் வடபூமியில், பகைவர் நாட்டில், வெல்லரும் படையுடன் பாசறை யிருந்தான் ஆங்கே, "தென்னுடைடவராகிய இத்தமிழர் ஆற்றலை யாம் காண்போம்" என்று வீரியம் பேசி, உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்கன், தனுத்திரன், சிவேதன் முதலிய மன்னர் கூடிக் கேண்மையிற் கலந்து, கனகவிசயர் சேனைக் கடலுடன் மனமொத்துச் சேரமானை எதிர்த்து வந்தனர் எழுந்தான் செங்குட்டுவன்! பசி கொண்டு இரைதேடவிரும்பி எழுந்த சிங்கம், யானைக் கூட்டத்தைக் கண்டு மன மகிழ்ந்து பாய்வது போலத் தன்னை எதிர்த்த பகைவர்மேற் பாய்ந்து கை கலந்தான்

கதிரை விழுங்கிக் கொடிகள் பந்தலிட்டுப் பறந்தன கொடும்பறைகள் கொட்டின, நீண்ட கொம்பும் வெண்சங்கும் ஊதின இடிக்குரல் முரசம் அதிர்ந்தது. கஞ்சத்தாளம் 'இழும்' என ஆர்த்தது உயிர்ப்பலி யுண்ணும் மயிர்க்கண் முரசம், திசையதிர இடிக்குரலார்த்தது

சிலைத்தோள் ஆடவர், செருவேல் தடக்கையர், கறைத்தோல் (கருங்கடகு) மறவர், கருந்தேர் ஊருநர், வெண்கோட்டு யானையர், வேகக் குதிரையர்—

அனைவரும நெருஙகிப பொருதனா அபபோா எழுபபிய தூசி, மணணுலகின கணணைக கெடுத தது அததூசி நிறைநததால, களஙகொள யானை யின கவிழமணி நாவும, யானை முகததிற கட்டிய கொடிசசஙகின இசைநாவும ஓசை பிறகக வழி யிலலாவாயின முதலில கொடிபபடைகள கலநது சணடையிடடன சிலைததோள மறவருடைய தலை களும தோளகளும வெடடுணடு வேறுயின உடல கள மலைபோனறு குவிநதுகிடநதன அக குவியலி லுளள வெடடுணட பிணததில இடறிய கவநத மானது, குழிககண பேயமகளுடைய தாளததுககு ஒதது ஆடியது பிணஞசுமநது ஒழுகிய நிணமபடு குருதியில, கூளிக கணஙகள தலைவிரிததாடின தமிழ வீரா, பகைவா படைகளைக கொனறு குவித தனா நீணட தோகள கொடுஞசியுடன சாயந தன யானைபபிடாகளும, குதிரை முதுகும நெரிநது முறிநதன

ஒரு பகல எலலையில, உயிாததொகை யனைத தையும கூறறு உணணுமெனபதை ஆரியவரசா அமாககளத தறிநதனா பனைமலரும துமபையும செனனியிற பூணட சேரமான தன எதிரிகளை அபபடிக கொனறு குவிததான மீதியிருநதவா, செஙகுடடுவன சினவலைபபடட கனக விசயரும, ஐமபததிரணடு கடுநதேராளருமே யாவா அவா கள 'இததமிழ மறவா நமமைக கொனறே தீாப பா' எனறறிநதனா போரில தோறறனா அத னால சடையும, காவியுடையும, சாமபற பூசசும புனைநது, சைவத துறவிகளாகச சிலா ஓடி யொளிந தனா சிலா மயிறபீலியேநதிச சமணத துறவி களாகத தபபியோடினா சிலா பாடும பாணராக

வும, இசைககருவிகளேத தோளிற சுமநதவராகி ஆடும கூததராகவும, தாம தாம தோசசிபெறற விததைககேறற வேடம பூணடு, விருமபின இடங கஞககுச சென றனா போாககளம பிணககாடா னது வென றத தமிழா போரைத தணிததனா. யானேயை எருதாகவும, வாளேக கோலாகவுங கொணடு, வாளேருழவனுகிய செஙகுடடுவன அதரி திரிததான (மனிதராகிய நெறபோரைக கடாவிட டான) வீரா மறககளம வாழததி, நெடுஙகை அசைய உயாததி, முடியுடைக கருநதலே முனனே ஏநதி, திருமால புரிநத தேவாசுர யுததம, இலங கைப போா, பாரதப போா இமமூனறையும பாடி முன தோக குரவையில முதலவனுகிய அரசனே வாழததினா, பிறகு பேயக குரவையாடபபடடது அவவாறு பேயககுரவை ஆடபபடட போாககளத தில அடட ஊன சோறறையுணட பேயகள, "செங கோற கொறறதது அறககளஞ செயதோன ஊழி வாழக" என று வாழதத, செஙகுடடுவன மறககளம முடிததான தேவாசுர யுததம 18 ஆணடிலும, இராம இராவண யுததம 18 மாதததிலும, பாரத யுததம 18 நாடகளிலும முடிநதன செஙகுடடுவன கனக விசயருடன செயத போா 18 நாழிகையில முடிநதது

இவவாறு போாககளம வென ற செஙகுடடுவன வடதிசை சென று இமயததை யடைநது, கல பாாக கத தூதரை விடுததான அவாகளிடம முனனே முனிவா வேணடியபடி அநதணரைப் போறறிக காககசசொனனுன நலல கலலிருககுமிடமறிநததும, தனது வெறறிப படையை ஏவிக கலலேப பெயாத தெடுததுககொணடான அசசமயம முனனே

போரில தோறறுத துறவி வேடததில மறைந்து தபபிய கனக விசயா பிடிபடடனா அவா பொறுப பில பததினிக கலலை வைததுக கொணாநதான சேரன ஒரு பகலில கூறறிறகு ஏராளமான உயிாத தொகை யுணணககொடுதது, ஆரிய மனனாககுத தமிழா வீரததிறனை யுணாததிய செஙகுடடுவன, தனது சினவெமபடையுடன கஙகைக கரைககு வநதான , அஙகே வேதவிதிபபடி பததினிக கலலை நீாபபடை செயதான

ருரு. மன்னவனுக்கு மாடலன உரைத்தது

செஙகுடடுவன கஙகையின தெனகரை வெளியில பாசறையமைததுத தஙகினன இசசமயம ஆரியமனனா அவனுககு வேணடிய ஏறபாடுகளை வணககததுடன செயதனா பேரிசை மனனாககு ஏறற அரணமனை, மணடபஙகள, பொனனெளிா அரஙகம, பூபபநதல, அநதபபுரம, விரிநத பூஞ சோலை, திருமலாப பொயகை, ஆடல பாடலரஙகம ஆகியவைகளும பிறவும அவா அழகுற அமைத திருநதனா முன இரககமறற போா புரிநது பகைவரைக காயநத சேரன, இபபோது போரில படட வீர மைநதருககும, பொருது வெனற வீரருக கும, தாராளமான கருணை காடடி, வாகை கொடுத தான வீரபபோரில வீழநதோா, வெஞசமருழககித தலையும தோளும சிதைநத மதிபபிறகுரிய வீரா, போாககளததில வாளவினை முடிததுத தமமுடன நினறு போா புரிநதா ரோடு வீரமாகப பொருது உயிா கொடுததவா, கணகுழிநத பேய மகள குரவையில தொடுதது வழியி லுளளாரை ஏதத வாளொடு மடிநதவா, உறவான வீரருடன மடிநதோா ஆகியோா மைந தாகளுககும வாகைமாலை கொடுததான போரில மாறறுரை மடிதது, அவா புறததைக கைபபறறி மீணட வாகைவீரா, தேரோா கொடிஞசியுடன வீழத தாம சலியாதுபொருது புணணுறு குருதியாற பொலிநத வீரா, கூறறும இரஙகுமபடி, பகைவா தலைகளை அரிநது களமகொணடாா, கவசம இரததந் தோயப புணணுணடும பகைவா புறஙகாடடியோட வெறறியுடன வநத போாவாள மறவா—இவாகளை

போரில தோறறுத துறவி வேடததில மறைந்து தபபிய கனக விசயா பிடிபடடனா அவா பொறுப பில பததினிக கலலே வைததுக கொணாநதான் சேரன ஒரு பகலில கூறறிறகு ஏராளமான உயிாத தொகை யுணணககொடுதது, ஆரிய மனனாககுத தமிழா வீரததிறனே யுணாததிய செஙகுடடுவன, தனது சினவெமபடையுடன கஙகைக கரைககு வநதான, அஙகே வேதவிதிபபடி பததினிக கலலே நீராபபடை செயதான

ருரு மன்னவனுக்கு மாடலன் உரைத்தது

செஙகுடடுவன கஙகையின தெனகரை வெளியில பாசறையமைததுத தஙகினன இசசமயம ஆரியமனனர அவனுககு வேணடிய ஏறபாடுகளை வணககததுடன செயதனர பேரிசை மனனரககு ஏறற அரணமனை, மணடபஙகள, பொனனொளிர அரஙகம, பூபபநதல, அநதபபுரம, விரிநத பூஞ சோலை, திருமலரப பொயகை, ஆடல பாடலரஙகம ஆகியவைகளும பிறவும அவர அழகுற அமைத திருநதனர முன இரககமறற போர புரிநது பகைவரைக காயநத சேரன, இபபோது போரில படட வீர மைநதருககும, பொருது வெனற வீரருக கும, தாராளமான கருணை காடடி, வாகை கொடுத தான வீரபபோரில வீழநதோர, வெஞசமருழககித தலையும தோளும சிதைநத மதிபபிறகுரிய வீரர, போரககளததில வாளவினை முடிததுத தமமுடன நினறு போர புரிநதா ரோடு வீரமாகப பொருது உயிர கொடுததவர, கணகுழிநத பேய மகள குரவையில தொடுதது வழியி லுளளாரை ஏதத வாளொடு மடிநதவர, உறவான வீரருடன மடிநதோர ஆகியோர மைந தரகளுககும வாகைமாலை கொடுததான போரில மாறறாரை மடிதது, அவர புறததைக கைபபறறி மீணட வாகைவீரர, தேரோர கொடிஞசியுடன வீழத தாம சலியாதுபொருது புணணுறு குருதியாற பொலிநத வீரர, கூறறும இரஙகுமபடி, பகைவர தலைகளை அரிநது களமகொணடார, கவசம இரததந் தோயப புணணுணடும பகைவர புறஙகாடடியோட வெறறியுடன வநத போர வாள மறவர—இவரகளை

யெலலாம அனபுடன 'வருக' எனறழைததுு வெறறி மாலே யளிததான! புலவா கொறறததைப பாட, வெறறித திருமாாபுடன சேரன அரசு வீறறிருநதான

அசசமயம மாடல மறையோன அரசன முன னிலேயில தோனறி, "எஙகோ வாழக! மாதவி மடநதையின கானலவாி, கனக விசயாின செருக குறற முடிததலேயை நொிததது, முதுநீா ஞாலம அடிபபடுததுு ஆணட அரசே நீ வாழக" எனருன சேரன வியநதான "நானமறையாள, யாது கூறினே? பகையரசா அறியாத, நகைககிடமான ஒனறைச சொனனுய உன உரையின பொரு ளென்ன?" எனறு விளுவினுன

மாடலன முன நிகழநததெலலாம தொடா பாகச சொனனுன கடல விளேயாட்டிறகு மாதவி கோவலா சென்றது, அஙகே கானலவாி பாடியது, ஊழவினேயால இருவா மனமும வேறுபடடது, கோவலன பிாிநது பததினியிடம செனறது, கணணகி-கோவலா சிலமபு விறறுப பொருளதேட மதுரைககு வநதது, அஙகே கோவலன கொலே யுணடது, பாணடியன இறநதது, மதுரை தீயுண டது, கணணகி சேரநாடடிறகு வநதது, பததினிக கலலுககாகச சேரன வடநாடுறறது, ஆஙகே கனக விசயரை வெனறது, அவா பொறுபபில கலவநதுு சோநதது —ஆகிய நிகழசசிகளேயெலலாம மாடலன தொடாபாகச சொனனுன பிறகு, "யான பொதி யின் மலேயை வலம வநது, குமாிககடலாடி, மதுரை சென்றேன கணணகி பாணடியனேச சிலமபினுல வெனறதை யறிநதேன மதுரை எாியுணடது கணணகிககு அடைககலஙகொடுதத மாதாி அநத

எரியிற புகுநதிறநதாள, கவுந்தியடிகள உணணு நோனபுடன விணணுலகெயதினுள இனனும மதுரையில நிகழநதவெலலாம அறிநது புகாா நகரடைநதேன அஙகே, மைநதனுககும மடந் தைககும, மனனனுககும உறறதைக கேடடுக கோவலன தநதை கொடுநதுயரெயதி, தனது பெருஞ செலவததைத தானஞசெயது, பிறநத யாககை பிறபபற முயனறு, துறநதோருடைய முனனிலேயில துறவுபூணடான கோவலன தாயாா புததிரசோகததால இறநதாா கணணகி தந்தை, தனது பொருளே யெலலாம ஆசீவகருககுத தநது, தானும சமணத துறவியானுன அவன மனேவி உயிா நீததாள இதையெலலாமகேடடமாதவி,"இனி நான இததீய வில்வாழவை நீதது நலவாழவிற புகுவேன, கணிகை வாழவு பெருநதுனபந தருவது மணிமேகலே கணிகைக கோலம காணுதொழிக" எனறு தனது தாயககுககூறி, பூஙகுழல களேநது, பௌதத தருமததைத தழுவினுள நான சொனன செயதியே இவறறிறகெலலாம காரணமானது அதனுல இருவா இறநதனா, மூவா துறநதனா. நான எனது பாவததைக கழிககக கஙகையாட வநதேன சமூகததைக கணடேன, மனனவா கோவே இஙகு நீ வாழக!" எனறுரைததான் மாடலன.

"நெடுஞசெழியன இறநத பிறகு, தென்னவா நாடு எனனவானது?" என வினவினுன சேரன. அதறகு, "ஒரே பகலில ஒனபது பகைவரை யொடுககி, மைததுனன கிளளி வளவன திகிரிஒரு வழி சுழலசசெயத சேரரேறே, பாணடியன் படைத தலேவனுன பழையனே வெனறோய, கேள· நெடுஞ

செழியன மகன் வெறறிவேற செழியன் கொறகை யில இருநதான அவன பததினிக கடவுளுககு விழா, வழிபாடு நடததி, 1000 பொறகொலலரைப பலிதானமாகத தநது, சாநதி செயதான பிறகு, ஏழுபரித தோமேல காலைச செஙகதிரக கடவுள ஏறுவதேபோல, சநதிர குலததரசனுன அவவிளம பாணடியன, உலகஙகாகக அரியணையேறி அரசியலை மேறகொணடான " என்று மாடலன விடை யளிததான

இவவுரையை அரசன கேடகுமபோது பகல சென்றது, மாலைச செநதீ பரநதது அநதிச செககா வானில வெணபிறை தோனறியது அதை அரசன பாரததான அபபோது சோதிடன "இறைவ, நாம வஞசி நீததுவநது முபபததிரணடு மாதஙகள சென்றன" என்ருன அனைவரும மாலைககடன முடிகக எழுநதனா அதன பிறகு நெடிய தூணகளும, பல வாணத திரைகளும, விததகா வேலைபபாடும அமைநத சிததிர விதானத தில செமபொற பீடததில சேரன விளஙகினுன உடனே வாயிலாளா மூலம மாடலனை வரவழைதது "பகைசெயத ஒனபது இளஙகோ வேநதா இறநத பிறகு, சோழன பெருஙகிளளியின கொறறமும, செஙகோலியலபும தீதின்றி நடககினறனவா?" என்று வினவினுன

"எஙகோ வாழக! ஒரு சோழமனனன, மூன்று தூஙகெயிலெறிநதான புருவைக காககப பருநதின் பசிக்குத் தனது உடமபையே அரிநது கொடுத தான் ஒரு சோழன அததகைய சோழா செஙகோல திரிந்து வேருகுங் காலமும உணடோ? காவிரி

நாடருககு எககாலமும தீதிலலை" என்ருன மஙகல மறையோன

சேரமான மனமகிழநது, தனது நிறையுளள ஐமபது துலாமபாரம பொனனை மாடலனுககுக கொடுததனுபபினனை, கனனா நூறறுவருககு (சதகானிகள) தனது நாடடிறகேக விடையளித தான பனநதாரணிநத சேரன, தனது தமிழ-ஆறறலை யறியாது போர புரிநது தோலவியடைந்து தவவேடததால உயிாபிழைதத கனக விசயரை, [1] ஆரியபபேடியோடு கொணடு செனறு, சோழ-பாணடியருககுக காடடிவர, மாபெருஞ சேனையை நடததும இளவரசா, ஆயிரம [2] கஞசுகா இவாகளை ஏவினனை பேடியோடனுபபுவது களததில தோற ரோடியவா எனறு காடடவேயாம

1 ஆரியப பேடி-சுருணட தாடி, இருணட பூஙகுழல, செவவரி நெடுஙகண, வெணணகைத துவாவாய, சூடக வரிவளை, பணைததோள, வளா இளமுலை, தளரியல மினனிடை, பாடகச சீறடி - இவையுடையாள

2 கஞசுகா-பிரதாகிகள, அறமினறி மறததொழிலே கொணட இறைமொழி மறுபபோா,

ருசு. வருகையும் உவகையும்

பொழுது புலாநதது, சுறறிலும வறருக கஙகைப பசுவளம பரநது பொலிநதது, இளந தாமரையிலவணடுகள யாழொலிததன, வெயிலிளஞ செலவன விரிகதிா பரபபிக குணதிசைக குனறின உயரத தோனறினன, குடதிசையாளும கொறற வேநதனன செஙகுடடுவன, வடதிசைத துமபையும வாகையும முடிததுத தனது வெறறிபபடையுடன தெனறிசைப பெயாநது, திருவும செலவமும நீஙகா துறையும வஞசிநக ரடைநதான

கதிரவனகூடத தாணட முடியாது தஙகும வானளாவியது சேரன கனக மாளிகை, அதை முழுதும முததுக கொடிகள அலஙகரிததன பூ வேலைகள செயத சிததிரவிதானததுடன பொற கால கொணட கடடிலமீது, துணைபுணா அன்னத தூவி செறிதத பளளிமீது, அரசி வேணமாள துயினறுள மனனன வடக கிருநது வீர வெறறியுடன திருமபிய செயதியைச செவிலியா அறிவிதது அரசியைத துயிலெழுபபினா "உனது தோள துணைவனை அரசனைப பிரிநதிருநத துயரொழிக! இதோ அரசன வந்தான" எனறு பாடடுப பாடிப பலலாணடு கூறினா. அநதபபுரச சேவகரான கூனுங குறளும சென்று "பெருமகன வநதான, நின செவவி நலமபெறுக! உனது நறுமலாக கூநதல நாளணி பெறுக" என்றனா

கவணகலலுடன தினைபபுனததைக காதத மதுவுணணும கானவா, மனனன வரவைக காணக

காவலை விடடுச சென றனா ஆதலால யானை புனததில உணணப புகுநதது "வடதிசை சென று வாகையும தும்பையும சூடிய வேகமான அரச யானை வருகிறது, அதறகு வழிவிடடு மரி யாதை செய!'' என று சேரனது வெறறித திறங களைப பாராடடி உயா நத பரணியிலிருநது குறததி யா குறிஞசிப பண பாடினா "வடதிசை மனனா களுடைய மதிலகளைத தகாததுக கழுதையை ஏரில கடடியுழுது வெளவரகு விதைதத குடவா கோமான வநதான, போா முடிநதது இன று, சிறைபபடட மனனாகளைத தளை நீககி விடுதலை செயயும நம அரசா பிறநத நாள விழாவாம பகடே, அரசன இராஜய பாரம பூணகிருன நீயும இநத நுகததடியைப பூணுவாயாக! உனது உழவா ல வேளாணமை செழிதது அரசு தழைககடடும'' என று ஏருழவா பாடினா "ஆன பொருநை நதியில நீராடுவோா இடட வணணமும, சுணண மும, மலரும பெரிய நீராததுறையில வானவிலலைப போல நிறம பரநதிருநதன குவளையும தாமரை யும குஞசியில முடிதது, வியனபே ரிமயததினின றும பல ஆனிரைகளைக கொணடு நம விலலவன வநதான் நீஙகளும அநத ஆனிரைகளுடன சோவீாகளாக'' என று அரசன ஆனிரைகளை நீராததுறையில படுததி, தாழைக கோடடிலிருநது கோவலா ஊதும குழலிசை கேடடது காலையொளி மேவிய,வெணதிரை பொருதும கடறகரை மணலில, புனனை நிழலில, வலமபுரிச சஙகீன்ற நலமபுரி முததினுல மகளிா கழஙகாடும ஓசை கேடடது

"வானவன வநதான, வளா இள வனமுலை அரசியின தோள நலம உணணவநதான; தும்பை

யும பனம பூவும அணிநது வநதான, மடவீா யாமும வஞசி பாடுவோம'' எனறு ஆயபபெணடிா இனிமையா யிசைததனா கோபபெருந தேவி அனைததையும செவி மடுததிருநதாள நாயகன பிரிவால தளாநத அவளது வெளவளை செறிநதது, அரசி யுளளம பூரிததது வலமபுரி முழஙகியது, மாலையால அலஙகரிதத வெணகுடையின கீழ, வேக யானைமீது மனனன பொலிநதான, கோநகா மககள குஞசர வணடியிற சென று அவனை எதிா கொணடனா அறஙகாகக மறவாள பிடிததது, தணமதிக குடையால மணணிலததிறகு நனனிழ லளிதது, பனைமலா சூடி, நிலநதரு திருவிற பெரி யோனுன சேரமான, மாலையில வெறறி முழககத துடன வஞசிநகா புகுநதான மாதா நெலலையும புலலையுந தூவினா, மஙகல விளககேநதி, “ உலக மனனன வாழக'' எனறேததினா, பலா தொழுத னா. மலரவிழ மாலையில, காவலன தனது கோயில புகுநதான பனைமாலை சூடிய வேநதன கொடிககு வெறறியளிதத வாளவீரா, தததம மனை புகுநதனா மனைவியா, தம வீரககணவரை உப சரிததனா, வேலும, கணையும, வாளும, யானைக கொமபும அழுநதிக கிழிதத மணி மாாபு புணணுறும படி விமமியெழுநத தமது கொமமை வரிமுலையால வேது பிடிததனா அவா கூநதல, அகிறபுகை யுணடு, முகிலபோல விரிநதது, அதில நுழைநத முழுமதி போனறது அவா முகம அமமதியில வளைநத க்டுஞசிலை போனறது புருவம கருஙகயல விழிகள் அழகாகப புரணடன புருவவிலலை வளைதது, மகரக கொடியோன் மலாககணை விடுத தான். “செவவரி படாநத இவா கடைககண

தூது, முன பாசறையில நமககு வருததஞ செய் தது, இமமாலையில அஃது எமது புணறறும மருநதுமானது" எனறு இளைஞா போறறினா மஞளா இனபததால மாதா பவளக கனிவாய இள நிலா விரிததது, பறகள அருமபிய மூரல விருநதை, மாநதளிா மேனி மடவோா, இளை யோாககளிததனா வணடுகள சுருணடு சுருணடு மொயபபது போனற குழலும, கோதையும, கோல மும கொணடு, திலகமே கறையான மாதா மதி வாண முகததைககணடு, மைநதா மகிழநதனா, அணைநதனா, காதல விருநதருநதினா மாதா போகததாற குலைநத குழல, நுதல மலா அணிகள அனைததையும திருததிககொளள நிலைககணணடி பாாததனா, யாழைததழுவி, முறைபபடி குறிஞசிப பண பாடினா அததகைய மகளிராலே மைநத ருககு விருநதளிதது, மதியததைககாடடி வசநத மாலை நீஙகியது

இனி அரணமனை புகுவாம குடிகளைக காக குமபோது, அரசா முடிதோயும வீரககழல வேநத ஞன செஙகுடடுவன முகம, முழு மலாசசி பெறறி ருககும அதுபோலச சநதிரன முழுககதிா வீசி எழுநதான மைநதரும மகளிரும புகழ கூறினா, போறறி செயதனா வெணணிலா முனறில, வீழபூஞசேககை, சாநதிடட அரஙகம, மலாபபூம பநதல, வெணகால அமளி, விதான வேதிகை அனைததிலும ஐஙகணை நெடுவேள அரசு வீற் றிருநதான இநத இடஙகளையெலலாம தணகதிா மதியம விளககி நினறது ஆழியுலகின் நடுவே நிவநத மேருவைப போனறோஙகிய, கொடியுயாநத

மதிலசூழ வஞசி நகரின நடுவே சேரன பொன் மாளிகை நிலவியது அதில உளள அணி அரஙகி னினறும, மஙகல மணமகள அரசி வேணமாள, அழகிய திஙகளைக காணவநதாள வரும வழியில, பைநதொடி மகளிா ஒருபுறம விளககேநதினா, ஒருபுறம கூடிப பலலாணடிசைததனா, மறறொரு புறம முழவும, யாழும, பண கனி பாடலும பரநதன கூனரும, குளளரும கததூரி, தொயயிலெழுதும வெணசாநது முதலியவறறை ஒருபுறம ஏநதி வநதனா பெணமையுறற பேடிகள, வணணமும சுணணமும, மலரும பூமாலையும ஏநதினா. மற றொருபுறம பூவும, புகையும, மணமும தூவி, அழ கிய சேககை சூழநதனா கணணடி, ஆடை, அணி கலனகள இவறறைச சேடியா செவவையாய ஏநதி னா ஞாலம புரககும சேராகோன, அரசியுடன அணியரஙகேறினன அஙகே சிவபாாவதி நடனம ஆனது

திருநிலைச சேவடிச சிலமபுவாய புலமபவும,
பரிதரு செஙகையிற படுபறை யாாபபவும,
செஙக ணாயிரந திருககுறிப பருளவும,
செஞசடை சென்று திசைமுக மலமபவும
பாடகம பதையாது, சூடகந துளஙகாது,
மேகலை யொலியாது, மெனமுலை யசையாது,
வாாகுழை யாடாது, மணிககுழ லவிழாது,
உமையவள ஒருதிற னாக வோஙகிய,
இமையவன ஆடிய கொடடிச சேதம

இவவாறு கொடுகொடடிக கூததை, வேதியா வைகும பறையூர்க கூததச சாககையன் ஆடினன. அதைககணடு சேரன மகிழநதான்.

௫௭ மாடலன் அறிவுரை

சேரமான வேததியல மணடபததில அரியணை மேவினன நீலன முதலிய கஞசுக மாககள மாடலனுடன தோனறி, வாயிலாளா மூலம அனு மதி பெறறு முனனிலைககு வநது, கொறறவனைத தொழுதனா, பிறகு நீலன இவவாறு சொலல லுறறுன —"துமபை சூடி வெமபோா புரியும வீரக கழல வேநதே, அறசசெஙகோலனே, நாஙகள சோழன மூதூா சென்றேம, மனனன கோயில புககோம வசசிரம, அவநதி, மகதம—ஆகிய ஆரியநாடடு மனனா திறையாககொடுதத முததுப பநதலும, தோரண வாயிலும, படடி மணடபமுங கூடிய சிததிர மணடபததில செமபியன கொலுவீற றிருநதான போரில தோறற கனக விசயருடன சென்று, அவரடி வணஙகி, எலலாச செயதியும சொனனேம 'போாககளததில தமது ஆணமை, வாள, குடை இவறறை ஒழிததுவிடடு, கணடாா ஒருவரும கொலலாத துறவிகள, பாணா, கூததா முதலியோா வேடஙகொணடு தபபியோடிய வேந தரைப போரில வெனறதாகப பிடிததுககொளளல வீரமனறு' எனறு தோபபடைத தலைவனுககுச செமபியனுரைததான அவனிடம விடைபெறறுச சீரோஙகும மதுரைககு வநது, பாணடியனைக கணடோம

"ஆரிய மனனா தோலவியடைநது, தஙகள் வெணகொறறக குடையின காமபைச சயநதனுக நினைததுக கவியானவனு தன கையிலேநதும தலைக கோலாகக காடடி, போாககளந துறநது, இமயமலை

யிலுளள குயிலாலுவததிருககும உமையொரு பாகனை வணஙகித துறவிகளாயினா அவவாறு தோறறேடினவாமீது கொதிசினஙகொணட சேரன செயகை வியபபாயிருககிறது இது வரையில கணடதுமிலலை, கேடடதுமிலலை '' எனறுன போா வேற செழியன

இவவாறு நீலன சொலலவே, தாமரைச செங கண தழலநிறம காநத எரிநகை புரிநதான சேரன அவன சினந தணிய மாடலன இவவாறு கூறி ஞன —

'' மனனா மனன, வாழக நின கொறறம ! மிளகு செழிதத மலைசசாரலில உறஙகும யானைகளை யுடைய வியலூரை வெனறுய, உறையூருககுத தெறகே யுளள நேரிவாயிலில, கொடும போா கடநது, சோழன மரபைச சோநத ஒனபது சிறறர சரைச செரு வெனறு, கிளளிவளவன திகிரி ஒரு வழி சுழலச செயதாய, கஙகைக கரையிற கபப லோடடிக கரை கடநது, உனமேல உடனறுவநத ஆரிய மனனரைப போரில வெனறுய, நீணட வாகை பூணடாய ! பெருமபடை வேநதே, மேலோ ருடன பொருநதவுணாநத அரசரேறே, நின சினம தணிக ! உன வாணுள பொருநையாறறு மணலி னும பெருகுக ! கடலை அகழாககொணட உலகை ஆளும அரசே, நீ வாழிய ! என சொலலை இகழாது கேடடருள வேணடும நீ உலகைக காககத தொடஙகி, ஐமபதாணடுகள ஆயின எனினும அறககள வேளவி செயயாமல, மறககள வேள வியே யாஙகணும செயதாய, பனமபூ சூடிய வெறறி வேல் வேநதே, உன முனனோா கடறகடமபெறிநத காவலா, இமயபபிடரில விறபொறிதத விறலோா,

ஓா அநதணன செயயுளேக கொணடு, அவன விண ணின பதம பெறும வேளவியை முடிதத புணணி யா கூறறுககூட முறையிலலாமல உயிரைக கொளளாதபடி மனனுயிரைப போறறினவா, யவனா வள நாடடை (வாணிகததால) ஆணடவா இமய மலேயிலும புகுநதவா மிகபபெரிய சேனே கொணடு, கோடடையைப பிடிததுப பெரிய பகை வரை வெனற அருநதிறலோா, இளமை எழில பெற அயிரை நதியில மூழகி, இருகடல நீரிலும ஒருபகல ஆடினோா, அமராவதியிலுளள சதுககப பூதஙகளே வஞசியிற கொணாநது வேளவி புரிந தவா, இனனும எததனேயோ செயலகளேச செயத இவாகளில யாரும இனறிலா, யாககை நிலேயாது, இதை நீயும உணாவாய

மீககூற ருளா யாவரு மினமையின,
யாககை நிலலா தெனபதை யுணாநதோய,
மலலனமா ஞாலதது வாழவோா மருஙகிற
செலவம நிலலா தெனபதை, வெலபோாத
தணடமிழ இகழநத ஆரிய மனனரிற
கணடனே யலலேயோ ? காவல வேநதே,
இளமை நிலலா தெனபதை எடுததீங(கு)
உணாவுடை மாககள உரைகக வேணடா
*திருவெமிா அகலததுச செஙகோல வேநதே,
நரைமுதிா யாககை நீயும கணடனே
விணணோா உருவின எயதிய நலலுயிா
மணணோா உருவின மறிககினும மறிககும
மககள யாககை பூணட மனனுயிா,
மிககோய, விலஙகின எயதினும எயதும
விலஙகின யாககை விலஙகிய இனனுயிா

*இலககுமி தஙகும

[1] கலங்கஞர் நரகரைக் காணினுங் காணும்
ஆடுங் கூத்தர்போல் ஆருயிர் ஒருவழிக்
கூடிய கோலத் தொருங்குநின் றியலாது
செய்வினை வழித்தாய் உயிர்செலும் என்பது
பொய்யில் காட்சியோர் பொருளுரை ஆதலின்,
எழுமுடி மார்ப நீ ஏந்திய திகிரி
வழிவழிச் சிறக்க, வயவாள் வேந்தே,
[2] அரும்பொருட் பரிசிலேன், அல்லேன் ஆயினும்
பெரும்பேர் யாக்கை பெற்ற நல்லுயிர்,
மலர்தலை யுலகத் துயிர்போகு பொதுநெறி,
புலவரை யிறந்தோய், போகுதல் பொறேஎன் !
வானவர் போற்றும் வழிநினக் கழிக்கும்
நான்மறை மருங்கின் வேள்விப் பார்ப்பான்
அருமறை மருங்கின் அரசர்க் கோங்கிய
பெருநல் வேள்வி நீசெயல் வேண்டும்

சாதாரண மனிதரைப்போல் உன் உயிர் போதலை நான் பொறுக்கமாட்டேன் நீ வானவர் போற்றும் கதிபெற நான்மறை விதிப்படிஇராஜசூய யாகம்செய்ய வேண்டும் அதுவும் இன்றே தொடங்க வேண்டும்

நாளைச் செய்குவம் அறமெனின், இன்றே
கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினும் நீங்கும்
இதுவென வரைந்து வாழுநாள் உணர்ந்தோர்
முதுநீ ருலகின் முழுவது மில்லை
வேள்விக் கிழத்தி இவளொடுங் கூடித்
தாழ்கழல் மன்னர் நின்னடி போற்ற
ஊழியோ டூழி யுலகங் காத்து
நீடுவா ழியரோ நெடுந்தகை !''

1 கவலைதரும் நோய்
2 பொருள் காரணமாக இதெல்லாம் சொல்லவில்லை
* வேண்மாதேவி

ருஅ. வேள்விப் பிரதிட்டை

மாடலன், தனது வேதநாவால உழுது இறைவன் செவியாகிய வயலில பெருமபதம அளிககககூடிய பொருளை விதததினை அது விளைவேறிப பலன மிகுநதது அபபலனைததுயகக விருமபினை வீரக கழலணி வேநதன கலவி கேளவிகளிற சிறநத வேதவிததுககளைக கொணடு, மாடலமறையோன சொலலிய முறையில, அவன வேளவித திருவிழா நடததினை அதனை யொடடி, 'வேளவி முடிநத பின, உமது ஊருககுச செலலும'' எனறு, ஆரிய மனனரைசசிறை விடுவிதது, வஞசி நகாபபுறத்தில ஒரு தணமலாப பொழிலில, வேளாவிககோ மநதிரததில இருககச செயதான அமமனனருககு ஏறபன செயயத தன மநதிரியான விலலவன கோதையை விருபபுடன ஏவினை "சிறைக கோடடஙகளைத தூயமையாககிக கைதிகளைவிடுதலை செயக, வரிமிகக நாடுகளுககு வரிவிடை செயக!" எனறு அழுமபில வேளுடன ஆயக கணககரை ஏவினை பிறகு, மஙகையா கறபு, காவலன அற முறையாலேதான, சிறநதோஙகும எனறு பணடையோா சொனன தணடமிழ நலலுரையை விளஙக வைதது,

"பாாதொழு தேததும பததினி, கணணகி, தான பிறநத ஊரையாளும ஆததிசூடிய சோழ மனனருககும பெருமையீநதாள, பாணடியருககுச செஙகோல வளைய உயிாவாழாச சிறபபை யீநதாள; தமது சபதந தீாநதாறருன வேநதா வெஞசினம தணிவா எனபதை ஆரிய மனனா அறியுமபடி செயத பெருமையைக குடதிசை வாழும கொறற

வற்கு அளித்தாள் கொங்கையால் கற்பனல் கொதித்தெழச் செய்து, மதுரை மூதூரை அழித்து, நமது நன்னாடணைந்து, வேங்கை நிழலிற் பொருந்தி விண்ணடைந்தாள் சோழ நாட்டிற் பிறந்து, பாண்டி நாட்டிற் கற்புத் திறனைக் காட்டிச் சிறந்து, சேரநாட்டில் வந்து மேனிலைபெற்ற நங்கையை இங்கே விதிப்படியமைந்த பத்தினிக் கோட்டத்தில் நாட்டுவோம்" என்றனன்.

அறக்களத் தந்தணர், ஆசான் பெருங்கணி
சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று,
மேலோர் விழையும் நூல்நெறி மாக்கள்,
பால்பெற வகுத்த பத்தினிக் கோட்டத்(து)
இமையவர் உறையும் இமையச் செவ்வரைச்
சிமையச் சென்னித் தெய்வம் பரசிக்
கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து,
வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கோலத்து,
முற்றிழை நன்கலம் முழுவதும் பூட்டிப்
பூப்பலி செய்து, காப்புக்கடை நிறுத்தி,
வேள்வியும் விழாவும் நாடொறும் வகுத்துக்
கடவுள் மங்கலஞ் செய்க!

மேலோர் வகுத்த சிற்ப சாத்திரப்படி, பத்தினிக் கோயில் அமைந்தது ,கைதேர்ந்த சிற்பிகள் பத்தினி யுருவை வடித்தனர் அறவோரான அந்தணர், புரோகிதர், சோதிடர், கம்மியர் அனைவருடனும் சென்று, கைலைப் பரமனை வழுத்திப் "பத்தினிச் சிலையைக் கோயிலில் பிரதிட்டைசெய்மின் அதற்கு அலங்கார ஆபரணதிகள் சூட்டித் திருவிழா நடத்து மின் தினந்தோறும் வழிபாடு செய்மின" என்று மந்திரிகளை ஏவினன் வடநாட்டாரை வணக்கிய குடவர் கோமான்.

௫௯ வாழ்த்துரைகள்

தேவநதியை நாம அறிவோம அவள, கணணகி தோழி, சாததன மனைவி அவள மனம கரைகிறது —

ஐயோ, முனபே தீககனவு கணடுரைததாள கணணகி, பாவி, அதை உணராதிருநதேன, பத தினி கனவு பலிததது! தன கணவனை மயககிய மாதவியிடங்கூட அவள சினககவிலலை, கணவனை கைபபறறிக கடுங்கானில நடநது சென்றுள, தாயார தகபபனிடங்கூட ஒரு வாரததையுஞ சொலலவிலலை, தோழியும காவறபெணணுமான எனனிடமும சொலலிக கொளளவிலலை, கறபுக கடம பூணடு, காதலன பினனே போநதாள எனது தோழி, புகாரப பூமபாவை! கோவலனுககுக கோளி ழைதத காவலன உயிர விடடான மாசாதது வானும, மாநாயகனும அதைக கேடடு ஏங்கி, 'சாவதுதான வாழவு,' எனறு, செலவததைத தான மாக வழங்கித துறவு பூணடனர கணணகியின அம்மையும மாமியும உயிர துறநதனர மாதவி போதியறந தழுவித துறவுபூணடாள, மணிமேகலை யும துறவு பூணடாள! இதோ நானும எனது தோழியைக கணடடைவேன

முடிமனனர மூவருங் காததோமபுந தெயவ
வடபே ரிமய மலையிற பிறநது
கடுவரற கஙகைப புனலாடிப போநத
தொடிவளைத தோளிக்குத தோழிநான கணடீர
சோணாடடார பாவைககுத தோழிநான கணடீர!

எனறு காவறபெணடுடனும, அடிததோழியுடனும புறபபடடாள தேவநதி அவள மதுரை எரிநத

தறிநதாள , ஆயாபாடியில விசாரிததாள , அஙகே கனனி ஐயை " கவுநதியடிகள அடைககலமாகத தநதவரைக காவாத பாவியானேனே எனறு வருநதி, என தாயாா மாதரி இறநதாள பததினி வைகைக கரைவழியே சென்ருள " என்ருள. ஐயையும தேவநதியும அதே வழிச சென்று மலே நாடு புகுநது, பததினிக கோவிலே யடைநதனா செஙகுடடுவனிடம தாம இனனுரென நறிவிததனா. அரசன அவா சொல செவி மடுததான அபபோது, பததினித தெயவம மின வடிவாகத தோனறியது ! செஙகுடடுவன வியநதான.

" எனனே ! இஃதெனனே ! இஃதெனனே ! இஃதெனனே
பொனனஞ சிலமபிற புனேமே கலேவளேககை, [கொல
நலவயிரப பொறறேடடு நாவலம பொனனிழைசோ
மினனுக கொடியொனறு மீவிசுமபிற ரேனறுமால ! "

பததினித தெயவம பேசியது —

" தெனனவன தீதிலன, தேவாகோன தனகோயில
நலவிருந தாயினன, நானஅவன றனமகள,
*வெளவேலான குனறில விளேயாடடு யானஅகலேன,
எனனேடுந தோழிமீா, எலலீரும வமமெலலாம ! "

உடனே வஞசி மகளிரெலலாம பததினியின தோழியராயினா

" வஞசியீா, வஞசிக கொடியிடையீா, மறவேற சேரன் அரசியின ஆயததீா, எலலாரும வாருஙகள ! சிலமபால செழியனே வென்று, கொஙகையால கூடலேச சிதைததப பததினியைபபாடுவோம ! தென்னவன மகளேப பாடுவோம ! செஙகோல வளேய உயிா வாழாா பாணடியா என்று எமது சேரன்

* செஙகோடு.

புகழ, எமது நாடடைநத பாவையைப பாடுவோம! பாணடியன மகளைப பாடுவோம!"

ஆயததா ரெலலாரும வநதனா! "தனனைப பாணடியன மகளெனறுள பததினி எம வான வனே பததினியைப பிரதிடடை செயதான! ஆத லால அவள எஙகோமான மகள எனபோம! நாம சேரனை வாழததுவோம" பாணடியனைத தேவமகள வாழததுவாள

தொலலை வினையால துயருழநதாள கணணினீா
கொலல வுயிாகொடுதத கோவேநதன வாழியரோ!
வாழியரோ, வாழி, வருபுனனீா வையை
சூழு மதுரையாா கோமானறன தொலகுலமே!

இமயமலை யீனற பததினிச சிலையை மனனா முடிமேல வைததுக கொணடாடசசெயத பொருனை நாடன வாழி! வஞசியா கோமான தொலகுலம வாழ்க! பூவிரி கூநதலாய, நாம புகாரச சிறபபைப பாடுவோம!

வீஙகுநீா வேலி யுலகாணடு விணணவாகோன
ஓஙகரணங காதத வுரவோனயாா அமமானை?
ஓஙகரணங காதத வுரவோன உயாவிசுமபில
தூஙகெயில மூனறெறிநத சோழனகா ணமமானை
சோழன புகாா நகரம பாடேலோ ரமமானை!

புறவுநிறை புககுப பொன னுலக மேததக
குறைவி லுடமபரிநத கொறறவனயா ரமமானை?
குறைவி லுடமபரிநத கொறறவனமுன வநத
கறவை முறைசெயத காவலனகாண அ்மமானை,
காவலன பூமபுகாா பாடேலோ ரமமானை!

* கடவரைகள் ஓரெடடும கணணிமையாக காண,

* திசையானைகள,

வடவரைமேல வாளவேஙகை யொறறினனயாா
அமமானை ?
வடவரைமேல வாளவேஙகை யொறறினனறிக கெடடுங
குடைநிழலிற கொணடளிதத கொறறவனகாண அமமா
கொறறவனறன பூமபுகாா பாடேலோ ரமமானை ! [னை

பிறகு பாணடியனைப பாடிப பநதாடுகிறாாகள -

பொனனிலஙகு பூஙகொடி, பொலஞசெய கோதைவிலலிட
மினனிலஙகு மேகலைகள ஆாபபஆாபப எஙகணும,
தெனனன வாழக வாழகவெனறு செனறுபந தடிததுமே!
தேவாஆர மாாபனவாழக எனறுபந தடிததுமே !

பினனுமுனனு மெஙகணும பெயாநதுவந தெழுநதுலாய,
மினனுமின இளஙகொடி வியனிலத திழிநதெனத(தென)
துனனிவநது கைததலத திருநததிலலை நீணிலந
தனனினினறும அநதரத தெழுநததிலலை தானெனத
(தென)

இனி, ஏகதாளமபோடடு, சேரன புகழசொலலி மணியூசலாடுகினறனா போாவில, மீன, புலி, ஆகிய மூனறு கொடிகளுமுடையான, யவனாநாடு இமயம, தெனகுமரி இமமூனறையும ஆணடவன, மனனுயிா காககும கோமான-நமது சேரன திறம பாடி, கண பிறழ, மினனிடை நுடஙக ஊச லாடோமோ !

ஓரைவா ஈரைம பதினமா உடனறெழுநத
போரிற பெருஞசோறு போறறாது தானஅளிதத
சேரன பொறையன மலையன திறமபாடிக
காாசெய குழலாட ஆடோமோ ஊசல !
கடமபெறிநத வாபாடி ஆடோமோ ஊசல !

இனி அனைவரும மூவேநதா புகழ சொலலி *வளளை பாடுகினறனா.

---

* வளளை = உலககைப பாடடு

தீங்கரும்பு நல்உலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்,
பூங்காஞ்சி நீழல் [1]அவைப்பார் புகார் மகளிர்,
ஆழிக் கொடித் திண்தோச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப்
பாழித் தடவரைத் தோள் பாடலே பாடல்!
பாவைமார் [2]ஆரிரக்கும் பாடலே பாடல்!

பாடல்சால் முத்தம் பவழ வுலக்கையால்
மாட மதுரை மகளிர் குறுவரே!
வானவர் கோன் ஆரம் வயங்கிய தோட் பஞ்சவன்றன்
மீனக் கொடி பாடும் பாடலே பாடல்
வேப்பந்தார் நெஞ்சுணக்கும் பாடலே பாடல்! .

சந்துரற பெய்து தகைசால் அணி முத்தம்
வஞ்சி மகளிர் குறுவரே [3]வானக்கோட்டால்!
கடந்தடுதார்ச் சேரன் கடம்பெறிந்த வார்த்தை
படர்ந்த நிலம்போர்த்த பாடலே பாடல்
பனந்தோ டுளங்கவரும் பாடலே பாடல்!

இவ்வாறு அனைவரும் மூவேந்தரையும் வாழ்த்திப் பாடியதும், தனக்குச் சிலை நாட்டுச் சிறப்புச் செய்த மன்னனை "செங்குட்டுவன் நீடூழி வாழ்க!" என்று வீர பத்தினி போற்றி வாழ்த்தினள்.

1 குற்றல.

2 வழங்கும் பதிப்பில், ஆரிக்கும் (ஒலிக்கும்) என்றிருக்கிறது இராவசாகிப் வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள் கண்ட ஏட்டுப் பிரதியில் ஆரிரக்கும் (ஆர்+இரக்கும் ஆர்=சோழனது ஆத்தி மாலை)என்றிருக்கிறது அதுவே இங்கே பொருத்தமாகக் காணகிறது

3 நீண்ட யானைக் கொம்பால்,

௩௰. தேவந்தியின் ஆவேசம்

கணணகியின கடவுட கோலததைதக கணணுரக கணட பிறகு, வடதிசை வணககிய சேரா பெருந தகை, மணிமேகலை துறவைப பறறி விஞவிஞன தேவநதி அதைககுறிதது விரிவாகச சொனனுள

பிறகு தேவநதி ஆவேசமாஞள, சாததன் அவள மேல வநதான குலைநது பின வீழநதது கூநதல, துடிததது புருவம, மடிததனள செவ வாய, அருமபினள எயிறு, வருமொழி மயஙகி ஞள, திருமுகம வியாததாள, செஙகண சிவநத னள, கை விட டோசசினள, கால பெயாந தெழுநதனள, கண மருணடனள, உளம தெளிந தனள, நாவுலரினள, உயாமொழி கூறிஞள.

"இநதச செஙகோட டுசசியில பல அழகான நீா நிலைகள உளளன அவறறுள ஒரு புணணி யச சுனை மஙகலா தேவி கோயிலின பககததில உளளது அதில வெண கடுகுபோனறும, முருக கம பூப போனறும சிறு சிறு கறகள மேவியிருககும. அதன தணணீா, மாவைக கரைததது போலப பால நிறமாயிருககும, அதில நீராடினவா பண டைப பிறபபறிவா, மாடல மறையோய, அபபுண ணிய நீரைக கொணடுவநது, மஙகலாதேவி கோயில வாயிலில இருநத உனகையில தநதேன அந்நீா உளள கமணடலம உனகையில இருக கிறது. அது சநதிராதிதத ருளளளவும தன கட வுடடன்மை ஒழியாது இதோ மூனறு சிறு பெண கள நிறகினறனா. இவாகளில இவவிருவா, அரட டன் செடடி பெறற இரடடைக குழநதைகள.

கணணகி தாயும, கோவலன தாயுமே இவவாறு வந்து பிறநதிருககிருாகள. மறறெருரு பெண குழநதை, திருவனநதபுரம 'சேடக குடுமபி' என னும அநதணன மகள அவளே முறபிறபபில மாதரியாயிருநதவள இபபோது. இநத மூனறு குழநதைகள மீதும கரக நீரைத தெளிததுப பாருஙகள, உணமை விளஙகும மாடல மறை யோய, நான பாசணடச சாததன், இநதப பாாப பனிமேல வநதேன"

மனனவன விமமித மெயதி, மாடலன முகததை நோககினன. குறிபபறிநத மாடலன, தேவநதி வரலாறறைச சொனனன அது நாம முனபு அறிநததே "மாலதிககுக கிடைதத குழநதையே சாததன, அவன வளாநது இததேவநதியை மணநது, தனது மூவா இளநலததைக காட்டி, 'என கோயிலுககு வா' எனறு மறைநதான அவனே மஙகலா தேவி கோயிலில தஙகும வேதிய ஞகத தோனறினன நான அஙகே இருநதேன; என் கையில இககரகததை அளிதது அவன மறைந் தான அதைக கொணடிஙகு வநதேன. இபபாாப பனிமீது சாததன வநதுளான அவள சொலலு கிறபடி இதோ செயகிறேன்" எனறு மாடலன மூனறு பெணகள மீதும கரக நீரைத தெளித தான. உடனே அமமூனறு பெணகளும மாதரி யாகவும, கோவலன – கணணகி தாயமாராகவும காடசியளிததனா கணணகி தாயான பெண, இவவாறு பேசினள· "நீ உனது காதலனேப் புகழ்ந்தாய. அவன தனது தீயவொழுககததால உன்னே இகழநது நடந்த நடைக்கு நான இரங்கி னேன். அன்னேயாகிய என்னேயும கருதாமல,

யாா துணையுமினறித தனியாகக காதலனுடன செனறு கடுநதுயாபபடடாய நான பெறற மகளே! என துணைத தோழி! எனது துயரைத தீாககும மாதே வாராய!"

கோவலன தாயாரான பெண இவவாறு பேசினள —

"எனனோடிருநதாள இநத அணியிலஙகும நஙகை அவளை, இருடடில, தனியாக, உன னுடன இடடுச செனருய அதனல என நெஞ சம இரஙகிப புலமபிப புணணுனது! உன பிரி வைப பொறேன, என மகனே வாராய!"

பிறகு மாதரியான பெண இவவாறு பேசினள —

"வைகைத துறையில ஊரார சொலலச செயதி கேடடேன, வநதேன, மனையில உனனைக காணேன, எநதாய! இளையாய! எஙகே யொளிந தாய?" இவவாறு இமமூனறு குதலைச செவவாயக குருநதொடி மகளிரும பேசககேடட சேரமான், வியபபுடன மாடலனை நோககினன. மாடலன, "மனனா மன்ன! நீ வாழக! ஒரு காலம மத யானையினினறு ஓா அநதணனைக காதத புணணி யாதமாவான கோவலன, தேவ சரீரம பெறருன். அவன காதலி கணணகியை, இஙகே புலமபும மூவ ரும அனபு செயபவா ஆனல இவா கணணகி-கோவலா போல, மோடச பதவி சேரததகக நல லறம செயயவிலலை ஆதலால தமது அன்பிற குரிய கணணகி வநது மோடசம பெறற உனது வஞசி நாடடிலே, அரடடன செடடி மனைவி செய தவததால அவள மககளாக இநத இரணடு தாய மாருந் தோனறினா, இநத ஆயா முதுமகள்

மாதரி, முறபிறபபில, கணணனைப பாடிக குரவை யாடினாள், ஆதலால வேணாத தலமான திரு அனநதபுரததில, சேடக குடுமபியின சிறு மகளாகத தோனறினாள ஆதலால,

நறறிறம புரிநதோர [1] பொறபடி எயதலும,
அறபுளம சிறநதோர பறறுவழிச சேறலும,
அறபயன விளைதலும, மறபயன விளைதலும,
பிறநதவர இறததலும், இறநதவர பிறததலும,
புதுவதனறே தொனறியல வாழககை

நீ சிவபிரான அருளில தோனறினை, மாநிலம விளககிய மனனவனாயினை, ஆதலால நீ,

செயதவப பயனகளும சிறநதோர [2] படிவமும
கையகத தனபோற கணடனை யனறே,
ஊழிதோ றூழி யுலகங காததது,
நீடுவா ழியரோ! நெடுநதகை வேநதே!"

எனறு மாடலன வாயமையும வாழததுரையும கூறினான.

பாடல சால சிறபபுடைய பாணடி நனனாடடுத தலைநகரான கூடல எரியுணடழிய ஒருமுலை திருகி யெறிநத இளந திருமேனியள கணணகி, அவள விளஙகும பததினிக கோடடததிறகுச சேரமான ஏராளமான மானியஙகள விடடான, 'நிததியம திருவிழா நிகழக' எனறு ஏவினான பூவும புகையும வாசமும போடடு, தேவநதி பததினிக கடவுளைப பூசனை செயய வேணடினான பததினிச சிலையை முமமுறை வலமவநது வணஙகினான

1 பொனனுலகம 2 உருவம

வரந தருதல்

இததிருவிழாவிறகு மனனா பலா, அருஞசிறை நீஙகிய ஆரிய மனனா, பெருஞசிறைக கோடடம பிரிநத மனனா, குடகா, கொஙகா, மாளவ வேநதா, இலஙகை மனனன, முதலாம கயவாகு முதலியோா வநதிருநதனா இமமனனா வணககததுடன "பததினிக கடவுளே, இநதச சேரமனனனைப போலே நாஙகளும எமககுரிய நாடடில, உனககு நாடோறும திருவிழாக கொணடாடுவோம அத திருவிழா வழிபாடுகளில, நீ பிரசனனமாயிருநதருள வேணடும" எனறு வரஙகேடடனா

"தநதேன வரம" எனறு ஒரு குரல எழுநதது, அனபருககுப பததினியனனை அருள புரிநதாள.

சுக. இளங்கோ கேட்டவை

அதைக கேடட சேரமானும, மறறை அரசரும வீடு கணடவா போலப பெருமகிழவெயதினா இதன பிறகு மெயநநெறி விருமபிய மாடலமறை யோனுடன மனனா தனனடி போறறச சேரமான வேளவிச சாலைககுச சென்ருன

அதனபின யானும சென்றேன் அபபோது எனனெதிரே தேவநதிமேல பொலியத தோனறி, இவவாறுரைததது பததினித தெயவம

"வஞசி மூதூா மணி மணடபததில, நுநதை அடி நிழலில, செஙகுடடுவனுடன நீ வீறறிருந தாய, அபபோது உனனிடம 'அரசு வீறறிருககும இலககணம உணடு' எனறு ஒரு நிமிததிகன சொனனுன, 'என அணணலிருககையில இவவாறு முறைமை கெடச சொனனுய' எனறு அவனை நீ உருததது நோககினை, மாலை, கொடித தோததானை யுடைய செஙகுடடுவன அரசைபபெற விடுததாய குணவாயிலில துறநதிருககும துறவிகள முனனிலை யில, நீ அரசின சுமையை விடடு நீஙகித துறவி யாயினை, சிநதை செலல முடியாத அவவளவு நெடுநதொலைவிலுளள, முடிவிலலாத இனபமளிக குமமோடசசாமராஜயததைஆளுமவேநதனுயினை."

இமையோர் இளஙகொடி இவவாறு என் திறமுரைததாள. அபபததினியின பெருமையைக கூறும மேலான நலலுரையைக கேடடீாகள

உலகீா ! இவறறுல நீா அறிநதுகொளள வேணடிய திருநெறியைக கேடடு அவவாறெருழுகுஙகள

தெரிவுறக கேடட திருததகு நலலீா,
பரிவும இடுககணும பாஙகுற நீஙகுமின,
தெயவந தெளிமின, தெளிநதோாப பேணுமின !
பொயயுரை அஞசுமின, புறஞசொற [1] போறறுமின !
ஊனூண துறமின, உயிாககொலை நீஙகுமின !
தானஞ செயமின, தவமபல தாஙகுமின !
செயநநனறி கொலலனமின, தீநட பிகழமின,
பொயககரி போகனமின'பொருணமொழிநீஙகனமின
அறவோா அவைககளம அகலா தணுகுமின!
பிறவோா அவைககளம பிழைததுப பெயாமின
பிறாமனை அஞசுமின பிழையுயிா ஓமபுமின,
அறமனை காமின அலலவை கடிமின,
களளுங களவுங காமமும பொயயும
[3] வெளளைக கோடடியும [4] விரகினில ஒழிமின
இளமையுஞ செலவமும யாககையும நிலையா,
உளநாள வரையா தொலலுவ தொழியாது,
செலலுந தேளததுக குறுதுணை தேடுமின,
மலலனமா ஞாலதது வாழவீ ரீஙகென

இளஙகோ வடிகள வழஙகிய செலவம்
உளஙகொண டோஙகுமின உணமைத தமிழீர்!

சிலமபுச செலவம முறறிறறு

1 கோட சொலலாது உமமைககாமின,
2 மெய வாாததை, 3 பயனிலலாத உரை
4 விரகு—விவேகம